

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

EIKONES

ΑΡΙΘ. 63 ΑΘΗΝΑΙ Ε

ΝΙΚΟΛ ΜΠΕΡΖΕ.

ΑΣΤΗΡ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ-ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 38

ΜΕΓΑΡΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ & ΑΘΗΝΩΝ

Τηλεγραφική Διεύθυνσις - ΣΤΕΛΑΤΕΝ

Τηλέφωνα: 30-721 (5 γραμμαί) 28-279, 33-431

Ασφαλεία

ΚΑΤΑ ΠΑΝΤΟΣ
ΚΙΝΔΥΝΟΥ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ : Καθ' ὅσας τὴν χώραν ἐντὸς τῶν Ὑποκ/μάτων
τῆς ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ & ΑΘΗΝΩΝ
ΕΝ ΚΥΠΡΩ : Εἰς ΛΕΥΚΩΣΙΑΝ, ΛΕΜΕΣΣΟΝ καὶ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΝ
ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ : Εἰς ΚΑΪΡΟΝ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ καὶ ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 63 ΔΡΑΧ. 5

7-13 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1957

Εκδόσις: ΕΛΚΗΝ "Ελένη Γ. Βλάχου-Η. Γ. "Ηλιόπουλος",
Διευθυνσις: Κων. Κ. Ψυχας (Μονὴς Πετράκη ἀριθ. 8, Ἀθήναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριανίτης (*Ἀλδου Μανουτίου 18 Ἀθήναι)

Γραφεῖα:

Συντάξεις, Σωκράτους 57, Ἀθήναι, Τηλεφ. 57-081

Εκδόσεις, Βουλιαγμένης 352, Ἀθήναι, Τηλεφ. 90-821

Συνδρομαί:

Εσωτερικοῦ, ἐξ ἄμηνος δραχ. 130. Ἐτησίᾳ δραχ. 260.

Εξωτερικοῦ, ἐξ ἄμηνος δολλάρ. 7. Ἐτησίᾳ δολλάρ. 14.

Ἀεροπορικὴ ἀποστολὴ κατὰ τὴν συνεννοήσεως—Διαφημίσεις κατὰ συμφωνίαν. Ἀπαγορεύεται ἡ ἀναδημοσίευσις ἀρθρῶν καὶ εἰκόνων τοῦ περιοδικοῦ χωρὶς τὴν ἀδεία τῶν συγγραφέων καὶ τῶν ἐκδοτῶν—Χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται—Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις: ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

ΕΛΚΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένων Δρ. 400.000)

Μιά μεγάλη ἔρευνα ἀρχίζουν οἱ ΕΙΚΟΝΕΣ. Στὸ τεύχος αὐτὸ δημοσιεύονται οἱ πρῶτες ἀπαντήσεις στὰ τρία ἐρωτήματα, σχετικὰ μὲ τὸ ἐκλογικὸ σύστημα, ποὺ ὑπεβλήθησαν σὲ περισσότερες ἀπὸ τριάντα προσωπικότητες τῆς χώρας. Ὅλοι ἀπήντησαν μὲ μιὰ προθυμία ποὺ διακαίῳνει τὴ σημασία ποὺ ἀποδίδομε στὴν ἔρευνα αὐτὴ καὶ τιμὰ τὸ περιοδικὸ μας. Εὐχαριστοῦμε, λοιπόν, θερμὰ ὅλους, πολιτικούς ἀρχηγούς, ἀνωτάτους δικαστικούς, ἐκπροσώπους τῶν ἐπαγγελματικῶν τάξεων τοῦ τόπου, γιὰ τὶς ἐμπεριστατωμένες ἀπαντήσεις ποὺ μᾶς ἔδωσαν—ἀπαντήσεις ποὺ θὰ δώσουν στοὺς ἀναγνώστες μας καὶ σ' ὅλο τὸ ἐλληνικὸ κοινὸ μιὰ πλήρη, μοναδική σὰν σύνθεσις εἰκόνα, ἐνὸς θεμελιακοῦ προβλήματος τῆς δημοσίας ζωῆς. Δὲν σημαίνει ὅμως ὅτι μὲ τὶς ἀπαντήσεις τῶν ὑπευθύνων προσωπικοτήτων, στὶς ὁποῖες ἀπετάθημεν, ἐξαντλεῖται τὸ θέμα. Οἱ ΕΙΚΟΝΕΣ ἀνοίγουν μιὰ συζήτηση. Καὶ στὴ συζήτηση αὐτὴ μ' εὐχαρίστηση θὰ ἔδλεπαν μιὰ γενικώτερη συμμετοχή, παρέχοντας μὲ προθυμία τὶς στήλες τους σὲ κάθε ἐλεύθερη γνώμη.

ΤΖΑΙΗΜΣ ΝΤΗΝ

«Ἀγαπῶ μὲν τὸ περιοδικό. Πρέπει πρὶν ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα νὰ σὲ συγχαρῶ γιὰ τὴν καταπληκτικὴν πρόσδο σου, καὶ νὰ σοὺ εὐχηθῶ μιὰ μακροχρόνιο σταδιοδρομία. Ἀκόμη πρέπει νὰ ξέρης πὼς εἶσαι ἓνα ἀπὸ τὰ προσφιλέστερα ἀναγνώσματα σὲ πολλοὺς διανοομένους καὶ ἐπιστήμονες. Ἡ βιβλιοθήκη τοῦ μπαμπᾶ μου καὶ τοῦ ἀδελφοῦ μου π.χ., ἐκ τῶν ὁποίων ὁ πρῶτος εἶναι δικηγόρος καὶ ὁ δεύτερος ἱατρός, κοσμεῖται ἀπὸ ὅλα τὰ τεύχη σου ποὺ ἔχουν κυκλοφορήσει ἕως τώρα. Ἐκ μέρους αὐτῶν τῶν δύο λοιπὸν καὶ κατ' ἐπιθυμία δική μου, θὰ σὲ παρακαλοῦσα θερμῶς νὰ δημοσιεύσῃς εἰς τὸ ἐξώφυλλό σου μιὰ ἐγχρωμὴ φωτογραφία τοῦ νεκροῦ, ἄλλ' ἀλησμονήτου ἡθοιοῦ Τζαίημς Ντήν. Εὐχαριστῶ».

Ἐντυ Μιχαηλίδης (Ἀμαρυσίας Ἀρτέμ. 3 - Ἀμαρυσίου).

Εἶναι πολλῶν ἡ ἐπιθυμία, καὶ θὰ πραγματοποιηθῇ σ' ἓνα ἀπὸ τὰ προσεχῆ τεύχη.

ΣΟΒΑΡΗ ΑΠΕΙΛΗ

«Εἶμαι κ' ἐγὼ ἓνας ἀπὸ τοὺς τόσους ἀναγνώστες σου, ποὺ σὲ πήραμε ἀπὸ τὸ πρῶτο σου φύλλο καὶ σὲ θεωροῦμε σὰν δικό μας περιοδικό. Θέλεις τώρα καὶ τὴ γνώμη μου γιὰ σένα; Μ' ἀρέσεις κατ' ἀρχήν.

Ἄλλωστε, αὐτὸ θὰ τὸ διαπίστωσες ἤδη μιὰ ποὺ ἔχω καὶ τὰ 58 φύλλα σου. Γιατὶ λέω ὅτι «μ' ἀρέσεις κατ' ἀρχήν»; Θὰ σοὺ ἐξηγήσω. Γιατὶ ἔχω ὠρισμένες παρατηρήσεις νὰ σοὺ κάνω:

1) Αὐξηση τῶν σελίδων. (Ξέρω ὅτι τὴν ἔχεις ὑποσχεθῇ). 2) Καμμιὰ κινηματογραφικὴ στήλη, μὲ κριτικὴ καὶ καμμιὰ φωτογραφία ἀπὸ τὰ ἔργα τῆς ἐκάστοτε προσεχοῦς ἑβδομάδος. Χρειάζεται. 3) Περισσότερες «εἰκόνες» καὶ λιγώτερα λόγια. 4) Στὰ σταυρόλεξά σου, σὲ παρακαλῶ πολὺ, μὴ γράφῃς τὴν λύση στὸ ἴδιο τεύχος. Θὰ μοὶ πῇς βέβαια ὅτι μετὰ πάροδον μιᾶς ἑβδομάδος κάθε ἀναγνώστης σου θὰ ἔχῃ ξεχάσει τὸ παλιὸ σταυρόλεξο. Γι' αὐτὸ μὴ φοβάσαι. Ὅταν εἶναι κανεὶς μανιάδης «σταυρολεξολυσίας» δὲν ξεχνᾷ τὸ σταυρόλεξο οὔτε μετὰ ἓνα μῆνα. 5) Δὲν ξέρεις πόσο θὰ χαίρομουν ἀνὰ στὰ προσεχῆ φύλλα σου δημοσιεύσῃς κανένα ἄρθρο μὲ εἰκόνες τῶν αὐτοκινήτων τοῦ 1957.

Δὲν συμφωνῶ μὲ τὴν γνώμη τοῦ ἀναγνώστη σου, ποὺ πρότεινε νὰ φύγῃ τὸ «Ὠροσκόπιον». Τὸ ἀνάγνωσμά σου «Τὸ τραῖνο τῶν 7.15» φαίνεται ὅτι εἶναι ἐξαιρετικόν. Οἱ στήλες τῶν δίσκων καὶ τῶν λουλουδιῶν πολὺ ἐξαιρετικές. Καὶ ἡ τελευταία: Μοῦ φαίνεται πὼς λείπει ἀπὸ σένα ἡ ἐλληνικὴ ζωὴ. Δὲν ἔχομε ἐμεῖς τόπια, ὑψιστά, κοσμικὴ ἀθηναϊκὴ ζωή.

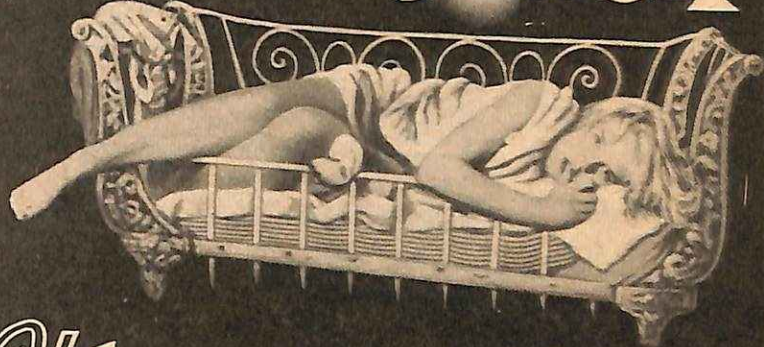
ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 6

ΑΠΟ ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΦΙΛΜ ΤΗΣ
ΧΕΙΜΕΡΙΝΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ

Τὸ Ἀριστούργημα τοῦ
ΤΕΝΝΕΣΗ ΟΥΪΛΙΑΜΣ

baby doll

Ἡ Φωνὴ τοῦ Ποθοῦ

ΚΑΡΛ ΜΑΛΝΤΕΝ
ΚΑΡΡΟΛ ΜΠΕΝΚΕΡ
ΕΛΙ ΓΟΥΑΛΛΑΣ

Σκηνοθεσία
ΕΛΙΑ ΚΑΖΑΝ

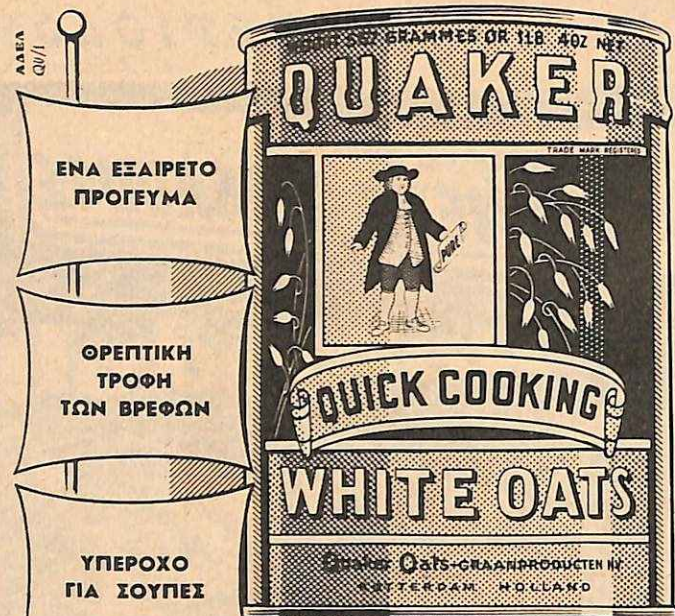
Τὸ εὐχρηστονικώτερο Δραματικὸ
Ρομάντζο ἐπὶ Ζωῇ
ἐνός ἑτερομένου

Ἐγχρωμον

ΣΤΕΜΜΑ καὶ Αἶμα
Ἐμπνευσμένο ἀπ' τὸ Δράμα τοῦ Μάξερλιχ
KRONPRINZ RUDOLFS LETZTE LIEBE

ΡΟΥΝΤΟΛΦ ΠΡΑΚ
ΧΡΙΣΤΙΑΝΕ ΧΕΡΜΠΙΓΚΕΡ-ΒΕΣΣΕΛΥ - ΒΙΝΝΙ ΜΑΡΚΒΕ

Το **ΚΟΥΑΚΕΡ ΟΤΣ** κατ'εὐθείαν ἀπὸ τὸ κουτί καὶ ἀναμεμιγμένο μὲ γάλα καὶ ζάχαρη, εἶναι ἐξαιρετικὴ καὶ ἀπολαυστικὴ τροφή γιὰ πρῶτ'ινό. Θὰ σᾶς ἀρέσῃ ἡ ἐξαιρετικὴ γεῦσις του. Ὅταν τὸ μαγειρεύσετε, θὰ ἔχετε μιὰ θαυμάσια τροφή γιὰ τὰ βρέφη. Μὲ τὸ **ΚΟΥΑΚΕΡ ΟΤΣ** μπορεῖτε νὰ κατασκευάσετε θαυμάσιες σούπες, ὅπως ἐπίσης κέ'ικ, μπισκότα καὶ γλυκά.

Ζητήσατε σήμερα **QUAKER OATS**.

...ποὺ ἔχομε λάβει

«**Η ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩ- ΠΟΥ**», ὑπὸ Ἀλκή Παπακώστα. Ἀθήναι 1956. Θέματα σύγχρονα, ἐπίκαιρα, ἀποτελοῦν σπάνια ἀντικείμενα διδακτορικῆς διατριβῆς, γιὰτὶ ἡ γειννιάσι τους μὲ τὸ ἀμεσο παρὸν καθιστὰ δύσκολη τὴν ἀμερόληπτη ἐρευνα καὶ δυσχερὴ τὴν μελέτη τῆς ἱσχνῆς, συχνά, βιβλιο- ογραφίας. Ἀλλ' ἡ μελέτη τοῦ κ. Παπακώστα καὶ πλούσια βιβλιογραφία περιέχει καὶ εἶναι ἡ ἴδια μιὰ σαφὴς καὶ ἐμπεριστατωμένη ἀνάπτυξη μιᾶς ἀπὸ τὶς βασικώτερες θεωρητικὰ μεταπολεμικῆς ἐπιτεῦξης. Μετὰ ἀπὸ μιὰ πλήρη εἰσαγωγή καὶ ἱστορικὴ ἀνασκόπηση, ἡ μελέτη πε- ριέχει μιὰ λεπτομερῆ ἀνάλυση τῶν ἀτομικῶν ἐλευθεριῶν καὶ τῶν πολιτι- κῶν, κοινωνικῶν, οικονομικῶν καὶ μορφωτικῶν δικαιωμάτων, μαζί μὲ ἀρ- κετὰ παραδείγματα ἀπὸ τὴν ἐφαρμογὴ τους στὴν διεθνὴ πρακτικὴ. Κυ- κλοφορεῖ διὰ τοῦ Πρακτορείου Πνευματικῆς Συνεργασίας.

«**ΟΙ ΟΥΡΑΝΟΙ ΥΠΟΔΕΧΟΝΤΑΙ**», ΤΟΥ ΛΕΩΝΙΔΑ ΡΑΖΕΛΟΥ. ΦΑΝΤΑ- σμαγορικὴ ἐποποιία. Ἀθήναι, 1956. Σελ. 199. Ὁ συγγραφεὺς, ὁ ἀείμνητος γενικὸς διευθυντὴς τοῦ ὑπουργείου Γεωρ- γίας, ποὺ ἀπὸ τὸ 1932 εἶχε ἀποκλειστικὰ ἀφιερῶθῃ στὴν φιλολογία, δὲν εὐτύχησε νὰ δῇ τὸ βιβλίο του αὐτὸ τυπωμένο. Ἀφῆσε τὸν κόσμον τὸ 1954, καὶ τὸ βιβλίο (μ' ἓνα συγκινητικὸν ἐπίλογον τοῦ Τάκη Καρά) εἶ- ναι μιὰ συμβολικὴ προσφορά στὴν μνήμη του, ποὺ τόσο τιμοῦν ὅσοι τὸν εἶχαν γνωρίσει.

CIPRO E LA STAMPA ITALIANA (ROMA 1956). Ἡ ἐργασία τοῦ συμβούλου Τύπου τῆς ἐν Ρώμῃ πρεσβείας μας κ. Ἰ. Γκί- κα εἶναι γνωστὴ, καὶ ἡ καλαίσθητη αὐτὴ παρουσίαση σημαντικῶν ἀρθρῶν τῶν κυριωτέρων ἰταλικῶν ἐφημερίδων σχετικὰ μὲ τὸ κυπριακὸν ἔχει τὴν σφραγίδα τῆς ἐγκυρότητος καὶ τὴν βαρὺτητα τῆς νομικῆς ἐπιχειρηματο- λογίας. Βασικὸ δόθημα γιὰ κάθε μελετητὴ τοῦ κυπριακοῦ ζητήματος ἀ- πὸ τὴν ἐθνικὴ καὶ διεθνὴ πλευρά.

«**Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ**», ΥΠΟ ΑΓΓ. Θ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ. (ΟΙ- κονομικὲς — κοινωνικὲς — πολιτικὲς ἀπόψεις) «Δίφρος» 1957. Σελ. 237. Σὲ πέντε ξένες γλώσσες ἔχει ἤδη μεταφρασθῇ τὸ σημαντικό αὐτὸ βιβλίο ποὺ ἀντιμετωπίζει τὸ βασικώτερον —ἴσως— πρό- βλημα τῆς ἐποχῆς μας: Ὁ ἀνὴρ ἄραγε τὴν ἀνθρωπότητα ἢ ἀτομικὴ ἐνέργεια, ἢ θὰ τὴν χωρί- σῃ; Ἀπὸ τὰ βασικὰ κεφάλαια: Οἱ νέες ἀπόψεις τοῦ παγκοσμίου ἐνεργειακοῦ προβλήματος. Τὸ ἄτομον θὰ ἐκθρονίσῃ τίς ἄλλες ἐνεργειακὲς πη- γές; Ἡ ἀτομικὴ ἐνέργεια θὰ λύσῃ τὸ παγκόσμιον δημογραφικὸ πρόβλημα; Προβλήματα τῆς ἀτομι- κῆς ἐνεργείας κλπ. κλπ.

«**ΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΜΙΑΣ ΠΟΡΕΙΑΣ**», ΤΟΥ Θ. Δ. Φραγκοπούλου (ποιήματα). Ἀθήνα 1956 Σελ. 29.

Δὲν εἶναι τυχαῖο ποὺ ἓνα μεγάλο μέρος τῶν ποιημάτων τοῦ κ. Θ. Δ. Φραγ- κοπούλου εἶναι ἀφιερῶμένο στὸν Γιώργο Σεφέρη. Ἡ ἐπίδραση εἶναι ἐμφα- νῆς, καὶ —φυσικὰ— πρὸς τὸ καλὸ...

«**ΑΘΟΥΡΥΒΗ ΦΛΟΓΑ**», ΤΟΥ ΣΙΜΩΝΟΣ ΚΥΡΗΝΑΙΟΥ (ΠΟΙΗΜΑΤΑ) Ἰωλκὸς 1956. Σελ. 93. Στὴν ἐποχὴ τοῦ ἐλευθεροῦ στίχου, ποιήματα σὲ δεκαπεντασύλλαβο, ἢ σὲ καλὴ καὶ μουσικὴ ὁμοιοκαταληξία, εἶναι πάντα καλοδεχούμενα. Γραμμέ- να, ἄλλωστε, ὡς φαίνεται, «στὴν ρίζα μιᾶς ἐλιάς» καλύπτουν μιὰ δεκαε- τία πηγαίας ποιητικῆς παραγωγῆς, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν δὲν λείπουν οὔτε ἡ ποιότης, οὔτε ἡ εὐαισθησία.

«**ΔΥΣΜΙΚΑ**», ΤΟΥ ΗΛΙΑ ΚΑΤΣΟΓΙΑΝΝΗ (ΠΟΙΗΜΑΤΑ). ΘΕΣΣΑΛΟ- νίκη, 1956. Σελ. 46. Εἶναι μακρὺς ὁ κατάλογος τῶν ποιητικῶν συλλογῶν τοῦ Ἡλία Κατσογιάννη, ἀπὸ τὸ 1909 ποὺ ἐβγαλε τὰ «Ἡράνθεμα». «Στῆς πίστες μου τὸν ἴσκιο, ταπεινά — τρυγῶ τὸ φῶς τὸ γλώσσης καὶ μιλῶ — μὲ τίς ἐλπίδες. —Μέσα μου κλείνω κάμπους καὶ βουνά— καί, σὰν τὸ χόρτο, πίνω, τ' ἀπαλὸ — δροσοσταλίδες...» Ὑπάρχει μιὰ θρησκευτικό- τῆς καὶ μιὰ ἀπαλῶσυνή διάχυτη στοὺς στίχους τῶν «Δυσμικῶν», ποὺ θὰ πρέπει ν' ἀρέσουν σ' ὅσους ἀγαποῦν ἀκόμη τὸ εἶδος αὐτὸ τῆς ποιήσεως.

«**ΣΤΑΛΑΧΤΙΤΕΣ ΤΗΣ ΣΙΩΠΗΣ**», ΤΟΥ ΑΓΓΕΛΟΥ ΠΑΡΘΕΝΗ (ΠΟΙΗ- ματα). Ἀθήνα, 1956. Μιὰ νέα, συμπαθητικὴ πλακέττα τοῦ ποιητοῦ τῶν «Ὁρθρῶν» σὲ τρία μέ- ρη, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ξεχωρίζουν τὰ «Χαί-καί» τῆς ἀρχῆς καὶ τὰ «Θαλασσό- γερτα περβόλια».

ΚΑΖ

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Ἡ ΝΙΚΟΛ ΜΠΕΡΖΕ, γνώριμη στὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὸ γύρι- σμα στὴν Κορὴ τῆς ταινίας τοῦ Νιασσέν, «Ὁ Χοισιὸς ξα- νασταυρώνεται», εἶναι σήμερα μιὰ ἀπὸ τίς ἐλπίδες τοῦ γαλ- λικοῦ κινηματογράφου. Τὸ ἑλληνικὸ κοινὸ θὰ ἔχῃ σὺντομα τὴν εὐκαιρία νὰ τὴν χαρῇ ἐπίσης σὺν πλάϊ τοῦ ἐξαίρετου ἡθοιοῦ Ζεράρ Φιλίπ, στὴν ταινία «Τίλλ Ὀλεσπὴγκελ».

Ἡ τελειότης ὑπάρχει...
...ἀπόδειξις τὸ Ζενίθ!

Ο ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ...
ἔχει ἀνάγκην ὀργάνων καὶ μηχανημάτων ἀπολύτου ἀκριβείας καὶ μεγάλης ἀντοχῆς διὰ τὴν εὐρυθμον λειτουργίαν του. Πρὸς τοῦτο ὁ «Προμηθευτικὸς Συνε- ταιρισμὸς Περιφερειακῶν Ὑπαλλήλων Ο.Τ.Ε.» προ- μηθεύει εἰς τὰ μέλη του τὰ γνωστὰ ὥρολόγια ZENITH.

ZENITH

Ἐνα μεγάλο ὄνομα εἰς τὴν ὥρολογοποιῶν

Αὐτὸ εἶναι
Σκωτζέζικο Οὐίσκυ!

Ἡ οἰκοδέσποινα ποὺ
ξέρει προσφέρει
πάντα...
DEWAR'S
"White Label"

-it never varies

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΓΑΛΑΚΤΟΣ Α.Ε.

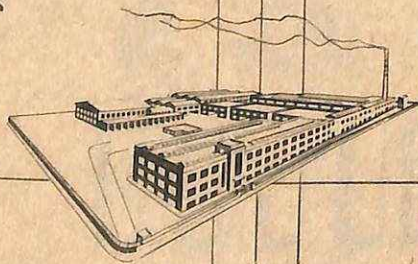
παρουσιάζει
την ΣΟΚΟΛΑΤΑ **Velvet**

σε **3**

ΕΥΣΚΕΥΑΣΙΕΣ

Διά πρώτην φοράν Ἑλλη-
νικὸν προϊόν προσφέρε-
ται σὲ τοσὸν ἐξαιρετικὴν
ποιότητα καὶ ὥραιες συσ-
κευασίες.

...πού κυκλοφοροῦν

... ΑΥΤΕΣ ΤΙΣ ΜΕΡΕΣ, ΑΣΦΑΛΩΣ ΘΑ ΣΥΓΚΙΝΗΣΗ ΤΟΥΣ ΔΙΣΚΟ-
φίλους, ἡ καινούργια δημιουργία τοῦ Ἑλδὶς Πρίσλεϋ, μὲ ἀφιέρωση πρὸς
τοὺς ἀκροατὰς του. «Doul't be Cruel» εἶναι ὁ τίτλος της, καὶ μαζί μὲ τὸ «Lo-
ve me Teuder» ἀποτελοῦν τὶς τελευταῖες ἐπιτυχίες του, σὲ ἔγγραφή RCA
(47-6604, 47-6643 δρχ. 45). Τὸ τελευταῖο μάλιστα εἶναι ἀπ' τὸ ὁμώνυμο
φίλμ τῆς 20th Century Fox, ὅπου ἐμφανίζεται καὶ ὁ ἴδιος.

Ο ΛΟΥΪ-Σ ΑΡΜΙΣΤΡΟΓΚ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΠΑΛΙ ΣΤΟ ΠΡΟΣΚΗΝΙΟ ΧΑ-
ρις σὲ δυὸ δίσκους του διασκευὲς πάνω στὸ γνωστὸ τραγούδι «Σκόκιαν». Στὴν
μιὰ περίπτωση τραγουδάει μὲ τὴν γνωστὴ ἐκείνη δραχνὴ φωνή του, καὶ στὴν
ἄλλη παίζει μαζί μὲ τὴν ὀρχήστρα του. Εἶναι καὶ οἱ δύο ἀξιόλογες καὶ
πρωτότυπες. Ἐγγραφή ΝΤΕΚΚΑ (95501 δρχ. 40).

ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΠΙΣΗΣ ΚΑΙ Η ΣΑΡΑ ΒΩΝ: Η ΝΕΓΡΑ ΑΥΤΗ ΚΑΛΛΙΤΕ-
χνὴς τραγουδάει μὲ τὴν γνωστὴ ὀρχήστρα τοῦ Πέρσυ Φαίηθ 4 ὥραιότατα
τραγούδια, μεταξύ τῶν ὁποίων καὶ τὰ «Μεῖνε γιὰ λίγο» καὶ «Ἡ ἀνοιξὶς
θ' ἀργήσῃ λίγο ἐφέτος» (Φίλιπς 426036 δρχ. 60).

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

(Συνέχεια ἀπὸ σελ. 3)

καθηγητὲς Πανεπιστημίου πού τι-
μοῦν τὴν Ἑλλάδα, Ἑλληνες ἡθο-
ποιοὺς καὶ τόσα ἄλλα; Δὲν σοὺ φαί-
νεται ὅτι χρειάζεται καὶ γι' αὐτοὺς
νὰ μάθωμε κάτι;

Ἐδῶ κλείνω τὸ γράμμα μου. Καὶ
σ' εὐχαριστῶ πολὺ πού τὸ διάβασες.
Μὴ νομίσης πάντως ὅτι μοιάζω τοῦ
Σκωτσέζου ἐκείνου πού ἔγραψε τὸ
περιοδικό σου: «Ἄν δὲν διορθω-
θῇς, θὰ πάω νὰ σὲ δανεῖζωμαι γιὰ
νὰ σὲ διαβάσω».

Φιλικώτατα,
Στέλιος Κολομβάκης ("Ἀμπέλο-
κηποι - Ἀθήναι).

Φίλε μου, καὶ αὐτὸ θὰ ἦταν
μιὰ σημαντικὴ ἀπειλὴ: μὰς ἐν-
διαφέρει νὰ μὰς διαβάσουν ὅσο
καὶ νὰ μὰς ἀγοράζουν.

ΞΩ ΦΡΕΝΩΝ!

«Ἀγαπητέ μου Τοξότα. Τί ἔχει
πάλι μὲ μὰς τὶς γυναῖκες αὐτὸς ὁ
κύριος INDEX καὶ γκρινιάζει; Ὁ ἴ-
διος δὲν πᾶει σὲ ταβέρνες; Δὲν
τρῶει «πείνιρλῆ»; Νομίζει πὼς ὅλοι
ἔχουν λεφτὰ νὰ πηγαίνουν στὸ «πα-
ραθαλάσσιο κέντρο», ἢ στὸ «Μι-
κρὸ Ἀνάκτορον»; Γίνουμαι ἔξω φρε-
νῶν μὲ κάτι τέτια... Μὰ ἂν δημοσι-
εύσετε τὸ γράμμα μου, παρακαλῶ,
μόνον τὰ ἀρχικά...

Ι. Π. (Φιλοθέη).

Ὁ INDEX, στὸν ὁποῖον διεβί-
δασα τὸ γράμμα σας, ἀπαντᾷ:
«Ὅταν μιὰ κυρία εἶναι ἔξω φρε-
νῶν, εἶναι φρόνιμον νὰ συμφωνῇ
πάντα κανεῖς μαζί της. Ὅταν,
φυσικὰ, ξαναγίνῃ... ἐντὸς φρε-
νῶν, τὸ ξανασυζητοῦμε...».

Διπλωματικὴ, ὅπως βλέπετε, ἡ

ἀπάντησιν. Ἐγώ, πάντως, προ-
σωπικὰ, τάσσομαι ἀνεπιφυλά-
κτως ὑπὲρ τοῦ «πείνιρλῆ», μα-
ζί μὲ τὴν πλειοψηφία, φαντάζο-
μαι, τῶν ἀναγνωστῶν μας.

ΚΑΙ ἌΛΛΗ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ...

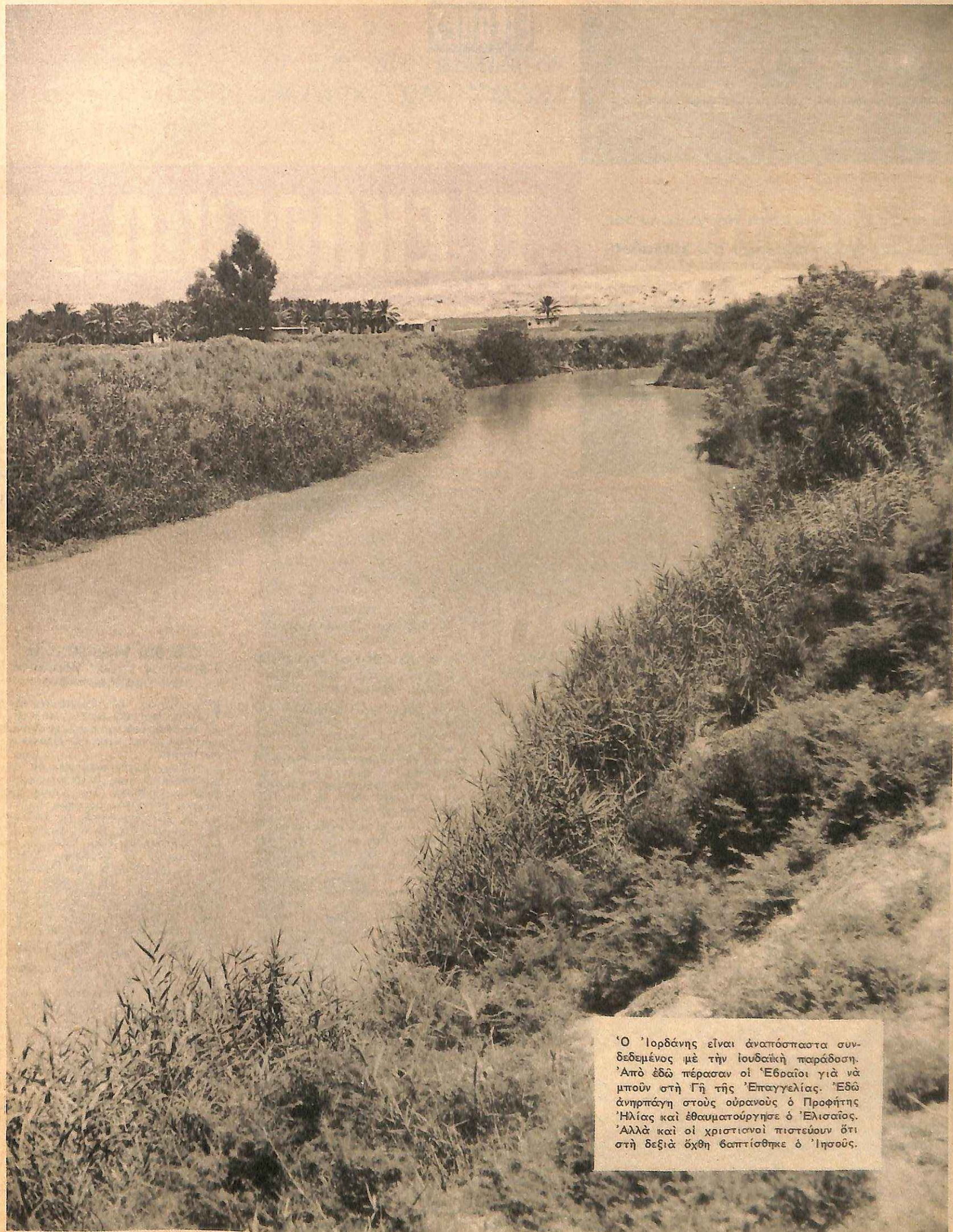
«...Διαβάζω ἀνέκαθεν τὶς ΕΙΚΟ-
ΝΕΣ, φυσικὰ καὶ τὴν στήλη τοῦ
INDEX, γιὰτὶ πραγματεύεται τὴ ζωὴ
τῆς πρωτευούσης μας; πράγμα πού
μ' ἐνδιαφέρει καὶ ἐπαγγελματικὰ.
Ξαφνιάστηκα ὅμως διαβάζοντας ἔ-
να ἀπὸ τὰ τεύχη σου: τάχασα μ'
ὅσα γράφει ἡ στήλη. Δίκιο μεγάλο
ἔχει ὁ γράψας, ἢ ἡ γράψασα, νὰ
μαλλώνῃ τὶς Ἀθηναῖες κυρίες μὲ τὰ
ὅσα ἀραδιάζει γι' αὐτές, θὰ μπορού-
σα μάλιστα νὰ προσθέσω, νὰ ἐπαυ-
ξήσω, νὰ ἔλθω ἐπίκουρος, ἀλλὰ κά-
νει λάθος νὰ ὑποστηρίξῃ τόσο κα-
τηγορηματικὰ ὅτι στὰς Ἀθήνας
«στὴ χώρα τῶν συμποσίων» —ὅπου
ὑπάρχει γραφικότης, τὸ φαγητὸ εἶ-
ναι ἄθλιο, καὶ ὅπου ὑπάρχει ὑπο-
φερτὸ κάπως φαγητὸ, εἶναι ἄθλιο
ὅλα τὰ ἄλλα. Δὲν νομίζετε ὅτι, τὸ
μαγαζί μου ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ
θεωρῇ ὡς ἀνακόλουθα αὐτά; Καὶ
οὔτε θαρρῶ ἔχει τόση ὑποχρέωσις
τὸ περιοδικό σας νὰ ρεκλαμάρῃ μο-
νάχα τὸ παραθαλάσσιο κέντρο ὡς
τὴν μοναδικὴ «αἴθουσα δείπνου τοῦ
ἀστεῶς μας», καὶ πού, τὸ λέγω μο-
νάχα σὲ σὰς αὐτό, ταιριάζουν γιὰ
κεῖ πολλὲς γραμμὲς τῆς στήλης «Ἡ
Ζωὴ μας» στὸ προτελευταῖο τῆς τρι-
φυλλάκι...»

Μὲ ἀγάπη καὶ σεβασμό,
Ἀδὰμ Μαυρίδης. Ταβερνιάρης.

Ὁ INDEX ἔχει τὸ δικό του...
καπετανάτο, στὸ ὁποῖον θὰ προ-
τιμοῦσα νὰ μὴν ἐπεμβαίνω. Ἀλλ'
ὅταν ὁ μέγας Ἀδὰμ, πού βασι-
λευε κάποτε στὸ κέντρο τῆς πρω-
τευούσης, ὑπογράφεται τώρα
«Ταβερνιάρης», δὲν νομίζει κι αὐ-
τὸς ὅτι κάτι σαθρὸν ὑπάρχει,
στὸν τομέα τῆς κοινωνικῆς μας
ζωῆς;

ΤΑΞΙΔΙΑ - ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ - ΕΚΔΡΟΜΑΙ
Φειδίου 2 - τηλ. 29-628

Ὁ Ἰορδάνης εἶναι ἀναπόσπαστα συν-
δεδεμένος μὲ τὴν ἰουδαϊκὴ παράδοση.
Ἀπὸ ἐδῶ πέρασαν οἱ Ἑβραῖοι γιὰ νὰ
μποῦν στὴ Γῆ τῆς Ἐπαγγελίας. Ἐδῶ
ἀνηρπάγη στοὺς οὐρανοὺς ὁ Προφήτης
Ἠλίας καὶ ἐθαματούργησε ὁ Ἐλισαῖος.
Ἀλλὰ καὶ οἱ χριστιανοὶ πιστεύουν ὅτι
στὴ δεξιὰ ὄχθη βαπτίσθηκε ὁ Ἰησοῦς.

ΤΑ ΤΡΙΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΗΣ :

1. Νομίζετε ότι επιβάλλεται να θεοπισθῇ εἰς τὴν χώραν μας μόνιμον ἐκλογικὸν σύστημα ;

2. Ποῖον πρέπει νὰ εἶναι κατὰ τὴν γνώμην σας τὸ μόνιμον ἐκλογικὸν σύστημα τῆς Ἑλλάδος ;

3. Ἀνεξαρτήτως τῆς καθιερώσεως μόνιμου ἐκλογικοῦ συστήματος, μὲ ποῖον σύστημα πιστεύετε ὅτι πρέπει νὰ διεξαχθοῦν αἱ ἐκλογαί

EIKONEΣ

ΑΡ. 63 7.1.57

ΟΙ ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΡΧΙΖΟΥΝ ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΕΡΕΥΝΑ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

ΤΙ ΕΚΛΟΓΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ Ο ΤΟΠΟΣ;

ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΑΡΧΗΓΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ ΑΠΑΝΤΟΥΝ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟ ΤΟΥ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΨΗΦΟΥ ΚΑΘΕ ΠΟΛΙΤΟΥ ΕΞΑΡΤΑΤΑΙ Η ΟΜΑΛΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΩΝ ΘΕΣΜΩΝ ΚΑΘΕ ΧΩΡΑΣ

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΗΣ Φ.Δ.Ε. κ. ΣΟΦΟΚΛΗΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΤΑΣΣΕΤΑΙ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΕΝΙΣΧΥΜΕΝΗΣ ΑΝΑΛΟΓΙΚΗΣ

Τὸ ἐκλογικὸν σύστημα παίζει ἀποφασιστικὸν ρόλον στὴ λειτουργία τῶν δημοκρατικῶν θεσμῶν τῆς χώρας. Ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον θὰ υπολογισθῇ ἡ ψήφος κάθε πολίτου ἐπηρεάζει τὸν συσχετισμὸ τῶν πολιτικῶν δυνάμεων, τὴν συγκρότησιν τῶν κοινοβουλευτικῶν ὁργανισμῶν, ἀκόμη καὶ τὰ προγράμματα καὶ τὰς ἐπιδιώξεις ὧν ὅσων προσπαθοῦν νὰ κυβερνήσουν τὸν τόπον. Δὲν εἶναι λοιπὸν διόλου παράξενο τὸ ὅτι γύρω ἀπὸ τὸ ἐκλογικὸν σύστημα γίνονται ἀτέλειωτες συζητήσεις πού ἀποκτοῦν τόσο μεγαλύτερην ὀξύτητα, ὅσο πλησιέστερες ἐμφανίζονται οἱ ἐκλογές. Τότε ὅμως οἱ συζητήσεις αὐτὲς ἔχουν ἔντονον κομματικὸ χαρακτήρα, γιατί εἶναι φυσικὸ τὸ κάθε κόμμα νὰ ἐπιδιώκῃ ἐκεῖνο τὸ ἐκλογικὸν σύστημα πού θὰ τοῦ ἐξασφάλιζε μεγαλύτερη δύναμιν, περισσότερες πιθανότητες νὰ ὁγῇ ἐνισχυμένο ἀπὸ τὴν ἀναμέτρησίν του μὲ τὰ ἄλλα κόμματα. Οἱ ΕΙΚΟΝΕΣ ἀρχίζουν τὴν ἐρευνά τους σὲ μιὰν ὀμαλὴν περίοδον, ἀκριβῶς γιὰ νὰ ἐπιτύχουν ἀντικειμενικὴ συμμετοχὴ στὴν δημόσια συζήτηση πού ἀνοίγουν. Τὰ ἐρωτήματά τους, ἐρωτήματα σὲ πολιτικὴ καὶ μὴ προσωπικότητα τῆς χώρας, εἶναι ἀπλά. Ἀπὸ τίς στήλες τῶν ΕΙΚΟΝΩΝ θὰ δοθοῦν ἀπαντήσεις ἀπὸ ὅλους τοὺς πολιτικούς ἀρχηγούς καὶ ἀπὸ ἀντιπροσώπους τῶν ἐπαγγελματικῶν ὁργανώσεων τῆς χώρας, ὥστε ἡ ἐρευνα αὐτὴ νὰ ἔχῃ τὴν ἀναγκαίαν πληρότητα γιὰ ἓνα θέμα τόσο σοβαρὸ, ὅπως εἶναι τὸ ἐκλογικὸν σύστημα σὲ μιὰ δημοκρατία.

Ὁ κ. Σοφ. Βενιζέλος
(Ἀρχηγὸς τῆς Φιλελευθέρων Δημοκρ. Ἐνώσεως)

Ὁ κ. Σοφοκλῆς Βενιζέλος, ἀρχηγὸς τῆς Φιλελευθέρων Δημοκρατικῆς Ἐνώσεως (τῆς μεγαλύτερης — μετὰ τὴν κυβερνητικὴν — κοινοβουλευτικῆς δυνάμεως ἐξέφρασε προσφάτως τὰς ἀντιλήψεις του ἐπὶ τοῦ ἐκλογικοῦ θέματος. Εἰς τὴν ἐρευνᾶν τῶν ΕΙΚΟΝΩΝ ἀπαντᾷ μὲ λιτότητα, συγκεφαλαιῶν τὰς γνώμας του καὶ εἰς τὰ τρία, τεθέντα, ἐρωτήματα. Ἡ ἀπάντησις τοῦ κ. Σοφ. Βενιζέλου ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Νομίζω ὅτι εἶναι συμφέρον διὰ τὴν χώραν νὰ θεοπισθῇ ἓνα μόνιμον ἐκλογικὸν σύστημα. Μόνον οὕτω εἶναι δυνατόν νὰ φθάσωμεν εἰς μίαν κανονικὴν ἐξέλιξιν τῆς πολιτικῆς μας ζωῆς.

»Κατὰ τὴν γνώμην μου, τὸ μόνιμον ἐκλογικὸν σύστημα τῆς Ἑλλάδος πρέπει νὰ εἶναι ἐκεῖνο πού θὰ ἐπιτρέπῃ τὴν ἐκπροσώπησιν ὧν τῶν πολιτικῶν ρευμάτων καὶ θὰ ἐμποδίσῃ ὅμως συγχρόνως τὸν κατακερματισμὸν τῶν δυνάμεων. Ὡς τοιοῦτον σύστημα προκρίνω τὴν ἐνισχυμένη ἀναλογικὴν, ἀλλὰ εἰμαι πρόθυμος νὰ ἀποδεχθῶ καὶ οἰονδήποτε ἄλλο σύστημα, τὸ ὁποῖον θὰ ἀπέβλεπεν εἰς τοὺς προαναφερθέντας σκοπούς.

»Ὡς πρὸς τὸ τρίτον ἐρώτημα τῆς ἐρεύνης, λέγω τοῦτο: Ἐπειδὴ τὸ ἱσχύον ἐκλογικὸν σύστημα ὡδήγησε, κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογάς, εἰς τὴν τόσο ἐθνικῶς ἐπιζήμιον πόλυσιν, θεωρῶ ὅτι ὕψιστον ἐθνικὸν συμφέρον ἐπιβάλλει τὴν διενέργειαν τῶν ἐκλογῶν, ἔδω ὡδηγηθῶμεν ταχέως πρὸς ταύτας μὲ τὴν ἐνισχυμένη ἀναλογικὴν».

Ὁ κ. Χρ. Νικολόπουλος
(Πρόεδρος τοῦ Ἐμπ. καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου)

Ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν κ. Ἀρ. Νικολόπουλος εἶναι ἡ πρώτη «ἐξωπολιτικὴ» προσωπικότης εἰς τὴν ὁποίαν ἀπετάνθησαν αἱ ΕΙΚΟΝΕΣ. Ἡ ἀπάντησίς του ἔχει κατὰ τοῦτο σημασίαν. Ἐκφράζει τίς ἀντιλήψεις μιᾶς προοδευτικῆς τάξεως τῆς χώρας:

«Δὲν νομίζω ὅτι ἐπιβάλλεται νὰ θεοπισθῇ σήμερον εἰς τὴν χώραν μας μόνιμον ἐκλογικὸν σύστημα. Ἡ πολιτικὴ κατάστασις τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ ἐν γένει διαμόρφωσις τῶν πολιτικῶν κομμάτων τῆς εἶναι εἰσέτι ρευστὴ, ὥστε νὰ μὴ ἐπιτρέπεται σήμερον ἡ καθιέρωσις μόνιμου ἐκλογικοῦ συστήματος. Ἡ πολιτικὴ ἱστορία τοῦ τόπου διδάσκει ἄλλωστε ὅτι ὑπῆρξαν περιπτώσεις πού ἡ μεταβολὴ τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος ἦτο ἀναγκαία καὶ ὠφέλιμος διὰ τὴν χώραν. Εὐχομαι πάντως ὅπως ἡ χώρα μας εὐρεθῇ εἰς κατάστασιν τοιαύτην, ὥστε ἡ καθιέρωσις μόνιμου ἐκλογικοῦ συστήματος νὰ εἶναι ἐπ' ὠφελεία τῆς.

»Ἐπιθυμῶ ὅμως νὰ προσθέσω, ὅσον ἀφορᾷ γενικώτερα τὸ εἶδος τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος πού συμφέρει εἰς τὴν χώραν μας, ὅτι καλύτερον εἶναι τὸ σύστημα ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐγγυᾶται τὴν κυβερνητικὴν σταθερότητα, ἥτις ἀποτελεῖ ἀναγκαῖότητα προϋπόθεσιν διὰ τὴν οικονομικὴν σταθερότητα. Ἐπομένως, καὶ πρὸς ἐπιλογὴν τοῦ συστήματος μὲ τὸ ὁποῖον θὰ διενεργηθοῦν αἱ μέλλουσαι ἐκλογαί, πρέπει πρωτεύοντα ρόλον νὰ διαδραματίσῃ ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπάρξεως κυβερνητικῆς σταθερότητος».

Ὁ κ. Σπ. Μαρκεζίνης
(Ἀρχηγὸς τοῦ κόμματος τῶν Προοδευτικῶν)

Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Κόμματος τῶν Προοδευτικῶν κ. Σπ. Μαρκεζίνης ἐξέφρασε τίς κατωτέρω ἀπόψεις, σχετικῶς μὲ τὸ θέμα τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος:

«Ἐξίσαν εἰς τὴν πολιτικὴν δὲν ἔχει ἀπλῶς τὸ δέον, ἀλλὰ κυρίως τὸ δυνατόν γενέσθαι. Ἄν λοιπὸν τὸ μόνιμον ἐκλογικὸν σύστημα φαίνεται ὡς ἰδέα ἐλκυστικὴ, ὡς ἐπιδιώξις, νομίζω ὅτι εἶναι ἀνέφικτος. Φρονῶ ἀκόμη ὅτι εἶναι λάθος νὰ ἐπικαλοῦμεθα τί συμβαίνει ἄλλοι καὶ νὰ λησμονοῦμεν τὴν ἐλληνικὴν πραγματικότητα. Εἰς τὴν χώραν μας ἡ ἀσάφεια εἶναι ὁ κανὼν, ἀπὸ τοῦ κλίματος τῶν ἀνθρώπων καὶ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων μέχρι τῶν θεσμῶν. Ποία ἄλλη χώρα δύναται νὰ παρουσιάσῃ εἰς μίαν πεντηκονταετίαν ὑπὲρ τοὺς 20.000 νόμους; Καὶ πού ἄλλοι ἔχομεν τόσα παραδείγματα καθημερινῆς σχεδὸν παραδίσεως τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν θεσμῶν; Ἡ πραγματικότης αὐτὴ διὰ νὰ μεταβληθῇ χρειάζεται μακρὰν παράδοσιν. Δὲν ἀρκεῖ ἀπλῶς μία συμφωνία, ἡ ὁποία, καὶ ἂν σήμερον ἐπιτευχθῇ, ποῖος ἀποκλείει αὐρίον νὰ μεταβληθῇ. Θὰ ἐπεθύμουν ἐν τούτοις νὰ προσθέσω ὅτι, ἀνεξαρτήτως τοῦ τί συμβαίνει εἰς τὴν χώραν μας, ἡ ἐποχὴ μας γενικῶς δὲν εὐνοεῖ αὐτὴν τὴν ἰδέαν τῆς μονιμότητος. Εἶναι ἐποχὴ, τουλάχιστον ἀπὸ τοῦ μεσοπολέμου, μεταβατικῆς. Συνεπῶς δυναμικὴ, τὴν διακρίνει δηλαδὴ ἡ ρευστότης καὶ οὐκ ἡ μονιμότης, στατικὸν χαρακτηριστικὸν τῶν κατασταλαγμένων καιρῶν. Δι' αὐτὸ, ἄλλωστε, καὶ τὴν αὐστηρότητα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 10

Ὁ κ. Μιχαὴλ Δένδιας
(Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν)

Ὁ καθηγητὴς τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Μιχ. Δένδιας, ἔδωσε τὴν ἀκόλουθον ἀπάντησιν στίς ἐρωτήσεις μας:

«Νομίζομεν ὅτι διὰ τοῦ Συντάγματος δὲν δύναται νὰ κατοχυρωθῇ πραγματικὰ ἐν ὁρισμένον ἐκλογικὸν καθεστῶς.

»Τὸ Σύνταγμα δὲν πρέπει νὰ θεωρηταί ὡς τὸ καλύτερον μέσον ἀσφάλσεως τοιοῦτου δημοσίου θεσμοῦ, οὔτε ἄλλωστε ἐκ τῆς συνταγματικῆς μας ἐξελίξεως πειθόμεθα περὶ τοῦ ἀπαρεγκλίτου καὶ πιστοῦ σεβασμοῦ τοῦ Συντάγματος ἐκ μέρους τῶν πολιτικῶν παρατάξεων καὶ διαφόρων καθεστώτων, ἀκόμη καὶ νομίμων, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι τὰ τελευταία ταῦτα ἐπιζητοῦν τὴν μεταβολὴν του διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀναθεωρήσεως. Αἱ διατάξεις τοῦ Συντάγματος πρέπει νὰ ἀναφέρονται εἰς τὴν ὁργάνωσιν καὶ τὰς λειτουργίας τοῦ κράτους ἐν γενικαῖς γραμμαῖς, ἢ λεπτομερειακῇ ἀνάπτυξιν τῶν ὁποίων νὰ ἀφήνεται εἰς τὸν κοινὸν νομοθέτην, ἐνεργοῦντα κατὰ τὰς ἐκάστοτε διαμορφούμενας συνθήκας. Δεσμευτικά, λοιπὸν, διατάξεις τοῦ Συντάγματος, ἀναφερόμεναι εἰς τὸ ἐκλογικὸν σύστημα, πολὺ φοβούμεθα ὅτι θὰ παραμείνουν γράμμα νεκρόν.

»Τὸ ζήτημα τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος ἔχει ἀναγκαίως δύο ὀψεις. Πρῶτον τί συμφέρει εἰς τὸν τόπον γενικῶς καὶ δεύτερον τί συμφέρει εἰς τὰ κόμματα. Εἰς τὸν τόπον συμφέρει πρῶτον νὰ ἀντιπροσωπεύονται εἰς τὴν Βουλὴν ὅλαι

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 11

Ποιοί άπαντούν εις τήν έρευναν τών «ΕΙΚΟΝΩΝ»

Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ, πρόεδρος του 'Αρείου Πάγου. Σ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ, αρχηγός της Φιλελευθέρων Δημοκρατικής 'Ενώσεως. Μ. ΔΕΝΔΙΑΣ, καθηγητής του Πανεπιστημίου 'Αθηνών. Ν. ΔΡΙΤΣΑΣ, πρόεδρος του Συνδέσμου 'Ελλήνων Βιομηχάνων. Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΚΑΡΤΑΛΗΣ, αρχηγός του Δημοκρατικού Κόμματος 'Εργαζομένου Λαού. Π. ΚΑΤΣΩΤΑΣ, Δήμαρχος 'Αθηναίων. Γ. ΚΡΙΜΠΑΣ, πρόεδρος του Πανελληνίου 'Ιατρικού Συλλόγου. Γ. ΛΑΜΠΡΙΝΑΚΟΣ, πρόεδρος του Ταμείου 'Ασφαλίσεως 'Επαγγελματιών και Βιοτεχνών 'Ελλάδος (ΤΕΒΕ) και πρόεδρος του 'Επαγγελματικού 'Επιμελητηρίου 'Αθηνών. Λ. ΛΑΥΡΑΝΟΣ, πρόεδρος του Πανελληνίου Συνδέσμου Πολιτικών Συνταξιούχων. Ν. ΛΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, πρόεδρος του 'Ανωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων 'Υπηρεσιών (ΑΣΔΥ). Ν. ΛΥΚΙΑΡΔΟΠΟΥΛΟΣ, πρόεδρος της 'Ενώσεως 'Ελλήνων 'Εφοπλιστών. Κ. ΜΑΝΙΑΔΑΚΗΣ, ΑΛΕΚΑ ΜΑΝΤΖΟΥΛΙΝΟΥ, πρόεδρος του Συνδέσμου 'Επιστημόνων Γυναικών. Σ. ΜΑΡΚΕΖΙΝΗΣ, αρχηγός του Κόμματος των Προοδευτικών. Α. ΜΠΑΛΑΤΖΗΣ, αρχηγός του Κόμματος 'Αγροτών και 'Εργαζομένων. Κ. ΝΕΥΡΟΣ, πρόεδρος της 'Ενώσεως 'Ελλήνων Χημικών. Α. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ, πρόεδρος του 'Εμπορικού και Βιομηχανικού 'Επιμελητηρίου 'Αθηνών. Ι. ΠΙΠΙΝΕΛΗΣ, πρόεδρος της 'Ενώσεως 'Εφοπλιστών Μεσογειακών Πλοίων. Δ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, πρόεδρος της 'Ανωτάτης Συνομοσπονδίας Βιοτεχνών 'Ελλάδος. Μ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ, πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου 'Αθηνών. Γ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, πρόεδρος του Πανελληνίου Συνδέσμου Εισαγωγέων. Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ, αρχηγός του Κόμματος των Φιλελευθέρων. Σ. ΠΑΠΑΣ, πρόεδρος του Γενικού Συμβουλίου της 'Ανωτάτης Διοικήσεως 'Ενώσεων Δημοσίων 'Υπαλλήλων (ΑΔΕΔΥ). Σ. ΠΑΠΑΠΟΛΙΤΗΣ, αρχηγός της 'Ενώσεως Προοδευτικού 'Εθνικού Κέντρου (ΕΠΕΚ). Ι. ΠΑΣΑΛΙΔΗΣ, πρόεδρος της 'Ενιαίας Δημοκρατικής 'Αριστεράς, ΕΛΜΙΝΑ ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ, πρόεδρος του 'Εθνικού Συμβουλίου 'Ελληνίδων. Β. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ, πρόεδρος της 'Ενώσεως 'Ελλήνων 'Αποστράτων 'Αξιωματικών. Ι. ΠΙΠΙΝΕΛΗΣ, ΧΡ. ΣΓΟΥΡΙΤΣΑΣ, καθηγητής του Πανεπιστημίου 'Αθηνών. Δ. ΣΚΟΥΖΕΣ, πρόεδρος του Συλλόγου 'Αθηναίων. Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ, αρχηγός του Λαϊκού Κόμματος. ΦΛΑΜΠΟΥΡΙΑΡΗ ΜΑΡΙΑ, πρόεδρος του Συνδέσμου των 'Εργαζομένων και 'Επιστημόνων Γυναικών.

ΤΟ ΕΚΛΟΓΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ

Πλειοψηφικό — 'Αναλογική, και οί συνδυασμοί τους

Ο κ. ΜΑΡΚΕΖΙΝΗΣ ΑΠΑΝΤΑ:
(Συνέχεια από σελ. 8)

περί την αναθεώρησιν που έχαρκτηρίζε άλλοτε τὰ συντάγματα, υποκατέστησε σήμερον ή μεγίστη διευκλύνσις τών συνταγματικών μεταρρυθμίσεων.

»Μετά τὰ ανωτέρω, τὸ δεύτερον ἐρώτημα μεταβάλλεται δι' ἐμὲ εἰς τὸ ποῖον φρονῶ ὡς τὸ καλῆτερον ἐκλογικὸν σύστημα. Θεωρητικῶς πιστεύω ὅτι εἶναι τὸ πλειοψηφικόν. Κυρίως διότι τὸ εὐρίσκω ὡς τὸ πλεον συνάδον εἰς τὴν φύσιν τῆς κοινοβουλευτικῆς κυβερνήσεως, ἐφ' ὅσον συντρέχουν ἅπασαι αἱ προϋποθέσεις τῆς γνησίας ἐφαρμογῆς του. Τιοιτοτρόπως ἔρχομαι εἰς τὸ τρίτον ἐρώτημα, εἰς τὸ ὅποιον ἀδιστάκτως ἀπαντῶ ὅτι οὐδεμία προϋπόθεσις ἐφαρμογῆς τοῦ πλειοψηφικοῦ ὑπάρχει, ἐνῶ ἀντιθέτως ἅπασαι συντρέχουν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἀπλῆς ἀναλογικῆς. Πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ἀπόψεώς μου δὲν πρόκειται, δεδαιώς, νὰ καταφύγω εἰς ἐπικλήσιν ἐπιχειρημάτων ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ ὅποια ἀνευρίσκονται εἰς οἰονδήποτε ἔγχειρίδιον συνταγματικοῦ δικαίου, ἀλλ' εἰς διαπιστώσεις ἐκ τῆς σημερινῆς πραγματικότητος.

»Μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἀπλῆς ἀναλογικῆς ἐπιτυγχάνονται αὐτομάτως δύο σπουδαιότατοι ἀντικειμενικοὶ σκοποί, πράγμα πού καὶ μόνον θὰ ἦρκει διὰ νὰ ἐπιβάλῃ τὴν διενέργειαν τῶν προσεχῶν ἐκλογῶν μὲ τὸ σύστημα αὐτό. Δημιουργοῦνται δηλαδὴ ἀντικειμενικαὶ προϋποθέσεις ἀποφυγῆς δύο κινδύνων: 'Αφ' ἑνὸς τῆς υπάρξεως βασιλικοῦ κόμματος, πού θὰ ἀπέτελε θανάσιμον κίνδυνον διὰ τὸ καθεστῶς, τοῦ ὁποῖου ἀκρίβως ἡ προστασία καὶ ὁ σεβασμὸς ἀποτελεῖ δι' ὅλους ὕψιστον ἐθνικὸν σκοπὸν, καὶ ἀφ' ἑτέρου τῆς δημιουργίας μετώπου. Τοῦτο δὲ ἔχει τεραστίαν σημασίαν, διότι ἡ ἐπανάληψις θὰ φέρῃ τὴν ἄκραν ἀριστεράν ἀπὸ τῆς ἀνοχῆς εἰς τὴν φιλίαν, ὅπως ἡ πρώτη ἐφαρμογὴ τὴν ἔφερεν ἀπὸ τῆς ἀπομονώσεως εἰς τὴν ἀνοχὴν. 'Αμφότεροι δὲ οἱ κίνδυνοι δὲν ἀποκλείονται μὲ εὐχολόγια ἢ μὲ ἠθικάς παραινήσεις, ἀλλὰ μόνον μὲ τὴν ἐξ ἀντικειμένου δημιουργίαν προϋποθέσεων, πού νὰ ἐμποδίζουν τὴν ἐπανάληψιν τοῦ ἐνὸς καὶ τοῦ ἄλλου. Διότι μὴ λησμονοῦμεν ὅτι τὸ ἐν ἔχει ἀναγκαίαν συνέπειαν νὰ προκαλῇ τὴν δημιουργίαν τοῦ ἄλλου. 'Αλλο ἀποτέλεσμα τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἀπλῆς ἀναλογικῆς θὰ εἶναι ἡ ἐκκαθάρισις τῶν κομματικῶν ὀργανισμῶν καὶ ἀκόμη περισσότερο τῶν φιλοδοξιῶν. Θὰ ἴδωμεν ἐπὶ τέλους ποῖα κόμματα θὰ ἐπιδιώσουν εἰς ἕνα αὐτοδύναμον ἐκλογικὸν ἀγῶνα εἰς ὅλην τὴν 'Ελλάδα καὶ τί παριστᾷ καθ' εἰς ἐξ ἡμῶν.

»Γνωρίζω ὅτι ὑπάρχουν οἱ φρονούντες ὅτι ἡ ἀπλὴ ἀναλογικὴ ὀδηγεί εἰς κατακερματισμὸν τῶν πολιτικῶν δυνάμεων καὶ εἰς δημιουργίαν κυβερνητικῆς ἀσταθείας. 'Ότι τὰ ἐπιχειρήματα αὐτὰ εἶναι πολὺ ἀμφιβόλου ἀξίας ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν πραγμάτων. Συγκρίνατε τὴν Βουλὴν τοῦ 1946 μὲ τὴν παρούσαν Βουλὴν. 'Εκείνη προήλθεν ἀπὸ ἐκλογὰς μὲ ἀπλὴν ἀναλογικὴν, αὕτη δὲ ἀπὸ μοναδικὸν δι' εὐνοίαν μίαν παρατάξεως σύστημα, τὸ ὅποιον, ἄλλωστε, περιόριζε οὐσιαστικῶς τὸν ἀνταγωνισμὸν μεταξὺ μόνον δύο παρατάξεων. Καὶ ὅμως καὶ ἐκείνη ἢ

Βουλὴ καὶ ἡ σημερινὴ περιελάμβανε εἰς τοὺς κόλπους τῆς 9 κόμματα. 'Εκείνη συνεπλήρωσε σχεδὸν τὴν τετραετίαν τῆς καὶ ἡ παρούσα πρὶν συμπληρώσῃ τὸ ἔτος ἀντιμετωπίζει τὸν θάνατόν τῆς.

»Τὸ συμπέρασμα εἶναι ὅτι ὁ σπουδαιότερος παράγων διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς πολιτικῆς σταθερότητος δὲν εἶναι τὸ ἐκλογικὸν σύστημα, ἀλλὰ ἡ ὑπαρξίς καθιερωμένων ἰσχυρῶν κομματικῶν ὀργανισμῶν ἢ πολιτικοῦ ἡγέτου. 'Εν πάσῃ ὁμως περιπτώσει καὶ ἂν ἀκόμη ἐπρόκειτο ἡ προσεχὴς Βουλὴ νὰ ἀποβῇ μεταβατικὴ Βουλὴ, πάλιν προτιμότερον πάντως ἄλλου εἶναι τὸ σύστημα τῆς ἀναλογικῆς.

Ο κ. ΔΕΝΔΙΑΣ ΑΠΑΝΤΑ:
(Συνέχεια ἀπὸ σελ. 9)

αἱ πράγματι ὕφιστάμεναι πολιτικά καὶ μερίδες, πού ἀνταποκρίνονται εἰς οὐσιαστικὰς καὶ σημαντικὰς πολιτικὰς ἀποχρώσεις τῆς κοινῆς γνώμης. 'Όλων αὐτῶν τῶν ἀποχρώσεων πρέπει νὰ ὑπάρχουν ἀντιπρόσωποι εἰς τὸ Κοινοβούλιον, καὶ νὰ ἀκούεται ἡ φωνὴ τῶν, διότι τότε μόνον δύναται νὰ λεχθῇ ὅτι ὁ λαὸς ἐκπροσωπεύεται κατὰ τὴν ἀσκήσιν τῆς Νομοθετικῆς 'Εξουσίας. 'Αλλ' εἰς τὸν τόπον ἐπίσης συμφέρει, δεύτερον καὶ ὄχι ὀλιγώτερον, ἡ Βουλὴ νὰ δίδῃ ἰσχυρὰς καὶ σταθερὰς κυβερνήσεις. Εἰς τὰ κόμματα ἐξ ἄλλου συμφέρει τὸ ἐκλογικὸν σύστημα, τὸ ὁποῖον ἐξυπηρετεῖ ἐκαστοτὲ τὰ συμφέροντά των. Καὶ τὸ κακὸν εἶναι ὅτι τὰ συμφέροντα αὐτὰ δὲν ἐξυπηρετοῦνται πάντοτε μὲ τὸ αὐτὸ ἐκλογικὸν σύστημα. 'Όταν ἐν κόμμα εἶναι ἰσχυρὸν ἡ ὑπολογιστὴν σοβαρῶς ἐπὶ τῆς τριβῆς τοῦ ἀντιπάλου κόμματος, εἶναι πολὺ φαικλὸν νὰ εἶναι θιασώτης τοῦ ἀμιγροῦς πλειοψηφικοῦ. 'Όταν τὸ ἴδιον κόμμα ἐξεδραστεῖ κατὰσκοπον καὶ τετριμμένον ἀπὸ τὴν ἐξαντλητικὴν δι' ἑαυτὸ, πολλὰκις ἴσως καὶ διὰ τὴν χώραν, ἀσκήσιν τῆς ἀρχῆς, θέλει ὡς μόνον σάνιδα σωτηρίας, ὡς μόνον τρόπον διὰ νὰ μὴ ἐκμηδενισθῇ παντελῶς, τὸ ἀναλογικὸν σύστημα. Αὐτὸ ἰσχύει διὰ τὰ ἀναγκαίως ὑπάρχοντα εἰς κάθε χώραν δύο πρωτεύοντα κόμματα, πού διαδέχονται ἀλλήλα εἰς τὴν ἀρχὴν. 'Όσον διὰ τὰ δευτερεύοντα καὶ μικρὰ κόμματα, αὐτὰ δὲν ἤμπορου, παρὰ νὰ εἶναι θερμοὶ θιασῶται τοῦ ἀναλογικοῦ συστήματος, χάρις εἰς τὸ ὅποιον δύναται νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν ἐπιβίωσιν των πρώτων, καὶ ἴσως δραδύτερον καὶ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν δυνάμεων των.

»'Αντικειμενικῶς τὸ ἀναλογικὸν σύστημα εἶναι τὸ δικαιότερον καὶ δημοκρατικότερον. Μία ἐκλογὴ γινόμενη σύμφωνα μὲ αὐτό, μὰς δίδει ἀρκετὰ πιστὴν καὶ ἀνάγκυρον εἰκόνα τῆς λαϊκῆς θελήσεως, ὅπως, βέβαια, αὕτη εἶναι διαμορφωμένη κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν ἐκλογῶν. Αἱ κυβερνήσεις, αἱ ὁποῖαι προέρχονται ἀπὸ Βουλὴν ἐκλεγείσαν κατὰ τὸ ἀναλογικὸν σύστημα, ἔχουν, κατὰ κανόνα, διαλλακτικὸν καὶ συμβιβαστικὸν χαρακτῆρα καὶ ἀποφεύγεται οὕτω ἡ κοινοβουλευτικὴ δικτατορία τῆς πλειοψηφούσης μερίδος τῶν ἐκλογέων. Αἱ κυβερνήσεις ὁμως αὐταὶ, μὴ δυνάμεναι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ νὰ στριχθοῦν ἐπὶ τῶν δυνάμεων ἐνὸς καὶ μόνου κόμματος, εἶναι συνήθως κυβερνήσεις συνασπισμοῦ,

δηλαδὴ συνεργασίας ἑτεροκλίτων καὶ ἀλληλοὑποβλεπομένων κομμάτων, πού μὲ πολλὴν δυσκολίαν κατορθώνουν νὰ θέσουν κατὰ μέρος τὸν ἀσπονδὸν ἀνταγωνισμὸν των, διὰ νὰ ἀφοσιωθοῦν ἀποκλειστικὰ εἰς τὸ γενικὸν συμφέρον καὶ νὰ προσδώσουν γονιμότητα καὶ ἐνότητα εἰς τὸ κυβερνητικὸν ἔργον. Αἱ συχνότατα ἀπειλοῦμεναι καὶ πραγματοποιούμεναι διασπάσεις καὶ ἀλλαγαὶ τοιούτων κυβερνήσεων παραλύουν τὸν τόπον, γεννοῦν τὴν δυσφορίαν τοῦ λαοῦ καὶ εὐνοοῦν τοὺς ἐχθροὺς τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ καὶ τῆς δημοκρατίας, τὴν ὁποίαν οὗτοι ἐμφανίζουν ὡς ὁδηγοῦσαν εἰς ἀναρχίαν. Τὸ ἀναλογικὸν σύστημα ἰδοικιμὸς καὶ ἡμῖν πολλὰκις μὲ ἱκανοποίησιν διὰ τὰ κόμματα τῆς μειοψηφίας, ἀλλὰ καὶ μὲ τὰ γνωστὰ ἀποτελέσματα οὐχὶ εὐχεροῦς διακυβερνήσεως, διὰ νὰ μὴ εἴπωμεν καὶ ἑσωτερικῶν ἀνωμαλιῶν. 'Εφ' ὅσον μία κυβερνήσις παραμένει εἰς τὴν ἀρχὴν μόνον μερικὸς μῆνας καὶ κατ' αὐτοὺς ἀσχολεῖται κυρίως μὲ τὸ πῶς θὰ συγκρατηθῇ εἰς αὐτὴν, εἶναι φυσικὸν νὰ μὴ δύναται νὰ ἀποβλέψῃ εἰς σοβαράν, θετικὴν καὶ γόνιμον ἐργασίαν.

»Τὸ παλαιὸν σύστημα ἐκλογῆς διὰ σφαιριδίαν, πού ἐπέτρεπεν εἰς τὸν ἐκλογέα νὰ δώσῃ τὴν ψήφον του εἰς ἐκεῖνους τοὺς ὁποίους θὰ προετίμα, ἀνεξαρτήτως κόμματος, θὰ ἀπέτελε ἴσως σήμερον ἀναρχορισμὸν καὶ θὰ πῦξαν ἀπλῶς τὸν ὄχι μικρὸν ἀριθμὸν τῶν ὑποψηφίων καὶ τὴν σωρείαν τῶν καλῶν. 'Εμμένοντες, λοιπόν, ὅπως ἄλλωστε καὶ εἰς τὰς ἄλλας χώρας, εἰς τὸ ψηφοδέλτιον. Τὸ ζήτημα ὁμως εἶναι πῶς θὰ καταστήθῃ δυνατὸν ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ δοθῇ εἰς τὸν ἐκλογέα ἡ δυνατότης νὰ ψηφίσῃ καὶ ὑποψηφίους ἐκ τῆς μειοψηφίας, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ δίδεται ὑπερέχουσα θέσις εἰς τὸ πλειοψηφοῦν κόμμα, ὥστε νὰ δύναται τοῦτο νὰ στηρίζεται ἐν τῇ κυβερνήσει κυρίως ἐπὶ ἰδικῶν τῶν δυνάμεων, χωρὶς ὁμως καὶ νὰ ἀποκλείεται ἡ ἀναγκαία ἐκπροσώπησις εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τῶν μειοψηφίων τοῦ λαοῦ.

»Διὰ νὰ ὑπάρχῃ καὶ μία ἰσχυρὰ μειοψηφία εἰς τὴν Βουλὴν καὶ διὰ νὰ εἰσερχῶνται εὐκολώτερα καὶ νέοι ἄνδρες εἰς αὐτὴν, πρέπει, καθ' ἡμᾶς, πρῶτον νὰ παρέχεται διὰ τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου εἰς τὸν πολίτην ἡ εὐχέρεια νὰ ἀντικαθιστᾷ εἰς τὸ ψηφοδέλτιον «οὐ κόμματος» εἰς τὸ ὅποιον ἀνήκει, τοὺς ὑποψηφίους, μὲχρι καὶ τοῦ ἐνὸς τετάρτου τοῦ συνόλου των, μὲ ὑποψηφίους ἀνήκοντας εἰς ἄλλους συνδυασμοὺς ἢ ἐκτιθεμένους ἀνεξαρτήτως. Οὕτω θὰ καταστήθῃ εἰς αὐτὸν δυνατὸν νὰ ἀναπτύξῃ καὶ κάποιαν ἐκλεκτικότητα, ὥστε νὰ εὐνοηθῇ καὶ ἡ ἐκλογὴ νέων καὶ ἱκανῶν προσώπων εἰς τὴν Βουλὴν καὶ δι' ἀνεξαρτήτως τῶν πολιτικῶν των κατευθύνσεων. Τὸ μέτρον, ὁμως, αὐτὸ καὶ μόνον δὲν εἶναι ἀρκετὸν νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἐν τῇ Βουλῇ παρουσίαν μιᾶς σημαντικῆς ὁπωσδήποτε μειοψηφίας, ἡ γενικωτέρα ἀνάγκη τῆς ὁποίας εἶναι προφανής. Διὰ τοῦτο νομίζομεν ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ καθιερωθῇ καὶ ἕνα ἄλλο δεύτερον μέτρον, συμπληρωματικὸν καὶ συνιστάμενον εἰς τὰ ἐξῆς, ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ψηφοφορίας κατανομήν των ἐδρῶν.

ΣΥΝΤΕΧΝΙΑ ΣΕΛ. 46

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ κ. ΜΙΧ. ΔΕΝΔΙΑΣ προτείνει ιδιαίτερο ἐκλογικὸ σύστημα, ἕνα συνδυασμὸ, δηλαδὴ, ἀναλογικοῦ καὶ πλειοψηφικοῦ, πού ἐξουδετερώνει —κατὰ τὴν γνώμην του— τὰ μειονεκτήματα καὶ τῶν δύο συστημάτων

Ο κ. ΑΡ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ, πρόεδρος τοῦ 'Εμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ 'Επιμελητηρίου 'Αθηνών, θεωρεῖ ὅτι τὸ ἐκλογικὸ σύστημα πού θὰ ἐφαρμοσθῇ πρέπει πρωτίστως νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν κυβερνητικὴν σταθερότητα

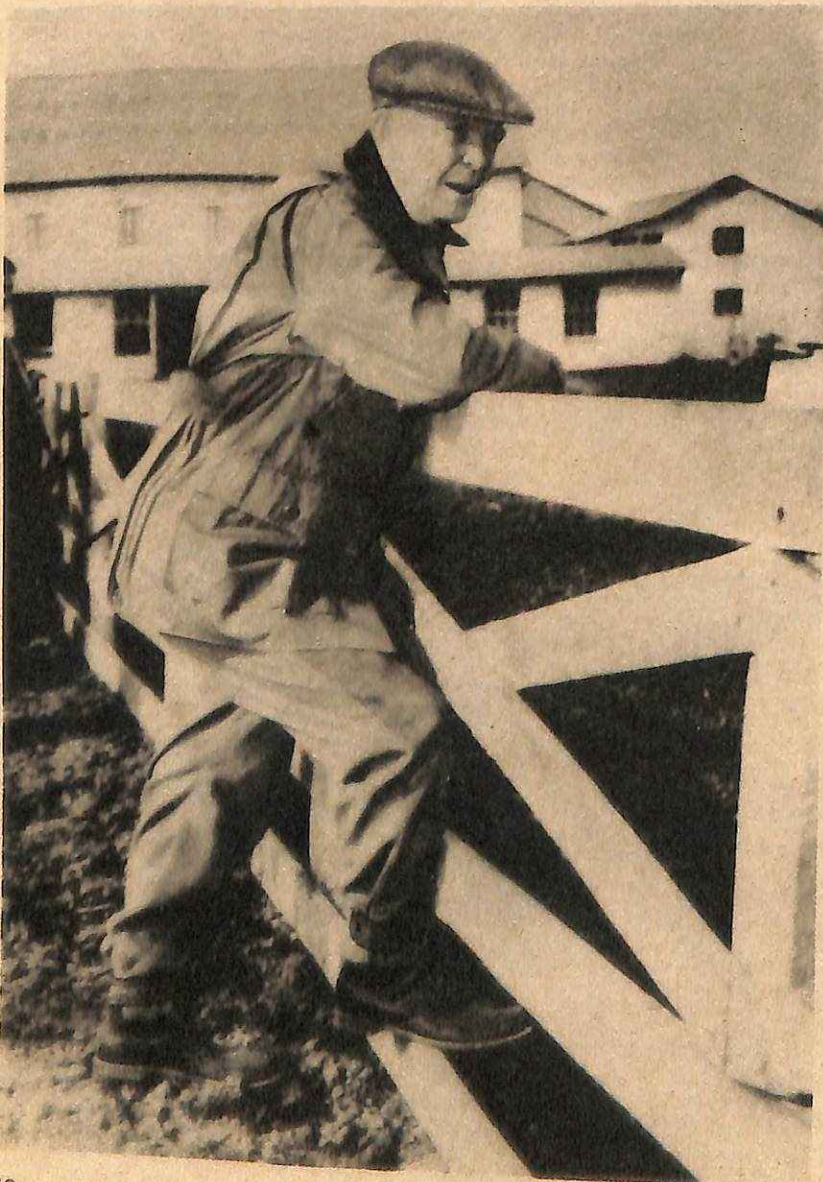

ΤΟ ΤΑΧΥΤΕΡΟ ΚΑΤΑΔΙΩΚΤΙΚΟ αεροπλάνο του κόσμου. 'Ο Τόνυ Λέ Βίρ, διευθυντής δοκιμαστικών πτήσεων της 'Εταιρίας 'Αεροπλάνων Λόκχεντ, φαίνεται εδώ —μετά την δοκιμή που έκανε— με το πρωτότυπο του «Λόκχεντ F-104», που θεωρείται το ταχύτερο καταδιωκτικό του κόσμου. 'Η ταχύτης του αεροπλάνου αυτού αποτελεί ένα στρατιωτικό μυστικό.

(Lockheed News)

(United Press)

Ο Α-Ι-Κ ΑΓΡΟΤΗΣ. 'Ο πρόεδρος των 'Ηνωμένων Πολιτειών 'Αϊζενχάουερ έπιθεωρεί κοπάδι από βουβάλια στο άγρόκτημά του, στο Γκέττισμπουργκ. Ντυμένος με χακί κυνηγετικό σακάκι, ο πρόεδρος, πέρασε μερικές ώρες στο άγρόκτημα και γύρισε στην Ουάσινγκτον για να συνεχίσει την εργασία

Ο ΓΥΡΟΣ ΤΟΥ

ΣΕ 7 ΗΜΕΡΕΣ

ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Μία «έν δυνάμει» έστία πολέμου

• 'Η επανάστασις της Βουδαπέστης δέν απέκάλυψε μόνον τὸ κράτος τοῦ ζόφου τῶν σοβιετικῶν μεθόδων, ἀλλὰ καὶ μίαν ἐπικίνδυνον διὰ τὴν εἰρήνην τοῦ κόσμου έστίαν πολέμου: Τὴν 'Ανατολικὴν Γερμανίαν. 'Εάν εἰς τὴν οὐγγρικὴν περίπτωσιν ἡ δημοκρατικὴ ἀλληλεγγύη περιορίσθῃ εἰς πλατωνικὰς διακηρύξεις καὶ οἱ επαναστατημένοι Μαγυάροι ἀφέθῃσαν μόνον ἐνώπιον τῶν ρωσικῶν ἀρμάτων, εἶναι μαθηματικῶς σχεδὸν βέβαιον ὅτι οὐδεμία δύναμις θὰ εἶναι ἱκανὴ νὰ παρεμποδίσῃ τοὺς δυτικούς Γερμανοὺς νὰ σπεύσουν, ὠθούμενοι ἀπὸ τοὺς ἔθνικους καὶ φυλετικούς δεσμούς, εἰς βοήθειαν τυχόν ἐξεγέρσεως (ἔστω τοῦ τύπου τῆς 17ης 'Ιουνίου 1953) τῶν 17 ἐκατομμυρίων τῶν κατεχομένων γερμανικῶν ἑδαφῶν. Θὰ ἐπακολουθῇ: Σύγκρουσις τοῦ δυτικοῦ γερμανικοῦ στρατοῦ μετὰ τοὺς Ρώσους, κινητοποίησις καὶ ἐμπλοκὴ τοῦ ΝΑΤΟ, ἐπέμβασις τῶν ΗΠΑ, ἀρα γενίκευσις τῆς συρράξεως καὶ ἀρξίς τοῦ τρίτου παγκοσμίου πολέμου. Οἱ Δυτικοί, μ' ἐπὶ κεφαλῇ τὸν κ. Ντάλλες, ἔχουν πλήρη συνείδησιν τοῦ σοβαρωτάτου τούτου κινδύνου, ὁ ὁποῖος δέν εἶναι τοῦ ἀπωτάτου μέλλοντος. 'Επίσης, ὁ καγκελλάριος 'Αντενάουερ, συνεπικουρούμενος ἀπὸ ὅλα τὰ γερμανικὰ κόμματα καὶ τὸν τύπον, ἀποφεύγει πᾶσαν πρόκλησιν καὶ τουναντίον δέν φειδεται συμβουλῶν συνέσεως καὶ ὑπομονῆς πρὸς τοὺς ἐλευθέρους καὶ ὑπὸ τὸν ζυγὸν συμπατριώτας του.

Διὰ νὰ ἐξουδετερωθῇ ἡ ἐν δυνάμει αὕτη έστία πολέμου, ἡ κατ' ἐξοχὴν λύσις εἶναι ἡ ἐνοποίησις τῆς Γερμανίας. 'Αλλὰ τὴν λύσιν αὕτην οἱ Ρῶσοι θὰ τὴν ἀποδεχθῶν μόνον ἐναντι σοβαρῶν ἀνταλλαγμάτων ασφαλείας: Τὴν δημιουργίαν εὐρείας οὐδετέρας ζώνης μεταξύ τῶν δύο στρατιωτικῶν συνασπισμῶν, τὴν οὐδετεροποίησιν τοῦ ἐνιαίου γερμανικοῦ κράτους, τὴν σύναψιν συλλογικοῦ συμφώνου ασφαλείας ὅλων τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν, ἀνατολικῶν καὶ δυτικῶν, τὴν ἀποχώρησιν ὅλων τῶν ξένων στρατῶν ἐκ τῆς Εὐρώπης, τὴν ἐφαρμογὴν προγράμματος προοδευτικοῦ ἀφοπλισμοῦ, τέλος τὴν κατάργησιν τῶν ἀντιπάλων στρατιωτικῶν συμμαχιῶν, ΝΑΤΟ καὶ Βαρσοβίας. Βεβαίως, τὸ ἐξαιρετικῶς πολύπλοκον τῶν προβλημάτων, καὶ πρὸ παντὸς ἡ δεϋτάτη ἀμοιβαία δυσπιστία, δυσχεραίνουν τὰς προσπάθειας συνδιαλλαγῆς καὶ συμφωνιῶν, ἀλλὰ καὶ ὁ ὕδρογονικός ἀφανισμὸς οὐδένα ἐνθουσιάζει...

Μὲ ἐπίγνωσιν ὅτι, ἐν τελευταία ἀναλύσει, ἡ χώρα του φέρει τὰς εὐθύνas διὰ τὰς τυχὰς τοῦ κόσμου, ὁ εἰρηνοποιὸς πρόεδρος 'Αϊζενχάουερ, φαίνεται προσανατολιζόμενος εἰς τολμηρὰν ἀντιμετώπισιν τῶν προβλημάτων. Τὸ γεγονός ὅτι ἔλαβε σοβαρῶς ὑπ' ὄψιν του τὰς προτάσεις τοῦ στρατάρχου Μπουλγκάνιν περὶ ἀφοπλισμοῦ, εἶναι ἕνα χαρακτηριστικῶς εὐόλων σημείον διὰ τὴν εἰρήνην.

ΤΕΡ. ΠΗΛ.

ΙΣΛΑΝΔΙΑ:

• Τὰ οὐγγρικά γεγονότα φαίνεται ὅτι ἐκαμψαν τὴν ἀδιαλλασίαν τῆς κυβερνήσεως «λαϊκοῦ μετώπου», σχετικῶς μετὰ τὴν παραμονὴν τῶν ἀμερικανικῶν στρατευμάτων ἐπὶ τοῦ ἰσλανδικοῦ ἐδάφους. Κατόπιν συμφωνίας μετὰ τῆς ἀμερικανικῆς κυβερνήσεως, αἱ θάσεις τοῦ ΝΑΤΟ παραμένουν, ὡς εἶχον, ὑπὸ ἀμερικανικῆν διοίκησιν.

Μ. ΒΡΕΤΑΝΝΙΑ:

• 'Η ἐπάνοδος τοῦ κ. Ήντεν εἰς τὴν χώραν του καὶ τὴν πρωθυπουργίαν ἐγένετο δεκτὴ μετὰ ἔκδηλον παγερότητα ὑπὸ τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ Συντηρητικοῦ Κόμ-

ματος, τὸ ὁποῖον δέν δύναται, αὕτην τὴν στιγμήν, ν' ἀπαλλαγῇ τοῦ ἀρχηγοῦ του χωρὶς καὶ ἀπώλειαν τῆς ἐξουσίας. Χαρακτηριστικὸν τῆς μεταστροφῆς τῆς κοινῆς γνώμης εἶναι ὅτι εἰς τὴν ἀναπληρωματικὴν ἐκλογὴν τοῦ Μέλτον, τὸ Συντηρητικὸν Κόμμα διετήρησε τὴν ἑξῆς μετὰ διαφοράν 2.300 ψήφων, ἐναντι 10.870 τῶν γενικῶν ἐκλογῶν.

ΑΙΓΥΠΤΟΣ:

• Περαιτωθείσης, ἐν μέσω αἱματηρῶν ἐπεισοδίων, τῆς ἐκκενώσεως ὑπὸ τῶν 'Αγγλογάλλων τοῦ λιμένος καὶ τῆς περιοχῆς τοῦ Πόρτ-Σάϊδ, ἀρχίζουν δραστηρίως, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ εἰδικοῦ ἐντεταλμένου τοῦ ΟΗΕ 'Αμερικανοῦ στρατηγοῦ Χουήλερ,

αἱ ἐργασίαι διὰ τὴν ἀνέλκυσιν τῶν ναυαγίων καὶ τὴν ἀπόφραξιν τῆς διώρυγος τοῦ Σουέζ. 'Εν τῷ μεταξύ σημειοῦται δυστροφία τῶν 'Ισραηλινῶν νὰ ἐγκαταλείψουν τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς χερσονήσου τοῦ Σινᾶ, ἡ ὁποία ἐλέγχει τὴν εἰσόδον τοῦ 'Ελιάθ, Ἰσραηλινῶν λιμένος τῆς 'Ερυθρᾶς Θαλάσσης.

ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ:

• Αἱ κομματικαὶ σχέσεις μεταξύ τῶν Γιουγκοσλάβων καὶ Ρώσων, μετὰ τὴν ἐπίθεσιν τῆς «Πράβδα» καὶ τὴν ἀντεπίθεσιν τῆς «Μπόρμπα», εὐρίσκονται εἰς ὀξὺ σημείον, δέν ἀναμένεται ὁμως ἀντίκτυπος ἐπὶ τῶν διακρατικῶν σχέσεων. Τὸ γεγονός πάντως εἶχεν εὐχάριστον διὰ τὸ γόητρον τοῦ στρατάρχου Τίτο συνέπειαν: Τὴν ἀναμενόμενην πρόσκλησιν του εἰς τὰς ΗΠΑ, αἱ ὁποῖαι, ὡς ἐδήλωσεν ὁ κ. Ντάλλες, θὰ θεωρήσουν τὴν ἐπίσκεψίν του ὡς «μεγίστης χρησιμότητος».

ΙΑΠΩΝΙΑ:

• Μὲ ὁμόφωνον ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου 'Ασφαλείας καὶ τῶν 79 μελῶν τῆς Γεν. Συνελεύσεως, ἡ χώρα τοῦ 'Ανατέλλοντος 'Ηλίου ἐγένετο δεκτὴ ὡς τὸ 80ὸν μέλος τοῦ ΟΗΕ. 'Η εἰσόδος τῆς πλέον προηγμένης ἀσιατικῆς χώρας ἐνισχύει τὸ κύρος τοῦ διεθνούς ὀργανισμοῦ, ἐντὸς τῶν

κόλπων τοῦ ὁποῖου ἡ 'Ιαπωνία θὰ παίξῃ βαρύνοντα ρόλον.

ΠΟΛΩΝΙΑ:

• 'Ο στρατάρχης Ζούκωφ καὶ ὁ κ. Σεπίλωφ ὑπέγραψαν συμφωνίαν μετὰ τῆς πολωνικῆς κυβερνήσεως, ρυθμίζουσιν τὸ καθεστὼς τῶν σταθμευόντων βάσει τοῦ Συμφώνου τῆς Βαρσοβίας ρωσικῶν στρατευμάτων. 'Η συμφωνία, συναφθεῖσα εἰς τὸ πνεῦμα τῆς δηλώσεως τῆς Μόσχας τῆς 30ης 'Οκτωβρίου περὶ «σεβασμοῦ τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν λαϊκῶν δημοκρατιῶν», χαρακτηρίζει τὴν στάθμευσιν ὡς προσωρινὴν καὶ καθορίζει σαφῶς ὅτι οὐδεμία μετακίνησις μονάδων ἐπιτρέπεται ἀνευ προηγουμένης συγκαταθέσεως τῆς πολωνικῆς κυβερνήσεως, καθὼς καὶ πᾶσα ἐπέμβασίς των εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τῆς χώρας. 'Απαιτεῖται ἐπίσης προέγκρισις τῶν Πολωνῶν διὰ τὴν ἐγκατάστασιν στρατιωτικῶν καταυλισμῶν, σταθμῶν ἀσφυμάτου κλπ, τὰς δαπάνas τῶν ὁποίων καθὼς καὶ τὰ μεταφορικὰ διὰ τὰς μετακινήσεις τῶν ἀνδρῶν καὶ τοῦ ὀλικοῦ ἀναλαμβάνουν οἱ Ρῶσοι. Οὐδὲν καθεστὼς ἑτεροδικίας ἀναγνωρίζεται διὰ τὰ δι-απραττόμενα ἐκτὸς τῶν ρωσικῶν στρατοπέδων ἀδικήματα. 'Η συμφωνία θεωρητικῶς εἶναι ἄσφογος καὶ ἀποτελεῖ νέαν ἐπιτυχίαν τοῦ κ. Βλαδισλάβ Γκομούλκα, ἀλλὰ μόνον ἡ πρακτικὴ ἐφαρμογὴ θὰ δείξῃ τὴν ἀξίαν τῆς.

ΑΙ Α.Μ. ΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ καὶ ἡ πριγκίπισσα Σοφία παρευρέθησαν στὰ ἐγκαίνια τῶν μεγάλων λιμενικῶν ἔργων στὰς Πάτρας. 'Ο κ. Παν. Σκούρας δίνει πληροφορίες στοὺς Βασιλεῖς γιὰ τὰ ἔργα ποὺ θὰ ἐκτελεσθοῦν.

ΜΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙΓΕΤΑΙ. Στὸ Ρεμπιτσάιν, τῆς 'Ελβετίας, καταστράφηκε ἀπὸ πυρκαϊὰ ἡ παλιὰ καθολικὴ ἐκκλησία τοῦ 'Αγ. Σεβαστιανοῦ.

(Α. Τ. Ρ. Zurich)

(Pressens Bild)

ΟΙ ΤΙΜΗΘΕΝΤΕΣ ΜΕ ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ ΝΟΜΠΕΛ τοῦ 1956 ἐπιστήμονες, ἀπὸ διάφορες χώρες, συγκεντρωμένοι στὴ Στοκχόλμη, τὴ μέρα τῆς ἀπονομῆς τῶν διπλωμάτων. 'Απὸ τ' ἀριστερὰ πρὸς τὰ δεξιὰ: Ντίκινσον Ρίτσαρντς (ΗΠΑ) τῆς ἱατρικῆς, Χίλσελγουντ ('Αγγλία) τῆς χημείας, Σεμένωφ (Ρωσία) τῆς χημείας, Μπράτταιν (ΗΠΑ) τῆς φυσικῆς, Φόρσμαν (Γερμανία) τῆς ἱατρικῆς, Σόκλεϋ καὶ Μπαρντνὶν (ΗΠΑ) τῆς φυσικῆς

‘Η πρώτη νοικοκυρά τής ‘Αμερικής

ήλθε για προσκύνημα στην ‘Ελλάδα που τής έδίδαξε την «μεγάλη τέχνη»

Όταν θα διαβάσετε τις παρακάτω γραμμές, ή κ. Κλεονίκη Μαλέτη —ή Κυρία ‘Αμερική 1956— θα βρίσκεται πίσω στη χώρα της.

‘Η παραμονή της στην ‘Ελλάδα υπήρξε σύντομη. ‘Οχι όμως και η ανάμνηση που μάς άφησε. Γιατί για μās, ή κ. Μαλέτη σημαίνει πολλά. Πραγματικά, είναι ή πρώτη, ελληνικής καταγωγής, ‘Αμερικανίδα, που εκλέγεται ‘Κυρία ‘Αμερική», στα 18 χρόνια που υφίσταται ό θεσμός του διαγωνισμού.

‘Η εκλογή τής «Κυρίας ‘Αμερική» δέν έχει καμία σχέση με την εκλογή τής «Μίςς ‘Αμερική», που είναι διαγωνισμός καλλιστειών. Ούτε και οι υποψήφιες του τίτλου τής «Κυρίας ‘Αμερική» εμφανίζονται με μαγιώ. Πρωταρχικό κριτήριο είναι τὰ προσόντα τους σαν νοικοκυρών. Βαρύνουν επίσης στην απόφαση των έλλανοδικών, ή κοινωνική δραστηριότητά τους, ή εξυπνάδα, ή προσωπικότητά, ή καλή συμπεριφορά και —μέχρις ενός βαθμού— ή έλκυστικότητά των.

Σαρανταεννέα άριστες νοικοκυρές, αντιπροσωπεύουσai τις 49 πολιτείες τής ‘Αμερικής, δι-

εκδίκησαν τον περασμένο Μάιο τον τίτλο τής «Κυρίας ‘Αμερική 1956». ‘Ο άγώνας ήταν δύσκολος. Οι υποψήφιες και οι σύζυγοί των εγκατεστάθησαν σε πανομοιότυπες δίλλες, όπου επί πέντε μέρες χωρίς διακοπή μαγειρεύσαν, συγύριζαν, έρραβαν, σιδέρωναν...

Σε κάθε υποψηφία χορηγήθηκαν κουπόνια αξίας 30 δολλαριών με την διευκρίνιση ότι τὰ μενού των και τὰ φαγητά των θα εκρίνοντο επί τη βάσει τής θρεπτικότητας, τής γευστικότητας και τής οικονομίας. ‘Εκτός τής παρασκευής ήμερησίως τριών γευμάτων, τους ανέτιθεντο καθημερινά και άλλα καθήκοντα, τὰ όποια έπρεπε να συμπληρώσουν μέσα σε ώρισμένο χρονικό διάστημα.

Στο τέλος του διαγωνισμού, ή κ. Κλειώ Μαλέτη, ή όποια αντιπροσώπευε την πολιτεία ‘Ορεγκον, άνεκηρύχθη ή καλύτερη νοικοκυρά τής ‘Αμερικής για τὸ 1956. ‘Εκτός αυτού, κατά τη διάρκεια του άγώνος κέρδισε και πέντε ιδιαίτερα βραβεία —τὰ περισσότερα βραβεία που κέρδισε ποτέ όποιαδήποτε άλλη κάτοχος του τίτλου. Τὸ βραβείο για τὸ καλύτερο σχέδιο άσφαλείας

τής οικογενείας της, σε περίπτωση ατομικής έπιθέσεως, και τὰ βραβεία για τὰ καλύτερα επιδόρπια, για τὸ καλύτερο μενού γεύματος, τὸν καλύτερο καταρτισμό μενού, και για τὸ καλύτερο κέικ.

‘Καθώς έστέφετο «Κυρία ‘Αμερική» ή Κλεονίκη, δήλωσε στους έλλανοδίκες: «‘Οφείλω την τιμή αυτή στην οικογένειά μου, στην μητέρα και τον πατέρα μου και στο Θεό. ‘Εκείνο που με βοήθησε να κερδίσω, δέν είναι όσα έμαθα στο σχολείο, αλλά όσα με έμαθαν στο σπίτι».

Και τὸ γεγονός αυτό είναι που καθιστά περήφανους τους ‘Ελληνες, γιατί και ό πατέρας και ή μητέρα της είναι ‘Ελληνες, γεννημένοι εδώ, που μετανάστευσαν στον Νέο Κόσμο, όταν είχαν φθάσει στην εφηβική ηλικία τους.

‘Ο πατέρας της, ό κ. ‘Αθανάσιος Μίχας, γεννήθηκε στο Καπαρέλλι, ένα χωριό τής Θήβας. ‘Η μητέρα της Παγούλα Παναγιώτου, είναι από τη Λειβαδιά. Γνωρίστηκαν και παντρεύτηκαν στην ‘Αμερική. Λίγο μετά τὸ γάμο τους εγκατεστάθησαν στον Καναδά, όπου άνοιξαν ένα εστιατόριο.

‘Η Κλεονίκη γεννήθηκε και πέρασε τὰ παι-

δικά της χρόνια στον Καναδά. Γύρισε στις ‘Ηνωμένες Πολιτείες για να μπη στο Κολλέγιο τής Σιάττλ. ‘Εκεί συνάντησε τον Χρήστο Μαλέτη, ό όποιος μόλις είχε επιστρέψει από τὸ μέτωπο τής Βορείου ‘Αφρικής και του ‘Αντζιο, στην ‘Ιταλία και που τελικά έπρόκειτο να γίνει άντρας της.

‘Αφού πήρε τὸ πτυχίο τής Οικιακής Οικονομίας, από τὸ Πανεπιστήμιο τής Ουάσιγκτων, ή Κλειώ εγκαταστάθηκε στη Νέα ‘Υόρκη, όπου εργάσθηκε σαν σχεδιάστρια μόδας.

Ψηλή, λεπτή, μελαχροινή, με μεγάλα καστανά μάτια, μόλις τριανταενός ετών, ή έφετεινή «Κυρία ‘Αμερική» έχει τὰ τυπικά ελληνικά χαρακτηριστικά. Μιλάει, διαβάζει και γράφει ελληνικά με ευχέρεια, μολοντί ποτέ δέν είχε ξαναέλθει στην ‘Ελλάδα προηγουμένως.

Τὸ ζεύγος Μαλέτη μένει στο Πόρτλαντ, τής πολιτείας ‘Ορεγκον και έχει τρία παιδιά, τὸν Χρήστο 8, τὸν Θωμά 5 και τὸν ‘Εδουάρδο 2 χρονών.

‘Η κοινωνική δραστηριότητά δέν έμποδίζει την Κλεονίκη από τὸ νοικοκυριό της. Συνήθως μαγειρεύει ή ίδια για τὸ σπίτι της, ράβει τὰ περισσό-

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΑΤΑΓΩΓΗΣ «Κυρία ‘Αμερική» 1956, Κλεονίκη Μαλέτη, με τὸν σύζυγό της κ. Χρήστο Μαλέτη, και τὰ τρία αγοράκια τους, τὸν Χρήστο 8 χρονών, τὸν Θωμά 5 και τὸν ‘Εδουάρδο 2.

ΣΤΟ ΚΑΠΑΡΕΛΛΙ ΖΗ ΑΚΟΜΗ Η ΘΕΙΑ ΤΗΣ ΚΛΕΟΝΙΚΗΣ, ΜΑΡΙΑ ΜΙΧΑ

ΠΙΣΤΗ ΣΤΗ ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΓΟΝΩΝ ΤΗΣ ΑΝΑΒΕΙ ΕΝΑ ΕΥΛΑΒΙΚΟ ΚΕΡ ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ, ΣΤΟ ΚΑΠΑΡΕΛΛΙ...

...ΚΑΙ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΕΞΑΔΕΛΦΟΥ ΤΗΣ, ΣΕΡΝΕΙ ΣΑΝ ΕΛΛΗΝΙΔΑ ΤΟ ΧΟΡΟ ΠΟΥ ΤΗΣ ΕΜΑΘΕ Η ΜΗΤΕΡΑ ΤΗΣ

Ύψους 15.000 δολλαρίων είναι τα βραβεία της νοικοκυρωσύνης της

«ΠΑΙΔΑΚΙ ΜΟΥ, ΑΥΤΟ ΤΟ ΝΤΟΥΛΑΠΙ ΤΟ ΡΗΜΑΖΕ Ο ΠΑΤΕΡΑΣ ΣΟΥ», ΤΗΣ ΔΙΗΓΕΙΤΑΙ Η ΘΕΙΑ

ΑΚΟΥΝ ΑΠΟ ΤΟ ΣΤΟΜΑ ΤΗΣ ΚΛΕΟΝΙΚΗΣ ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΠΟΥ ΕΧΕΙ Η «ΑΛΑΡΓΙΝΗ» ΑΜΕΡΙΚΗ

τερα ρούχα των παιδιών, τα δικά της, και γενικά όλο το νοικοκυριό περνάει από τα χέρια της, χωρίς τη βοήθεια κανενός.

Ωστόσο, από την ημέρα που εξέλεξε «Κυρία 'Αμερική», τον περασμένο Μάιο, οι δημόσιες εμφανίσεις που έπβαλλε ο τίτλος της και οι όποιες περιλαμβάνουν έκπομπες στην τηλεόραση, όμιλίες, ταξίδια σ' όλη την 'Αμερική για τα εγκαίνια εγκαταστάσεων, την «'Αμερικαν Γκάς 'Ασσοσιέσιον», —του κυρίου χρηματοδότη του διαγωνισμού— κλπ., της απερόφησαν πολύ από το χρόνο της.

Η Κλεονίκη υπολογίζει ότι κατά τη διάρκεια της έτησίας «Βασιλείας» της θα λείπη από το σπίτι της κατά μέσο όρο μιά εβδομάδα το μήνα.

Μοναδική εξαίρεση απέτελεσε η περιοδεία του ζεύγους στις ευρωπαϊκές πρωτεύουσες, που διήρκεσε εξη εβδομάδες από τις αρχές Νοεμβρίου μέχρι τα μέσα Δεκεμβρίου. Ήταν η μακρύτερη απουσία τους από το σπίτι. Ο πατέρας και η μητέρα της Κλεονίκης εγκατέλειψαν το σπίτι τους στο Σάν Φραντσίσκο και εγκατεστάθηκαν στο Πόρτλαντ για να μείνουν με τα παιδιά στη διάρκεια της απουσίας των.

Η περιοδεία στην Ευρώπη είναι ένα από τα πολυάριθμα βραβεία —συνολικής αξίας 15.000 δολλαρίων— που κέρδισε η Κλεονίκη Μαλέτη μαζί με τον τίτλο της «Κυρίας 'Αμερική». Το ταξίδι έγινε με αεροπλάνο της Βελγικής 'Αεροπορικής 'Εταιρίας ΣΑΒΕΝΑ.

Από κάθε ευρωπαϊκή πόλη που έπεσκέπτετο η Κλεονίκη, έστειλε μία ανταπόκριση στην μεγαλύτερη εφημερίδα του Πόρτλαντ, όπου περιέγραφε τις εντυπώσεις της. Το πρόγραμμα της περιοδείας περιλάμβανε (για πρώτη φορά στα 18 χρόνια του διαγωνισμού) και μία επίσκεψη της Μόσχας. Επρόκειτο να πραγματοποιηθεί όταν άρχισαν να μεταδίδονται από τη Βουδαπέστη οι ειδήσεις για τη ρωσική θηριωδία. Η Κλεονίκη και ο Χρήστος αποφάσισαν να διαγράψουν από το πρόγραμμά τους τη Ρωσία.

Η περιοδεία στην Ευρώπη είναι το πρώτο ταξίδι της Κλεονίκης στο εξωτερικό και έκλεισε με την επίσκεψη στην 'Ελλάδα. Έδώ επί τέλους η «Κυρία 'Αμερική» μπόρεσε να αναπαυθεί από το άτελειωτο μαρτύριο των επίσημων εμφανίσεων που περιλάμβανε το πρόγραμμα, γιατί ο μοναδικός σκοπός της άφιξής της στην 'Ελλάδα ήταν να γνωρίσει την πατρική γη.

Η Κλεονίκη επισκέφθηκε το Καπαρέλλι και τη Λειβαδιά, τους τόπους που γεννήθηκαν ο πατέρας και η μητέρα της, σά να πήγαινε σε προσκύνημα. Είχε την τύχη να τους συνοδεύσω και να πάρω τις φωτογραφίες που συνοδεύουν το παρόν.

Είδα τα μάτια της να γεμίζουν δάκρυα, καθώς της έδειξαν το ταπεινό σπιτάκι της Λειβαδιάς, όπου μεγάλωσε η μητέρα της, ή το ντουλάπι από το οποίο έκλεβε τα γλυκά ο πατέρας της στο Καπαρέλλι, όταν ήταν παιδί.

Είδα το πρόσωπό της να λάμπει από χαρά καθώς αγκάλιαζε τους πολυάριθμους εξοδελφούς της στο Καπαρέλλι, τους οποίους συναντούσε για πρώτη φορά.

Παρακολούθησα τις ατέλειωτες άναμνήσεις που ξεσκαλίζουν καθισμένοι κοντά στο τζάκι.

Ήταν κι εγώ μαζί τους στις αναριθμητές προπόσεις που έκαναν στην ύγεια των άπόντων και στη μνήμη των πεθαμένων.

Και καθώς γυρίζαμε στην 'Αθήνα, άκουσα την Κυρία 'Αμερική να μουρμουρίζει όνειροπολώντας: «Μοιάζει σά να έρχεται κανείς από ένα αλλιώτικο κόσμος».

Αναμφίβολα, η σκέψη της ταξίδευε χιλιάδες μίλλια μακριά στο Πόρτλαντ, στην 'Ορεγκον, στην 'Αμερική, στη χώρα του μέλλοντος, που σ' αλήθεια, απέχει κόσμους δόκλιχους από το Καπαρέλλι, ένα μικρό ελληνικό χωριουδάκι.

Δέν χρειάστηκε παραπάνω από μία γενιά για να καλύψει αυτή την τεράστια απόσταση μιά 'Ευτηνη και εργατική ελληνική οικογένεια.

Κείμενο και φωτογραφίες Β. ΜΙΓΚΟΥ

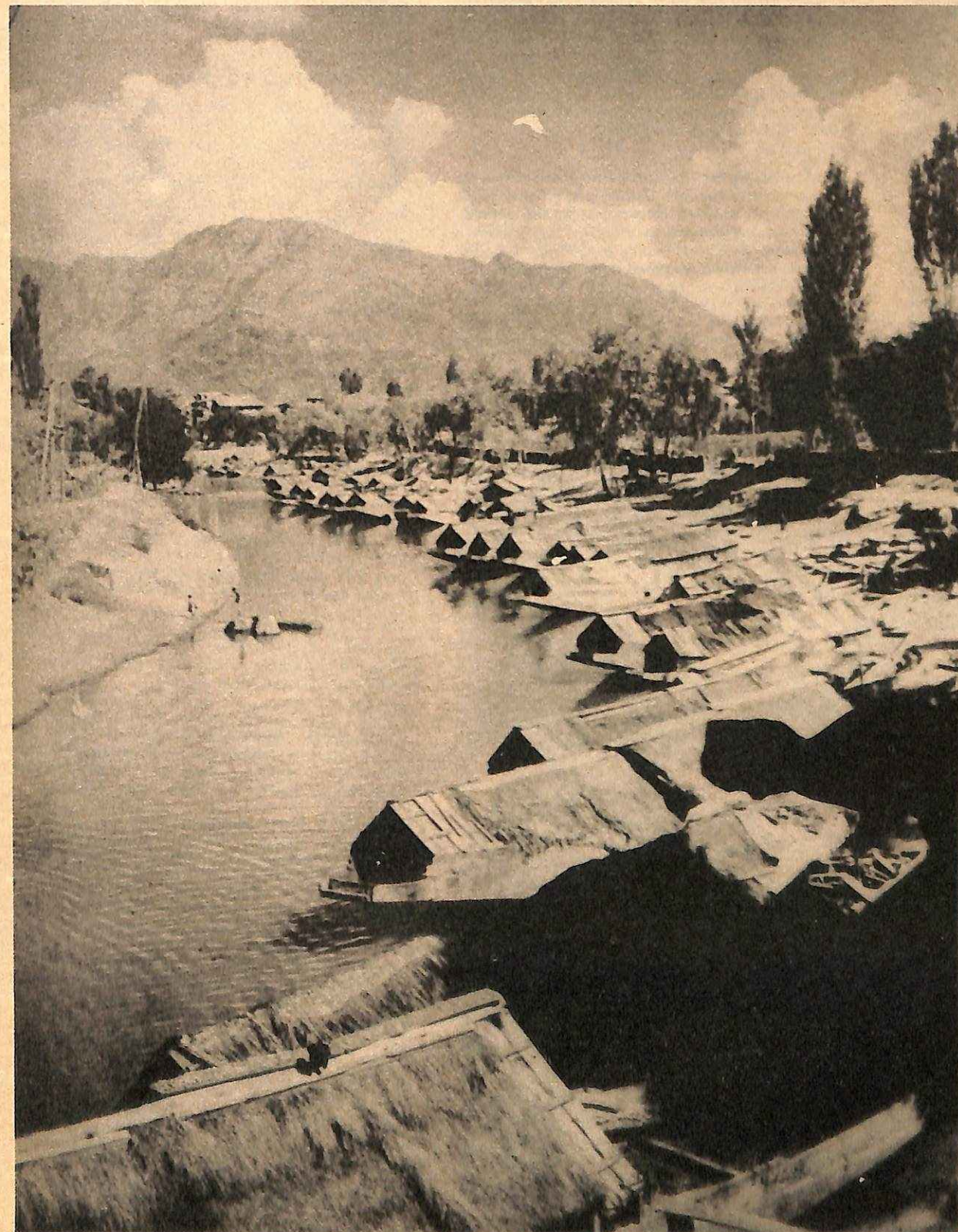
Πρίγκιψ Πέτρος τής 'Ελλάδος:

“ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΣΕΙΣ ΜΟΥ ΣΤΗΝ ΑΣΙΑ”

(“Άρθρον Γ΄. - 'Αποκλειστικότης «ΕΙΚΟΝΩΝ»)

ΣΤΟ ΟΡΟΠΕΔΙΟ ΤΟΥ ΡΟΥΨΟΥ

Στο Κασμίρ, 16.946 πόδια πάνω από την επιφάνεια της θαλάσσης

ΣΤΟ ΜΑΚΡΙΝΟ ΚΑΣΜΙΡ: ΜΙΑ ΒΑΡΚΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΚΙ ΟΛΟ ΤΟ ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΟ ΤΗΣ ΦΤΩΧΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

Το όροπέδιο του Ρουψού, που εύρίσκεται σε ύψος 5.084 μέτρων από της επιφανείας της θαλάσσης, είναι μία περιοχή της όρεινης επαρχίας του Λάντακ, στο Κασμίρ, που σπανίως —αν όχι ποτέ— έχουν επισκεφθή ξένοι. Και εγώ ο ίδιος άγνοούσα την ύπαρξή του πριν φθάσω εκεί.

Εύρισκόμουν, ως μέλος ανθρωπολογικής αποστολής, με την σύζυγό μου, στις άγριες περιοχές της παραμεθορίου γραμμής μεταξύ 'Ινδιάν και Θιβέτ. Αναζητούσαμε ανθρώπους οι οποίοι εφαρμόζουν το κάπως ασυνήθιστο έθιμο της πολυανδρίας και ή έρευνά μας μās ώδηγησε από την άραία κοιλάδα Κούλου, της περιοχής του Παντζάμπ, προς την Λαχούλ. Η εποχή του έτους ήταν καταλληλότερη, και ο ήλιος του 'Ιουλίου, αν και δέν έθερμαινε την άραιωμένη ατμόσφαιρα αρκετά, είχε λυώσει τα χιόνια, που έως τότε σκέπαζαν τις διάδους και τις κορυφές.

Ακολουθούσαμε μιά άτραπó, ή όποια είναι και ή κυρία εμπορική όδός μεταξύ Λαδάκ και Παντζάμπ και αφού εφθάσαμε στις πηγές του ποταμού Μπάγκα, περάσαμε από τη στενωπό Μπάρα Λάτσα (ύψος 4.815 μ.) και κατεδήκαμε από την άλλη πλευρά. Κατασκηνώσαμε στην όχθη του Τσάραπ Τσου, που σ' εκείνα τα ξηρικά μέρη αποτελεί τά σύνορα μεταξύ του Κασμίρ και του Παντζάμπ.

Τό επόμενο πρωί διαδήκαμε πεζή στην αντίκρυνή όχθη από τον πόρο του ποταμού, διότι γέφυρα δέν υπήρχε, και έθαυρμένοι από την εύκολη πρόοδο και τις διηγήσεις των οδηγών του καραβανιού μας, οι όποιες μās υπέσχοντο πολλά τ' αξιολόγα, αποφασίσσαμε να προχωρήσουμε προς δυσμάς, και να περιλάβουμε στην έρευνά μας και εκείνη την περιοχή. Και ή περιοχή αυτή, ήταν τό όροπέδιο του Ρουψού.

Ο χάρτης των όποιο είχα μαζί μου, μās κατέδειξε σε γενικές γραμμές για την κατεύθυνση που έπρεπε να ακολουθήσουμε, αλλά όπως απέδειχθη αργότερα ήταν έλ-

“Αγρια κοκκινόχρωμα βουνά, καταπράσινες έκτασεις και λιμνες με άδιατάρακτα νερά, παράξενα ζώα, εύγενικοί άνθρωποι ‘Από το 1908 κανείς άλλος Εύρωπαίος δεν είχε επισκεφθεί την περιοχήν αυτή που και ο χάρτης ακόμη την είχε αγνοήσει

λιπέστατος. ‘Ο Τούγκου Τόλο, ένας οδηγός που είχαμε μαζί μας, είπε ότι γνώριζε το δρόμο, και προσεφέρθη να μάς οδηγήσει. Δεχθήκαμε και την επομένη ξεκινήσαμε προχωρώντας δια μέσου δύο στενωπών, σε ύψος 4.980 και 5.100 μέτρων, οι οποίες όμως εύτυχως ήταν εύκολως διαβατές.

‘Αναριθμητά αγρια ζώα συναντούσαμε καθ’ όλη τη διαδρομή μας. ‘Αγέλες ονάντων, αλεπούδες, αρουραίους κατά χιλιάδες, λαγούς, ελάφια... Τό θέαμα ήταν θαυμάσιο και ενδιαφέρον. ‘Εντύπωσή μας έκανε και το γεγονός ότι τα ζώα δεν έδειχναν ότι έφοβοντο μόλις μάς έβλεπαν. Συμπεράναμε, λοιπόν, ότι από εκείνες τις περιοχές σπανίως θα περνούσαν άνθρωποι, ή και αν περνούσαν θα ήταν μόνο Θιβετιανοί, οι οποίοι ποτέ δεν εξοντώνουν τα ζώα, γιατί ή θρησκεία τους τούς απαγορεύει γενικώς τον φόνο, όχι μόνον των ανθρώπων, αλλά και των ζώων. Και οι Θιβετιανοί ακολουθούν αυστηρά τις επιταγές της θρησκείας τους.

ΧΑΜΕΝΗ ΠΟΡΕΙΑ

Στο Καμλούγκ, ο Τούγκου Τόλο μάς πρότεινε ν’ ακολουθήσουμε σταθερώς την κοιλάδα του ποταμού την οποία κατερχόμεθα, μέχρις ότου μετατρέπεται στην ευρεία υδάτινη έκταση που αποτελεί τη λίμνη Μορίρι. ‘Ο χάρτης, ωστόσο, μού έδειχνε ότι μπορούσαμε να «κόψουμε» και να

συντομεύσουμε το δρόμο μας, αν περνούσαμε πάνω από την όροσειρά που βρισκόταν στ’ αριστερά μας και προχωρούσαμε καθ’ ευθείαν προς το Κόρζοτ, στην δυτική όχθη της λίμνης. Δεν ήξερα βέβαια ακόμη ότι ο χάρτης μου ήταν εσφαλμένος. Φαίνεται ότι ο τοπογράφος που τον σχεδίασε θα ήταν πολύ όκηρος ή πολύ κουρασμένος, ώστε απέφυγε τον κόπο ν’ αναρριχηθώ ως την υπερκείμενη όροσειρά. ‘Αργότερα, όταν εμείς πραγματοποιήσαμε εκείνο που όφειλε να είχε κάνει ο τοπογράφος, διαπιστώσαμε ότι ή επιμονή του Τούγκου Τόλο, που μάς παρότρυνε ν’ ακολουθήσωμε τον άλλο δρόμο, ήταν απολύτως δικαιολογημένη. ‘Εάν άκούγαμε τη σωστή συμβουλή του θα είχαμε γλυτώσει από τον κόπο να διαδοίμε τα 8 χιλιόμετρα της στενωπού Λαγκινάλ - Λά, πράγμα που απέδειχθη ότι ήταν ανώτερο της αντοχής μερικών από τους υπηρέτας συνοδούς μας και άρκετων από τα μικρόσωμα άλογά μας.

‘Εκείνη τη νύχτα, κατατακισμένοι από την κουράση, έσπασαμε τις σκηνές μας σ’ ένα μέρος σκεπασμένο με χλόη. Προφανώς, είμεθα οι πρώτοι που κατασηκνώσαμε σε εκείνη την άπρόσιτη τοποθεσία. ‘Ο Κχανσάμα (ο υπηρέτης), ένας Θιβετιανός από το Σιγκάτσε, τρία μικρόσωμα άλογα που είχαμε για τη μεταφορά των άποσκευών και το άλογο της συζύγου μου, ήταν ήδη εκτός μάχης. Παρέμεναν άσθμαίνοντες επί του έδαφους, άνικανοί να κάνουν έστω και ένα βήμα προς τα

έμπρός. Οι σφυγμοί τους μόλις ήκούοντο και ήταν αδύνατον να φάγουν το παρσμηκόν. ‘Υποχρεωθήκαμε να διαθέσωμε δύο ημέρες σ’ αυτή την αφιλόξενη θέση, για να συνέλθουν.

‘Όταν συνεχίσαμε την πορεία μας, βρεθήκαμε διαδοχικώς έμπρός σε δυο στενωπούς που έπρεπε να αναρριχηθώμε και σε άλλες δύο κοιλάδες που έπρεπε να διασχίσωμε. ‘Ο περίφημος χάρτης μου, φυσικά, και πάλι δεν έδειχνε τίποτε. ‘Ο Τούγκου Τόλο, αν και από εύγενεια παρότρυνε σιωπηλώς, με έκοίταζε από καιρού εις καιρόν, με συγκρατημένη ειρωνεία, ή οποία υποθέτω ότι μού άξιζε.

ΣΤ’ ΟΡΟΠΕΔΙΟ ΡΟΥΦΟΥ

Το όροπέδιο του Ρουφού ήταν πράγματι μεγαλειώδες και έντυπωσιακό — αν όχι για τους Θιβετιανούς, ασφαλώς όμως για κάθε άλλον. Πολύ προτού φθάσωμε εις το Κόρζοτ, τον τόπο του προορισμού μας, συναντήσαμε δύο ήπτεες — ένα Λάμα, δηλαδή βουδιστή ιερέα και ένα λαϊκό. ‘Ησαν ευγενέστατοι και υποχρεωτικοί. Μας προσέφεραν ένα πιάτο γεμάτο από γευστικώτατα ξερά δερύκοκκα καθώς και τα απαραίτητα σάλια ή σάρπες υποδοχής — όπως έπιόλλουν οι κανόνες της έθιμοτυπίας τους — και άκόλουθως μάς ώδηγησε στην κατασκήνωσή τους.

‘Ο Λάμα έρχόταν από το μοναδικό κτίριο του τόπου, δηλαδή από το «Κόρζοτ γκόμπα» ή μοναστήρι, που ήταν τόσο μικρό, ώστε μόλις έστέγαζε έξι καλογήρους. ‘Εκαυχάτο ότι ήταν παλαιός μετεναρκαμένος επίσκοπος — αλλά περί αυτού θα μιλήσαμε στη συνέχεια της διηγήσεώς μας. ‘Ο λαϊκός, ήταν αδελφός του έπιτοπίου «γκόμπα» ή άρχηγού των πολυαριθμών νομάδων που κατοικούν τις βόρειες εκείνες πεδιάδες. Καθώς πλησιάζαμε βλέπαμε από μακριά τα κοπάδια τους.

Το τοπίο ήταν θαυμάσιο. Μπροστά μας εξέτεινετο μία όμαλη και πλατειά έκταση, καταπράσινη από την άφθονη χλόη, και περικυκλωμένη από άγονα κοκκινωπά βουνά, που ύψωνον σαν πελώριοι πύργoi προς τόν ουράνω. Στις χαράδρες, έδω κ’ εκεί, στοιβάδες από άλυωτο χιόνι έστιλθαν και άκτινοβολούσαν στον ήλιο, δίνοντας ένα μαγευτικό συνδυασμό με το γαλάζιο φόντο του ανέφελου ουράνου. Πέρα ως πέρα, σ’ όλη την καταπράσινη εύφορη πεδιάδα, διεκρίνοντο μαύρα στίγματα — ήταν οι σκηνές των νομάδων και τα κοπάδια των άγελών και των βοδιών, των «γιάκ» όπως τ’ άποκαλούν οι Ιθαγενείς. Και στο βάθος σαν λαμπρός καθρέφτης τα γαλήνια και άδιατάρακτα νερά της λίμνης Τσό Μορίρι.

ΜΙΑ ΠΑΡΑΞΕΝΗ ΛΙΜΝΗ

‘Η λίμνη Μορίρι, που το μήκος της έκτεινεται σε 40 μίλλια, παρουσιάζει ένα πρωτότυπο όσο και περίεργο θέαμα. ‘Η αντικρυνή όχθη της που εύρίσκεται σε άπόσταση δέκα μιλίων και ύψωνεται σαν ένα άπόκρημνο τείχος, φαίνεται σά να είναι σε μεγαλύτερο ύψος από την λοιπή έπιφάνεια. Και πράγματι τούτο άκριβώς συμβαίνει. ‘Η πρώτη έντύπωση είναι ότι ή έπιφάνεια της λίμνης έχει υποχωρήσει, και άφησε άάκλυπτη την αντικρυνή όχθη. ‘Αλλά συμβαίνει το αντίθετο. Τα ‘Ιμαλάια έξακολουθούν να ύψωνονται ακόμη και ή πλάγια που ήταν άλλοτε χαμηλότερα, με την άνώψωση άποκαλύπτεται

Στήσαμε και μεις τις σκηνές μας κοντά στις σκηνές των νομάδων που συναθροίστηκαν γύρω μας. Τό θέαμα που παρουσίαζαν ήταν ένδιαφέρον. Οι άνδρες φορούσαν βαρείά ένδύματα άπό δέρμα προβάτων, με το μαλλί προς τα μέσα και με το βρώμικο στιλπνό δέρμα προς τα έξω. Τα μαλλιά τους ήταν άκτένιαστα και ψαθωτά, στην κορυφή του κεφαλιού κουρεμένα κοντά, ενώ στα πλάγια οι τρίχες έκρέμοντο λυγές ως τους ώμους ή ήταν δεμένες πίσω σαν την ουρά

του χοίρου. Τα χοντρά υποδήματά τους, άπό δέρμα ή άπό ύφασμα, τους έφθαναν ως το γόνατο. Οι γυναίκες έμοιαζαν άκριβώς όπως οι Λαντάκοι, με τα μεγάλα τους έλεφάντινα τριχωτά αυτιά που πλαίσιναν το πρόσωπό τους. Τό σάλι τους (περάκ) άπό κετσέ, στολισμένο με πολύτιμα πετράδια, κυρίως περουζέδες, στερεωμένο στο μέτωπο, τους έκάλυπτε το πίσω μέρος του κεφαλιού και τη ράχη ως τη μέση. ‘Ησαν τυλιγμένες μέσα σ’ ένα μακρύ φόρεμα, δεμένο στη μέση, και στους ώμους είχαν ριγμένο ένα είδος σαλιού από δέρμα προβάτου, βαμμένο με κτυπητά και ποικίλα χρώματα.

Οι νομάδες έμεναν εκεί μόνο το καλοκαίρι. Τό χειμώνα, όταν το χόρτο ξεραίνεται, σηκώνουν την κατασκήνωσή και άποσύρονται στο Θιβέτ για ν’ άναζητήσουν τροφή για τα ζώα τους σε περιοχές χαμηλότερες με ήπιώτερο κλίμα. Βλέπαμε όλόγυρά μας τα «γιάκ», τις ιδιότυπες θιβετιανές άγελάδες και βόδια. Τα πελώρια αυτά ζώα έχουν μακρύ τρίχωμα, πυκνές ουρές και κάρτα έλικρειδή όπως τα κριάρια. ‘Η φωνή τους μοιάζει με τη φωνή των χοίρων, δηλ. μάλλον γρυλλίζουν παρά μυκάνται. Οι σκηνές των νομάδων, που καθώς τις άντικρύζαμε για πρώτη φορά μάς φάνηκαν άρκετά παράδοξες, είναι κατασκευασμένες από τις τρίχες των γιάκ. Οι σκηνές αυτές δεν στερεώνονται κατά τόν δικό μας τρόπο, όπου το κοντάρι εύρίσκεται στο έσωτερικό, αλλά αντίθετως, τεντώνεται σε κοντάρια τα όποια στήνονται έξω από τη σκηνή, σά να κρέμεται από πάνω τους. Μένει δέβαια περισσότερος χώρος έτσι έλευθερος στο έσωτερικό της σκηνής, αλλά και τα μειονεκτήματα είναι πολλά. ‘Η σκηνή είναι χαλαρή και δεν προφυλάσσει τους ένοικους από το δριμύ ψύχος και τόν άνεμο. Οι άκρες της δεν στερεώνονται καλά στο έδαφος και από το κενό που σχηματίζεται περνάει πάντα ένα έξαιρετικά παγερό ρεύμα. Δεν κατώρθωσα να έξηγησω γιατί οι Θιβετιανοί νομάδες δεν μεταχειρίζονται την κατά πολύ άνεώτερη σκηνή των Μογγόλων, το «γιοούρ».

2 - 5 μ.μ.... ΑΝΕΜΟΣΤΡΟΒΙΛΟΣ

Περάσαμε τρεις θαυμάσιες έβδομάδες στο Κόρζοτ, και μόνον ο χρόνος που μάς έπείξε μάς άνάγκασε να φύγουμε τόσο γρήγορα. Στη διάρκεια της ημέρας, συνήθως, ο ήλιος έκαιε, και άπολαμβάναμε την όραία ζωή του υπαίθρου. ‘Αλλά καθημερινώς και με άκρίβεια που μάς εξέπλησσε, από τις 2 ως τις 5 τ’ άπόγευμα έσπασε ένας σφοδρός άνεμοστρόβιλος. Την πρώτη φορά ό τακτικός αυτός άνεμοστρόβιλος μάς κατέλαθε έξ άπίνης και περάσαμε όλη την υπόλοιπη βραδυά τρέχοντας έδω και κει για να περισυλλέξωμε τα πράγματά μας, γιατί ο άνεμος κυριολεκτικά μάς ξερίζωσε τις σκηνές και τις σκρόπισε έκατοντάδες μέτρα τριγύρω. Οι νομάδες έμειδούσαν καθώς παρακολουθούσαν τις άπεγνωσμένες προσπάθειές μας, αλλά έφέρθηκαν πολύ εύγενικά. Μας έδοθήσαν στο κυνηγητό της περιούλλογής. Οι όδηγοί του καραβανιού είχαν και αυτοί ένθουσιασθή από την έκτακτη περιπέτειά μας, που μάς χάρισε μία τόσο όραία διαμονή σ’ αυτόν τόν άγνωστο, αλλά φιλόξενο τόπο, πιθανώς γιατί αυτό τους υπενθύμιζε τόν τρόπο ζωής στην δική τους πατρίδα, έπειδη οι περισσότεροι κατάγονται από την περιοχή Κάς - Πάς του άνατολικού Θιβέτ. Μας έήτησαν μάλιστα να παρατείνουμε την διαμονή μας επί ένα ή δύο μήνες στο όροπέδιο του Ρουφού, που τόσο τους άρεσε. Δεν θα είχαμε αντίρρηση να συμφωνήσωμε με την έπιθυμία τους αν μάς τ’ επέτρεπε ο χρόνος που είχαμε στην διάθεσή μας.

ΣΤΟ ΜΙΚΡΟ «ΓΚΟΜΠΑ»

Τό ξεμοναχιασμένο μικροσκοπικό «γκόμπα» (μοναστήρι) που βρισκόταν στην όχθη της λίμνης μάς δέχθηκε πολύ φιλόξενα. ‘Ο ένσαρκαμένος του λάμα, που είχαμε συναντήσει καθ’

άρχας στην Λαχούλ, άφησε τις άσχολίες του για να μάς φιλοξενήσει. ‘Ηταν μεσόκοπος και είχε τάσεις παχυσαρκίας. Φορούσε στο κεφάλι του τό εκ παραδόσεως κάλυμμα, ένα μαλακό και χνουδωτό ψαθωτό ύφασμα.

Τό μοναστήρι, ένα μικρό τετράγωνο άσπρο κτίριο, με έπίπεδη στέγη, δέσποζε μιάς κατηγορικής πλαγιάς, πάνω από την όχθη. ‘Ανάμεσα στο «γκόμπα» και στη λίμνη ή μικρή έκταση γής ήταν σπαρμένη με κριθάρι. ‘Ασφαλώς δρισκόμαστε έμπρός στο ύψηλότερο καλλιεργημένο κομμάτι γής του πλανήτη μας. Και όμως, σ’ αυτό τό ύψος (5.000 μέτρα) ο κόκκος ώριμάζει, λικνίζεται στον άγριο άνεμο, καφαλίζεται ή καθουρνίζεται και άλέθεται για να μετατραπή στο «στάμπα», τη θεμελιώδη τροφή των Θιβετιανών, τό ψημένο κριθινό άλεύρι.

Για να μάς δισκεδάσει ό «ένσαρκαμένος» ή-γούμενος ώργάνωσε σε λίγες ημέρες ένα χορό, στον όποιο κράτησε τόν κύριο ρόλο. Φορώντας ένα πελώριο μαύρο καπέλλο και ντυμένος με μακριά πολυτελή κινέζικα ύφασματα, περιστρέφεται και περιδινείτο κατά διαβολικό τρόπο, άκολουθώντας το ρυθμό των τυμπάνων και των κυμβάλων. Οι βοηθοί του φορούσαν ξυλινές μάσκες με άποτυπωμένους μορφασμούς και χοροπηδούσαν γύρω του άνάλαφρα, πράγμα που δισκεδάσε πολύ τούς νομάδες οι όποιοι είχαν ξεκαρδηθή στα γέλια.

ΜΕΣΑ ΣΤΗ ΘΥΕΛΛΑ

Την παραμονή της άναχωρήσεώς μας μαζευθήκαμε στο μοναστήρι για να άποχαρητήσωμε τόν καλοκάγαθο ήγούμενο, ό όποιος καθ’ όλο τό διάστημα μάς είχε περιποιηθή τόσο φιλόξενα. ‘Εγινε μία λειτουργία στο παρεκκλήσιο, κατά τό τέλος της όποιος ό ήγούμενος ένεθρονίσθη μεγαλοπρεπώς σε μία ύψηλή έδρα, μάς έλόγησε και προσέφερε χρωματισμένα τεμάχια ύφασμάτων στους οδηγούς του καραβανιού μας. Στο γεύμα που άκόλουθησε, μάς έδειξε μία έπιστολή που είχε άψήσει στο μοναστήρι ένας Γάλλος περιηγητής στο 1908, από τότε άλλος Εύρωπαίος δεν είχε έμφανισθή στο Ρουφού. Μού έήτησε να τού δώσω και έγώ μία έπιστολή, και έόπευσα να εκπληρώσω την έπιθυμία του.

Έξικινήσαμε για τό Λάδακ. Τώρα ο καιρός ήτο ψυχρότερος γιατί τό καλοκαίρι, έδω διαρκεί μόνο δύο μήνες. ‘Η περιοχή ήταν τελείως άκατοίκητος. Μόνο τα «κιάνγκς» — οι Θιβετιανοί όναγροι — άφθονούσαν γύρω μας.

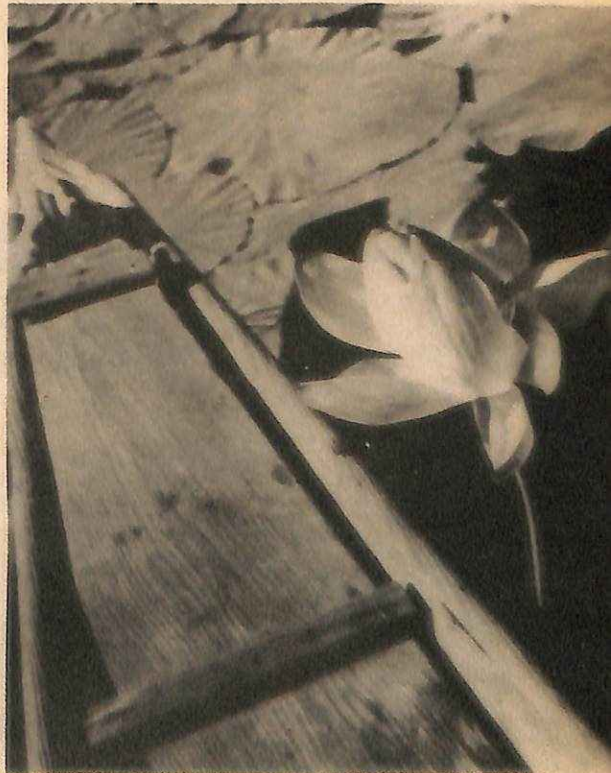
Περάσαμε τη στενωπό Νάσκο-νγκόν - ζινγκ (5.600 μέτρα) καθώς άναινετο μία χαλαζοθύελλα. ‘Ακόλουθως περάσαμε άλλες έπτά στενωπούς, που δεν αναγράφονταν στον άπατηλό χάρτη μου, για να καταλήξωμε, μέσω της Πολακόνκα Λά, σε μία άλλη λίμνη, την Τσό Κάρ. Συναντήσαμε εκεί ένα άλλο μικρό μοναστήρι, όπου παρέμενε σαν φύλακας ένας μοναδικός λάμα, ό όποιος κατέθηκε ως τό δρόμο για να μάς χαιρετήσει. ‘Από αυτόν μάθαμε ότι τό μοναστήρι του όνομάζετο Τουγκύε-Γκόμπα.

Τέλος διασχίσαμε μέσω της στενωπού Τάνγκα-Λούνγκ-Λά, σε ύψος 5.300 μέτρων την όροσειρά Ζάνγκ - Σκάρ και περνώντας άνάμεσα από θαυμάσια φαράγγια της κοιλάδος Γκούα φθάσαμε στην Ούφι, την κοιλάδα του ‘Ινδού ποταμού. Τέλος, μόλις στίς 22 Αύγουστου φθάσαμε στην Λέχ, εύχαριστημένοι, γιατί έπιτέλους οι κόποι μας είχαν τελειώσει, αλλά περισσότερο εύχαριστημένοι, γιατί ένας εσφαλμένος τοπογραφικός χάρτης μάς είχε προσφέρει τόσες ένδιαφέρουσες έντυπώσεις και τόσες καινούργιες γνώσεις.

ΟΙ ΥΦΑΝΤΟΥΡΓΟΙ ΤΟΥ ΚΑΣΜΙΡ Έγιναν όνομαστοί σ’ όλο τόν κόσμο, στην άρχή με τα ύφαντά τους, μετά με τούς τάπητες και τα μεταξωτά. Τό κασμίρι, άπ’ αυτούς πήρε τό όνομά του.

ΙΔΕΤΕ ΤΑ ΚΡΙΝΑ του άγρού... ούδέ ό Σολομών έν πάση τη δόξη αυτού ένεδύθη ως έν τούτων. ‘Ιερό φυτό για τούς ‘Ινδούς ο λωτός, στολίζει τό τό πιό ταπεινό περιβάλλον με τ’ άνθη του.

Τò 1957 ἔτος μιᾶς μεγάλης σταυροφορίας

ΜΑΘΕΤΕ ΝΑ ΒΑΔΙΖΕΤΕ

Τò 1957 μπορεί νὰ εἶναι ἡ χρονιά πού θά δοθῇ ἡ τελική μάχη γιὰ τὰ πετρέλαια ἢ ἀκόμα ὁ χρόνος προετοιμασίας τῶν ἐπιστημόνων τῆς Δύσης καί τῆς Ἀνατολῆς γιὰ τὴν τελική ἐξόρμηση στοὺς Πόλους, ἀλλὰ γιὰ τοὺς Ἀθηναίους πρέπει νὰ εἶναι ὁ χρόνος πού θά κερδηθῇ ἡ «μάχη τῆς ἀσφάλτου». Ἐκατὸν δέκα ὀκτῶ νεκροὶ καὶ 4.181 τραυματίες εἶναι ὁ τρομερὸς ἀπολογισμὸς τῆς «δράσεως τῶν τροχῶν» στὴν Ἀθήνα καὶ τὰ προάστια τὸ χρόνο πού πέρασε. Χιλιάδες ἄνθρωποι πλήρωσαν μὲ τὴν πιὸ βαρεὶα ποινὴ γιὰ τὸ παραμικρότερο σφάλμα τους. Μιὰ ἀπροσεξία δική τους ἢ ἐνὸς ὁδηγοῦ, ὠδήγησε τοὺς περισσότερους γιὰ ἀρκετὸ καιρὸ στὸ κρεβάτι τοῦ νοσοκομείου, ἐνῶ ἄλλοι ἐπαψαν νὰ ὑπάρχουν. Κάθε χρόνος πού περνάει ἀπ' τὸν πόλεμο κ' ὕστερα, ὁ φόρος τοῦ αἵματος στὶς μηχανές ἐσωτερικῆς καύσεως ὅλο καὶ μεγαλώνει. Τὸ 1955 καὶ τὸ 1956, ὁ ἀριθμὸς τῶν θυμάτων ἔφτασε σὲ τόσο μεγάλο ὕψος, πού ἂν δὲν γίνῃ μιὰ προσπάθεια σοβαρῆς μορφῆς ἡ αἱμορραγία θά αὐξάνεται ὅλο καὶ περισσότερο ἀπελπιστικά...

Ἡ βασικώτερη αἰτία πού παραμένει ἄλυτο τὸ κυκλοφορικὸ πρόβλημα, εἶναι ὅτι δὲν ὑπάρχουν τὰ ἀναγκαῖα οἰκονομικὰ μέσα πού θά ἐπέτρεπαν τὴν λήψη ριζικῶν μέτρων. Ἐτσι θά πρέπει ἡ «κυκλοφορικὴ ἀσφυξία» νὰ λυθῇ μέσα στὶς ἀντικειμενικὲς δυνατότητες τῆς χώρας μας. Ἀλλὰ ἂς δοῦμε πρῶτα ἀπ' ὅλα τὶς αἰτίες πού προκαλοῦν τὴν ὑπερσυμφόρηση τῆς κυκλοφορίας μὲ τὰ ὀλέθρια ἀποτελέσματά της, ὅπως τὶς βλέπει ὁ πλέον ἀρμόδιος, ὁ διευθυντὴς τῆς Ὑποδιευθύνσεως Τροχαίας Κινησεως Ἀθηνῶν, ἀστυνομικὸς διευθυντὴς κ. Εὐάγγελος Καραμπέτσος.

Πρῶτον: Ἐνῶ μέσα στὸ τρίγωνο τῶν ὁδῶν Ἀκαδημίας, Ἀθηνᾶς καὶ Μητροπόλεως εἶναι συγκεντρωμένη ὅλη ἡ οἰκονομικὴ καὶ διοικητικὴ δραστηριότης τῆς πρωτεύουσας, (ὕπουργεῖα, Τράπεζες, καταστήματα), ὑπάρχουν μόνον τρεῖς οὐσιαστικὰ δρόμοι καὶ αὐτοὶ παράλληλοι, γιὰ τὴν ἐξυπηρέτηση τῆς τεραστίας κυκλοφορίας πού συγκεντρώνεται στὸ τρίγωνο αὐτό. Οἱ ὁδοὶ Ἀκαδημίας, Πανεπιστημίου καὶ Σταδίου.

Δεύτερον: Ἀπὸ τὰ 1.000 περίπου λεωφορεῖα πού ἐξυπηρετοῦν τοὺς Ἀθηναίους, τὰ 476 διέρχονται ἀπὸ τὴν λεωφόρο Πανεπιστημίου καὶ τὴν ὁδὸ Ἀκαδημίας. Τὰ 400 δὲ ἀπὸ τὰ 476 ἔχουν γιὰ ἀφετηρία τὴν Ἀκαδημία! Ἀξίζει νὰ σημειωθῇ πὼς στὴ διασταύρωση τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας μὲ τὴ λεωφόρο Βασ. Σοφίας, ἀπὸ τῆς 7.15' — 8.45 τὸ πρωῒ, περνοῦν 1752 αὐτοκί-

νητα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὰ 1027 εἶναι λεωφορεῖα. Ἡ ἴδια περίπου συμφόρηση παρατηρεῖται καὶ στὴν περιοχή τῆς πλατείας Κάνιγγος.

Τρίτον: Ἡ κυκλοφορία τῶν τράμ πού ἀπέμειναν παρεμποδίζει ἐπίσης σοβαρὰ τὴν κίνηση τῶν αὐτοκινήτων.

Τέταρτον: Ὁ ἀριθμὸς τῶν ταξί πού κυκλοφοροῦν στὴν Ἀθήνα, εἶναι δυνάμενος μὲ τὸν πληθυσμὸ τῆς.

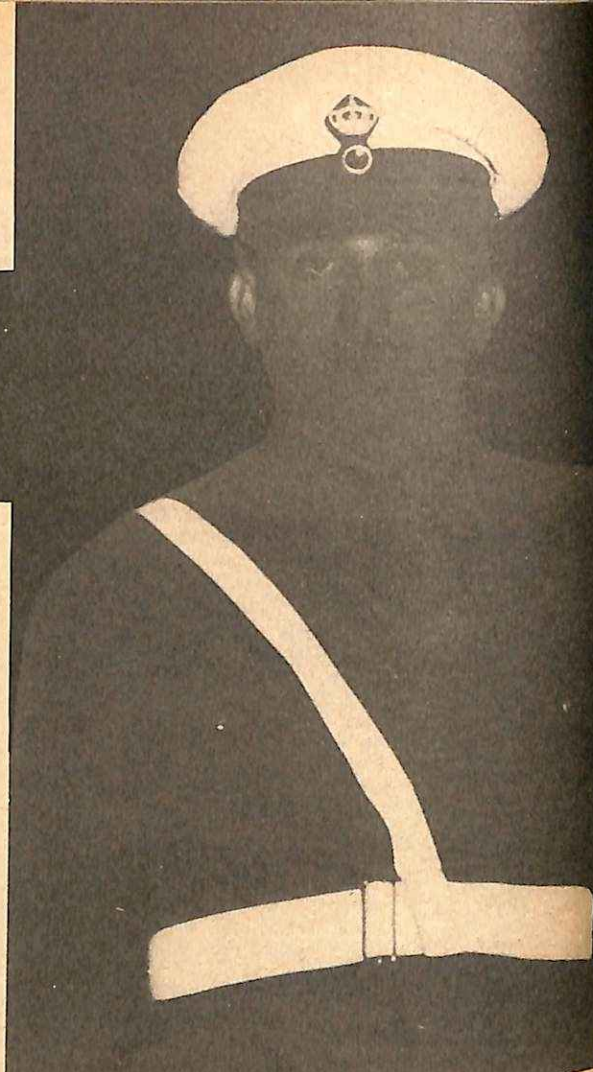
Πέμπτον: Ὁ ἀριθμὸς τῶν αὐτοκινήτων ἰδιωτικῆς χρήσεως, αὐξάνει ἐπίσης μὲ γεωμετρικὴ πρόοδο, κ' οἱ ἰδιοκτῆτες τους ἐννοοῦν νὰ τὰ σταθμεύουν σ' ὅλη τὴ διάρκεια τῶν ἐργασιμῶν ὥρων ἐξῶ ἀπὸ τὰ γραφεῖα καὶ τὶς ἐπιχειρήσεις τους.

Ἐκτον: Τὰ περίπτερα, οἱ βενζιναντιλίες καὶ οἱ πάγκοι τῶν μικροπωλητῶν πού εἶναι στὰ πεζοδρόμια. Ἐτσι ἐμποδίζεται καὶ ἡ δραστηριότης τῶν ὁδηγῶν καὶ δυσχεραίνεται ἡ κυκλοφορία τῶν πεζῶν.

ΤΙ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΓΙΝΗ

Ὅπως ἀναφέραμε καὶ προηγουμένως, τὸ κυκλοφορικὸ πρόβλημα θά λυνόταν αὐτομάτως ἐὰν ὑπῆρχαν χρήματα. Ἡ διαπλάτυνσις ὁδῶν, ἡ δημιουργία νησιδῶν καὶ πλατειῶν στὰ νευραλγικὰ σημεία καὶ ἡ διάνοιξη νέων δρόμων, ὅπως ἡ προέκταση τῆς ὁδοῦ Κοραΐ πού θά ἔφθανε μέχρι τὸ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 24

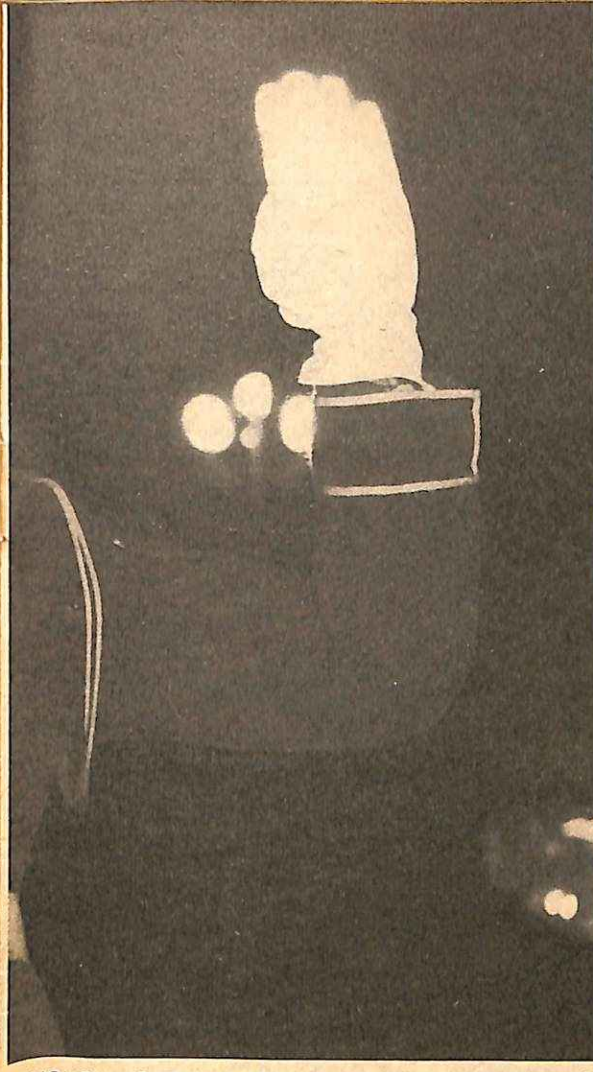

Ἡ ΝΕΑ, ΑΠΟ ΕΙΔΙΚΟ ΥΦΑΣΜΑ, ΕΞΑΡΤΥΣΗ ΤΩΝ ΤΡΟΧ

"Ἀς ἔχουν ὅλοι ὑπ' ὄψιν τους:

Οἱ πεζοὶ καὶ οἱ ὁδηγοὶ πού κυκλοφοροῦν στὴν Ἀθήνα καὶ τὴν περιοχή τῆς πρέπει νὰ ἔχουν ὑπ' ὄψιν τους ὅτι:

1. Στὴν ὁδὸν ΠΑΤΗΣΙΩΝ σημειώνονται τὰ περισσότερα τροχαῖα δυστυχήματα.
2. Στὴν λεωφόρο ΣΥΓΓΡΟΥ καὶ στὴν ὁδὸ ΚΑΒΑΛΑΣ συμβαίνουν τὰ περισσότερα ΘΑΝΑΤΟΦΟΡΑ δυστυχήματα.
3. Μετὰ τὴν ὁδὸν Πατησίων τὸ ρεκόρ σὲ δυστυχήματα ἔχουν ἡ ὁδὸς ΒΑΣ. ΣΟΦΙΑΣ καὶ ἡ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΥΓΓΡΟΥ.
4. Ἐκτὸς πόλεως οἱ πιὸ ἐπικίνδυνοι δρόμοι εἶναι: Ἡ λεωφόρος ΚΗΦΙΣΙΑΣ (Περιοχὴ στάσεως Σκαλκία - Ψυχικό), ἡ λεωφόρος ΜΕΣΟΓΕΙΩΝ (μεταξὺ Σωτηρίας καὶ Χολαργοῦ), ἡ ὁδὸς ΘΗΒΩΝ, ἡ ὁδὸς ΔΕΚΕΛΕΙΑΣ, ἡ λεωφόρος ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗΣ (στὴν περιοχή Γεφυρας Καλογήρου) καὶ ἡ ἹΕΡΑ ΟΔΟΣ (περιοχὴ στάσεως Κουνέλια).
5. Ἀλλοτε ἦταν μεταξύ τῶν ἐπικινδύνων γραμμῶν καὶ ἡ Λεωφόρος Ἀλεξάνδρας, ὁ φωτισμὸς τῆς ὁμῶς βοήθησε στὴν αὐθιγὴ μείωση τῶν δυστυχημάτων.

ΟΝΟΜΩΝ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΩΝ ΘΑ ΦΩΣΦΟΡΙΖΗ ΤΗ ΝΥΚΤΑ

Ὅδηγοί, πρέπει νὰ γνωρίζετε:

Σύμφωνα μὲ ἐπιστημονικὰ πειράματα (μὲ τὰ ὁποῖα ἀσχολεῖται τὸ παραπλεύρως ἄρθρο) κάθε ὁδηγὸς δὲν ἀντιδρᾷ τὸ ἴδιο. Ἄλλοι εἶναι γρήγοροι, ἄλλοι ἀργοί. Πάντως:

1. Ὅταν ἕνα αὐτοκίνητο τρέχει μὲ 50 χιλιόμετρα τὴν ὥρα:
 - α) Ὁ ταχύτερος θά ἔχῃ διανύσει 3 μέτρα ἀπὸ τὴν στιγμή πού θά ἀντιληφθῇ ἕνα γεγονός μέχρι τὴν στιγμή πού θά ἀντιδράσῃ.
 - β) Ὁ βραδύτερος θά ἔχῃ διανύσει 10 μέτρα.
2. Ὅταν ἕνα αὐτοκίνητο τρέχει μὲ 100 χιλιόμετρα τὴν ὥρα:
 - α) Θά ἔχῃ διανύσει 6 μέτρα.
 - β) Θά ἔχῃ διανύσει 12 μέτρα.
3. Ὅταν ἕνα αὐτοκίνητο τρέχει μὲ 180 χιλιόμετρα τὴν ὥρα:
 - α) Θά ἔχῃ διανύσει 9 μέτρα.
 - β) Θά ἔχῃ διανύσει 31 μέτρα.
4. Ὅταν ἕνα αὐτοκίνητο τρέχει μὲ 200 χιλιόμετρα τὴν ὥρα:
 - α) Θά ἔχῃ διανύσει 12 μέτρα.
 - β) Θά ἔχῃ διανύσει 42 μέτρα.

Γιὰ νὰ κερδηθῇ ἡ μάχη τῆς ἀσφάλτου

ΜΑΘΕΤΕ ΝΑ ΟΔΗΓΗΤΕ

Ἡ μάχη τῆς ἀσφάλτου δὲν ἀνήκει ἀποκλειστικῶς στὴν ἀρμοδιότητα τῶν ἀστυνομῶν τῆς τροχαίας, τῶν ὁδηγῶν καὶ τῶν πεζῶν. Ἀκόμη καὶ οἱ γιατροὶ καὶ οἱ ψυχολόγοι συμβάλλουν στὴν λύση τοῦ κυκλοφοριακοῦ προβλήματος πού ἀπασχολεῖ σήμερα ὅλες τὶς χώρες. Δημοσιεύουμε ἕνα ἄρθρο τοῦ καθηγητοῦ ΛΕΟΝ ΜΠΙΝΕ, ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος.

Στὸ 20ῶ Διεθνὲς Συνέδριο Φυσιολογίας, πού τελείωσε τὶς ἐργασίες του στὶς Βρυξέλλες, ἡ ἐρευνα τοῦ κεντρικοῦ νευρικοῦ συστήματος ἔγινε ἀπτικείμενο διαφόρων ἀνακοινώσεων. Τὰ προβλήματα τῆς ηλεκτρικῆς ἐνεργείας τοῦ ἐγκεφάλου καὶ τῶν ἀντανεκλαστικῶν κινήσεων ἐξετάσθηκαν μὲ προσοχὴ καὶ δὲν λησμονήθηκε ἡ σημασία τῶν «τέστ» τῆς πνευματικῆς δραστηριότητος. Ἀλλὰ τὸ θέμα πού παρουσίασε τὸ μεγαλύτερο ἐνδιαφέρον ἦταν ἡ μέθοδος καθορισμοῦ τοῦ χρόνου τῶν ψυχοκινητικῶν ἀντιδράσεων. Γιατὶ τὸ θέμα αὐτὸ ἐνδιαφέρει βασικὰ τοὺς ὁδηγοὺς αὐτοκινήτων ὅλου τοῦ κόσμου καὶ τὶς τροχαῖες ὅλου τοῦ κόσμου!

Ὁ περίφημος Γάλλος ἐπιστήμων Ἀρσονβάλ, εἶναι ἕνας ἀπ' τοὺς πρώτους πού ἐξήτασε τὸ ζήτημα αὐτὸ κ' ἐπιχείρησε νὰ «μετρήσῃ» τὶς ἐγκεφαλικὲς λειτουργίες. Ὁ ντ' Ἀρσονβάλ ἔχει κατασκευάσει ἕνα ηλεκτρικὸ χρονόμετρο γιὰ τὸν καθορισμὸ τοῦ χρόνου τῶν ψυχοκινητικῶν ἀντιδράσεων, δηλαδή, τοῦ χρόνου πού περνάει ἀνάμεσα στὴ δημιουργία τῆς ἐντύπώσεως καὶ τὴν πραγμάτωση τῆς θεληματικῆς ἀντιδράσεως.

Ἡ συσκευή τοῦ ντ' Ἀρσονβάλ ἀποτελεῖται ἀπὸ ἕνα «καντράν» (ἀριθμημένη πλάκα) χωρισμένο σὲ ἑκατὸ ἴσα μέρη, καὶ μπροστὰ ἀπ' τὸ ὁποῖο στρέφεται μιὰ βελόνα πού κινεῖται μὲ ὥρολογιακὸ μηχανισμό, καὶ μὲ ταχύτητα ἐνὸς γύρου σὲ κάθε δευτερόλεπτο. Κάθε ὑποδιαίρεση λοιπὸν τοῦ καντράν ἀντιστοιχεῖ σ' ἕνα ἑκατοστὸ τοῦ δευτερολέπτου. Ἐνας ηλεκτρομαγνήτης μπορεῖ νὰ τροποποιήσῃ τὴν πορεία τῆς βελόνας κατὰ τρόπο ὥστε νὰ μὴν ἀκίνητη ὅταν περνᾷ τὸ ρεῦμα, καὶ ν' ἀρχίσῃ πάλι νὰ γυρίζῃ ὅταν τὸ ρεῦμα κοπῇ. Ἐνα σφυράκι πού προορίζεται γιὰ τὸ γιατρό, καὶ μιὰ μικρὴ λαβίδα, πού προορίζεται γιὰ τὸν ἐξεταζόμενο, ἐπιτρέπουν τὸ ἀνοίγμα καὶ τὸ κλείσιμο τοῦ ρεύματος.

Γιὰ νὰ μετρηθῇ ὁ χρόνος τῆς ὀπτικῆς ἀντιδρά-

σεως, ὁ ἐξεταζόμενος, τοποθετημένος μπροστὰ στὸ καντράν καὶ κρατώντας τὴ λαβίδα στὸ χέρι, πρέπει, μόλις παρατηρήσῃ τὸ ξεκίνημα τῆς βελόνας, νὰ πατήσῃ τὴ λαβίδα γιὰ νὰ τὴ σταματήσῃ. Ὁ ἐξεταστής πάλι κρατᾷ τὸ σφυρὶ στὸ χέρι καὶ διακόπτει τὸ ρεῦμα κατὰ κανονικὰ διαστήματα. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ δίνει τὸ σύνθημα, στὸ ὁποῖο ὁ ἐξεταζόμενος πρέπει ν' ἀπαντήσῃ μὲ μιὰ πίεση τῆς λαβίδας. Τὸ διάστημα πού διανύει κάθε φορὰ ἡ βελόνα ἀντιπροσωπεύει τὸ χρόνο τῆς ὀπτικῆς ἀντιδράσεως.

Ἀνάλογες κινήσεις γίνονται γιὰ τὴν ἐρευνα τῶν ἀκουστικῶν καὶ ἄλλων ἀντιδράσεων. Γίνονται δέκα «συμβερίσεις» γιὰ τὴν ὁραση, τὴν ἀκοή καὶ τὴν ἀφή, κί ἀπὸ τοὺς ἀριθμοὺς πού καταγράφονται, θάλας καὶ κανεῖς τὸν μέσο ὅρο τῶν χρονικῶν διαστημάτων.

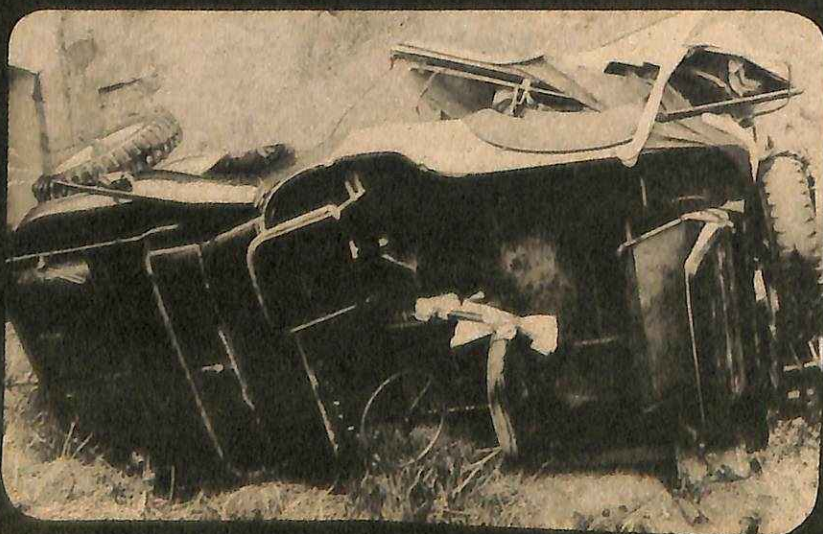
Κανονικὰ, οἱ γόνοι ἀντιδράσεως εἶναι 19 ἑκατοστὰ τοῦ δευτερολέπτου γιὰ τὴν ὁραση, καὶ 14 ἑκατοστὰ γιὰ τὴν ἀκοή καὶ τὴν ἀφή. Δηλαδή, ὁ μέσος ὅρος εἶναι πολὺ μικρότερος τῆς μονάδας. Τὰ πρακτικὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς τῆς μεθόδου εἶναι πολλὰ καὶ διάφορα. Διαπιστώθηκε συγκεκριμένα, ὅτι πολλοὶ παράγοντες τροποποιοῦν τὸ χρόνιο τῶν ψυχοκινητικῶν ἀντιδράσεων: Ἡ κόυραση καὶ ἡ συγκίνηση ἔχουν μεγάλη ἐπίδραση στὴν ταχύτητά τους. Μιὰ πιστολιά τὶς κάνει νὰ καθυστερήσουν, τὸ ἴδιο καὶ τὸ παίξιμα ἐμβατηρίων κοντὰ στὸν τόπο ὅπου γίνεται τὸ πείραμα.

Ἡ συσκευή τοῦ ντ' Ἀρσονβάλ εἶναι ἀναμφισβήτητα πολὺτιμη γιὰ τὴν ἐπιλογή τῶν πιλότων τῆς ἀεροπορίας, γιὰ τὴν ἐπιλογή τῶν ὁδηγῶν τῶν τράμ καὶ λεωφορεῶν, γιὰ τὴν μελέτη τῶν τοξικῶν οὐσιῶν καὶ διαφόρων ἀσθενειῶν, καὶ γιὰ τὴν παρακολούθηση τῆς συμπεριφορᾶς τῶν ἀτόμων σὲ ψηλὰ βουνά.

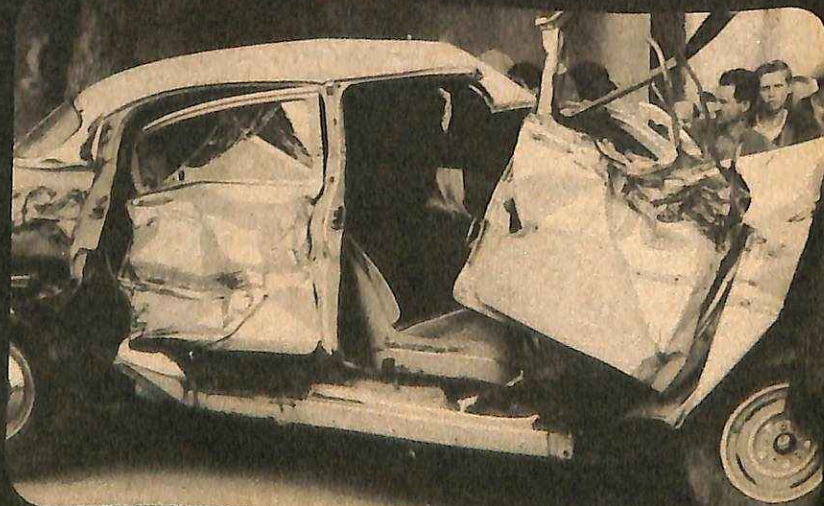
Σήμερα, ἡ χρησιμοποίηση διαρκῶς ταχύτερων ὁ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 25

Ἡ μεθὴ τῆς ταχύτητος πού κυριεύει τοὺς νέους...

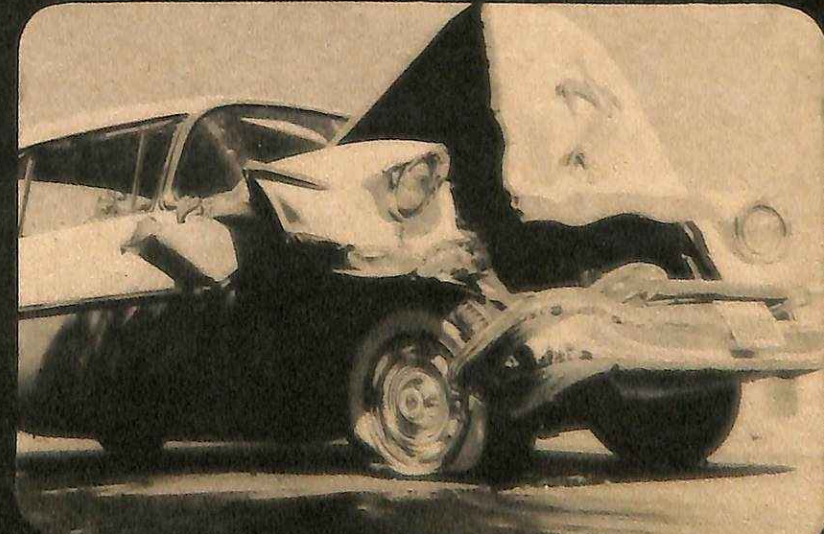
μιὰ στιγμιαία, ἐλάχιστη ἀπροσεξία τοῦ ὁδηγοῦ...

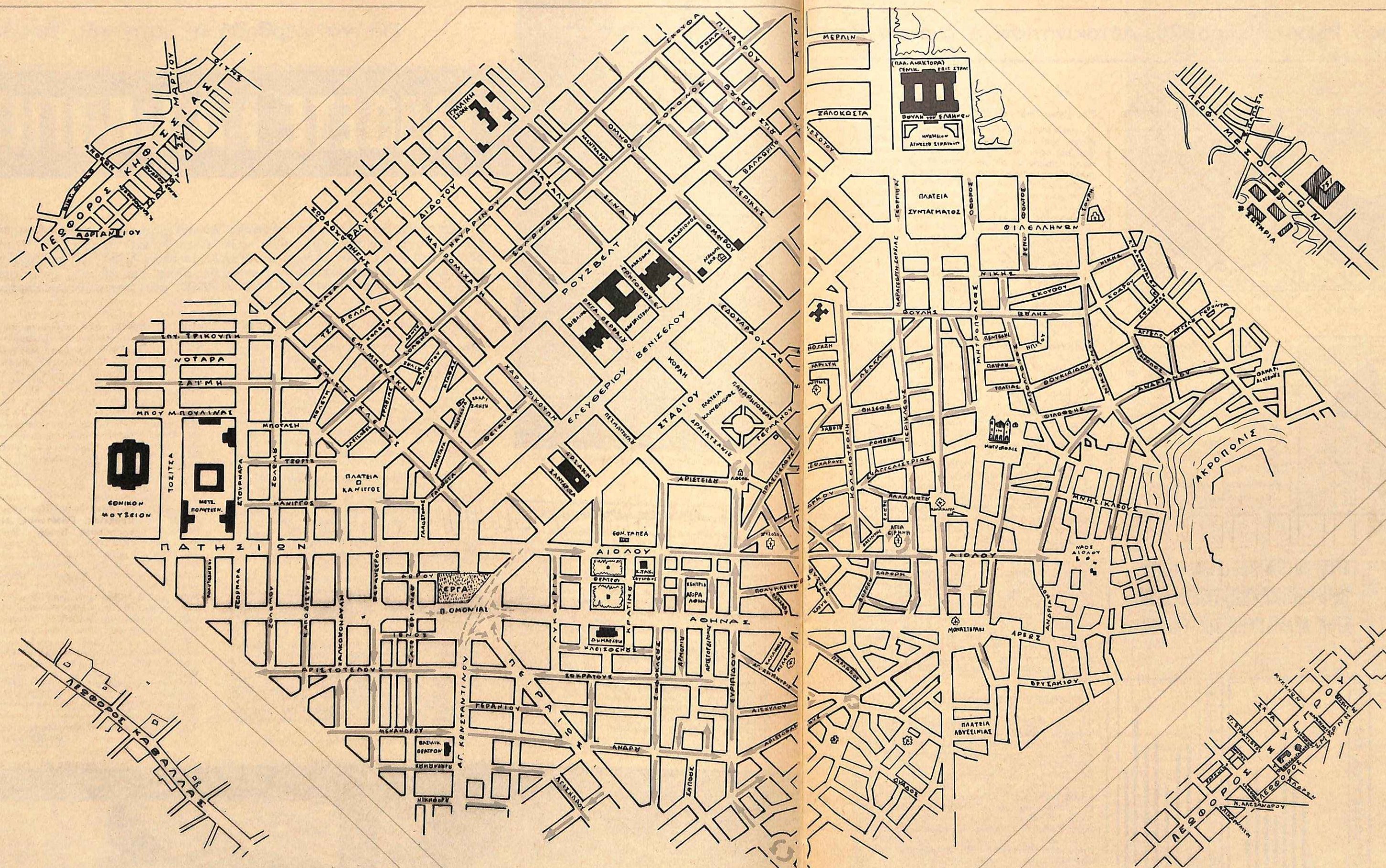

ἕνα ἀπροσδόκητο ἐμπόδιο πού βγήκε στὸ δρόμο...

καὶ τὸ μοιραίο ἐπῆλθε μ' ὅλες του τὶς συνέπειες...

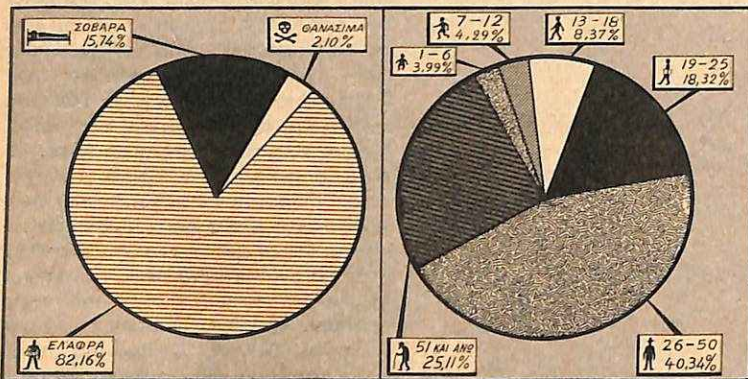
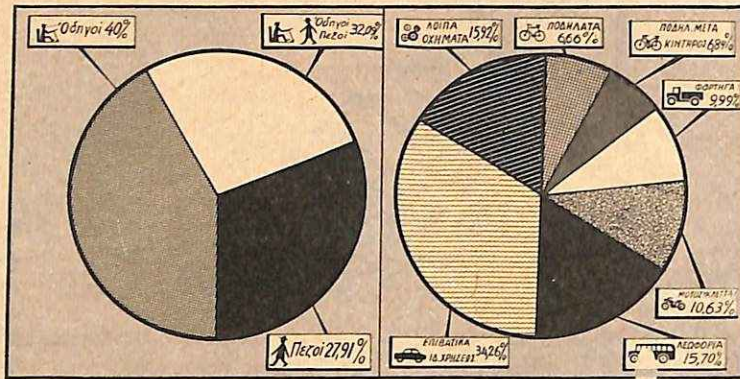
Στὸν παραπλεύρως χάρτη πού
μᾶς παραχωρήθηκε ἀπὸ τὴν ὑ-
ποδιεύθυνση τῆς Τροχαίας Κινη-
σεως Ἀθηνῶν, εἶναι σημειωμένοι
ὅλοι οἱ δρόμοι μοναδικῆς κατα-
θύνσεως. Ἄν θέλετε λοιπὸν νὰ μὴ
σᾶς γράφουν οἱ τροχονόμοι συμβου-
λευθῆτε τὸν ὅστε νὰ ξέρετε ποῦ
μπορεῖτε νὰ στρίψετε καὶ ποῦ ὄχι.
Στὰ τέσσερα σημεῖα πού θρίσκον-
ται μέσα στὰ τρίγωνα — ἡ περιο-
χὴ τῶν λεωφόρων Μεσογείων, Ἀθη-
νῶν (Καθώλας), Κηφισίας καὶ
Συγγρού — προσέξτε! Ὁ θάνατος
κτύπησε ἐκεῖ πὺς συχνά. Περιορίζε-
τε τὴν ταχύτητά σας, κατεβῆτε, ἂν
εἶναι δυνατόν, στὰ 20-30 χιλιόμε-
τρα. Ὅσο γὰρ τὰ σημεῖα πού ἐπι-
τρέπεται ἡ στάθμευση εἶναι αὐστη-
ρῶς καθωρισμένα καὶ εἶναι τὰ ἐξῆς
γὰρ τὰ αὐτοκίνητα Ι.Χ. — Μᾶλλον
15 λεπτά, στὴν περιοχὴ πού σχη-
ματίζουν αἱ ὁδοί: Σόλωνος, Καπο-
διστρίου, Τζωρτζή, Στουρνάρα, Μάρ-
νη, Μενάνδρου, Εὐριπίδου, Ἀθηνᾶς,
Βραχέας, Πλούτωνος, Ντέκα, Μη-
τροπόλεως, Βουλῆς, Κυδαθηναίων,
Ἀμαλίας, Ὀλγας, Ἡρ. Ἀπτικοῦ,
Ἀραβαντινοῦ, Ρηγίλλης, Ἡροδό-
του, Πατρ. Ἰωακείμ, Πλατ. Κολω-
νακίου, Κανάρη. (Βλέπε σχεδιά-
γραμμα). Ἐπίσης στὰς ὁδοὺς:
Ἁγίου Κωνσταντίνου, Κυψέλης, Πει-
ραιῶς, Ἀδριανοῦ, Λενορμαν, Σεπα-
λίων, Ἀλεξάνδρας (Λεωφ.), Λιο-
σίων, 3ης Σεπτεμβρίου, Ἀχαρνῶν,
Μεσογείων, Συγγροῦ (Λεωφ.), Ἰε-
ρὰ Ὁδός, Παπαδιαμαντοπούλου,
Χαριλάου Τρικούπη, Ἱπποκράτους,
Πατησίων καὶ γενικὰ στὰς ὁδοὺς
πού ἔχουν πλάτος μικρότερον τῶν
ἑπτὰ μέτρων (μὴ ὑπολογιζομένων
τῶν πεζοδρομίων). Ἐξαιροῦνται,
πάντοτε, ἡ Βασιλίσσης Σοφίας,
Ἐλ. Βενιζέλου, Ροῦζβελτ, Σταδίου,
Πλ. Ὁμονοίας καὶ Πλ. Συνταγματος.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΟΔΗΓΟΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΜΕΛΕΤΗΣΟΥΝ ΑΥΤΟΝ ΤΟΝ

ΧΑΡΤΗ ΚΑΙ ΝΑ ΣΥΜΜΑΧΗΣΟΥΝ ΜΕ ΤΗΝ ΤΡΟΧΑΙΑ

Μάχη του Ρίμινι: Νεκροί 70. Αυτοκινητιστικά δυστυχήματα 1956: Νεκροί 118!

ΚΑΛΟ ΕΙΝΑΙ να μελετηθούν τα δεδομένα που παρέχει η στατιστική υπηρεσία της Τροχαίας Αθηνών, τα οποία παραθέτουμε στους παραπλεύρως γραφικούς πίνακες, σχετικά με την υπαιτιότητα των πεζών και των οδηγών στο σύνολο των δυστυχημάτων του 1956. Όπως αποδεικνύεται (άριστερα) οί πεζοί δεν είναι λιγότερο άναμάρτητοι από τους οδηγούς και το συμπέρασμα είναι ότι όλοι πρέπει να μάθουμε να βαδίζουμε προσεκτικά.

ΕΥΤΥΧΩΣ τα θανάσιμα ατυχήματα καταλαμβάνουν μόνον ένα ελάχιστο ποσοστό του όλου αριθμού. Κάτι που κάνει έντυψη είναι πώς το μεγαλύτερο ποσοστό των θυμάτων παρουσιάζεται στις ηλικίες που ο άνθρωπος έχει άκαμψες τις σωματικές και πνευματικές δυνάμεις του. Ίσως γιατί οί «ώριμοι» κυκλοφορούν περισσότερο, ωστόσο, θα πρέπει να γίνουν προσεκτικότεροι.

(Συνέχεια από σελ. 20)

Μοναστηράκι, θα έδιναν τη μόνιμη και καλύτερη λύση. Άλλα αν σκεφθί κανείς πόσα εκατομμύρια θα ήταν αναγκαία για την προέκταση της οδού Κοραή, με τις αποζημιώσεις των ιδιοκτητών τόνων ακινήτων που θαπρεπε να καταδαφισθούν, καταλαβαίνει πόσο χιμαιρικά είναι όλα αυτά τα σχέδια για το άμεσο τουλάχιστον μέλλον.

Ο διοκτήτης της Τροχαίας Προαστίων κ. Α. Θεοδώρου, μια και μόνη βασική λύση του προβλήματος προτείνει για την περιοχή του: Έλευθερά ή ταχύτης με κατώτατον όριον τα 60 χιλιόμετρα την ώρα. Αυτό δέβαια σε συνδυασμό με την τοποθέτηση φωτεινών σημάτων, την αυστηρή τήρηση από τους πεζούς και οδηγούς των κανόνων της κυκλοφορίας, το φωτισμό των λεωφόρων και την απαλλαγή των δρόμων από τις νεκρές γωνίες που σχηματίζουν σήμερα διάφοροι μανδρότοιχοι και δένδρα.

ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΕΙΝΑΙ ΚΑΛΥΤΕΡΟΙ ΟΔΗΓΟΙ

Ο κ. Θεοδώρου και οί διοικηταί των Τμημάτων Τροχαίας Χωροφυλακής Κηφισίας κ. Μακαρούνης, Νέας Ίωνίας κ. Κούρβας, Αιγάλεω κ. Λεούσης, Γλυφάδας κ. Γεωργίου και Έλευσίνος κ. Μπάλλας δηλώνουν: Οί καλύτεροι και προσεκτικότεροι οδηγοί είναι οί γυναίκες. Μόνον αυτές προσέχουν όταν οδηγούν και δεν επαναλαμβάνουν τα σφάλματα που τους υπεδείχθησαν μια φορά από τους τροχονόμους.

Η Τροχαία Χωροφυλακής Προαστίων, εκτός όλων των άλλων μέτρων που παίρνει για να διαφωτίσει πεζούς και οδηγούς, καθιέρωσε και μαθήματα «τροχαίας» στα σχολεία των προαστίων. Έτσι ελπίζει ότι όχι μόνον οί μαθηταί θα γίνουν προσεκτικοί, αλλά θα μεταδώσουν και στους γονείς τους το τί πρέπει να κάνουν για να προφυλάσσουν τη ζωή τους.

Το 1956, πενήντα περίπου οδηγοί αυτοκινήτων, ενώ τραμάτισαν κάποιον συνάνθρωπό τους, τόν αφησαν άδοξητο και αφού ανέπτυξαν ταχύτητα εξηφανίσθησαν. Τα εγκλήματα αυτά, που κηλιδώνουν τον πολιτισμό μας, δεν έμειναν εύχως ατιμώρητα. Όλοι τους συνελήφθησαν άργα ή γρήγορα από τους αστυνομικούς και παρεδόθησαν στην Δικαιοσύνη. Και για τις περιπτώσεις όμως αυτές, θα πρέπει να αναθεωρηθούν τα σχετικά άρθρα του Ποινικού Κώδικος, ώστε να παρέχεται ή εύχθεια στο δικαστή, να τιμωρή παραδειγματικά, όπως επιβάλλεται, τους δράστες.

Η ΕΒΔΟΜΑΣ ΤΗΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ

Με πρωτοβουλία της υποδιοιθυνσεως Τροχαίας Κινησεως Αθηνών και με συμμετοχή της Οδικής Ομοσπονδίας θα οργανωθί σε λίγες μέρες «Η εβδομάδα της τροχαίας». Μία ολοκληρωμένη μάδα θα γίνεται συστηματική διαφώτιση πεζών και οδηγών. Από τους προσκόπους θα διανεμηθούν δεκάδες χιλιάδες έντυπον με οδηγίες, θα γίνουν διαλέξεις, μαθήματα στα σχολεία, δμιλίες από το ραδιόφωνο και θα προβληθί ειδική ταινία σ' όλους τους κεντρικούς κινηματογράφους. Κατά τη διάρκεια της εβδομάδας αυτής οί τροχονόμοι δεν θα δώσουν καμμία κλήση για παράβαση των κανόνων της κυκλοφορίας, αλλά θα προσπαθήσουν να τηρήσουν όλους τους κανόνες, πεζοί και οδηγοί, με μόνο όπλο τους την ευγένεια. Η δουλειά των οργάνων της Τροχαίας δεν είναι μονάχα επίπληξη—μόνο κατά την διάρκεια των εορτών που πέρασαν δούλευαν 16—18 ώρες το εικοσιτετράωρο συνεχώς— αλλά και δύσκολη. Σκοπός τους δεν είναι να εξεκριβάνουν τις παραβάσεις, αλλά να πείθουν τους παραβάτας να μην ξανακάνουν το ίδιο σφάλμα. Βοηθήστε τους, λέγει ο κ. Καραμπέτσος, για τη ζωή σας τρέχουν.

Το 1957 πρέπει να κερδηθί ή μάχη της ασφάλτου. Οί 118 νεκροί και οί 4.181 τραυματίες το χρόνο είναι πολύ, πάρα πολύ μεγάλος αριθμός για την Αθήνα, αν σκεφθί κανείς ότι στις μάχες του Ρίμινι οί απόλοιές μας δεν ξεπεράσαν τους 70 νεκρούς.

ΔΗΜ. Ι. ΜΑΡΟΥΔΑΣ

(Συνέχεια από σελ. 21)

χημάτων, που μπορούν να συναντήσουν απρόβλεπτα εμπόδια στο δρόμο τους, δίνει πολύ μεγάλη σημασία στη μελέτη των ψυχοκινητικών αντιδράσεων. Γι' αυτό ο καθηγητής Ρενέ Πατέ κατεσκεύασε, στο εργαστήριο φυσιολογίας της Ιατρικής και Φαρμακευτικής Σχολής του Πανεπιστημίου της Ρέν, ένα μηχανήμα καταγραφής, που επιτρέπει τη χωριστή μέτρηση του χρόνου αντίληψης και του χρόνου κινήσεως.

Ο εξεταζόμενος έχει μπροστά του ένα πίνακα που είναι εφωδιασμένος με τρεις χειρολαβές. Κάθε μια απ' αυτές ελέγχει ένα ηλεκτρικό κύκλωμα, που μπορεί να κοπή με την παραμικρή πίεση. Η πίεση αυτή προκαλεί άμέσως ένα άλλο κύκλωμα. Σε δεδομένη απόσταση, μια κάθετη πινακίδα έχει άπάνω της δυο λάμπες (μια πράσινη και μια κόκκινη) καθώς κ' ένα είδος χορδής. Ένα αυτόματο σύστημα ριμίζει την διαδοχική έκτλεση των διαφόρων σημάτων και την καταγραφή: 1) Του χρόνου εμφανίσεως κάθε σήματος. 2) Της στιγμής που ο εξεταζόμενος, έχοντας το αντίληψη και καταλάβει, εγκαταλείπει τη χειρολαβή που κρατούσε. 3) Τη στιγμή που ο εξεταζόμενος πιάνει τη λαβή που αντιστοιχεί στο σήμα που εμφανίστηκε, και 4) Τον συνολικό χρόνο που πέρασε, σε πενήντα το δευτερόλεπτο. Το μηχανήμα ρυθμίζεται κατά τρόπο ώστε να εμφανίζει, σε ακανόνιστα χρονικά διαστήματα και με σειρά που δεν μπορεί να προβλεψί ο εξεταζόμενος, όχτω πράσινα φάτα, έξη κόκκινα φάτα κ' έφτα κουδούνισματα σε τριάντα δευτερόλεπτα. Η ανάγνωση των εγγραφών επιτρέπει: α) Την μέτρηση του χρόνου αντίληψης και του χρόνου κινήσεως, β) Την αποκάλυψη των σφαλμάτων χειρισμού του εξεταζόμενου, που διαπιστώνεται απ' την έλλειψη αντιστοιχίας των διαφόρων εγγραφών.

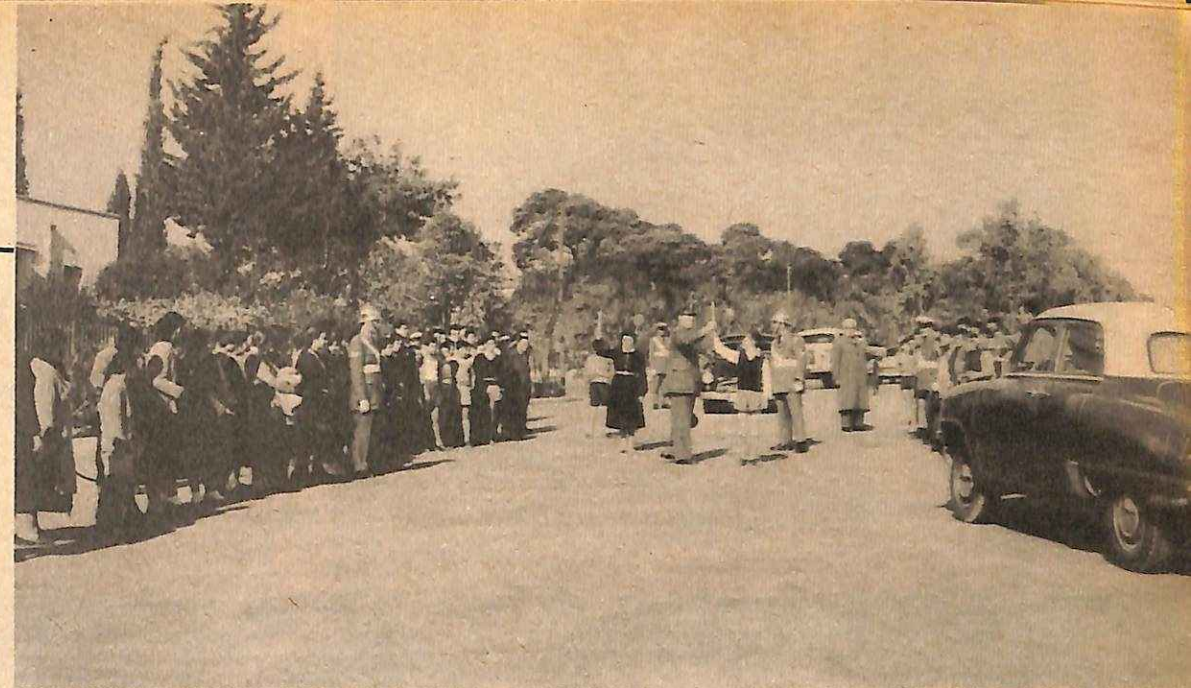
ΚΟΥΡΑΣΗ ΚΑΙ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑ

Το μηχανήμα αυτό χρησιμοποιήθηκε άρχικά σε 72 κανονικά άτομα, κυρίως φοιτητές της Ιατρικής, ηλικίας 19-23 ετών. Χρησίμεψε έπειτα για τη μελέτη της επιρροής της κούρασης και του οινοπνεύματος στους χρόνους αντιδράσεως. Ο υπολογισμός του μέσου όρου των χρόνων αντίληψης επί 72 ατόμων απέδειξε πώς οί χρόνοι αυτοί κατανέμονται όμαλά απ' τους ταχύτερους ως τους συντομότερους. Ο ταχύτερος ήταν 22 εκατοστά του δευτερολέπτου, ο αργότερος 76 εκατοστά!

Ας σημειωθί, ότι ο άνθρωπος παράγων υπόκειται σε πολλές επιρροές, που οί κυριότερές τους είναι ή κούραση και το οινόπνευμα. Αν ή δόση του οινοπνεύματος στο αίμα δεν επιτρέπει τον υπολογισμό της ποσότητας που απορροφήθηκε, επιτρέπει όμως:

1) Τη διαπίστωση ότι έγινε τέτια απορρόφηση. Ένας άνθρωπος που πίνει νερό δεν έχει οινόπνευμα στο αίμα του. 2) Την βεβαιότητα ότι ή κατάσταση των ατόμων που έχουν απορροφήσει οινόπνευμα, αλλά δεν παρουσιάζουν εξωτερικά ίχνη μέθης, είναι πάντως άνωμαλη σχετικά με την κατάσταση εκείνων που δεν έχουν πιή. Η σύγκριση της καμπύλης που δείχνει την ποσότητα του οινοπνεύματος στο αίμα και της καμπύλης που δείχνει τους μέσους όρους αντίληψης οδηγεί στη διαπίστωση πώς όσο περισσότερο είναι το οινόπνευμα, τόσο μεγαλύτερη ή απόκλιση από τον μέσον όρο αντίληψης (καθυστέρηση αντίληψης κατά 9% με 0,88 γραμμάρια οινοπνεύματος σε κάθε λίτρα αίματος, και 26% με 1,45 γραμμάρια).

Αυτά τα πορίσματα συμβιβάζονται άλλωστε με τις στατιστικές, που δείχνουν ότι ο αριθμός των δυστυχημάτων που όφειλονται στο οινόπνευμα, και συγκεκριμένα σε δόσεις 0,50-1 γραμμάρια ανά λίτρο αίματος, αυξάνει σημαντικά όταν ή δόση περάσει το γραμμάριο, και φτάνει στο μέγιστο όταν ή δόση φτάσει το 1,60 γραμμ. Πέρα απ' αυτό τον αριθμό, ο οδηγός αισθάνεται πώς δεν χειρίζεται καλά το τιμόνι... ή μπορεί και να μην είναι καθόλου σε θέση να το χειρισθί!

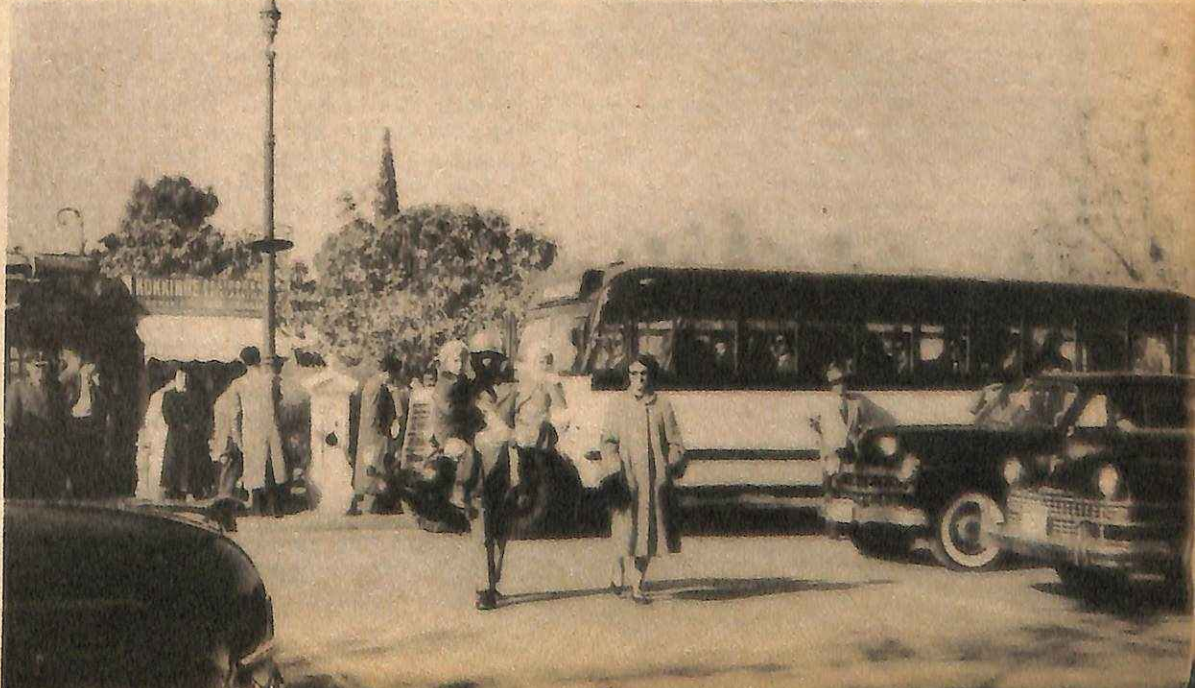
Η ΤΡΟΧΑΙΑ ΠΡΟΑΣΤΙΩΝ καθιέρωσε μια σειρά μαθημάτων «Τροχαίας» για τους μαθητές. Οί νεαροί και οί νεαρές των γυμνασίων κάνουν την πρακτική τους εξάσκηση κάτω από την επίβλεψη αξιωματικών. Το θράδυ στο σπίτι τους θα παραδώσουν και στους γονείς τους μαθήματα... βαδίσματος.

(Φωτ. Β. Καραμανώλη — «ΕΛΛΗΝ»)

ΜΗΝ ΤΡΕΧΕΤΕ ΥΠΕΡΒΟΛΙΚΑ. Σε κάθε σταυροδρόμι υπάρχει μοτοσυκλετιστής της τροχαίας που θα σας στοματήσει για να σας δώση κλήση...Και έπειτα θα είσθε όλο γκρίνια για το πρόστιμο.

ΤΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΤΩΝ ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΩΝ της τροχαίας δεν είναι και τόσο απλά. Πολλές φορές είναι υποχρεωμένοι να κάνουν και χρέη... νταντάς, όταν μια μητέρα δεν τὰ καταφέρνει να περάση τὰ παιδιά κια της στο άντικρινό πεζοδρόμιο, μέσα από τον κικεώνα των τροχοφόρων των αθηναϊκών δρόμων.

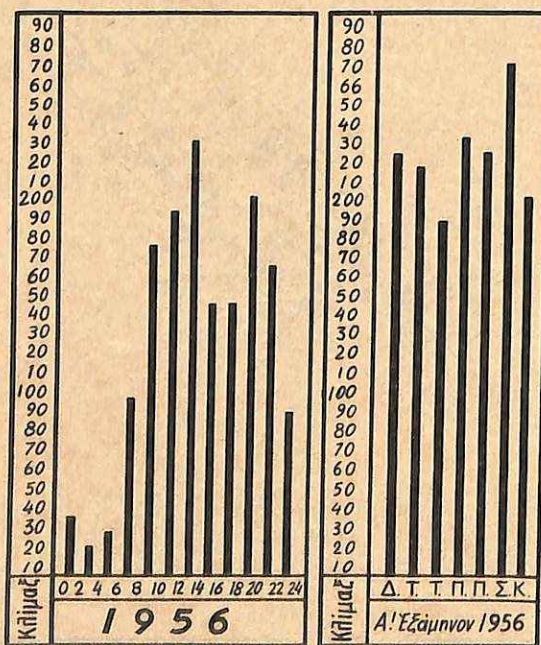

ΔΕΚΑΠΕΝΤΕ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΚΟ

Για τη λύση του κυκλοφοριακού προβλήματος των Αθηνών το υπουργείο Συγκοινωνιών και ή Τροχαία προτείνουν:

1. Διάνοξη υπογείων διαβάσεων στα Χαυτεία και στις διασταυρώσεις των οδών α) Σταδίου και Πεσμαζόγλου. β) Πανεπιστημίου και Βασ. Σοφας.
2. Μετατόπιση των αφετηριών των λεωφορείων από την Ακαδημία και την Πλατεία Κάνιγγος και σύγχρονη άνοικοτανομή των Κ.Τ.Ε.Α.
3. Διαμόρφωση της πλατείας Βάθης σε κυκλοφοριακό κόμβο.
4. Διαρρύθμιση της τιμής των εισιτηρίων, ώστε τὰ όχηματα να μη σταθμεύουν στην περιοχή της Όμοιοίας και των Χαυτείων, αλλά στις άμέσως προηγούμενες στάσεις και έτσι να μη δημιουργηται συρροή πεζών στην Όμοιοία και τὰ Χαυτεία.
5. ΙΚλιμάκωση του ώραριου εργασίας, ώστε με το άνοιγμα και κλείσιμο γραφείων και καταστημάτων να μην επέρχεται συνωστισμός.
6. Τοποθέτηση μεγάλου άριθμού φωτεινών σημάτων στις διασταυρώσεις των οδών που θα ρυθμίζουν αυτόματα την κυκλοφορία πεζών και όχημάτων.
7. Ανάθεωρηση των σχετικών άρθρων του Ποινικού Κώδικος προς επιβολήν αυστηρότερων ποινών στους παραβάτες.
8. Μεταφορά της Κεντρικής Αγοράς και δημιουργία συνοικιακών Δημοτικών Αγορών.
9. Συγκέντρωση των αφετηριών των υπεραστικών λεωφορειών γραμμών στους σιδηροδρομικούς σταθμούς των Σ.Ε.Κ και των ΣΠΑΠ.
10. Φωτισμό των οδών.
11. Υποχρέωση των ιδιοκτητών πολυκατοικιών να κατασκευάζουν υπόγεια γκαράζ.
12. Τοποθέτηση πινακίδων και διαφώτιση του κοινού (έντυπα, ραδιόφωνο και κινηματογράφος).
13. Παροχή δικαιώματος επιβολής προστίμου από την αστυνομία.
14. Συμμετοχή αξιωματικού της Τροχαίας στην επιτροπή επιδόσεως άδειών ικανότητας οδηγού.
15. Καθιέρωση μοναδικής κατευθύνσεως για τὰς οδούς Σταδίου, Πανεπιστημίου και Ακαδημίας.

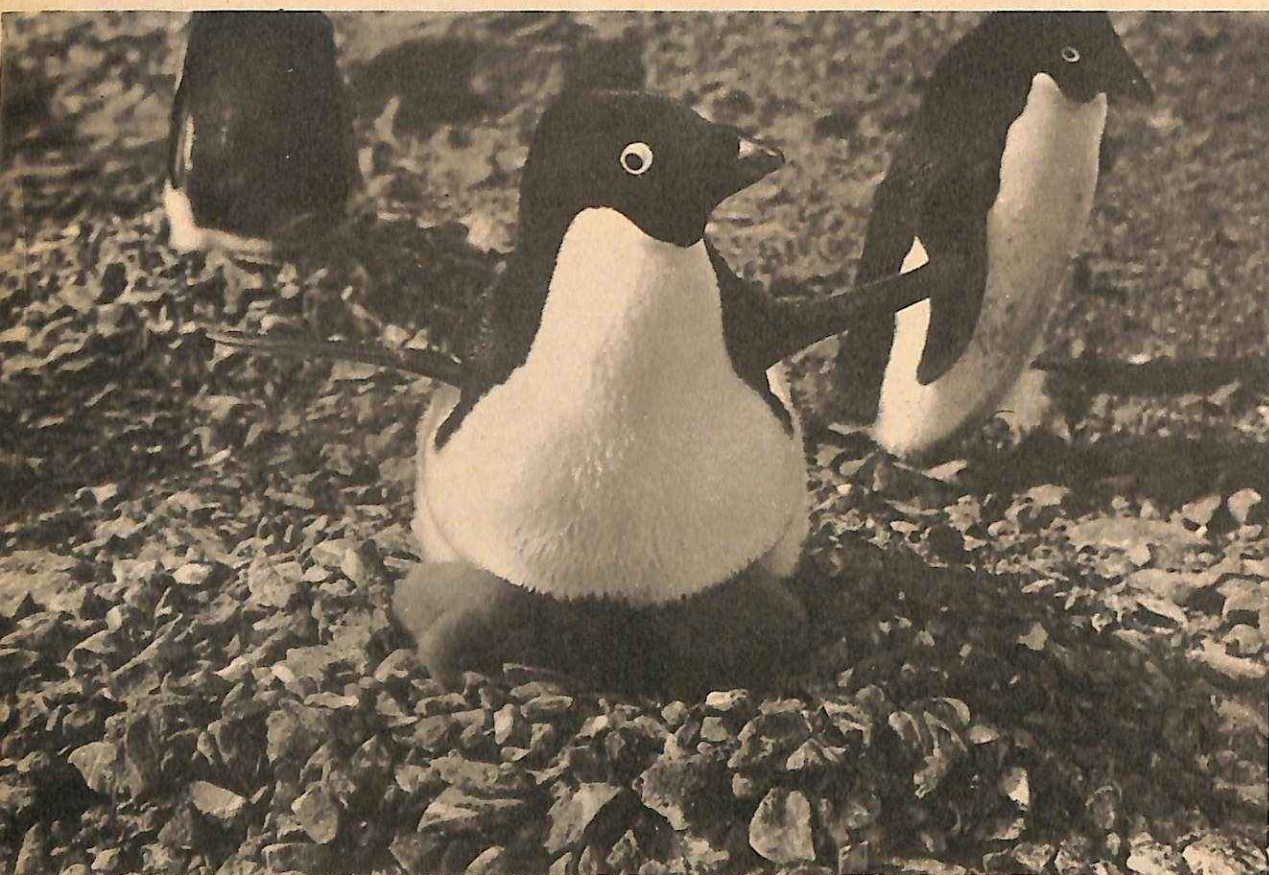
ΑΥΤΟΙ ΟΙ ΠΙΝΑΚΕΣ ΕΜΦΑΝΙΖΟΥΝ ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ ΣΤΗΝ ΔΡΑΜΑΤΙΚΗΝ ΤΟΥ ΕΚΤΑΣΗ

ΚΑΙ ΤΑ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΑ έχουν τις «ευνούκες» ήμέρες και ώρες τους, όπως αποδεικνύουν οί πίνακες της στατιστικής υπηρεσίας της Τροχαίας. Μελετήστε τους καλά και προσέχετε. Και κυρίως προσέχετε πολύ τὰ Σάββατα και τὰ μεσημέρια.

ΟΙ ΦΡΑΚΟΦΟΡΟΙ ΤΩΝ ΠΑΓΩΝ ΔΕΝ ΑΝΗΣΥΧΟΥΝ ΓΙΑ ΤΙΠΟΤΕ

Παράδεισος τών πιγκουΐνων ό κόλπος Χόουπ τής 'Ανταρκτικής

Η ΚΑΗΜΕΝΗ Η ΜΑΜΑ, ΠΡΟΣΠΑΘΕΙ Ν' ΑΓΡΙΕΨΗ ΓΙΑ ΝΑ ΦΟΒΗΘΗ Ο... ΦΑΚΟΣ, ΠΟΥ ΑΠΕΙΛΕΙ ΤΑ ΜΩΡΑ ΤΗΣ

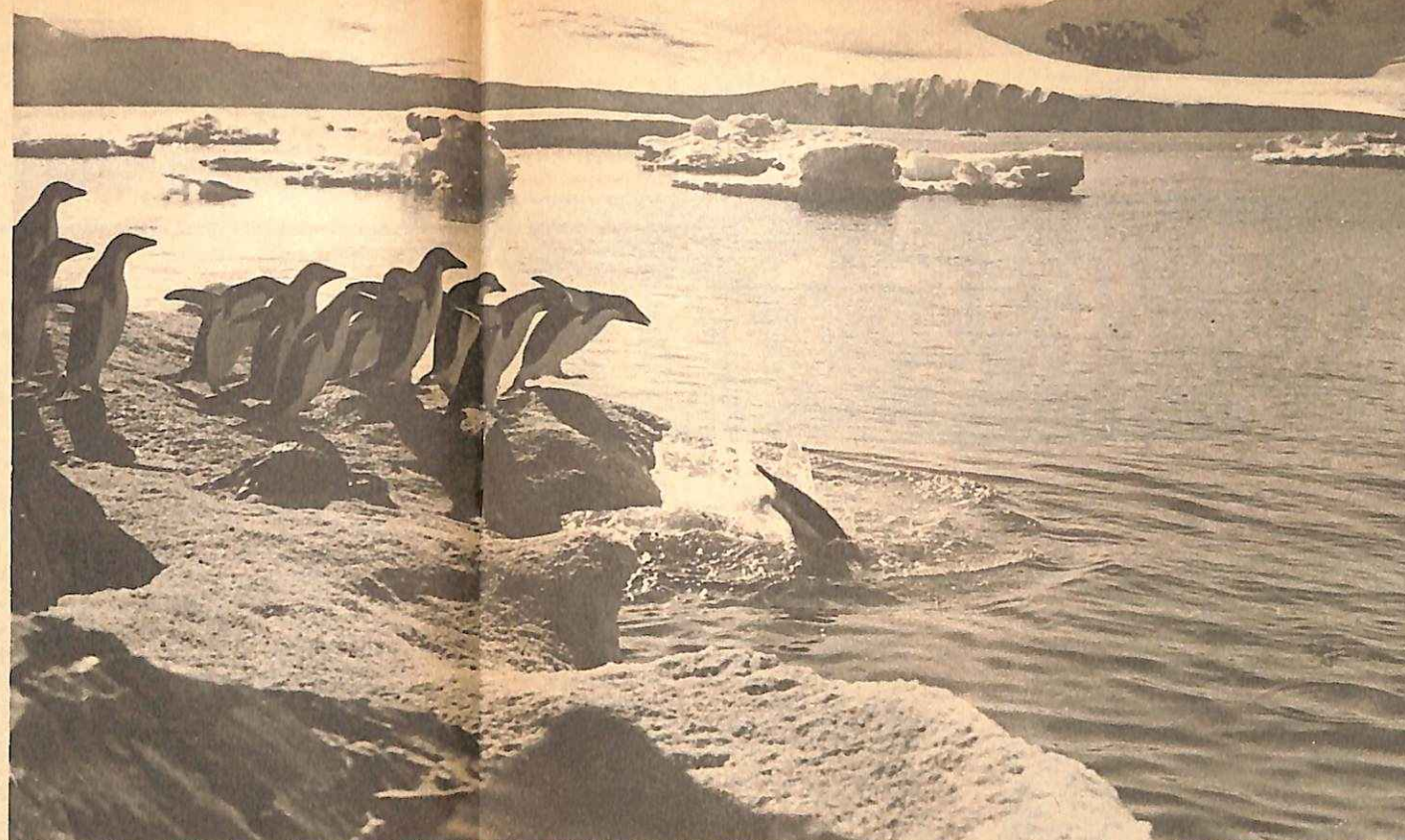
Υπάρχει σέ κάποια απόμακρη καί άπρόσιτη γωνιά τής γής μιά εϊρηνική έπικράτεια, πού οί εϋτυχισμένοι ύπήκοοί της, οί όποιοι ύπολογίζονται σέ έκατό χιλιάδες ψυχές, άναμφισβήτητα παρουσιάζουν ένα από τά πιό χαριτωμένα θεάματα πού μπορεί νά συναντήση κανείς, σέ αντίθεση, θέβαια, μέ τούς ύπηκόους τών σημερινών έπικρατειών πού έχουν όλες περιβληθί το ένδυμα τής θλοσυρότητας καί τής θαρυμίας. Πρόκειται γιά τό βασίλειο τών πιγκουΐνων πού είναι, από άμνημονεύτων χρόνων, έγκατεστημένο σέ μιά παγωμένη έκταση τής 'Ανταρκτικής.

Αϋτές τīs έντυπώσεις μετέδωσαν, μαζί μέ τīs φωτογραφίες πού έστειλαν, τά μέλη τής βρετανικής έπιστημονικής άποστολής πού στρατοπέδευσαν, πριν λίγο καιρό, στόν κόλπο Χόουπ τής Γκράχαμλαντ, όταν πρός μεγάλη τους ίκανοποίηση άνακάλυψαν σέ έλάχιστη άπόσταση από τή θάση τους τό εϋτυχισμένο αϋτό βασίλειο.

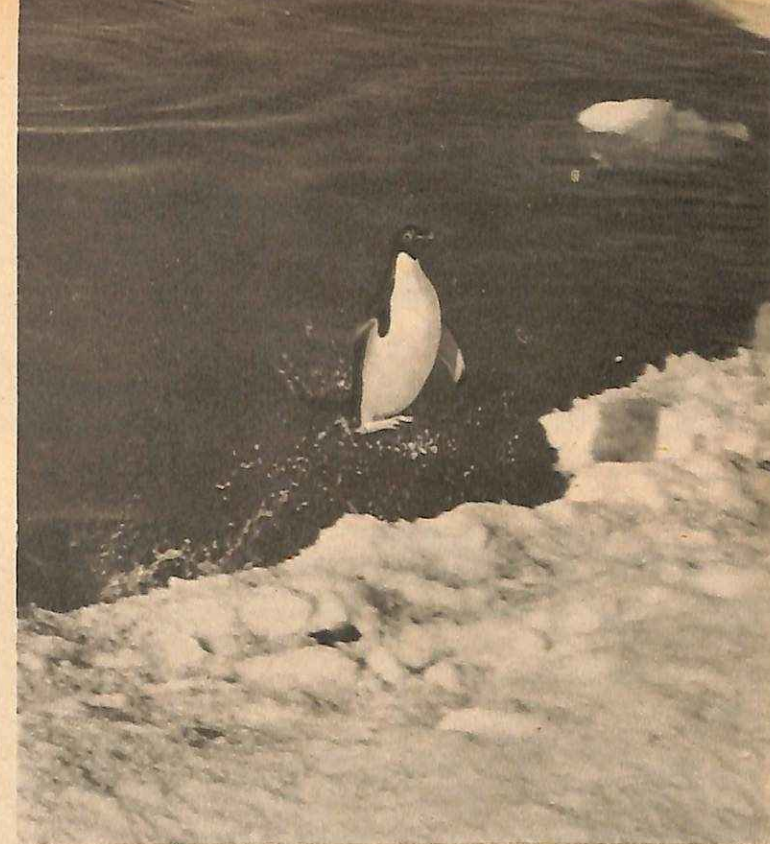
Καθημερινά, στή διάρκεια του σύντομου καλοκαιριού, πού ό άμυδρός ήλιος ζέσταινε λιγάκι τούς πάγους καί τούς έπέτρεπε νά μείνουν στό ύπαιθρο, οί μετεωρολόγοι καί οί γεωλόγοι τής άποστολής, περνούσαν όλες τīs έλεύθερες ώρες τους άπολαμβάνοντας τīs μπουφόνικες κινήσεις τών κωμικών

αϋτών πουλιών, πού ή έλλειψη πτερών καί τό θάρος τους τά αναγκάζει νά μετακινούνται μέ μικρά σπασμένα πηδηματάκια.

Η άπροσδόκητη εισβολή τών ανθρώπων δέν φαίνεται νά παρενώχλησε στό έλάχιστο τήν καθημερινή ζωή καί τīs συνήθειες τών πιγκουΐνων. 'Αγνόησαν τελείως τήν παρουσία τών άναιδών έπισκεπτών πού είχαν έρθει γιά νά τούς κοροϊδέσουν καί συνέχισαν τīs θόλτες τους στήν άκρογιαλιά σέ μικρές συντροφίες δυό - δυό καί τρεις - τρεις αντίκρύζοντας τούς πάντες καί τά πάντα μέ περιφρόνηση καί ύπεροψία. 'Ιδιαίτερα άπολαυστικοί ήσαν οί όμαδικοί «περίπατοι» μετά τό μπάνιο, στīs παγωμένες πλαγιές τών λόφων, όταν, κουνώντας τά ύποτυπώδη πτερύγια τους, σάν ανθρώπινα χέρια, έμοιαζαν μέ κουτσομπόλες κυρίες πού σεργιανίζουν στήν πλατεία του χωριού, ανταλλάσσοντας τīs άπόψεις τους γιά τά σκάνδαλα τής ήμέρας. Καί είναι τόσο «κοινωνικοί», ώστε ούτε στό μπάνιο πηγαίνουν μονάχοι. Στήν άρχή θα θουτήξη ό πρώτος, λές γιά νά ξεετασή άν τό νερό είναι εϋχάριστο, καί μέ τή σειρά του ένας - ένας παίρνει μιά χαριτωμένη θουτιά. 'Ακόμη πιό διασκεδαστικός όμως είναι ό τρόπος πού θγαίνουν στή στεριά, καθώς δίνουν ένα πηδημα ψηλά έξω από τό νερό κ' έπειτα προσγειώνονται.

ΤΩΡΑ ΠΟΥ ΕΚΑΝΕ ΤΗΝ ΑΡΧΗ Ο ΠΡΩΤΟΣ, ΕΝΑΣ-ΕΝΑΣ ΘΑ ΒΟΥΤΗΘΟΥΝ ΠΙΣΩ ΤΟΥ Κ' ΟΙ ΑΛΛΟΙ ΓΙΑ ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΜΠΑΝΙΟ

ΕΝΑ ΓΕΡΟ ΠΗΔΗΜΑ, ΨΗΛΑ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΟ ΝΕΡΟ ΚΑΙ... ΠΡΟΣΓΕΙΩΣΗ

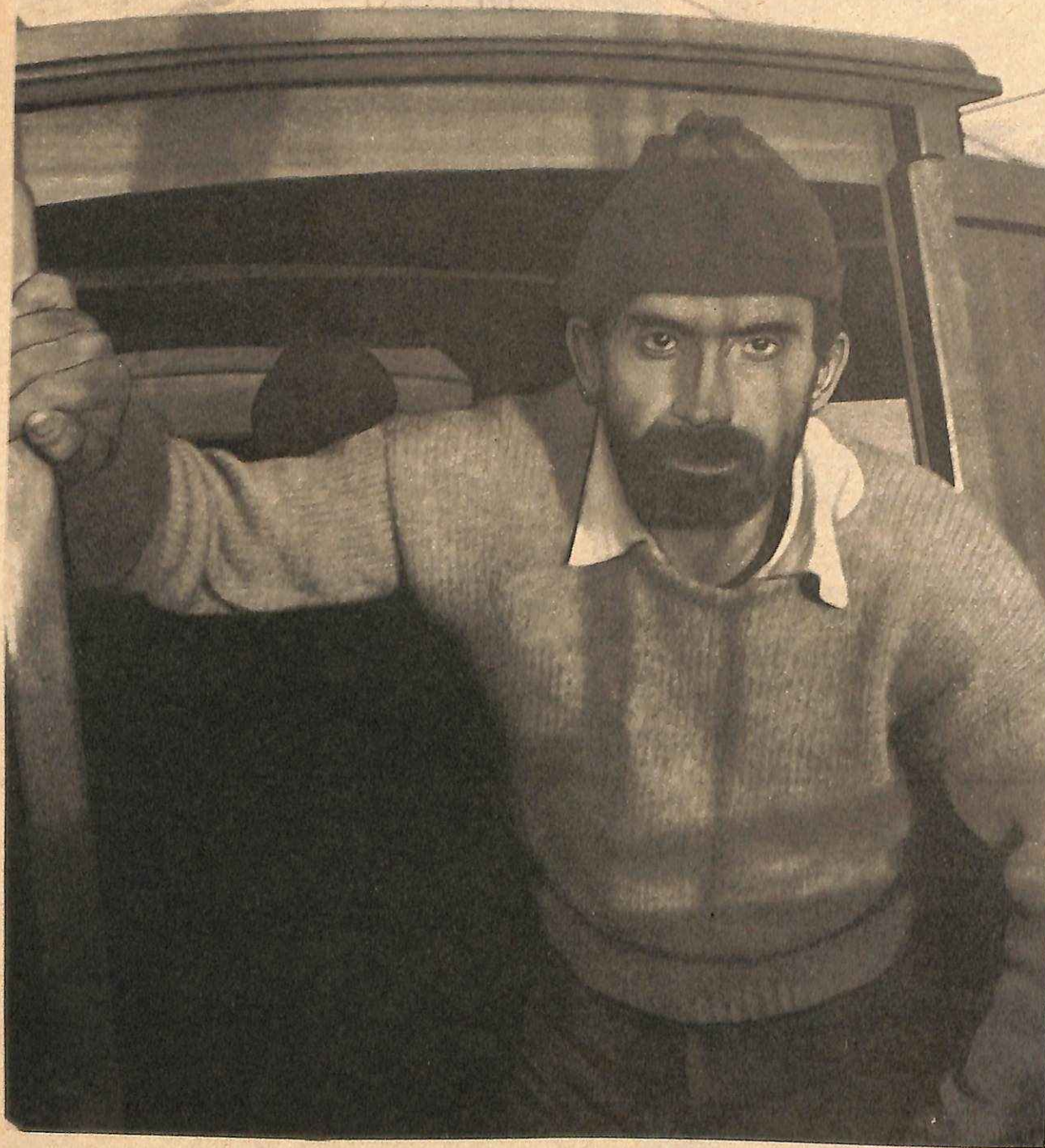
(Φωτ. Camera Press)

Η ΑΔΙΑΚΡΙΣΙΑ ΤΟΥ ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΥ ΔΕΝ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΝΑ ΤΟΥΣ ΕΝΟΧΛΗ ΚΑΘΟΛΟΥ ΤΟΝ ΠΕΡΙΠΑΤΟ ΤΟΥΣ. ΔΕΝ ΜΟΙΑΖΟΥΝ, ΑΛΗΘΕΙΑ ΜΕ ΣΥΝΗΘΙΣΜΕΝΕΣ ΦΛΥΑΡΕΣ ΚΟΥΤΣΟΜΠΟΛΕΣ ΚΥΡΙΕΣ;

‘Ο Σάββας Γεωργίου αφηγείται:

Μέ την Χαρά, στον ‘Οκεανό

ΠΕΜΠΤΗ 5 ΙΟΥΛΙΟΥ. Μεγάλη, αλήθεια, ημέρα για τους δυο θαλασσοπόρους. ‘Αφού επί είκοσιπέντε ατέλειωτα μερόνυχτα ο ‘Οκεανός ‘εσμιγε δλογύρω με τον ούρανό, σ’ ένα απελπιστικό ‘αχανές τοπίο, το πρωί της Πέμπτης, στον συνεφιασμένο ορίζοντα ξάνοιξε ένας τεράστιος ‘αγκος που ‘εσπαγε παρήγορα την ‘ομοιομορφία της υδάτινης ‘απεραντοσύνης. ‘Η «Χαρά» δρέθηκε «σταβέντο» (‘υπνέμως) του νησιού Χόρτα, του κυριώτερου νησιού του συμπλέγματος των ‘Α-ζορών. Για να γιορτάσουν το μεγάλο γεγονός, ο κυβερνήτης ‘αποφάσισε, ‘επιτέλους, να... ‘εγυρσθ, πρώτη φορά ‘επειτα από ‘εικοσιπέντε ‘ημέρες και θέλησε ν’ ‘απαθανάτιση προηγουμένως τη γενειάδα που τον συνόδευε στη διάρκεια του πρώτου μέρους του ταξιδιού του. ‘Η συνεχής τρικυμία και οι τρομεροί κίνδυνοι που τους ‘απειλούσαν κάθε στιγμή, μόλις του ‘αφηναν ‘ελάχιστο χρόνο για ‘ανάπαυση, και πολύ λιγώτερη διάθεση για να περιποιηθ, τον ‘εαυτό του. Στο ίδιο διάστημα, ‘εκτός από τα γένεια, ο Γεωργίου δεν ‘αποχωρίστηκε σχεδόν στιγμή και το μάλλινο σκουφάκι του. Αυτό το σκουφάκι το ‘χει από την ‘Ελλάδα και παρ’ όλο που σήμερα είναι πιά ‘εξασπρισμένο από τ’ ‘αλάτια και μαδημένο από τη συνεχή χρήση, ο Σάββας ‘ε-‘ξακολουθεί να το φοράει σε όλους τους ‘δυσκολους ‘αγώνες που συμμετέχει και σε όλα τα ‘ε-‘πικίνδυνα ταξίδια τα ‘οποία ‘επιχειρεί γιατί ‘χει την ‘εντύπωση ότι είναι πολύ ‘γυρολίδικος.

Το πέρασμα του ‘Ατλαντικού ‘ηταν το ‘εφημέριο ‘δνειρο του Σάββα Γεωργίου, γι’ αυτό από την ‘εποχή του σκολείου στη Θεσσαλονίκη το μελετούσε και το σχεδίαζε αυτό το θαυμαστό και τόσο τολμηρό ταξίδι. ‘Αργότερα, στην ‘Αμερική, ‘υστερα από ‘αλληπάλληλα οχέδια, παρήγγειλε ένα σκάφος 8.50 μέτρων σε νορβηγικά ναυπηγεία. ‘Όταν το σκάφος συμπληρώθηκε, ‘ηταν ένα πραγματικό θαύμα. ‘Η Σού, η γυναίκα του, του δήλωσε ότι θα τον ‘ακολουθούσε στο ταξίδι του και κανένα ‘επιχείρημα δεν στάθηκε ικανό να την μεταπείσει. Στις 12 ‘Ιουνίου του 1956, ώρα 13.50, ο Σάββας και η Σού ‘εξεκίνησαν με την «Χαρά» απ’ τον ‘Ομίλο τους, το «Νάσικ Μπαστ Κλάμπ» για την ‘Ελλάδα. Τέσσερις ‘ημέρες μετά την ‘αναχώρησή της, η «Χαρά» ‘εμπαινε στην περιοχή του Γκόλφ Στρήμ. Στις 17 του μηνός το ζευγος Γεωργίου, ‘αφού πέρασε μιά μανιασμένη τρικυμία, ‘έρισκεται τυλιγμένο απ’ την πυκνή ‘αμύλη του ‘Οκεανού που ‘εξαφανίζει την ορατότητα. Το ίδιο ‘εράδυ ο ‘άνεμος ‘αρχισε να φυσάει μανιασμένα. Σε λίγο η «Χαρά» θα πέσει στα πλοκάμια της τροπικής θύελλας... ‘Ο Σάββας και η Σού με την ψυχή στο στόμα και τα χέρια γαντζωμένα με ‘αγωνία στο τιμόνι προσπαθούν να κρατηθούν στη ζωή. Ξέφρενη η ταχύτητα του ‘ ανέμου. Για ‘ημέρες η «Χαρά» χωρίς πανιά και χωρίς ‘ελπίδες κατακυλάει στις ‘αγριες πλαγιές των κυμάτων και τρέχει, ‘έτοιμη να διαλυθ, η... ‘Υστερα από 14 ‘ημέρες ταξιδιού, το μικρό πλοούμενο ‘έρισκεται ‘ακόμα 900 ‘ολόκληρα μίλια μακριά απ’ τις ‘Αζόρες, τον πρώτο σταθμό του ‘απίθανου ταξιδιού του. Μέσα από ‘εροχές, ‘αμύλες και τρικυμίες, που διαδέχονται η μία την ‘αλλη, ο Σάββας και η Σού συναντούν, ‘επιτέλους, την πρώτη καλή ‘ημέρα του ταξιδιού τους. Είναι η 26η ‘Ιουνίου. ‘Η καλοκαιρία, ‘δμως, δεν κράτησε πολύ.

Δέν ξέρω πώς μου ‘ήρθε στο νο, μου ‘είπε η Σού και μου ζήτησε να ‘ανοίξω το ραδιόφωνο «για να δούμε τί γίνεται στον κόσμο».

Οι περισσότεροι σταθμοί που πιάνομε είναι ‘ευρωπαϊκοί, ενώ απ’ την ‘Αμερική δεν ‘ακούγεται σχεδόν τίποτε πιά. Τουλάχιστον αυτό ‘αποδεικνύει ότι ‘εχουμε ‘ακόμη την σωστή κατεύθυνση. Κάτι ‘αλλο, που ‘ενισχύει την ‘αποψη αυτή είναι και το ότι λιγοστεύουν τα φύκια, το «Γκόλφ-Στρήμ». Μας μένει ‘ακόμη το ένα τρίτο της ‘αποστάσεως για τις ‘Α-ζόρες...

—Είναι τόσο ‘δμορφα σήμερα, μου ‘είπε η Σού, που αν ‘είχα μαζί μου βελόνες και μαλλί θα ‘αρχίζα να πλέκω κανένα ζευγάρι κάλτσες. ‘Ακριβώς ‘δπως κάνουν πολλές κυρίες στα πάρκα της Νέας ‘Υόρκης τις ‘ημέρες της λιακάδας...

—Καλύτερο θα ‘ηταν, της ‘είπα μισοσοβαρά - μισοαστειά, μία και δεν είναι τόσο ‘εύκολο να ‘αγοράσουμε βελόνες και μαλλί αυτή τη στιγμή, να ‘ετοιμάσες κανένα βασιλι-

κό δειπνο, μην ‘εχουμε πάλι καμιά φουρτούνα και τρελλαθούμε στην μπισκοτοφαγία...

Πραγματικά μετά ‘αρκετή ώρα η εύδια κάποιου ‘εξαιρετικού φαγητού ‘αρχισε να ‘αναδύεται απ’ την καμπίνα, ενώ ο ‘ήλιος ‘αρχισε να θυβίζεται στη θάλασσα. ‘Η προκίλια που μου παρουσίασε η Σού ‘ηταν ‘αντιστρόφως ‘ανάλογη προς την μονοτονία του ‘Οκεανού. Κ’ ‘ηταν καιρός. Το βράδυ, ο ούρανος ‘αρχισε να σκεπάζεται με σύννεφα ‘απειλητικά, που μας ‘ανάγκασαν να κατεβάσουμε τον φλόκο για σιγουριά. ‘Η ‘ημέρα που πέρασε ‘ηταν η πιο ‘δμορφη μέρα του ταξιδιού μας ως ‘εκείνη την ώρα.

Την ‘επομένη ‘ημέρα ‘αλλάξαμε, για πρώτη φορά ‘υστερα απ’ την μεγάλη θύελλα, την θέση των πανιών μας, γιατί ο ‘άνεμος γύρισε δυτικός-βορειοδυτικός. ‘Όλη την νύχτα,

η παχύτητά μας ‘ανεδοκατέβαινε μεταξύ 12 και 3 μιλίων, ‘ανάλογα με τα μπουρίνια που συναντούσαμε και τα κύματα που μας ‘αρπάζαν στις κορυφές τους. Τα κύματα ‘ηταν τα ‘υψηλότερα που ‘είχαμε συναντήσει ως τώρα μετά τη θύελλα. ‘Ακατάπαυστα και με ‘αφρισμένες κορυφές πέφτουν με μανία πάνω στην «Χαρά» να την καταπιούν και μεις προσπαθούμε ν’ ‘αποφύγουμε το κουκούλωμα του νερού γυρίζοντας την πρύμη μας στα κύματα.

Οι φάλαινες περιφρονούν...

‘Όταν με το πέρασμα της ώρας τα κύματα ‘αρχισαν να χάνουν την όρμη τους, ‘ήλθε η βροχή, δυνατή και ‘ακατάπαυστη, για να μη μας ‘αφήσει να ‘ησυχάσουμε. Γύρω στις 20.00 κατωρθώσαμε να πάρουμε στίγμα: Πλάτος 38 μοίρες 18’, μήκος 42 μοίρες 46’.

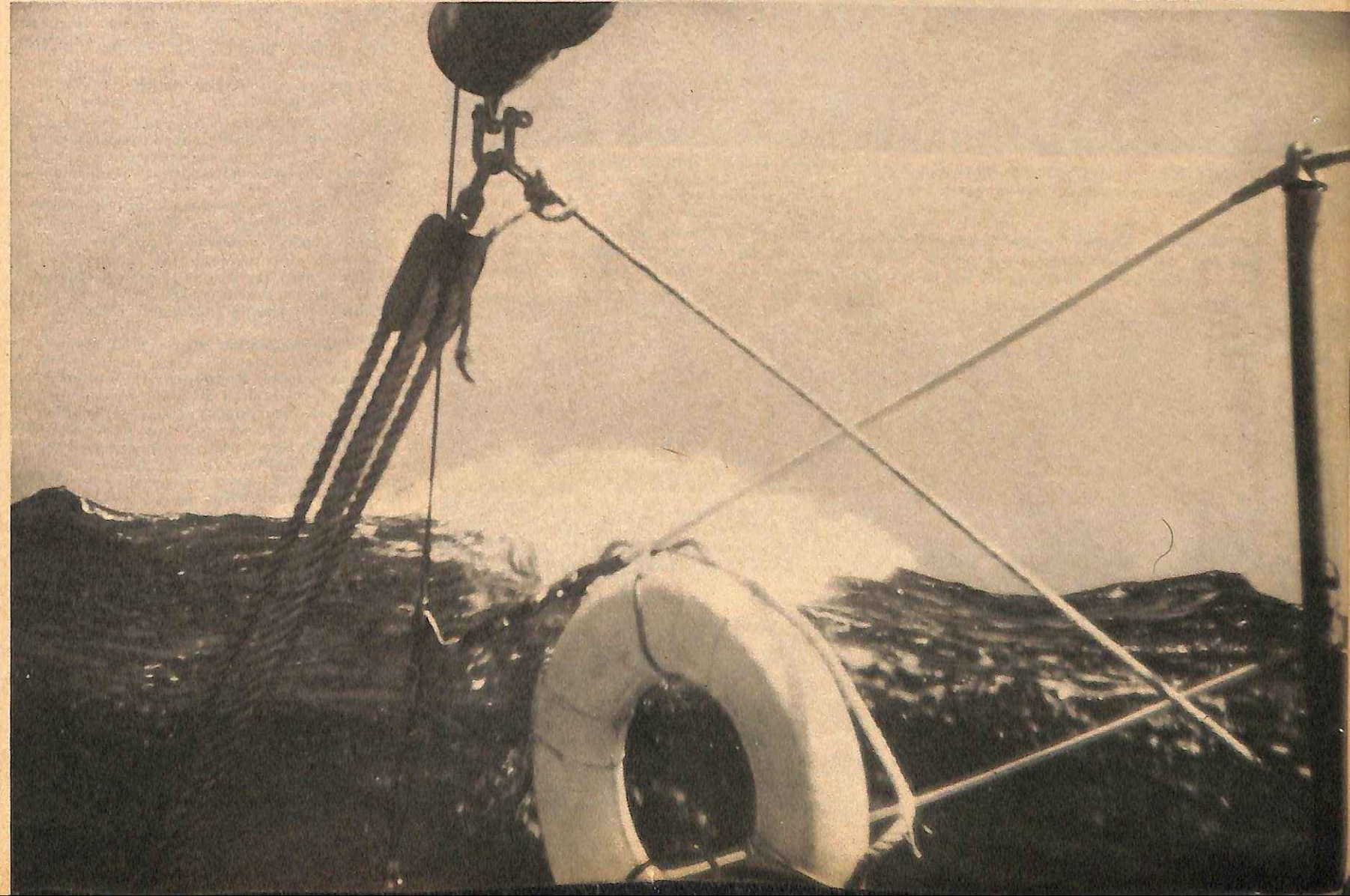
‘Αποκλειστικότης ΕΙΚΟΝΩΝ σε όλη την ‘Ελλάδα

Το ‘εφημέριο της Πέμπτης, 28 ‘Ιουνίου, μας δρίσκει ταλαιπωρημένους από θεώρατα κύματα, που κατεβαίνουν από τα βορειοδυτικά. Τερατόμορφα γεννήματα κάποιας μεγάλης θύελλας, που ‘ωργωνε την θάλασσα κάπου προς τον βοριά, πέρα απ’ τη γραμμή του ορίζοντα. ‘Από το προηγούμενο μεσημέρι ‘είχαμε κάνει μόλις 87 μίλια.

Την ίδια ‘ημέρα πήραμε μιά μεγάλη λαχτάρα. ‘Ηταν, ‘δέβαια, κάτι που το περιμέναμε και, φυσικά, το φοβόμαστε. Βρεθήκαμε ‘ξαφνικά μπουναταρισμένοι, χωρίς διόλου ‘άνεμο, ‘ανάμεσα σ’ ένα κοπάδι τεράστιες φάλαινες που κατέβαιναν μεγαλόπρεπες και ‘επικίνδυνες προς τον νοτιά. Το αίμα σου παγώνει καθώς βλέπεις να περνούν κοντά σου αυτές οι τερατώδεις σιλουέτες, που ένα τους ‘αδιάφορο κίνημα θα μπορούσε να σε στείλει ‘αγύ-

ριστα στα ‘Οκεάνια βάθη. Ούτε ξέρεις πώς θα ‘αντιδράσουν βλέποντας ένα παράσιτο σαν την «Χαρά» ‘ανάμεσά τους. Φαίνεται πως ‘απαυόταν και δεν τους κάναμε ‘εξαιρετική ‘εντύπωση. ‘Ετσι, αυτό που δεν μπορούσαμε να κάνουμε μόνοι μας, να τις ‘αποφύγουμε δηλαδή ‘εξ αιτίας της ‘απνοίας, το ‘έκαναν ‘ε-‘κείνες περνώντας ‘αριστερά και δεξιά μας. ‘Ηταν φουσητ,ρες. Στην ‘εκπνοή τους δεν πετούν νερό, ‘δπως νομίζουμε. ‘Απλώς, ο ζεστός ‘αέρας που ‘εκπνέουν, όταν ‘ερχεται σε ‘ε-‘παφή με την ψυχρή ατμόσφαιρα, παγώνει, είναι δηλαδή ένα συντριβάνι παγωμένων υδρατμών. Με την ψυχή στο στόμα πήραμε ένα σωρό φωτογραφίες των μεγάλων αυτών κητών και νιώσαμε πραγματική ‘ανακούφιση, όταν οι ‘απειλητικές φιγούρες τους χάθηκαν στον νότιο ορίζοντα μαζί με τις ‘ανησυχίες μας.

ΚΥΜΑ ΠΑΝΩ ΣΤΟ ΣΚΑΣΙΜΟ. ΤΟ ΣΚΑΦΟΣ «ΠΟΔΙΖΕΙ» ΓΙΑ ΝΑ ΤΟ ΔΕΧΘΗ ΣΤΗΝ ΠΡΥΜΝΗ. ΓΙΑΤΙ ΑΝ ΤΟ ΒΡΗ ΣΤΗΝ «ΜΠΑΝΤΑ» ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ ΠΟΛΥ

Οι 'Αζόρες βρίσκονται ακόμη μακριά

"Αν όμως γλυτώσαμε από τις φάλαινες, δεν μπορέσαμε να ξεφύγουμε ούτε και το απόγευμα από την τανάλια της άπνοιας που μάς είχε καθηλώσει πάνω στα κύματα του ωκεανού, τὰ όποια ταιλαιπωρούσαν, καθώς τὸ χόρευαν πάνω στην πλάτη τους, πλήρωμα καὶ σκάφος. Για ν' ἀποφύγουμε τὴν φθορὰ τῶν πανιών, ἐξ αἰτίας τῆς φουσκοθαλασσίας, τὰ μαζέψαμε ὅλα καὶ ἀρχίσαμε, ἔτσι ὅπως βρισκόμαστε κολλημένοι στὴν ὑγρὴ ἐπιφάνεια τοῦ Ἀτλαντικοῦ, νὰ ἐπιθεωροῦ-

με τὴν ἀρματωσιά καὶ νὰ καθαρίζουμε τὸ σκάφος.

Μὲ ἐναλλαγὲς βροχῆς, ἐλαφροῦ ἀνέμου καὶ ἀπνοιας φθάσαμε ὡς τὸ μεσημέρι τῆς 29 Ἰουνίου. Εἶχαμε κάνει μόλις 27 μίλλια σ' ἓνα εικοσιτετράωρο καὶ ὡς τὸ βράδυ ἡ κατάσταση δὲν ἄλλαξε καθόλου. Ἡ θάλασσα ἦταν σὰν ἓνας πελώριος, κινούμενος καθρέφτης.

Τὶς πρώτες πρωινὲς ὥρες τῆς ἴδιας ἡμέρας εἶχαμε συναντήσει ἓνα καράβι. Ὁλόφωτο καὶ με-

γαλόπρεπο, πέρασε κοντά μας μὲ τὴν ἀδιαφορία ποὺ περνᾷ δίπλα σ' ἓνα μυρμήγκι ποὺ εἶναι κρυμμένο στὸ χορτάρι... Ἡ δάρδεια του δὲν μάς εἶχε ἀντιληφθῇ. Ἔτσι, ὅταν ἀπογοητευμένοι τὸ εἶδαμε νὰ ἀπομακρύνεται κατεβάσαμε ὅλα μας τὰ πανιά καὶ τὸ ρίξαμε στὸν ὕπνο.

Τὸ ἥθικό μας ἦταν λίγο πεσμένο, γιατί ἐνῶ μὲ δόση τὴν προηγούμενη μέση ταχύτητα τῆς «Χαρᾶς» εἶχαμε ὑπολογίσει ὅτι θὰ πιάναμε τὶς Ἀζόρες στὶς 30 Ἰουνίου, τώρα διαπιστώναμε ὅτι, ὕστερα ἀπὸ τὶς ἀπνοίες ποὺ μάς βρῆκαν, εἶχαμε ἀκόμη νὰ διασχίσουμε 450—500 μίλλια. Δυσόμην ἡμερῶν μπουνάτσα μάς ἔδωγε τελειῶς ἔξω ἀπὸ τὰ σχέδιά μας, χωρὶς μάλιστα νὰ ἔχουμε πρὸς τὸ παρὸν ἐλπίδα ὅτι θὰ σηκωθῇ καὶ πάλι ἄνεμος. Τὴν κακὴ μας διάθεση μεγάλωναν τὰ τεράστια, χωρὶς καμμιὰ δύναμη σύννεφα, ποὺ εἶχαν κρεμασθῇ τεμπέλικά πάνω ἀπ' τὰ κεφάλια μας καὶ καθρέφτιζαν τὶς μελανομορφές σιλουέττες τους στὸ χαώδες ὠκεάνιο κάτοπτρο.

Τὰ χέρια μας ἦταν δεμένα, ὅπως ἦταν ξεφούσκωτα, κρεμμένα, σὰν ἀπλωμένη μπουγάδα, τὰ πανιά μας.

Οἱ κάτοικοι τοῦ Γκόλφ Στρήμ

Τὸ μόνο ποὺ μπορούσαμε νὰ κάνουμε ἦταν νὰ καθαρίσουμε τὸ σκάφος σὰν καλοὶ νοικοκυραῖοι. Ὅταν τελείωσε κι αὐτὴ ἡ δουλειὰ δὲν μάς ἔμεινε παρὰ νὰ καθίσουμε καὶ νὰ χαζεύουμε τὰ μυστήρια τῆς θάλασσας...

Ἀναρίθμητα μικρὰ ψαράκια ἢ γίγαντες τῶν θυῶν φέρνουν δόλτες γύρω ἀπ' τὸ σκάφος μας σὰν περιέργοι ἐπισκέπτες τῶν θαυμαστῶν καὶ παράξενων θεαμάτων, ποὺ προσφέρουν στὰ πανηγύρια τῶν χωριῶν οἱ περιοδεύοντες θιάσοι φτωχῶν σαλτιμπάγκων. Κοπαδιστὰ τὰ μικρόψαρα, ἀπομονωμένα τὰ μεγάλα χαράζουν κύκλους γύρω ἀπ' τὴ «Χαρᾶ», στέκονται, πλησιάζουν τὴν μουσούδα τους στὰ βρεχάμενά της σὰν νὰ προβαίνουν σὲ ἀναγνώριση καὶ ἀρχίζουν πάλι νὰ κολυμπᾶνε. Ἀκόμη καὶ μικρὰ καθουράκια, ποὺ ἔχουν τὴν φωλιά τους στὰ φύκια ποὺ σέρνει μαζὶ του τὸ Γκόλφ Στρήμ, ἔρχονται μιὰ μικρὴ δόλτα γιὰ νὰ ἐπιθεωρήσουν αὐτὸ τὸ πλεούμενο ποὺ τοὺς ἀμφισβητεῖ τὴν ἀπόλυτη κυριαρχία τους στὸ ὑγρὸ τους βασίλειο καὶ γυρίζουν πάλι στὴν φωλιά τους. Κάποτε, τὰ φύκια, ποὺ μέσα στὶς συστάδες τους εἶχαν τὸ σπιτικό τους, ξεκόλλησαν μὲ τὴ δύναμη τοῦ ρεύματος ἀπ' τὸ θυθὸ κι ἀπὸ τότε ταξιδεύουν μαζὶ του. Βράδυ πιά, ὡς 22.00, κ' ἐνῶ ἡ μπουνάτσα ποὺ μάς καθηλώνει συνεχίζεται, ἀποφασίζουμε νὰ κοιμηθούμε.

Στὴ μέση τοῦ Ἀτλαντικοῦ

Τὴν ἄλλη ἡμέρα, πρωὶ-πρωὶ, ξυπνήσαμε μὲ τὸν ἔρχομό ἐνὸς πολὺ ἐλαφροῦ βορειοδυτικοῦ ἀνέμου, ἐλπίζοντας ὅτι σιγά-σιγά θὰ δυναμώσῃ. Μὲ τοὺς δύο φλόκους ὑψωμένους, μόλις πρὸ προχωρούμε.

Εἶναι μιὰ ὁμορφὴ, ζεστὴ ἡμέρα, καὶ κατὰ τὸ μεσημέρι οἱ ἐλπίδες μας δῆξαν ἀληθινές: Ὁ ἄνεμος γύρισε νοτιοδυτικὸς καὶ δυναμώσῃ. Τὸ βαρόμετρο εἶναι σταθερὸ καὶ ἡ ταχύτητά μας 3—3½ κόμβοι τὴν ὥρα. Πρέπει ὁπωσδήποτε νὰ κερδίσουμε τὸν χαμένο χρόνο, γιατί κατὰ τὶς τελευταῖες 24 ὥρες εἶχαμε κάνει μόλις 27 μίλλια!

Τὸ ἀπογευματάκι, στὶς 16.10 περνούσαμε ἀπ' τὸ σημεῖο ὅπου οἱ χάρτες χωρίζουν τὸν Ἀτλαντικὸ στὰ δύο. Βρισκόμαστε δηλαδὴ σὲ μήκος 40 μίλλια καὶ πλάτος 38 μίλλια 18'. Κάτω ἀπ' τὴν καρίνα τῆς «Χαρᾶς» εἶχαμε τὸ ὠκεάνιο δάραθρο. Εἶναι κάτω νὰ σκέπτεται κανεὶς ὅτι κάτω ἀπ' τὰ πόδια του, ποὺ πατᾶνε στὰ σανίδια τοῦ σκάφους, ὑπάρχουν πάνω ἀπὸ 2.500 ὀργιές νερό... Ἡ ἡμέρα, ὅμως, φιλικὴ καὶ καλωσυνάτη, μαγευτικὴ θὰ μπορούσε νὰ πῇ κανεὶς, μάς κάνει νὰ ξεχάσουμε τὸν ἀπύθμενο πόντο καὶ νὰ σηκώσουμε τὰ μάτια μας πρὸς τὸν γελαστὸ οὐρανὸ.

Ἡ πρωτομηνιά μάς βρῆκε τὴν ἄλλη ἡμέρα ἀρκετὰ μακριὰ ἀπ' τὶς Ἀζόρες, ποὺ ἔπρεπε, σύμφωνα μὲ τοὺς ὑπολογισμούς μας στὰ χαρτιά, νὰ τὶς εἶχαμε σήμερα, 1η Ἰουλίου, πλησιάζει. Ἀντὶ γιὰ τὴν παρήγορη παρουσία τῆς γῆς στὸν ὀρίζοντα, μάς βρῆκε ἄνεμος, ποὺ φρεσκάριζε μὲ τὸ πέρασμα τῆς ὥρας, ἐνῶ ὁ οὐρανὸς εἶναι πολὺ κατσοφισμαμένος. Πάνω, ψηλά, τὰ σύννεφα προμηνᾶνε κακοκαιρία... Ὅλα εἶναι πολὺ ὑποπτα παρ' ὅλο ὅτι βρισκόμαστε σὲ περιοχὴ ποὺ οἱ χάρτες ἀναφέρουν πολλὲς ἀπνοίες. Στὸ μεταξύ τὸ βαρόμετρο, λὲς κ' ἤθελε νὰ ἐνισχύσῃ τὶς ἀνησυχίες μας, ἀρχισε νὰ πέφτῃ. Ὁ μεγάλος κυματισμὸς καὶ τὰ σύννεφα ποὺ σκεπάζουν τὸν οὐρανὸ δὲν μάς ἀφήνουν νὰ πάρουμε

στίγμα. Κατὰ τὸ βραδάκι ὁ ἄνεμος ἔσπασε λίγο, χωρὶς ὅμως νὰ μετριάσῃ καὶ ὁ κυματισμὸς, ποὺ μάς ταιλαιπωρεῖ. Τὸ βαρόμετρο ἐξακολουθεῖ νὰ πέφτῃ... Κακὸ σημάδι.

Συνάντηση μ' ἓνα καράβι κ' ἓνα χελιδονόψαρο...

Τὴν ἐπόμενη ἡμέρα, Δευτέρα 2 Ἰουλίου, ὡς 06.30 τὸ πρωὶ, εἶχαμε κάνει κι ὅλας ἀπὸ τὸ προηγούμενο μεσημέρι 128 μίλλια. Λίγο ἀργότερα μάς πλησίασε τὸ πετρελαιοφόρο «Μπέλ-τζίουμ Πράιντ», ἀπὸ τὴν Ἀμβέρσα καὶ μάς ἔδωσε ἀπόσταση ἀπ' τὶς Ἀζόρες καὶ διόπτευση. Παρ' ὅλο ὅτι εἶχαμε νὰ πάρουμε καιρὸ στίγμα εἶδαμε ὅτι δὲν εἶχαμε πέσει καὶ πολὺ ἔξω ἀπὸ τοὺς ὑπολογισμούς μας, ἀν καὶ οἱ πληροφορίες ποὺ μάς ἔδωσαν δὲν μπορούσαν νὰ εἶναι ἀκριβεῖς γιὰ τὸν ἴδιο λόγὸ ποὺ καὶ οἱ δικοὶ μας λογαριασμοὶ δὲν ἦταν δυνατόν νὰ εἶναι σωστοί.

Τὸ μεσημέρι, ἔχοντας συμπληρώσει ἀπ' τὸ προηγούμενο 145 μίλλια μόνον μὲ τζένοο, εἶδαμε μὲ χαρὰ τὸν οὐρανὸ νὰ καθαρίζει. Ἡ καλὴ σὺννη μάς ἔδωσε καὶ πάλι κέφι. Ἐνα μικρὸ χελιδονόψαρο ἀναστάτωσε ὅλο τὸ πλήρωμα, ποὺ ξώδεψε ἀρκετὲς πλάκες γιὰ ν' ἀπαθανάτισῃ τὸ γεγονός. Μὲ τὰ παράξενα πτερύγιά του, ποὺ τὰ χρησιμοποιοῖ καὶ γιὰ φτερά, ἔκανε μεγάλους σάλτους ἔξω ἀπ' τὴ θάλασσα ποὺ ἔφταναν τὰ 15 ἕως 20 μέτρα. Αὐτὸ τὸ πετούμενο... ψάρι χρησιμοποιοῖ συνήθως τὴν πτήση σὰν ἀμυντικὸ ὄπλο γιὰ νὰ ξεφύγῃ ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς του ποὺ τὸ κυνηγοῦν. Ὅχι σπάνια ὅμως, ἐνῶ καταφέρνει νὰ ξεφύγῃ ἀπ' τὴν ὑποβρύχια καταδίωξη, πέφτει στὸ ράμφορ κάποιου γλάρου ποὺ φέρνει δόλτες πάνω ἀπ' τὴν θάλασσα... Στὴν δική μας περίπτωση, βέβαια, δὲν μπορούσε νὰ κινδυνεύῃ ἀπὸ τὸ θαλασσοπούλι μιὰ καὶ ἡ κοντινότερη ἀκτὴ βρισκόταν ἑκατοντάδες μίλλια μακριὰ μας. Τελικὰ τὸ χελιδονόψαρο ἔπαυσε νὰ διαγράφῃ καμπύλες στὸν ἀέρα, εἴτε γιατί εἶχε ξεφύγῃ τὸν κίνδυνο, εἴτε γιατί δὲν μπόρεσε νὰ... ἀποθαλασσωθῇ καὶ πάλι...

Τὸ βραδάκι ὁ φλόκος κατέβηκε γιατί ὁ ἄνεμος ἔπεσε στὸ μεταξύ. Ἡ θάλασσα ποὺ εἶχε καὶ πάλι σηκωθῇ ἐρόλαρε» τὸ σκάφος μας πολὺ. Ἀπὸ πάνω μας τὰ σύννεφα ἀνοίξαν τοὺς κρουνοὺς τους καὶ μιὰ ραγδαία βροχὴ ἦλθε γιὰ νὰ καταστρέψῃ τὸ τέλος μιᾶς θαυμασίας ἡμέρας...

Ὡς τὴν Τρίτη τὰ χαράματα μὲ κατεβασμένο βαρόμετρο, συνεχισμένο οὐρανὸ καὶ πολὺ δυνατό νοτιοδυτικὸ ἄνεμο εἶχαμε κίχλας καλύψει 90 μίλλια ἀπὸ τὸ προηγούμενο μεσημέρι μόνον μὲ τζένοο. Στὶς 11.30 ἀλλάξαμε πορεία, ὡς ἓνα δυνατό μπουρίνι ποὺ ἔπιασε καὶ κράτησε 20 λεπτά νὰ μὴ μάς φέρῃ «φύλλο τὸ πανί».

Τὴν ἡμέρα αὐτὴ, 3 Ἰουλίου, ἔγραψα τὰ παρακάτω στὸ ἡμερολόγιό τῆς «Χαρᾶς»: «Ὡς 12.00. Πλάτος 38 μίλλια 13' μήκος 32 μίλλια 27'. Βαρόμετρο 30.23' καὶ ἄνεμος δυτικός, νοτιοδυτικὸς 25 μὲ 30 κόμβους. Μεσημέρι σὲ μεσημέρι 129 μίλλια. Πορεία 90. Μεγάλὴ φουσκοθαλασσία. Πιθανῶς ἡ θαλασσοταραχὴ νὰ ὀφείλεται στὴν ἀλλαγὴ θυθὸς. Ἀπὸ 2.000 ὀργιές ξαφνικὰ μπαίνουμε στὸ «μπάνκο» τῶν Ἀζωρῶν ποὺ ἔχει βάθος 620 ὀργιές. Ἵσως νὰ βοήθησαν στὴ θαλασσοταραχὴ καὶ τὰ μπουρίνια ἀπὸ τὴν δύση. Ὡς τὸ βραδάκι ὁ ἄνεμος ἔπεσε καὶ γύρισε νοτιοδυτικὸς πάλι. Ἡ θαλασσοταραχὴ ἐξακολούθει...»

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ:

ΕΠΙ ΤΕΛΟΥΣ ΟΙ ΑΖΟΡΕΣ!

Στὰ προηγούμενα τεύχη ἔγιναν ἐκ παραδρομῆς στὶς δημοσιευόμενες ἐντύψεις τοῦ κ. Σάββα Γεωργίου «Μὲ τὴν «Χαρᾶ» στὸν ὠκεανὸ ὁρισμένες παραλείψεις καὶ λάθη. Ὁ κ. Γεωργίου θέλει κατ' ἀρχὴν νὰ εὐχαριστῇ ἰδιαίτερος τὸν κ. ὑπουργὸ τῆς Παιδείας καὶ τὴν Ὀλυμπιακὴ Ἐπιτροπὴ. Ἐπίσης, ἐκτὸς τῶν δημάρχων διαφόρων πόλεων, θέλει ἀκόμη νὰ ἐκφράσῃ τὶς εὐχαριστίες του καὶ πρὸς τὸν κ. Δήμαρχο Πειραιῶς, τὸν «Βασιλικὸν Ναυτικὸν» Ὁμιλὸν Ἑλλάδος, τὸν «Ναυτικὸν Ἀθλητικὸν Σύνδεσμον», τοὺς Ναυτικούς Ὁμιλοῦς Πατρῶν καὶ Βουλιαγμένης, τὴν «Ναυτικὴν Ἐνωσὶν Βουλᾶς», τὴν «Παλαιὴν Ἐνωσὶν Πλοιάρχων Ἐμπορικῶ Ναυτικοῦ» καὶ τοὺς κατοίκους τῆς Ἰθάκης, τῶν Πατρῶν καὶ τοῦ Λουτρακίου. Ἐξ ἄλλου στὸν χάρτη ποὺ δημοσιεύθηκε μὲ τὴν πορεία τῆς «Χαρᾶς» στὸν ὠκεανὸ, ἔπρεπε νὰ ἀναγραφῇ «κατώτερον ὄριον ζώνης πάγων κατὰ τὸν Ἰούλιο» καὶ ὅχι Ἰούλιο ὅπως ἀναγράφεται. Τέλος πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι τὰ δοκιμασιακὰ ταξίδια τοῦ Σάββα Γεωργίου ἐκάλυψαν 500 μίλλια.

ΕΝΑ ΠΙΑΤΟ ζεστὸ φαί εἶναι μεγάλῃ πολυτέλεια ὅταν διασχίζεις τὸν Ἀτλαντικὸ μ' ἓνα καρυδότσουφλο. Μέσα στὰ ὀκτώμισι μέτρα τῆς «Χαρᾶς» ἔπρεπε νὰ βολευτοῦν ὅλα. Καὶ ἡ ἀποθήκη, καὶ ὁ χώρος τοῦ ὕπνου καὶ τὸ «τσαρτρουμ» τοῦ κυβερνήτη, καὶ ἡ κουζίνα, στὴν ὁποία, ὅπως βλέπετε, τὸ «πλήρωμα» παρασκευάζει τὸ καθημερινὸ συσσίτιο. Ὅταν ἡ «Χαρᾶ» ταξιδεύει, ἡ Σοὺ χρησιμοποιοῖ μιὰ ἰδιαίτερη αἰωρούμενη γκαζιέρα, ἡ ὁποία χάρη σ' ἓνα διπλὸ σύστημα ἀναρτήσεως, ὅμοιο μὲ κεῖνο ποὺ ἔχουν οἱ πυξίδες τῶν πλοίων, μένει πάντοτε καὶ παρὰ τὸν σφοδρὸ κλυδωνισμό κατακόρυφη. Γιὰ καύσιμη ὕλη χρησιμοποιοῖ στερεοποιημένο οἰνόπνευμα. Ὅλα αὐτὰ τὰ μέτρα εἶναι ἀναγκαῖα καὶ γιὰ λόγους ἀσφαλείας, γιατί ἐκτὸς ποὺ εἶναι ἀδύνατο νὰ σταθῇ τό...τηγά...νι στὴ φωτιά, ὅταν ὀλόκληρο τὸ σκάφος χοροπηδᾷ σὰν φτερό στὴν κορυφὴ τῶν κυμάτων, μιὰ αἰφνίδια ἀνατροπὴ τῆς γκαζιέρας ἴσως νὰ εἶχε μοιραῖες συνέπειες.

Η ΚΟΥΖΙΝΙΤΣΑ ΤΗΣ "ΧΑΡΑΣ"

ΔΥΟ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΠΟΥ ΑΝΟΙΓΟΝΤΑΙ στὸν ὠκεανὸ ἐπὶ τρεῖς μῆνες, ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς κινδύνους τῶν κυμάτων, ἔχουν ν' ἀντιμετωπίσουν καὶ ἄλλες σοβαρώτερες δυσχέρειες, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ διατροφή δὲν εἶναι ἡ μικρότερη. Ὁ ἑπαιρηκὴς ἐφοδιασμὸς τοῦ σκάφους μὲ τρόφιμα καὶ νερὸ ἦταν μέγιστο πρόβλημα, τὸ ὁποῖον οἱ δύο θαλασσοπόροι ἐμελέτησαν ἀπ' ὅλες τὶς ἀπόψεις, πρὶν ξεκινήσουν γιὰ τὸ μακρινὸ τους ταξίδι. Εὐτυχῶς ποὺ ὑπάρχουν οἱ... κονσέρβες, καὶ εὐτυχῶς ποὺ ἡ «Χαρᾶ», σὲ σύγκριση μὲ τὸ μικροσκοπικὸ μέγεθός της, διαθέτει ἀρκετὴ χωρητικότητα, χάρη στὴ θαυμάσια διάταξη τοῦ ἐσωτερικοῦ της. Οἱ ἀνέσεις τῆς «Χαρᾶς» εἶναι τόσο ἀξιόλογες, —ὅπως, ἄλλωστε, θὰ τὸ διαπιστώσουν οἱ ἀναγνώστες μας ἀπὸ τὶς φωτογραφίες ποὺ θὰ δημοσιευθοῦν— ὥστε οἱ Γεωργίου, ἀκόμη καὶ σήμερα ποὺ ἔγιναν πάλι στεριανοί, τὴν χρησιμοποιοῦν γιὰ...σπίτι.

ΕΚΤΟΣ ἀπὸ τὴν αἰωρούμενη γκαζιέρα «ἐκστρατείας», ἡ «Χαρᾶ» εἶναι ἐφοδιασμένη καὶ μὲ μιὰ δεύτερη κοινὴ γκαζιέρα, ἡ ὁποία ἐργάζεται μὲ ὑγρὸ οἶνο πνευμα καὶ μπαίνει σ' ἐνέργεια ὅποτε τὸ σκάφος βρίσκεται ἀγκυροβολημένο σὲ λιμάνι. Σ' αὐτὴ τὴν περίπτωσι, τὸ ἐλάχιστο σκαμπανέβασμα δὲν ἀποτελεῖ ἐμπόδιο γιὰ τὸ μαγειρεῖν, ἐκτός, φυσικὰ, ἀν καμμιὰ διαστοικὴ γενζινάκατος περάσῃ ἀπὸ κοντά, ταράσσοντας τὰ γαλῆνια νερά. Τότε, βέβαια, ὁ μάγειρος εἶναι ἀναγκασμένος ν' ἀδράξῃ τὸ τηγάνι μὲ τὸ ἓνα χεῖρ καὶ τὴν ἴδια τὴν γκαζιέρα μὲ τ' ἄλλο. Μένει μονάχα τὸ πρόβλημα, πῶς θὰ κρατηθῇ ὁ ἴδιος ὀρθός.

Τὸ τετράδιο τῆς ὀδύνης

Η ANNA FRANK, ΜΙΑ ΚΥΝΗΓΗΜΕΝΗ ΕΒΡΑΙΟΠΟΥΛΑ ΖΗ
ΤΟ ΘΑΥΜΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ ΚΑΙ ΤΗ ΓΟΗΤΕΙΑ ΤΩΝ ΕΛΠΙΔΩΝ

Ο ΟΤΤΟ ΦΡΑΝΚ, ὁ μόνος ἐπιζήσας ἀπὸ τὰ ὀκτὼ πρόσωπα ποὺ εἶχαν κρυφτῇ στὴ σοφίτα τοῦ "Ἀμστερνταμ, ἀρνείται μέχρι στιγμῆς νὰ παρακολουθήσῃ τὴν παράσταση τοῦ ἔργου ποὺ ἐνέπνευσε τὸ ἡμερολόγιό τῆς κόρης του, ἀρχίσε ὁμῶς νὰ συλλέγῃ φωτογραφίες δλων τῶν ἡθοποιῶν ποὺ παίζουν τὸ ρόλο τῆς "Ἀννας. Καὶ ἡ "Ἀντιγόνη Βαλάκου τοῦ ἔστειλε τὴ φωτογραφία τῆς σὰν "Ἀννα, στὴν "Ἐλβετία ὅπου διαμένει.

→ ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΗΣ ANNAS FRANK, στὸ Πρίνσενγκρατς Κανάλ τοῦ "Ἀμστερνταμ. Στὰ λίγα τετραγωνικά μῆτρα τῆς σοφίτας του, ἀκριβῶς πίσω ἀπ' αὐτοὺς τοὺς τοίχους, ἔζησαν ἐπὶ δυὸ δόκωλῃρα χρόνια τὰ ὀκτὼ ἀθῶα θῦματα τῆς ναζιστικῆς θηριωδίας. Ὡστόσο, καὶ ὁ ἐλάχιστος αὐτὸς χώρος ἦταν ἀρκετὸς γιὰ ν' ἀναπτυχθῇ ὅλος ὁ μικρὸς κόσμος, μὲ τὶς χαρὲς καὶ τὶς λύπες του, μὲ τὶς ἐλπίδες καὶ τοὺς φόβους του, ποὺ ἀπηθανάτισε τὸ «Ἡμερολόγιο».

Ἐνα ἀπὸ τὰ θαυμασιώτερα ἔργα μὲ τὰ ὁποῖα πλούτισε τὴ λογοτεχνία ὁ Β' Παγκόσμιος πόλεμος, εἶναι ἀσφαλῶς ἓνα ἀπλὸ τετράδιο ποὺ βρέθηκε ἐγκαταλειμμένο στὸ ρυπαρὸ πάτωμα μιᾶς σοφίτας τοῦ "Ἀμστερνταμ.

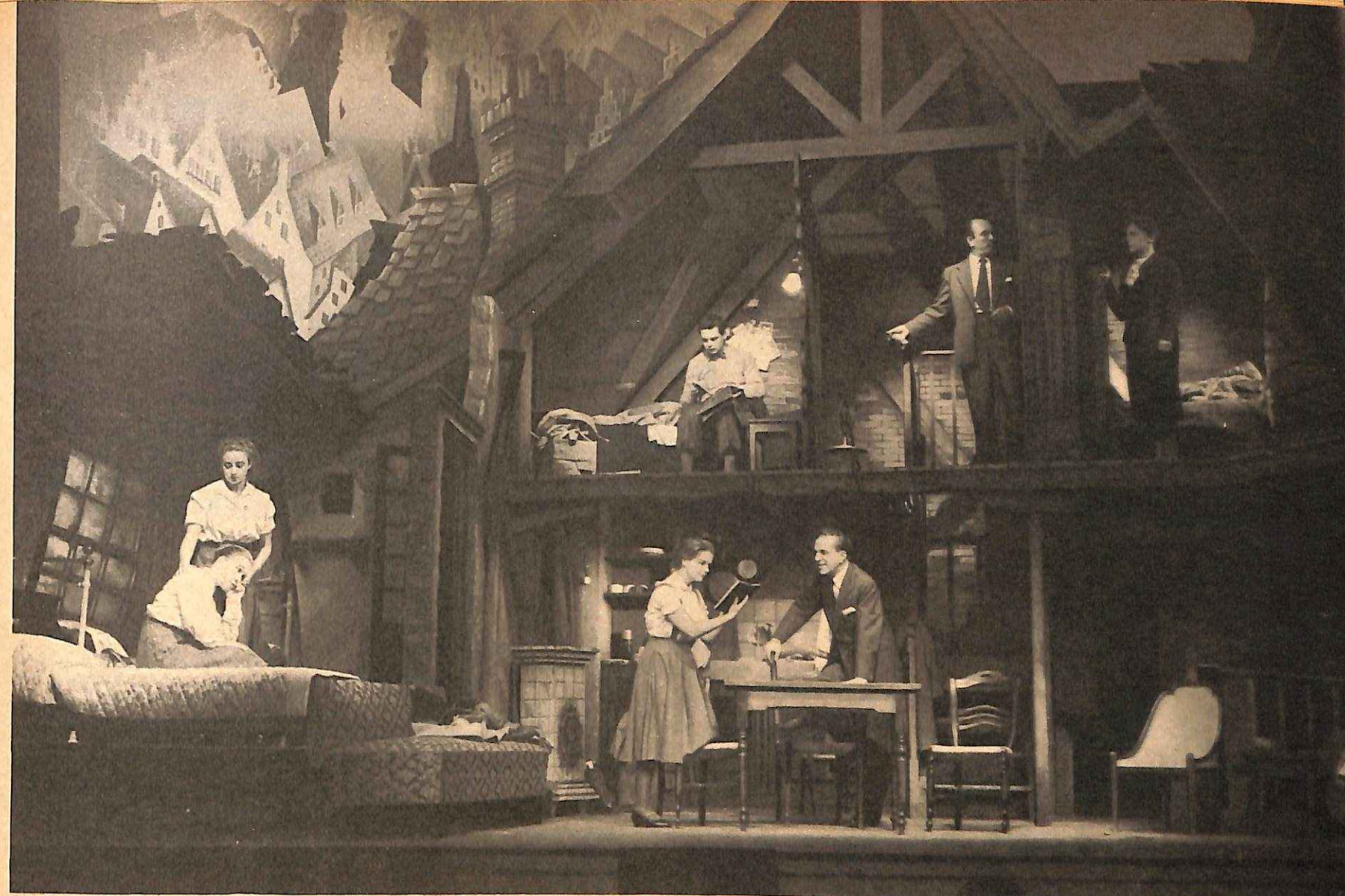
Ἦταν τὸ ἡμερολόγιο μιᾶς νεαρῆς κοπέλας, τῆς "Ἀννας Φράνκ, ποὺ μόλις δεκάξη χρονῶν πέθανε φυλακισμένη σ' ἓνα ναζιστικὸ στρατόπεδο συγκεντρώσεως.

Οἱ γονεῖς τῆς "Ἀννας ἦσαν Γερμανοεβραῖοι ποὺ στὰ 1933, ὅταν ὁ Χίτλερ ἀνέβηκε στὴν ἐξουσία, ἐγκατέλειψαν τὴ Γερμανία καὶ μὲ τὶς δυὸ κόρες τους, τὴ Μάργκοτ καὶ τὴν "Ἀννα, ἐγκατεστάθηκαν στὸ "Ἀμστερνταμ. Ἐζῆσαν στὴ νέα πατρίδα τους λίγα εὐτυχισμένα χρόνια, μέχρις ὅτου, μὲ τὴν ἐκρηξὴ τοῦ πολέμου, ἡ "Ὀλλανδία κατεκλύσθη ἀπὸ τὸν εἰσβολέα. Ὅταν μαθεύτηκε ὅτι οἱ Ναζὶ συλλαμβάνουν τοὺς

Ἑβραίους τῆς "Ὀλλανδίας καὶ τοὺς στέλνουν σὲ στρατόπεδα συγκεντρώσεως, οἱ Φράνκ ἀποφάσισαν νὰ κρυφτοῦν.

Ὁ "Ὀττο Φράνκ διάλεξε γιὰ κρυψὼνα τῆς οἰκογενείας του τὴ σοφίτα ἐνὸς παλιοῦ σπιτιοῦ στὸ Πρίνσενγκρατς Κανάλ, ἐκεῖ ὅπου διατηροῦσε ἄλλοτε τὸ ἐμπορικὸ γραφεῖο του. Μαζὶ μὲ τοὺς Φράνκ κρύφθηκαν ἄλλο ἓνα ζευγάρι Ἑβραίων, οἱ Βὰν Ντάανς, μὲ τὸν δεκαπεντάχρονο γιό τους Πέτρο, καὶ ὁ δόκτωρ Ντύσελ.

Ἐπὶ δυὸ δόκωλῃρα χρόνια, ἀπὸ τὸν Ἰούλιο τοῦ 1942 ὡς τὸν Αὐγούστο τοῦ 1944, οἱ ὀκτὼ αὐτοὶ ἄνθρωποι δὲν ἄφησαν οὔτε μιὰ στιγμὴ τὴν σοφίτα τους. Ὅλη τὴν ἡμέρα ἔμεναν ἀσάλευτοι γιὰ νὰ μὴν τοὺς ἀκούσουν οἱ ὑπάλληλοι ποὺ ἐργάζονταν στὰ ἀπὸ κάτω γραφεῖα. Καὶ μόνο τὶς νύχτες εἶχαν τὴ δυνατότητα νὰ κινηθοῦν κατὰ κάποιο τρόπο «ἐλεύθερα» στὰ λίγα τετρα-

ΤΟ ΣΚΗΝΙΚΟ ΤΗΣ ΣΟΦΙΤΑΣ σχεδίασε μὲ ἐπιτυχία ὁ κ. Μάριος Ἀγγελόπουλος. Ἀπὸ τ' ἀριστερά: Βάσω Μεταξά ("Ἐντὶθ Φράνκ), Τζένη Ρουσέα (Μάργκοτ), Ἀντιγόνη Βαλάκου, Κώστας Μουσούρης, Γ. Λευτεριώτης (Πέτρος), Δ. Παπαγιαννόπουλος (Βῖλλ Βὰν Ντάαν), Μ. Λαμπρινοῦ (Σαρλόττα)

γωνικά μῆτρα τοῦ «ζωτικὸν χώρου», στὸν ὁποῖο τοὺς εἶχε περιορίσει ἡ ναζιστικὴ τρομοκρατία. Ἡ εἰσοδος ποὺ ὡδηγοῦσε στὴ σοφίτα τους εἶχε σκεπαστῇ μὲ μιὰ κινούμενη διελιοθήκη, καὶ τὴ μυστικὴ πόρτα τὴν ἐγνώριζαν μονάχα δυὸ "Ὀλλανδοὶ, τὸ ἀνδρόγυνο ποὺ εἶχε ἀναλάβει νὰ τοὺς προμηθεύῃ τροφὴ.

Ἡ "Ἀννα μόλις εἶχε περάσει τὰ δεκατρία τῆς χρόνια ὅταν ἀκολούθησε τοὺς γονεῖς τῆς στὴν «ἐθελούσια φυλακὴ» τους. Τότε πάνω-κάτω ἄρχισε νὰ σημειῶνῃ στὸ ἡμερολόγιό της καὶ συνέχισε σ' ὅλη τὴ διάρκεια τῆς παραμονῆς τους στὴ σοφίτα, ὡς τὴν ἡμέρα ποὺ οἱ Γερμανοὶ τοὺς ἀνακάλυψαν καὶ τοὺς ἔστειλαν στὸ στρατόπεδο.

Ἀπὸ τὸ ἡμερολόγιο παρελαύνουν ὅλα τὰ καθημερινὰ ἐπεισόδια τοῦ μικροσκοπικοῦ αὐτοῦ κόσμου, μὲ τὶς ἐλπίδες καὶ τοὺς φόβους του, μὲ τοὺς σποραδικούς καυγάδες του, τὶς χαρὲς του, τὶς λύπες του...

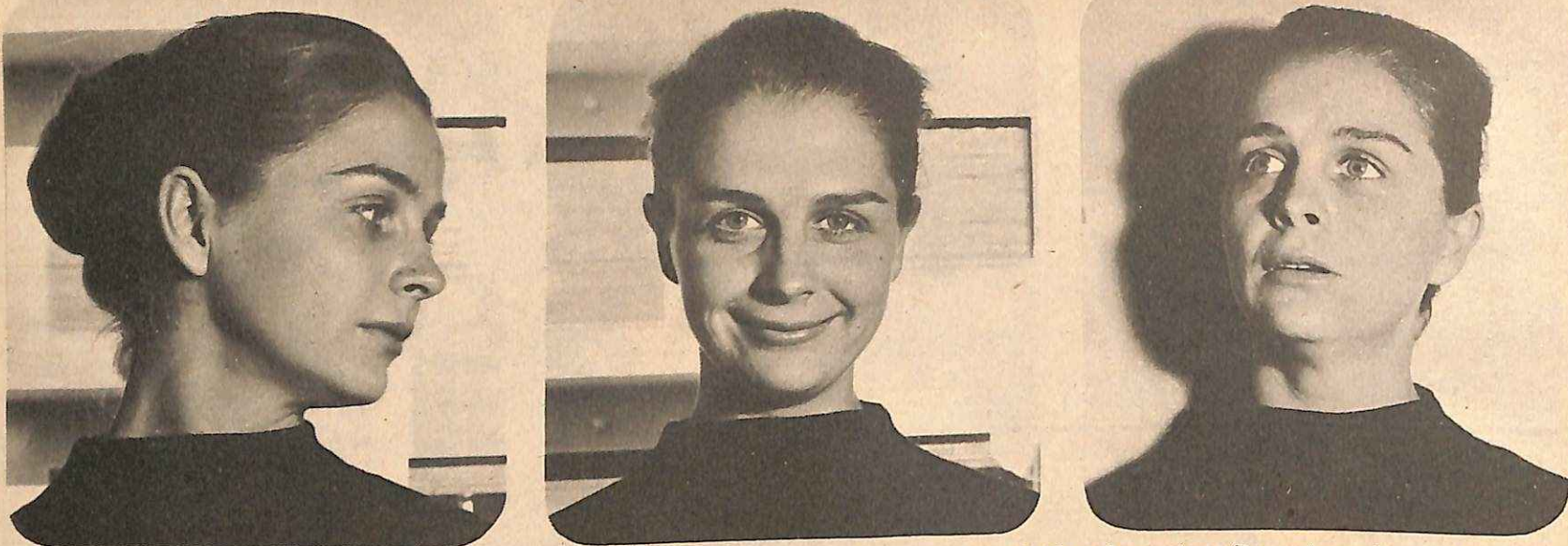
Ἀλλὰ ὑπάρχει καὶ κάτι ἄλλο πολὺ περισσότερο ἀπ' αὐτά. Ἀνάμεσα ἀπὸ τὶς σελίδες του, ἓνα μικρὸ κορίτσι ἀνθίζει, περνᾷ ἀπὸ τὴν παιδικὴ ἡλικία στὴν ἡδὴ.

ἑκατὶς προικισμένο μὲ τέττα εὐαισθησία, μὲ τέττα ἀξιοθαύμαστη ἱκανότητα ἀντίληψης, ὥστε ὁ ἀναγνώστης εὐλόγα ἀναλογίζεται τί δὲν μπορούσε νὰ γίνῃ, ἂν ἡ θηριωδία τῶν ἀνθρώπων δὲν ξερίζωνε αὐτὸ τὸ τόσο πολλὰ ὑποσχόμενο ταλέντο.

Αὐτὲς λοιπὸν οἱ σελίδες δέχτηκαν τὶς πιὸ μύχιες σκέψεις τῆς θαυμάσια προικισμένης κοπέλας, δλα τὰ βασανιστικὰ προβλήματα ποὺ ἀντιμετώπιζε τὸ παρθενικὸ πνεῦμα τῆς. Ἀντανάκλουν ὅλη τὴ νεανικὴ πλημμονὴ καὶ τὴ χαρὰ τῆς ζωῆς, ποὺ ἀκόμη καὶ ὁ θάνατος κινδύνος ποὺ κρεμόταν πάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι τῆς δὲν ἦταν ἱκανὸς νὰ καταστρέψῃ. Σ' αὐτὲς ἐμπιστεύτηκε τὴν «μεγάλη, ἀληθινὴ ἀγάπη» τῆς ποὺ τῆς χάρισε ἡ μοῖρα σὰν παρηγοριά γιὰ τὸ φρικτὸ τέλος ποὺ τῆς ἐπεφύλασσε.

Τὸ ἡμερολόγιό τῆς "Ἀννας Φράνκ πρωτοδημοσιεύτηκε στὴν "Ὀλλανδία τὴ χρονιά ποὺ ἀνακαλύφθηκε, καὶ ἀπὸ τότε μεταφράσθηκε σὲ δεκάδες ξένες γλώσσες, δημιουργώντας παντοῦ μεγάλὴ αἰσθήση. Αὐτὸ διασκεύασαν σὲ θεατρικὸ ἔργο δυὸ Ἀμερικανοὶ ἡθοποιοὶ καὶ συγγραφεῖς.

«ΛΑΤΡΕΥΩ ΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ... εἶναι τὸ μεγάλο ἱδανικὸ μου, κανένας δὲν ἀγαπᾷ ὅσο τὸν πατέρα...», ἔγραψε ἡ "Ἀννα Φράνκ στὸ ἡμερολόγιό της. Τὸ ρόλο τοῦ φιλόστοργου καὶ συνετοῦ "Ὀττο Φράνκ ἀποδίδει θαυμάσια ὁ Κώστας Μουσούρης σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ εὐτυχισμένες δημιουργίες τῆς πλούσιας καριέρας του. Τὸ εὐπύημα τῆς ἡδὴ στὴ νεαρὴ εὐαίσθητη ψυχὴ ζητάει νὰ βοηθῇ μιὰ διέξοδο στοὺς λίγους στροβιλισμούς τοῦ χοροῦ. "Ἐξω ὁ θάνατος παραμονεύει...

ΤΟ ΤΑΛΕΝΤΟ ΤΗΣ ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ ΒΑΛΑΚΟΥ είναι πολύπλευρο. Με την ίδια επιτυχία είναι σε θέση να κρατήσει ρόλους τόσο στην κωμωδία και το δράμα, όσο και στην αρχαία τραγωδία. Τα μεγάλα εκφραστικά γαλάζια μάτια της αντανακλούν σε όλες τις κλίμακες τις ανθρώπινες συγκινήσεις.

ΤΟ ΤΕΤΡΑΔΙΟ ΤΗΣ ΟΔΥΝΗΣ

‘Η ‘Αντιγόνη Βαλάκου στον μεγάλο ρόλο της

ο Φράνσις Γκούντρις και ο ‘Αλμπερτ Χάκετ.

‘Όταν ανέθηκε, πριν από μερικούς μήνες, στο Μπρουντινγκ, σημείωσε θρίαμβο. ‘Το συγκινητικότερο έργο που ένεπνευσε ο Β’ Παγκόσμιος πόλεμος και ένα από τα καλύτερα έργα που ανεβάστηκαν ποτέ στο Μπρουντινγκ, έγραψε την έπομένη της πρεμιέρας ένας Νεοϋορκέζος κριτικός. ‘Δεν πρόκειται να βγί ποτέ από την καρδιά σας’, έγραψε κάποιος άλλος, κ’ ένας τρίτος συμπλήρωνε: ‘Το έργο αυτό είναι μία άναγκαία υπόμνηση για ένα παρελθόν τόσο κοντινό που το έχωμε, ωστόσο, τη διάθεση να το ξεχάσωμε πολύ γρήγορα.’

Το έργο που κέρδισε ήδη το βραβείο Πούλιτζερ και το βραβείο των Θεατρικών Κριτικών της Νέας Υόρκης, συνεχίζει τη θριαμβευτική καριέρα του στο Μπρουντινγκ, και ταξίδευε κιάλας ως τη Γερμανία, όπου ανεβάσθηκε ταυτόχρονα σε ξηη πόλεις, κάνοντας το κοινό να χυί κάθε βράδυ δάκρυα τύψεων.

‘Αλλά πολύ πριν ακόμη φύγει από την ‘Αμερική είχε προσελκύσει το ενδιαφέρον του Κόστα Μουσούρη. ‘Ο διακεκριμένος δισάρχης της ‘Αθήνας, που έχει κάνει κανόνα του την παρακολούθηση της παγκοσμίου θεατρικής κίνησης, άμέσως άντελήφθη της δυνατότητας του ανέβασματος του ‘Ημερολογίου’ και το ένεγγραψε στο ρεπερτόριο του.

‘Ωστόσο, υπήρχε και ένας διαταγμός στους υπόλοιπους του κ. Μουσούρη. Το άθηναϊκό κοινό που είχε δοκιμάσει ήδη τη φρίκη της κατοχής, θα συγκινιόταν από το έργο, όπως συγκινήθηκε το αμερικανικό κοινό που δεν είχε γνωρίσει αυτή τη δοκιμασία;

Οι φόβοι του κ. Μουσούρη απέδειχτησαν ιάβάσιμοι. Στην άθηναϊκή πρεμιέρα η αλλοία άνοιξε δεκατέσσερις φορές για να χειροκροτήσει το κοινό τους πρωταγωνιστές, και από τότε οι παραστάσεις συνεχίζονται.

έν μέσω τρομερής κοσμοσυρροής. ‘Ο ‘Όττο Φράνκ, ο μοναδικός επιζήσας από τους όκτώ ανθρώπους που κρύφθηκαν στη σοφίτα του ‘Αμστερνταμ, έλαβε τελευταία ένα γράμμα από μία μικρή κοπέλα της ‘Αθήνας, που είχε δη το έργο και το έγραφε, σε σπασμένα γαλλικά, για να του εκφράσει τη συγκίνησή της και τη θλίψη της για το τραγικό τέλος της κόρης του.

‘Το άθηναϊκό κοινό μπόρεσε να έκτιμήσει το ‘Ημερολόγιο’ γιατί κατάλαβε δλότελα που έγκειται το πραγματικό δράμα, ήλωσε ο κ. Μουσούρης. ‘Δεν είναι το δράμα του διωγμού των ‘Εβραίων, αλλά το δράμα της νεότητος που βρίσκεται μέσα σ’ έναν πόλεμο τον οποίο δεν μπορεί να βρει τρόπο να περάσει. Γιατί πρέπει να πληρώσουμε για τα λάθη των άλλων; Γιατί πρέπει να πεθάνωμε έμεις;’

Η ΕΚΛΟΓΗ ΤΗΣ ΑΝΝΑΣ

Φυσικά, εκείνο που κατά το πλείστον συνέβαλε στην επιτυχία της άθηναϊκής παραστάσεως ήταν η έκλογή του κ. Μουσούρη για την ήθοποιό που θα έπαιζε τον ρόλο της ‘Αννας Φράνκ.

‘Όταν άδούνατο να βρεθεί στην ‘Αθήνα ήθοποιός στην ίδια ηλικία της ‘Αννας Φράνκ (16 ετών) που, αν και τόσο νέα, να διαθέτει το αλάντο και τη σκηνική πείρα που απαιτεί ο δύσκολος ρόλος της, έήγησε ο κ. Μουσούρης. ‘Αυτό μπόρεσε να γίνει μονάχα στην ‘Αμερική, στη χώρα των θαυμάτων’.

Πραγματικά, η Σούζαν Στράσπεργκ, η νεαρή ‘Αμερικανίδα που παίζει την ‘Αννα Φράνκ στο Μπρουντινγκ, και που την θαυμάσαμε τελευταία στην ταινία ‘Πίκ-Νίκ’, είναι μόλις 17 χρονών.

‘Ο κ. Μουσούρης διάλεξε την ‘Αντιγόνη Βαλάκου. Οι εξαιρετικές εμφανίσεις της απέδειξαν πόσο έπιτυχημένη ήταν η εκλογή του.

‘Πιστεύω ακράδαντα ότι καμμία ‘Ελληνίδα ήθοποιός δεν θα έπαιζε αυτό τον ρόλο τόσο καλά, μās λέει.

Βρισκόμουν ακόμη πίσω από την επήρεια της παραστάσεως όταν πήγα στα παρασκήνια για να τον συναντήσω στην διάρκεια ενός διαλείμματος, όταν παρακολούθησα το έργο τελευταία στο Θέατρο Μουσούρη. Δεν την είχα ξαναδύ ποτέ κάτω από τη σκηνή, και ήμουν περίεργος να διαπιστώσω πώς δείχνει στην πραγματικότητα.

Στεκόταν στο κατώφλι του καμπαρινιού της, μιλώντας με κάποιους φίλους. Φορούσε ακόμη το ίδιο φόρεμα που έχει και όταν κλείνη η αλλοία στο τέλος της πρώτης πράξεως. Το άπαλό, παιδιαστικό πρόσωπό της ήταν ελάχιστα μακιγιαρισμένο. ‘Εδειχνε τόσο άπιστευτα νέα με το κοσιδάκι της και τα μεγάλα γαλάζια μάτια της, τόσο γεμάτη αδωότητα, που δεν βάστηξα να μην τη ρωτήσω:

—Μέ συγχωρήτε, πόσο χρονών είσθε;

—Δεκατεσσάρων, είπε γελώντας. Πραγματικά, αποτελεί ένα κριτήριο του μεγάλου ταλέντου της ‘Αντιγόνης Βαλάκου το γεγονός ότι παρά τα 25 χρόνια της κατώρωςσε να ζωντανέψει τελείως πιστικά ένα κοριτσάκι 14-16 χρονών—δσο ήταν η ηλικία της ‘Αννας Φράνκ, την έποχη του ‘Ημερολογίου’.

‘Η ‘Αντιγόνη Βαλάκου παίζει στο θέατρο από έπταετίας. Στην πρωτεύουσα ήλθε από την Καβάλα στα 1946 για να τελειώσει τις γυμνασιακές της σπουδές, και ταυτόχρονα παρακολουθούσε μαθήματα στη Δραματική Σχολή του Βασιλή Ρώτα (σήμερα δεν λειτουργεί πιά). Το 1949 άποφοίτησε και από τα δύο.

Την ίδια χρονιά, (1949) παρουσίασε τον πρώτο μεγάλο ρόλο της στο ‘Νυφιάτικο Τραγούδι’, του Νότη Περγιάλη, καλού φίλου της ‘Αντιγόνης και συμμαθητή της στη Δραματική Σχολή. Το έργο του Περγιάλη είχε ανεβάσει ο θίασος του Αίμ. Βεάκη, στο θέατρο ‘ΕΠΕΡΟΚΕ’.

‘Από τότε μέχρι σήμερα, η ‘Αντιγόνη Βαλάκου, συνεργάστηκε με άρκετους θιάσους—της Κατερίνας της Μανωλίδου, του ‘Αρόνη— και επί τέσσερα χρόνια άνηκε στην δύναμη του ‘Εθνικού Θεάτρου. Με τον Κόστα Μουσούρη συνεργάζεται για πρώτη φορά έφέτος.

Το ταλέντο της είναι πολύπλευρο. Παίζει με άνεση τόσο στην κωμωδία και στο δράμα, όσο και στην αρχαία τραγωδία. ‘Όταν την έρωτησα ποιοι ρόλοι της άρσουν περισσότερο, μου έδωσε την άπάντησή:

—Προτιμήσεις δεν έχω. ‘Ενας καλός ρόλος, αυτό μου άρκει.

‘Εκτός από το θέατρο, η ‘Αντιγόνη Βαλάκου έχει παίζει και σε ξηη ελληνικές ταινίες. ‘Οι ταινίες έχουν ήδη προβληθεί: ‘Οι ούρανοι είναι δικοί μας’, ‘Ο δρόμος με τις άκακίες’ και η ‘Γκόλφω’.

Πήρε μέρος σε τρεις ακόμη ταινίες που γυρίστηκαν πέρυσι το καλοκαίρι, αλλά μέχρι στιγμής δεν έχουν προβληθεί. ‘Οι ταινίες είναι: ‘Το άμαξάκι’ (Φίλος Φίλμ), ‘Η μοίρα γράφει την ιστορία’ (‘Ανζερδός) και ‘Της τύχης τα γραμμένα’ (Παρθένω Φίλμ).

ΑΦΩΣΙΩΜΕΝΗ ΣΤΗΝ ΤΕΧΝΗ

‘Από παιδί ακόμη η ‘Αντιγόνη παρακολουθούσε με πάθος τον κινηματογράφο, και αυτό της ένεπνευσε την ιδέα να γίνει ήθοποιός. Και τώρα εξακολουθεί να της άρεση ο κινηματογράφος και θυσιάζει πολύτιμες ώρες από την άνάπαυσή της μόνο και μόνο για να μη χάσει μία καλή ταινία.

‘Απλή σε όλα της, η ‘Αντιγόνη, ζή μία ήσυχη ζωή, με τους γονείς της και με τον μεγαλύτερο άδελφό της που μετοίκησαν στην ‘Αθήνα πριν από λίγα χρόνια. ‘Ο πατέρας της άσχολείται με το έμποριο φαρμακευτικών ειδών. ‘Η καλύτερη άναμνησή της είναι να περάσει μία ήρεμη βραδιά με τη συντροφιά μερικών διαλεχτών φίλων, πράγμα που την εύχρηστική πολύ περισσότερο από οποιαδήποτε ‘δισακόλεια’ σ’ ένα από τα θορυβώδη κέντρα.

‘Η ‘Αντιγόνη Βαλάκου δεν έχει παντρευτεί ακόμη, αλλά το όμολογεί ότι στα 22 χρόνια της είχε μία «μεγάλη άγάπη».

‘Αλλωστε, είναι τόσο ολοκληρωτικά άφοισμένη στην τέχνη της ώστε δύσκολα θα υπήρχε θέση και για ένα σύζυγο στη ζωή της.

Αυτό, περισσότερο από κάθε άλλη φορά, ίσχυει τώρα που η μεγάλη προσωπική επιτυχία της στην ‘Αννα Φράνκ’ την άνδειξε σε άστέρα πρώτου μεγέθους στο ελληνικό θεατρικό στερέωμα.

ROVER

Διήγημα της ΝΤΟΡΟΘΥ ΠΑΡΚΕΡ

‘Η ‘Ανναμπελ και η Μίτζ ήταν οι καλύτερες φίλεσδες, σχεδόν από την ημέρα που η Μίτζ βρήκε θέση στενογράφο στην εταιρία που εργαζόταν η ‘Ανναμπελ. ‘Ο μισθός της ‘Ανναμπελ, που είχε δύο χρόνια περισσότερο στην υπηρεσία, είχε φτάσει πιά τα δεκαοκτώ δολάρια την εβδομάδα. ‘Η Μίτζ έμενε στα δεκάξι ακόμη. Και οι δύο κάθονταν στα σπίτια τους, με την οικογένειά τους, και για τη συντήρησή τους πλήρωναν το μισό μισθό τους.

Στο γραφείο, τα κορίτσια έργαζονταν πλάι-πλάι, μαζί κολάτιζαν κάθε μεσημέρι, και μαζί παύαν το δρόμο του γυρισμού, μόλις σχόλαγε η δουλειά. Πολλές βραδιές και τις περισσότερες Κυριακές περνούσαν συντροφιά. Συχνά έσμιγαν μαζί τους και δυο νεαροί, αλλά δεν υπήρχε σταθερότητα σε τούτο το κουαρτέτο. ‘Ακλαφτοι οι δυο νεαροί παραχωρούσαν τη θέση τους σε δυο άλλους και πραγματικά, οι δυο ηθύνθη ήταν άτακτοι, τη στιγμή που τίποτε δεν ξεχώριζε τους νεοφερμένους από τους προκατόχους τους. Κατά κανόνα, τα κορίτσια περνούσαν μαζί τις θαμιάσιες άρες άργιας που τους χάριζαν τα καλοκαιρικά Σαββάτοβραδα. ‘Η συνήθεια δεν είχε κουρλιάσει το φάδι της φιλίας τους.

‘Ηταν δόιδιες, μολοντί η δύσκολη δε βρισκόταν στη φυσιογνωμία τους. Βρισκόταν όμως στη σιλουέτα, στις κινήσεις, στον άέρα, στο ντύσιμό τους. ‘Η ‘Ανναμπελ και η Μίτζ έκαναν, και μάλιστα μέχρι κατασχόνσεως, όλα εκείνα που συμβούλευον τις νεαρές ύαλληλους των γραφείων ν’ αποφεύγουν. Άπληδη, δάφανε τα χέλια τους και

τα νύχια τους, σκουραίνανε τα βλέφαρά τους, ξανθάνανε τα μαλλιά τους και το διάβα τους άφινε κατά κίματα ένα έντονο άρωμα. Φορούσαν λεπτά, φανταστικά φουστάνια, σφιχτά-σφιχτά γύρω από το στήθος και κοντά-κοντά στις γάμπες, καθώς και στραβοπατημένα πέδιλα, με άπιδανα περιλόγια λουριά. ‘Ηταν θεωρητικώς, φθηνοντυμένες και γοητευτικές.

Καθώς σεργιάνιζαν τώρα στην Πέμπτη Λεωφόρο και ο ξεστός άερας φούσκωνε τα μαλούζια τους, δέχονταν από δόλογορα έναν ήχηρό θαυμασμό. ‘Οι νυσταγμένοι νεαροί, γύρω από τα περίτετρα, τις φίλευαν με μουμουρητά, επφωνισμένα και τέλος, σαν υπέρτατη φιλοφροσύνη, με σφουρίγματα. ‘Η ‘Ανναμπελ και η Μίτζ διάβαιναν χωρίς να καταδεχτούν, το διάσαν το δήμα τους. Κρατούσαν το κεφάλι ψηλά και η περπατησιά τους είχε μάν έσοχη άκρίβεια, λες και πατούσαν χωριάτες πάνω στο σέρεκο.

‘Τ’ απογεύματα της σχολής τους, τα κορίτσια πάντα πήγαιναν μαζί δόλα στην Πέμπτη Λεωφόρο για τί ήταν το ιδανικό περιβάλλον για το άγαπημένο παιχνίδι τους. Βέβαια, δεν ήταν αυτό μπορούσε να παχθή όπουδήποτε—πράγμα που γινόταν άλλωστε—αλλά οι μεγάλες βιτρίνες των μαγαζιών έρεθίζανε τις δυο παικτερές και τις έφεραν στην καλύτερη φόρμα τους.

Το παιχνίδι τύχε έφευρει η ‘Ανναμπελ, η μάλλον το είχε τελειοποιήσει από κάποιο καλλιτέχνη. Βασικά, δεν ήταν τίποτε περισσότερο από το παπιάλαιο επί θα κάνατε αν είχατε ένα εκατομμύριο δολάρια. ‘Αλλά η ‘Ανναμπελ είχε καθορίσει μιά σειρά από κανόνες που το στενεύανε, το κάναν δξύτερο και ά-

”Ας πούμε ότι σας δίνουν 1000000 δολάρια

στηρότερο. ‘Όπως όλα τα παιχνίδια, με τις δυσκολίες του γινόταν περισσότερο ενδιαφέρον.

‘Η έκδοση της ‘Ανναμπελ ήταν τούτη: ‘Τιπότεσε ότι κάποιος πέθανε και σου άφινει ένα στρογγυλό εκατομμύριο δολάρια. ‘Τιπότεσε όμως και ένας όρος στη διαθήκη. Μέχρι την τελευταία δεκάρα, πρέπει να ξεδεντούν αποκλειστικά για τον έαυτό σου.

Και έδω ήταν η παγίδα. ‘Αν την ώρα που έπαιζες, το ξεχνούσε και έβαζες άνάμεσα στ’ άλλα έξοδα και το νοίκιασμα π.χ. ενός καινούριου σπιτιού για την οικογένειά σου, τότε έχανες και άρχιζε ο άλλος. Είναι καταπληκτικό πόσο παίκτες—και μάλιστα από τους πιο έμπειρους—έχαναν μέσα από τα χέρια όλα τους τα άγαθά για ένα τέτοιο τιποτένιο καλαθάκι.

Προϊπόθεση, φυσικά, ήταν να παίζεται καθολοκληρία με σοβαρότητα. ‘Η κάθε άγορά έρεπε να γίνει προσεκτικά, και στην άνάγκη, να ύποστηριχθή με επειρωήματα. Δεν ύπληχε νοτιμάδα αν παίζοταν με φανατισμό. Κάποτε η ‘Ανναμπελ το έξηγησε στη Σάββα, μιά άλλη κοπέλα που δούλευε στο γραφείο τους. Της άνέλυσε τους κανόνες και της έδωσε το λόγο: ‘Τί θάκανες πρώτα-πρώτα;’

‘Η Σάββα δεν έδειξε καν την άξιοπρέπεια κάποιου διαταγμού. ‘Λοιπόν, λέει, το πρώτο που θάκανα, θα πλήρωνα κάποιον να σκοτώσει την κυρία Γάκου Κούπερ. ‘Επειτα...’

‘Αλλά η ‘Ανναμπελ και η Μίτζ ήταν σίγουρα γεννημένες για φίλες, γιατί η Μίτζ από τη στιγμή που τίμπελε έγινε ξεφρετί. ‘Εκείνη πρόσθεσε μάλιστα όρισμένες λεπτομέρειες που χάρισαν μιά βολή σ’ όλη την ιστορία. Σύμφωνα με τις καινοτομίες της Μίτζ, ο έκκεντρικός που πέθανε και σας άφινε τα λεπτά του, δεν ήταν κανένας άγαπημένος σας, δεν τον ξέρατε καν. Κάποιος ήταν που σας είδε κάπου και σκέφθηκε: ‘Αυτή η κοπέλα έχει άνάγκη από τόσα άμορφα πράγματα. ‘Ας της άφήσω σαν πεθαμένο ένα εκατομμύριο δολάρια’.

Και ο θάνατός του δεν ήταν ούτε άσκαρος ούτε επώδυνος. ‘Ο έφεργέτης σας, σε πληρείς ήμερες και έτοιμος πιά να φύγει, έσπινε τροφερά μέσο στον ύπνο του για να πετάξει κατευθείαν στον ούρανό. Τα κεντιάδια έτοιμα έπέρεσαν στην ‘Ανναμπελ και τη Μίτζ να παίζουν το παιχνίδι τους με την πολυτέλεια μιάς ήσυχης συνείδησης.

‘Η Μίτζ δεν έπαιζε άπλως με την πρόποινα σοβαρότητα, αλλά και με έηλο. Το μοναδικό καγκαδάκι των δυο κοριτσιών, ήταν συνέπεια κάποιου άνακοίνωσης που έκανε κάποτε η ‘Ανναμπελ, πώς το πρώτο πράγμα που θ’ άγόραζε με το εκατομμύριό της, θάτανε μιά γούνα ρενάο άρζαντέ. Της Μίτζ της άφινε σά να της δώσαν μιά γούνα

στο στόμα. ‘Όταν ξαναγύρισε η άνάσα της, φώναξε, ότι δε φανταζόταν πώς η ‘Ανναμπελ μπορούσε να κάνει ένα τέτοιο πράγμα—τί πιο κοινό από τη γούνα ρενάο άρζαντέ! ‘Η ‘Ανναμπελ ύπερασπίστηκε το γούστο της και της έλεγε πώς δόλου δεν ήταν κοινό. Τότε η Μίτζ της ξανέπε πώς ήταν. Και πρόσθεσε πώς όλος ο κόσμος μπορούσε γούνα ρενάο άρζαντέ. Και αυτή, συνέχισε, (ίσως μισογλώσσιμη κομμάτι) προτιμούσε να πεθάνει, παρά να φορέσει ρενάο άρζαντέ.

Τις ακόλουθες μέρες, μ’ όλο που τα κορίτσια θλέπονταν συνεχώς, οι κουβέντες τους ήταν προσεχτικές, μετροημένες. Δεν έπαιξαν ούτε μιά φορά το παιχνίδι τους. ‘Επειτα, κάποιον πρωινό, μόλις μίτρε η ‘Ανναμπελ στο γραφείο, πήγε κοντά στη Μίτζ και της έλεγε ότι άλλαξε γνώμη. Μιά γούνα άρζαντέ, δε θάδινε ούτε ένα δολάριο απ’ το εκατομμύριό της. Είδης που θάπαιρνε την κληρονομιά, θα διάλεγε μιά βιζόν.

‘Η Μίτζ χαμογέλασε και τα μάτια της άστραφταν.

—Νομίζω πώς θα κάνεις άσολύτως σωστά, της έλεπε.

Και τώρα, καθώς σεργιάνιζαν στην Πέμπτη Λεωφόρο, ξαναπαίζανε το παιχνίδι τους. ‘Ηταν μιά από κείνες τις μέρες με τις οποίες τόσο συχνά μās καταριέται ο Σεπτέμβρης. Φλογερί και έσθαμβωτική, με ξέφρετα σκόνες να στροβιλίζονται στον άέρα. ‘Οι διαβάστες τριόλιζαν και σούρνονταν, αλλά τα κορίτσια μας προχωρούσαν δόσσητα, δίχως να ξεκλίνουν από το δρόμο τους, καθώς ταριάζει σε νεαρές κληρονόμες που κάνουν τον άπογευματινό τους περπάτο. Δεν ύπληχε πιά λόγος να έπαναλάβουν το τυπικό άνοιγμα του παιχνιδιού. ‘Η ‘Ανναμπελ μίτρε παρευθής στο ψαχνό.

—Λοιπόν, λέει, παίρνεις το εκατομμύριο. Τί θα κάνεις πρώτα απ’ όλα;

—Πρώτα πρώτα, έλεε η Μίτζ, να θά άγοράσω μιά γούνα βιζόν. ‘Αλλά το έλεπε μηχανικά, σά νάδινε σε μιά άναμνημένη έρώτησή την άπαύριση που είχε άποστηθεί.

—Μάλιστα, έλεε η ‘Ανναμπελ. Θα κάνεις πολύ σωστά. Μιά καταμαυρη βιζόν. Και κείνη, ωστόσο, μολούσε άφηρημένα. Παράφανε ξέστη, και μιά γούνα, άσχετα κατά πόσο θάτανε μαύρη, σιλάνη και βαρύντη, είναι τρομερό να τη σκέφτεσαι.

Βαδίζανε για κάποιο άμήλητες, όταν η μισιά της Μίτζ καρφώθηκε σε κάποια βιτρίνα. Μιά δροσερή, θεσπέσια μαμαρυγή άναμνόνταν από ένα άπείρητο και κομψό μισο-αυτάο.

—‘Όχι, έλεε η Μίτζ. Το παίρνω πίσω. Δε θά πάρω βιζόν, πρώτα πρώτα. Ξέρεις τί θα κάνω; ‘Θ’ άγο-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 46

Ο ΘΡΥΛΙΚΟΣ ΗΡΩΣ ΤΩΝ ΦΛΑΜΑΝΔΩΝ
Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΑΘΛΟΣ ΤΟΥ ΖΕΡΑΡ ΦΙΛΙΠ

ΤΙΛΛ ΟΛΕΝΣΠΗΓΚΕΛ

Ο «ΤΙΛΛ» ΕΙΝΑΙ ΑΛΛΗ ΜΙΑ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΓΙΑ ΝΑ ΔΕΙΞΗ Ο ΖΕΡΑΡ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΘΕΑΜΑΤΙΚΕΣ ΙΚΑΝΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΣΑΝ ΕΝΑ «ΑΤΙΘΑΣΟ ΤΡΕΛΛΟΠΑΙΔΟ»

ΑΛΛΑ ΤΟ «ΤΡΕΛΛΟΠΑΙΔΟ» Έχει αποστολή και επιστρατεύει για την πατρίδα όλες τις δυνάμεις του, ακόμη και την έμφυτη πανουργία του.

ΜΑΧΕΣ ΚΑΙ ΘΕΑΜΑΤΙΚΑ «κυνηγιά» δίνουν στην ταινία ένα γοργό, έπ.κ.ο χαρακτήρα. Όλα όμως υπότάσσονται στο βαθύτερο «μήνυμα» του έργου.

Μόλις έδω και δεκαπέντε χρόνια, ένας νεαρός σπουδαστής έκανε το ντεμπούτο του σ' ένα δευτερεύοντα ρόλο σ' ένα έργο του Μάρκ Άλλεγκρέ. Λίγα χρόνια αργότερα και αφού είχε καταλάβει κάποια θέση στο θέατρο, στάθηκε μια πραγματική αποκάλυψη στο μεγαλόγραμμα του Ντοστογιέφσκυ «Ο ήλιθιος». Μέσα σε δέκα χρόνια η καριέρα του υπήρξε έκθαμβωτική, κάθε του εμφάνιση σημείωνε και ένα θρίμβο. Σήμερα ο Ζεράρ Φιλίπ είναι από τους γνωστότερους Γάλλους ηθοποιούς σ' ολόκληρο τον κόσμο. Η δόξα του έχει φθάσει και μέχρι το μακρινό Πεκίνο, το οποίο έκλήθη να επισκεφθή πριν από δύο χρόνια.

Το 1956 απέτελεσε ένα μεγάλο σταθμό στην καλλιτεχνική του σταδιοδρομία. Ο «Τίλλ Όλενσπήγκελ» δεν είναι μονάχα ο τελευταίος περίφημος ρόλος του, αλλά είναι και η πρώτη ταινία που σκηνοθέτησε και πρωταγωνιστεί ο ίδιος. Πολύ απέχει από το να είναι μια ευκαιρία για να επιδείξει άλλη μια φορά τη δεξιοτεχνία του. Ο «Τίλλ» είναι η πραγματικοποίηση ενός όνειρου, που ο Ζεράρ Φιλίπ έτρεφε από πάρα πολλά χρόνια, του όνειρου να εκφραστή όχι πια με την υποκριτική του μονάχα, αλλά με όλες τις δυνάμεις που κρύβει η δυναμική του προσωπικότητα.

Δουλεύοντας κοντά στους όνομαστότερους Γάλλους σκηνοθέτες, στον Ρενέ Κλαίρ, τον Ρενέ Κλεμάν, τον Μαρσέλ Καρνέ, τον Ώτταν - Λαρά, τον Κριστιάν Ζάκ, ο Ζεράρ, παρακολουθούσε. Πρώτος ο Ρενέ Κλαίρ τον συμβούλεψε να καταπιαστή με τη σκηνοθεσία. Είναι ανάγκη να πούμε ότι το σκέφτηκε σοβαρά προτού το αποφασίσει. Έπρεπε να φθάσει στα τριανταπέντε του χρόνια πριν ριχτεί στην άγνωστη περιπέτεια. Και να που ο Ζεράρ Φιλίπ με το σκηνοθετικό του ντεμπούτο, παρουσίασε ένα από τα σημαντικότερα έργα της χρονιάς.

Λέγεται ότι από την εποχή που έρμηνευσε τον «Φανφάν» τράβηξε το ενδιαφέρον του ο Τίλλ, ο θρυλικός Φλαμανδός ήρωας, που τα κατορθώματά του έχουν γίνει πασίγνωστα από το έργο του Βέλγου συγγραφέα Σαρλ ντε Κωστέ. Ο Ζεράρ χρειάστηκε να κάνει ο ίδιος τα διαδήματα που θα του εξασφάλιζαν παραγωγούς. Το κατόρθωσε, χάρις στη βοήθεια του Ζορίς Ίβαν, στον οποίο όφειλε πολλά η σημαντική αυτή γαλλογερμανική παραγωγή. Ο Ζορίς Ίβαν, που θεωρείται δικαίως αυθεντία στο μοντάζ και στο φιλμ ντοκιμανταίρ, είχε δεχθεί στην αρχή να αναλάβει τη σκηνοθεσία από κοινού με τον Ζεράρ Φιλίπ. Πολύ γρήγορα όμως άντελήθηκε ότι η τεχνική ενός έργου τέχνης διαφέρει από την τεχνική της απεικόνισης της πραγματικής ζωής, στο ντοκιμανταίρ. Ζήτησε λοιπόν από τον συνεργάτη του

να προχωρήσει μόνος στη σκηνοθεσία και έτσι η ανώτερη αντίληψη του Ζορίς Ίβαν προσέφερε την ευκαιρία στον Ζεράρ Φιλίπ να πραγματοποιήσει το γύρισμα της ταινίας.

Ο Ροδανός άρκοκυλάει τα νερά του κάτω από τους ήλιόλουστους λόφους. Στην αντικρινή όχθη, μέσα από τις πυκνές φυλλωσιές μιάς νησίδας, διακρίνονται οι πύργοι του Παπικού ανακτόρου της Άδινιόν, όπου ο Ζεράρ Φιλίπ θα έπαιζε εκείνο το βράδυ το ρόλο του νεαρού πρίγκιπα ντε Χόμπουργκ. Άλλα πρὸς το παρόν, είναι ολοκληρωτικά απορροφημένος με το γύρισμα του Τίλλ. Οι δοκιμές πήγαν καλά και ο νέος σκηνοθέτης είναι ενθουσιασμένος.

Στην αρχή η ευερίκότητα του νέου σκηνοθέτη, ήταν κίνδυνος να καταστρέψει την αρμονία του «πλατώς». Ο Ζεράρ έμαθε να συγκρατείται, να περιμένει, να είναι υπομονετικός, ν' αφήνει το χρόνο να διορθώσει τα σφάλματα. «Όσοδήποτε μεγάλος και αν είναι ο λόγος, η ευερίκότητα δεν δικαιολογείται», κατάληξε μόνος του στο συμπέρασμα.

Όποτε ήταν απαραίτητο να συμμετέχει στο γύρισμα και υπό τις δύο του αδιότητες ταυτόχρονα, σαν σκηνοθέτης δηλαδή και σαν ηθοποιός, η αναγκαστική αυτή διάσπαση δεν του στάθηκε κώλυμα, αντίθετα τον βοήθησε.

«Έπειδη κρατούσα τον πρώτο ρόλο, έξιγνυσε, γλύτωσα ούσιαστικά από τον κόπο της διδασκαλίας του πρωταγωνιστού. Κι αυτό, όπως σήποτε, είναι ένα όφελος. Από την άλλη πάλι πλευρά, υπάρχει ένα μεγάλο μειονέκτημα να παίζεις και την ίδια στιγμή να σκηνοθετεις, γιατί χάνεις συνεχώς την υπομονή σου, όταν πρόκειται να διδάξεις τους άλλους ρόλους. Και σ' αυτό όμως το κεφάλαιο, λίγο - λίγο κυριάρχησα στα νεύρα μου».

«Ένα μέρος της ταινίας, συνεχίζει ο Ζεράρ Φιλίπ, ανάγεται στην ιστορία της Φλάνδρας, αλλά πάλι μέρη βασίζονται στους χαρακτήρες που έπλασε ο Κωστέ. Χρειάστηκε κυρίως να δείξω με πώς ο Τίλλ ωριμάζει, όταν αντιμετωπίζει τα γεγονότα. Αυτός ο νεαρός κατεργάρης μετά την εκτέλεση του πατέρα του πάνω στη φωτιά, νιώθει να ξυπνάει μέσα στη συνείδησή του η φωνή του καθήκοντος, που τον καλεί να κρατήσει την υπόσχεση που έδωσε να ελευθερώσει την πατρίδα του από τον ξένο ζυγό».

Η ταινία είναι θαυμαστικώτατη, με μάχες και έφιππες καταδίωξεις, αλλά εκείνο που κυριαρχεί είναι η θέληση του Τίλλ, που αποτελεί και το βαθύτερο νόημά της — η ανεξαρτησία, η ελευθερία.

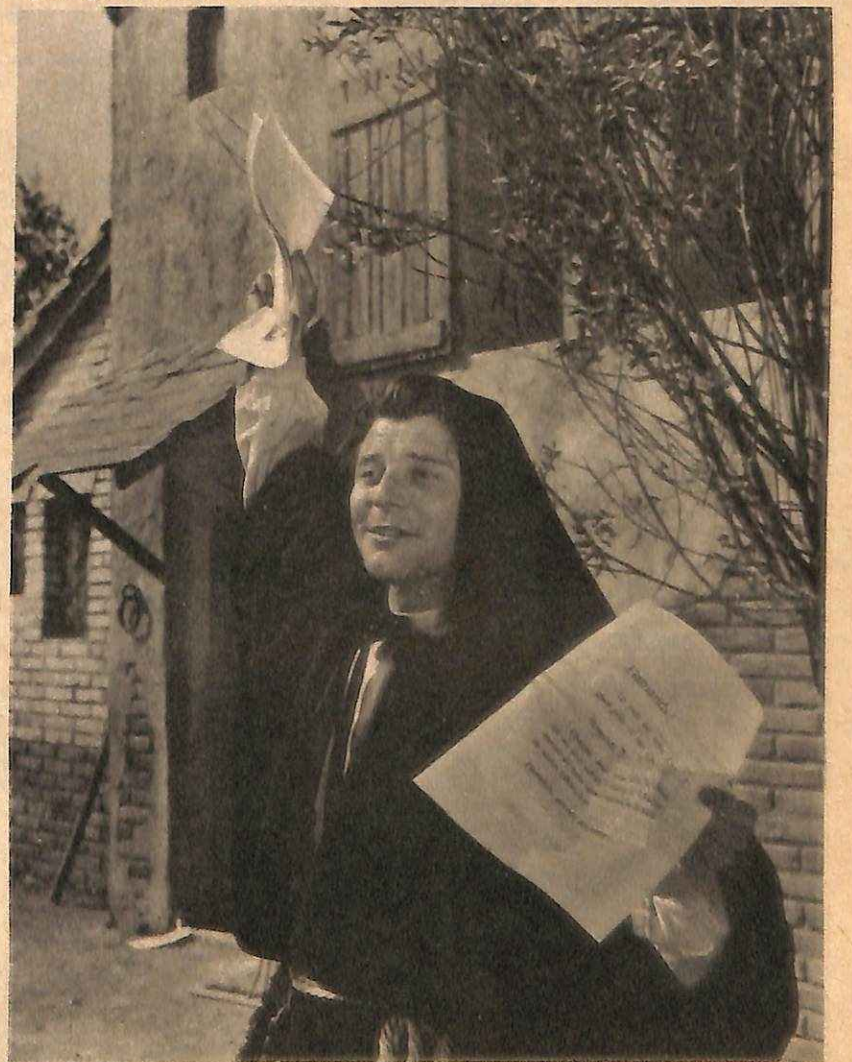
Και ο νέος σκηνοθέτης κλείνει τη συζήτηση λέγοντας δυο λόγια για τα μελλοντικά σχέδιά του. Τα σχέδια αυτά περιλαμβάνουν και το γύρισμα μιάς ταινίας στην Ελλάδα.

ΚΑΘΕ ΠΑΛΛΗΚΑΡΙ Έχει τη λατρευτή του. Στον «Τίλλ», τον ρόλο κράτησε η Νικολ Μπερζέ, η γνωστή μας από το «Ο Χριστός ξανασταυρώνεται».

(Φωτ. Unifrance film)

Ο ΕΡΩΤΑΣ όμως της ελευθερίας είναι σφοδρότερος στην καρδιά του νεαρού ήρωα, που είδε τον πατέρα του να πεθαίνει για την πατρίδα του.

ΤΟ ΤΡΑΙΝΟ ΤΩΝ 715

Νουβέλλα του ΜΑΞ ΕΡΛΙΧ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ:

Δεκέμβριος του 1945. Ο Φρέντ "Ελκινς ταχυδρομικός υπάλληλος, επιφορτισμένος να συνοδεύει το ταχυδρομείο από τη Νέα Υόρκη στο Σαιντ Άλμπανς με το τρένο των 715, παίρνει τη μεγάλη απόφαση να κλέψει, για να οικονομήσει τα λεπτά που του χρειάζονται για να στείλει το φυματικό παιδί του στο πανατόριο. Την 23η Δεκεμβρίου βάζει σε έραρμολόγηση το προμελετημένο από καιρό σχέδιό του. Άσπασει στην τύχη, από τους ταχυδρομικούς σάκους που συνοδεύει, όσα γράμματα φαίνονται να περιέχουν χρήματα, γεμίζει ένα σακί και το πετάει απ' το παράθυρο του τρένου κοντά σ' ένα γεφύρι, με το σκοπό να πάει αργότερα να το πάρει. Όλα του έρχονται άνοποδα. Δυό παιδιά, παίζοντας κοντά στο γεφύρι, βρίσκουν το σακί και το μεταφέρουν σε μία έρημη άνοποδα. Δύο χρόνια παζιζοντας κοντά στο γεφύρι, δρίσκουν το σακί και το μεταφέρουν σε μία έρημη άνοποδα. Δύο χρόνια παζιζοντας κοντά στο γεφύρι, δρίσκουν το σακί και το μεταφέρουν σε μία έρημη άνοποδα. Δύο χρόνια παζιζοντας κοντά στο γεφύρι, δρίσκουν το σακί και το μεταφέρουν σε μία έρημη άνοποδα.

6

Μου φαίνεται πως αρχίζω να καταλαβαίνω τί σου συμβαίνει, είπε ο Τζώρτζ σκυθρωπός. Δέ θέλεις να πιστέψεις τον Κλαίου, αλλά το σπέρμα της άμφιβολίας είναι μέσα σου, έτσι δεν είναι; —Χθές, όλη τη νύχτα βασανιζόμουνα με τη σκέψη πως δεν με πιστεύεις. Το πράγμα είναι τόσο απλό, Μάρθα, δεν το βλέπεις και μόνη σου; Έμένα κι όχι τον Κλαίου πρέπει να πιστέψεις. —Μαί, Τζώρτζ, ναι. —Τι θέλεις; Νά καταστρέψεις το γάμο μας; είπε εκείνος με πάθος κρατώντας την σφιχτά από τους ώμους. "Η με άγαπάς και μπορείς να ξεχάσεις αυτό το γράμμα, να το βγάλεις όλοτελα απ' το νου σου, ή δε μ' αγαπάς. Κι αν συμβαίνει το δεύτερο, για μένα, τουλάχιστον, το μέλλον παύει να έχει νόημα. "Αθελά της, απ' τα χείλη της ξέφυγαν τα λόγια: —Τζώρτζ, που βρήκες τα λεπτά; —Ποιά λεπτά; —Τα λεπτά που έφερες στο σπίτι ύστερ' απ' τη δίκη. Έκείνος που δώσαμε για ν' αγοράσωμε το σπίτι κι όλα τ' άλλα.

Την κοίταξε έμβροντης, άφησε τα χέρια του να πέσουν απ' τους ώμους της κ' έκανε ένα βήμα προς τα πίσω. Το πρόσωπό του ήταν άσπρο σαν πανί. "Εμενε έτσι με τα μάτια σπληνωμένα έπάνω της κάμψη ώρα, χωρίς να μιλήσει. Τέλος είπε: —Αυτό ήταν λοιπόν... αυτό σε βασανίζει. —Θάθελα μονάχα νά... —Μου κάνεις ανάκριση; ρώτησε ο Τζώρτζ βραχνά. —Τζώρτζ! —Από τώρα και στο εξής θα είμαι υπό παρακολούθησιν, το ξέρω. Κάθε τι που θα λέω, θάχει για σένα κάποιο κρυφό νόημα, έτσι δεν είναι; —Με συγχωρής που σε ρώτησα, Τζώρτζ. Λυπούμαι... —Νά μη λυπάσαι καθόλου, την διέκοψε εκείνος με κακία. "Η έρώτησή σου ήταν απόλυτα δικαιολογημένη. "Αλλά κ' εγώ πρέπει να ζυγίσω καλά την απάντησή μου, δε νομίζεις; —"Η Μάρθα άρχισε να κλαίει. —Τζώρτζ, Τζώρτζ, δεν ήθελα να σε θίξω... "Αλλά εκείνος συνέχισε, άσυγκράτητος: —Το ξέρεις πολύ καλά, αλλά θα σου το ξαναπώ. Τα λεπτά τα κέρδισα στο χρηματιστήριο. Λυπούμαι που αυτό έγινε άμέσως μετά τη φυλάκιση του Λέντε. Δεν ήταν, βλέπεις, στο χέρι μου να κανονίσω εγώ την εποχή που θα μου χαμογελούσε η τύχη. Πάντως δεν πρόκειται να καθήσω τώρα να σου αναφέρω μία-μία όλες τις επενδύσεις που έκανα, τα χαρτιά που άγόρασα κ' ένα σωρό άλλες λεπτομέρειες. Αυτό άποκλείεται. "Έχεις καμμία άλλη έρώτηση να μου κάνης; —"Οχι, Τζώρτζ, άγάπη μου... —Τότε θα σου κάνω εγώ μία. Τι λογαριάζεις να κάνης; —Δεν σε καταλαβαίνω. —Νομίζω πως είμαι αρκετά σαφής. Ζήσαμε μαζί είκοσιπέντε δόκκληρα χρόνια και μέσα σε μία μέρα όλα άλλαξαν. Προσπάθησα να σου εξηγήσω πως ένας μονάχα τρόπος υπάρχει για να διορθωθούν όλα κι αυτός ο τρόπος είναι να μου έχης έμπιστοσύνη και να ή ξανασκεφτής αυτό το γράμμα. Φαίνεται όμως πως αυτό σου είναι δύσκολο. —Τζώρτζ, δεν είπα πως... άρχισε η Μάρθα. —"Αφσέ με να τελειώσω, την διέκοψε έσφαλlos. Σκέψου το καλά, Μάρθα. Τι θα γίνει; Πού θαδίζουμε; Σε ξέρω καλά, ξέρω πόσο θαθεία είναι ριζωμένο μέσα σου το αίσθημα του καλού και του κακού, πόσο άλύγιστη είσαι στα ζητήματα της ήθικης. "Άς υποθέσωμε πως κατ'αλήγει στο συμπέρασμα ότι είμαι ένοχος, δτι σκότωσα έναν άνθρωπο κ' έστειλα στη φυλάκη έναν άθωο. Τι θα κάνης τότε; Θα πας στην άστυνομία; Σκέψου καλά, Μάρθα. "Οτι είχα να σου πώ, σου το είπα.

Μιά φωνή άνάγγειλε από το μεγάφωνο: —Τό άεροπλάνο για το Κλήβελαντ έτοιμο προς άναχώρηση. Οί έπιβάται παρακαλούνται να πάρουν τις θέσεις των. —Τζώρτζ, σ' αγαπώ, ψιθύρισε η Μάρθα δακρυμένη. Προσπάθησε να με καταλάβης! Θέλω να σε πιστέψω, άγάπη μου, θέλω... "Αλλά ο Τζώρτζ την άπώθησε. —Δεν είναι αρκετό, Μάρθα. Της γύρισε την πλάτη του και προχώρησε προς το άεροπλάνο. —Θά σου τηλεγραφήσω, πρόσθεσε μονάχα. "Υστερ' από ένα λεπτό ή Μάρθα τον έχασε απ' τα μάτια της. Βγήκε σκυφτή, σέρνοντας τα δήματά της, άπο το άεροδρόμιο, άνέθηκε στο αυτοκίνητό της, έβαλε μηχανικά μπρος τη μηχανή. Και ξαφνικά έμεινε άκίνητη. "Ποιό δρόμο θα πάρω; άναρωτήθηκε. Θα στρίψω δεξιά ή άριστερά; Πού πηγαίνω; Στο σπίτι μου ή στη Νέα Υόρκη; Γιατί, την περασμένη νύχτα, πρίν διυθιστή σ' έναν άνησχο ύπνο, της είχε έρθει μία ιδέα. Είχε προσπαθήσει να την διώξη απ' το μυαλό της άπο φόβο, άπο ντροπή. Και νά, ή ιδέα της ξαναρχότανε, τυραννικά επίμονη. "Ανόητη, είπε στον εαυτό της, άνόητη, γύρνα στο σπίτι σου! Στρίψε άριστερά, τράβα κατά το γεφύρι και πήγαινε σπίτι σου. "Αν τον πιστεύεις, αυτό πρέπει να κάνης: Στρίψε άριστερά και ίσια σπίτι! "Αλλά μία καινούργια ιδέα είχε γεννηθή μεσ' άπο την άγωνία της; Πρέπει να μάθω. Μόνον όταν μάθω θα μπορέσω να ξεχάσω το γράμμα. Και μόνον όταν μάθω, θα ξαναδρώ τη γαλήνη μου. "Εστριψε δεξιά και πήρε το δρόμο της Νέας Υόρκης.

Μιά ώρα αργότερα, καθότανε στην αίθουσα 316 της Βιβλιοθήκης της 42ας Όδου. "Ηταν ένα δωμάτιο τεράστιο. Μικρές θυρίδες, άραδιασμένες σε πολλές σειρές, σκέπαζαν γύρω-γύρω τους τοίχους. "Εκεί, σ' αυτή την αίθουσα, ήταν φυλαγμένα τα άρχεία των "Τάιμς", σε μικροταινίες. "Ενας υπάλληλος της έδωσε αρκετά πακετάκια με μικροταινίες των φύλλων της μεγάλης έφημερίδας άπο τα μέσα ως το τέλος Δεκεμβρίου του 1945 —την εποχή της δίκης του Λέντε. Την άδήγησε έπειτα μπροστά σ' ένα μεγεθυντικό μηχανήμα με μία πλαγιαστή πράσινη όθονη στο κέντρο και της έδειξε τί έπρεπε να κάνει για να προβάλει τα μικροσκοπικά φίλμς. Κάθε φωτογραφία άντιστοιχούσε σε μία σελίδα της έφημερίδας. "Επειτα ο υπάλληλος την άφησε μόνη. "Επί αρκετήν ώρα ή Μάρθα τοποθετούσε στο μηχανήμα τα ρολά, το ένα μετά το άλλο, ώσπου, τέλος, έφτασε στη σελίδα που την ενδιέφερε. Μπροστά στα μάτια της είχε την περιγραφή της δίκης μ' όλες της τις λεπτομέρειες. Μονομιάς, ή μικρή όθονη έπαυσε να είναι ένα άψυχο πράγμα, το γυάλινο πλαίσιο της έγινε μία πόρτα που άδηγούσε σε μιάν άλλη εποχή —ή πόρτα της αίθουσας του δικαστηρίου όπου είχε γίνει ή δίκη. Και ή μέρα ήταν ή 20ή Δεκεμβρίου του 1945.

"Έκανε ζέστη, υπερβολική ζέστη μεσ' στην αίθουσα. Πίσω απ' τον Τζώρτζ και τη Μάρθα άπλωνότανε μια άπέραντη άθρωποθάλασσα, γιατί ο κόσμος κυνηγάει τις συγκινήσεις και είχε τρέξει ν' άκούσει τον άνθρωπο που θα έκλιπαρούσε τους δικαστές να του χαρίσουν τη ζωή. "Η Μάρθα έρριξε ένα γρήγορο βλέμμα γύρω της. Είθε τον δικαστή, τον εισαγγελέα, τον διηγόρο της ύπερασπίσεως και, πλάι του, τον Ούιλλιαμ Λέντε, με την πλάτη κυρτωμένη, το κεφάλι σκυφτό, σά να προαισθανότανε κιόλας την ήττα του. "Ηταν και οι ένοχοι, τρεις γυναίκες και ένα άντρας. "Εκείνο όμως που τράβηξε περισσότερο την προσοχή της ήταν το πρόσωπο της Μιλντρεντ Λέντε, που καθότανε στην πρώτη σειρά, σφίγγοντας ένα μαρμό στην άγκαλιά της. "Ενα πρόσωπο σκελετωμένο, χλωμό, με τη σφραγίδα του τρόμου έπάνω του. "Η Μάρθα άκουσε το καμπανάκι του δικαστή να κτυπά και κοίταξε τον Τζώρτζ. "Αλλά εκείνος είχε τα μάτια του καρφωμένα στον Ούιλλιαμ Λέντε. Φοβισμένος, ωχρός, ο Λέντε καθότανε στριφογυρίζοντας με άμχανία τα χέρια του. "Ο εισαγγελεύς τον ρώτησε αν ήταν άλήθεια πως έργαζότανε πέντε χρόνια στην εταιρία "Ατλάντικς", στο τμήμα μεταφορών και, όταν πήρε καταφατική άπάντηση, είπε: —Και τώρα, πείτε μου, ήσαστε στο γραφείο σας τη νύχτα της 16ης Όκτωβρίου; —Μάλιστα, είχα μείνει για ν' άποτελειώσω μια έκτακτη δουλειά. —Είχατε μείνει κι άλλη φορά νύχτα στο γραφείο σας; —"Οχι. —Και γιατί μείνατε άκριβώς εκείνη τη νύχτα; —"Ηταν έντελως τυχαίο. Είχα μία καθυστέρηση στη δουλειά μου και ο μόνος τρόπος να κερδίσω χρόνο ήταν να έργασθώ και τη νύχτα. —Καταλαβαίνω, ήταν έντελως τυχαίο, παρατήρησε ο εισαγγελεύς είρωνικά. Και ήταν έντελως τυχαίο το ότι ξεύρατε πως άκριβώς εκείνη

—Χρησιμοποιήσατε αυτή την πόρτα εκείνη τη νύχτα, κ. Λέντε; —Μάλιστα, όταν έφευγα. —Συνηθίζατε να θγαίνετε πάντα απ' την πίσω πόρτα όταν φεύγατε απ' τη δουλειά σας; Και μάλιστα τη νύχτα; —"Οχι. —Και γιατί τη χρησιμοποιήσατε εκείνη τη νύχτα; —Δεν ξέρω. —Βγήκατε άπο την πίσω πόρτα, χωρίς κανένα ιδιαιτερό λόγο, έτσι; —Ναι. "Ο εισαγγελεύς έσκυψε προς τα έμπρος κοιτάζοντας τον κατηγορούμενο μ' ένα χαμόγελο σαρκωνικό. —Δέ μου λέτε, ρώτησε άξαφνα, σάς άρέσει το πιστό; —Πίνω ένα ποτηράκι κάπου-κάπου, όταν βρεθώ με παρέα. —Και όταν είσαστε στενωχωρημένος... όταν έχετε οικονομικές σκοτούρες... πίνετε κανένα ποτηράκι παραπάνω; —Υποθέτω, ναι. —"Η όταν χάνετε το κουράγιο σας, όταν δεν ξέρετε πως ν' άντιμετωπίσετε μία κατάσταση; "Άς πούμε, όταν φοβάστε νά... "Ο συνήγορος διαμαρτυρήθηκε για δεύτερη φορά. "Ο πρόεδρος επανέφερε στην τάξη τον εισαγγελέα κ' εκείνος συνέχισε γυρίζοντας προς τον Λέντε: —"Ηταν έντελως τυχαίο. Είχα μία καθυστέρηση στη δουλειά μου και ο μόνος τρόπος να κερδίσω χρόνο ήταν να έργασθώ και τη νύχτα. —Καταλαβαίνω, ήταν έντελως τυχαίο, παρατήρησε ο εισαγγελεύς είρωνικά. Και ήταν έντελως τυχαίο το ότι ξεύρατε πως άκριβώς εκείνη

το δράδυ ο "Ελυ Σπίντελ, ο ταμίας, θα μετρούσε τα λεπτά της μισθοδοσίας του προσωπικού για την έπομένη ήμέρα; "Ο συνήγορος του κατηγορουμένου πετάχτηκε στο πόδι. —Κύριε πρόεδρε, διαμαρτύρομαι. "Η διαμαρτυρία του έγινε δεκτή και ο εισαγγελεύς συνέχισε: —Πέστε μου, τώρα, που άκριβώς είναι το γραφείο σας, κ. Λέντε; —Στο δεύτερο πάτωμα. Κοντά στη σκάλα. —Και πού ήταν το γραφείο του κ. Σπίντελ; —Στο πρώτο πάτωμα. —Κοντά στην ίδια σκάλα; —Μάλιστα. —Μ' άλλα λόγια, αν πηγαίνατε να κάνετε μία συνθησισμένη επίσκεψη στον κ. Σπίντελ... (ο εισαγγελεύς έδωσε ιδιαίτερη έμφαση στη λέξη «συνθησισμένη»)... το πιθανώτερο ήταν ότι κανείς δε θα το μάθαινε, εκτός αν περνούσε τυχαία απ' τη σκάλα, έτσι δεν είναι; "Ο κατηγορούμενος δίστασε ένα λεπτό και είπε: —Μάλιστα. —"Αν δεν κάνω λάθος, ή σκάλα αυτή οδηγεί στην πίσω είσοδο του κτιρίου, που βλέπει στο "Ηοτ Ρίβερ, νοί ή όχι; —Ναι.

—"Ησαστε μεθυσμένος τη νύχτα της δεκάτης έκτης Όκτωβρίου; —"Οχι, όχι! Δεν ήμουν. —"Αλλά ήπιατε μερικά ποτηράκια εκείνο το δράδυ. "Ο Λέντε έρριξε ένα έξαλλο βλέμμα γύρω του, ξανακοίταξε τον άνθρωπο που τον βασανίζει και τράυλισε: —Μά δέ... δεν... —"Ηπιατε, ναι ή όχι; —Ναι. "Ο εισαγγελεύς πλησίασε ένα τραπέζι και πήρε ένα μικρό δέμα τυλιγμένο σε χαρτί. Το ξετύλιξε κ' έβγαλε ένα μισογεμάτο μπουκάλι ούισκυ. Το έδειξε στον Λέντε. —Αυτό βρέθηκε έπάνω στο γραφείο σας. Και στο πλάι ήταν ένα ποτήρι με λίγο ούισκυ μέσα. Πόσα ποτήρια ήπιατε απ' αυτό το μπουκάλι τη νύχτα που σκοτώθηκε ο "Ελυ Σπίντελ; —Μά... δεν ήπια παρά μία γουλιά. "Ο εισαγγελεύς σήκωσε το μπουκάλι και το έδειξε στον δικαστή. —Κύριε πρόεδρε, ή έτικέτα του καταστήματος απ' όπου ο κατηγορούμενος άγόρασε αυτό το ούισκυ είναι κολλημένη έπάνω στο μπουκάλι: «Τζών Χάινραχαν, Πρώτη Λεωφόρος, Νέα Υόρκη». "Ανοίξε τον χαρτοφύλακά του κ' έβγαλε ένα χαρτί.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 48

... της γύρισε την πλάτη του και προχώρησε προς το άεροπλάνο.

'Εδῶ κι' 'Εκεῖ

ΜΙΑ ΑΚΟΜΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ σημείωσε το εξαιρετικό χορευτικό ζευγάρι Λίντας Άλμα και Γιάννη Φλερύ, στην επιθεώρηση «'Αλφα Νάσερ», που παίζεται τελευταίως στο θέατρο «Κυβέλης». 'Ιδιαίτερα χειροκροτήθηκε το πάρα πολύ δμορφο χορευτικό τους νούμερο «Βαθειές είναι οι ρίζες».

Ποιός θα είναι ο τρίτος άνθρωπος ;

Τὰ διαπλανητικά ταξίδια θα γίνουν σύντομα πραγματικότητα. Σ' ένα σχετικό συνέδριο που συνήλθε τελευταία στη Νέα Υόρκη, με τη συμμετοχή 1.500 ειδικών από διάφορες χώρες, καθωρίσθησαν τὰ «τέσσε» βασικά τὸν ὅποιον θὰ γίνῃ ἡ ἐπιλογή τῶν ἐθελοντικῶν πληρωμάτων.

Τὸ πλῆρωμα τῶν πρώτων ἐδῶ πλανητικῶν σκαφῶν θὰ πρέπει ν' ἀποτελῆται —κατὰ τὴν ἀπόφαση τῶν κ. κ. συνέδρων— ἀπὸ τρία πρόσωπα, διότι, «δύο πρόσωπα εἶναι πολὺ φυσικό νὰ κτυποῦν ὁ ἕνας στὰ νεύρα τοῦ ἄλλου καὶ τέσσερα, ἢ περισσότερα, εἶναι πιθανὸν νὰ διαιρεθοῦν σὲ δύο ἀντίθετες παρατάξεις».

Τὰ μονιὰσμένα ἀνδρόγυνα —δεβαί-
άνουν παρακάτω οἱ εἰδικοί— θ' ἀπο-
τελοῦν ἀναμφισβήτητα τὰ ἰδανικότερα
πληρώματα.

Ποιὸς θὰ εἶναι ὁ τρίτος ἄνθρωπος;
Χρονολογία τῆς πρώτης ἀναχωρή-
σεως: 1965 ἢ 1970.

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

Χρυσή βροχή... "Όλοι οι ἀργοναῦται ἢ σχεδόν, ὅπως ὀνομά-
ζουν στὰ ξένα μὲ σεβασμὸ τοὺς "Ελλήνας ἐφοπλιστάς, βρίσκονται
αὐτὴ τὴν στιγμὴ στὰς Ἀθήνας γιὰ νὰ παρευρεθοῦν στοὺς γάμους
τοῦ Κώστα Δρακοπούλου, γιοῦ τῆς ἀδελφῆς τοῦ Σταύρου Νιάρ-
χου, μὲ τὴν Ἑλένη Λεονάρδου Μερκάτη. Ἡ παρουσία τους, εἰς
πρώτες ἡμέρες τοῦ χρόνου, πρέπει ἀσφαλῶς νὰ φέρῃ γοῦρι στὸν
τόπο... ἡ Πρόγραμμα ἐορτῶν σχετικὰ πάντα μὲ τὸν ἴδιο
γάμο... 350 ἄνθρωποι περίπου ἔχουν προσκληθῇ στὸ χορευτικὸ γεύ-
μα, ποὺ θὰ δοθῇ στὴ «Μεγάλῃ Βρετανίᾳ» τὴν Τετάρτη 9 τοῦ μη-
νός. Τρεῖς ἡμέρες ἀργότερα, τὸ Σάββατο 12, πὺδ κλειστὸς κύ-
κλος, στὸν ὁποῖον θὰ παρευρεθοῦν τὰ ἐπιστημονικὰ πρόσωπα, θὰ
παραστῇ στὸ μυστήριο τοῦ γάμου στὸν Ἅγιο Διονύσιο καὶ θὰ
συνεχίσῃ μὲ τὴν δεξίωση στὸ ὠραῖο σπῆτι τῆς νύφης... ἡ Ρεβε-
γιὸν καὶ... ρεβεγιό... Μὲ ἐξαιρετικὸ κέφι γιορτάσθησαν στὰς
Ἀθήνας καὶ οἱ δύο παραμονές: Χριστουγέννων καὶ Νέου Ἑτους.
"Οχι μόνον στοὺς ξενομαθημένους, ἀλλὰ καὶ στίς πλέον ντόπιες
ταβερνίσσες... Ἰδιαίτερο κέφι ὑπῆρχε στὸ χορευτικὸ πάρτυ ποὺ
δόθηκε στὸ θαυμασιὸ σπῆτι τοῦ κ. Διον. Φραγκοπούλου, τὸ ἴδιο
βράδυ, ὅπου οἱ Ἀθηναῖοι γλεντζέδες κατάρβωσαν νὰ κυκλοφορή-
σουν συγχρόνως στὸν ἱππικὸ Ὀμίλο, στὸ Τέννις καὶ στὸν ἱππό-
δρομο καὶ νὰ δώσουν τὸ παρὸν παντοῦ... ἡ Τί ἀκούγεται...
Στὸν ξένο τύπο τὰ μικρὰ κουτσομπολιὰ ἀναφέρουν: Μέσα στὸ χρό-
νο θὰ παντρευθῇ ἡ πριγκίπισσα Μαργαρίτα τὸν μελλοντικὸ ἱπ-
πότη τῆς κόμιτα τοῦ Λουξεμβούργου Πήτερ Τάουσαντ. — Θὰ χω-
ρίσῃ ἡ Ἰνγκριντ Μπέργκμαν, ἡ ὁποία γνωρίζει νέες δόξες στὸ
θέατρο καὶ στὸν κινηματογράφο. — Θὰ ἀρραβωνιασθῇ ἡ πριγκί-
πισσα Ἀλεξάνδρα τοῦ Κέντ. — Θὰ γίνῃ πρέσβυς ὁ σὲρ Ντούγ-
κλας Φαίρμπανξ, τὸ ἀστέρι τοῦ κινηματογράφου, ποὺ παίζει μὲ
τόση ἐπιτυχία τὸν διπλωμάτη στὴν πραγματικὴ ζωὴ... ἡ Παί-
γνιδία... Ποιὸς θὰ ἀνοίξῃ καὶ θὰ φάῃ πὺδ γρηγόρα ὁ μέγας
στρεῖδισ. Αὐτὸ τὸ στοίχημα ἔβαλαν ὁ Μωρίς Σεβαλιέ, ὁ Φερναν-
τέλ, ὁ Γκάρυ Κούπερ καὶ ὁ Τίνο Ρόσι, καὶ θὰ ἐπιδείξουν τίς ἱκα-
νότητές τους σὲ μιὰ φιλικὴ ἀνταρκακὴ ἐορτή. Προγνωστικὰ δὲν ὑπάρ-
χουν... ἡ Κινηματογραφικὰ... Οἱ πὺδ ἐνδιαφερόμενες ται-
νίες ποὺ περιμένει τὸ 1957: «Ἐνας βασιλεὺς στὴ Νέα Υόρκη»,
ποὺ γυρίζεται ἀκόμη στὸ Παρίσι καὶ ποὺ τελειώνει σὲ λίγες ἐ-
βδομάδες. Σκηνοθέτης, συγγραφεὺς καὶ πρωταγωνιστής, ὁ Τσάρλυ
Τσάπλιν, ὁ μέγας καὶ μοναδικός. Ἐπίσης «Ὁ Χριστὸς ξανασταυ-
ρώνεται», ἡδη ὑποψήφιος γιὰ τὸ πρῶτο βραβεῖο τοῦ Φεστιβάλ τῶν
Καννῶν... ἡ Τί πρόσδος... Στίς ἀγγλοσαξονικὲς χώρες πα-
ρουσιάσθηκε, γιὰ πρώτη φορὰ, ἕνα χριστουγεννιάτικο δένδρο
γιὰ σκύλους, μὲ κρεμασμένα στὰ κλαδιά του... ὠραιότατα κόκ-
καλα. Ἡ ἐπιτυχία του ἦταν πρωτοφανής... Ἐγίνε ἀνάρπαστο
ἐντὸς λεπτῶν... ἡ Διεθνή Κοσμικὰ... Ὁ μεγαλύτερος χορὸς
δόθηκε, στὴ Νέα Υόρκη βέβαια, στὸ «Οὐόλντορφ», στὸ μεγαλύτε-
ρο ξενοδοχεῖο τοῦ κόσμου, φυσικὰ. Θέμα: «Μιὰ νύκτα στὸ Ρίο».
Σκοπὸς φιλικὸς. "Οχι μόνον ἡ κοινωνία, ἀλλὰ καὶ ἡ κυβέρ-
νησις τῆς Βραζιλίας νοίκιασε ἀεροπλάνο καὶ μετεφέρθη σύσσω-
μος στὴ Νέα Υόρκη, γιὰ νὰ παρευρεθῇ σὲ μιὰ γιορτὴ παραμυθίας
λαμπρότητος καὶ γράφουν οἱ ἐφημερίδες ὅτι σ' αὐτὴ τὴ μοναδι-
κῇ βραδυᾷ, συνεκεντρώθησαν οἱ κομψότερες γυναῖκες τοῦ Νέου Κό-
σμου, τοῦ Λονδίνου, τοῦ Παρισιῦ, τῆς Ρώμης καὶ τῶν Ἀθηνῶν...

444

ΣΤΟΝ ΧΡΟΝΟ ΠΟΥ ΤΕΛΕΙΩΣΕ, ἕνα «ἀστεράκι» ἔγινε φημισμένη ἡ-
θοποιὸς τοῦ θεάτρου καὶ τοῦ κινε-
ματογράφου. Ἡ Σούζαν Στράς-
μπεργκ κατέκτησε τὸ κοινὸ τοῦ
Μπροντγουαί, μὲ τὴ λαμπρὴ θεα-
τρικὴ ἐπιτυχία τῆς στὸ «Ἡμερολό-
γιος», ὡς Ἄννα Φράνκ. Διακριθῆκε
ἐπίσης στὴν ταινία «Πικ - Νίκ».

• Ἡ ΑΔΕΛΦΗ τῆς Ζὰ Ζὰ
Γκαμπόρ, ἡ Εὐὰ Γκαμπόρ, ἐγ-
κατέλειψε τὸν ἀντρα τῆς καὶ
τὸ σπῆτι τῆς. Σ' ὅσους τὸν
ρῶτοῦν, ὁ σύζυγός ἀπαντᾷ:
«Ἐφυγε. Δὲν ξέρω ἂν πρόκει-
ται γιὰ διαζύγιο ἢ γιὰ χωρι-
σμὸ προσωρινό. Πάντως, τὸ
σπῆτι εἶναι πολὺ ἥσυχο».

• Ἡ ΤΟΠΙΚΗ ἐφημερίδα μιὰς μικρῆς
ἀμερικανικῆς πόλεως εἶχε ἀλλάξῃ γρα-
φεῖα. Ἀπὸ τὴν ἡμέρα ἐκείνη τὰ ἄρθρα
τῆς ἦταν γεμάτα ὀρθογραφικὰ λάθη.
Ἡ διευθύνσις ἔκρινε σκόπιμο νὰ ἐξηγή-
σῃ τὴν ἐπιδημία αὐτὴ στὸ ἀναγνωστι-
κὸ τῆς κοινὸ: «Παρακαλοῦμεν τοὺς ἀ-
ναγνώστες μας νὰ μὴς συγχωρήσουν.
Οἱ λέξεις τῶν ὁποίων ἡ ὀρθογραφία
μὰς διαφεύγει, ἦσαν σημειωμένες μὲ
τὴν ὀρθὴ γραφὴ τῶν στοὺς τοίχους
τῶν παλαιῶν μὰς γραφείων».

• —ΑΧ, πῶς μετανῶ τοῦ
παντρεύτηκα τὸν Γιῶργο! Ἐ-
πρεπε νὰ πάρω τὸν Γιάννη...
—Τὸν Γιάννη; Αὐτὸν τὸν
δλᾶκα;
—Ἀκριβῶς. Θὰ τὸν ἀπα-
τοῦσα μὲ τὸν Γιῶργο.

• —ΑΥΤΗ ἡ στάχτι ποὺ δλέπεις ἐ-
κεῖ εἶναι τῆς γιγασίας μου.
—Ὁ, πῆθανε ἡ καμηνί! —
Ὁχι, εἶναι ἀπλούστατα τόσο
τεμπέλα ποὺ δὲν ἀπλᾶνει τὸ χέρι τῆς
νὰ πᾶρῃ ἕνα σταχτοδοχεῖο.

Τεχνιτὰ διαμάντια θὰ γίνονται στὴ Γαλλία

Ἡ Γαλλία θὰ εἶναι ἴσως ἡ πρώτη
χώρα ποὺ θὰ ἐπιτύχῃ τὴν παραγωγὴ
συνθετικῶν διαμαντιῶν σὲ βιομηχανι-
κὴ κλίμακα. Πενήντα χρόνια μετὰ τὰ
περίφημα πειράματα τοῦ Γάλλου Μου-
ασσάν, ἕνα μεγάλο ἀμερικανικὸ ἐργο-
στάσιο, ἡ Τζένεραλ Ἑλέκτρικ, εἶχε
κατορθῶσι νὰ κατασκευάσῃ πρὶν ἀπὸ
δύο χρόνια μικροσκοπικὰ συνθετικὰ
διαμάντια, στὸ μέγεθος τοῦ κεφαλοῦ
μιᾶς καρφίτσας.

Ἐξαιρετικὴ μελέτη τῶν
παραγμάτων τῆς Τζένεραλ Ἑλέκτρικ
ὁ Γάλλος ἐπιστήμων κ. Ζ. Μπασσέ ἀρ-
χισε μιὰ σειρά ἐρευνῶν ποὺ θὰ κατα-
λήξουν —κατὰ τὴ γνώμη του— στὴν
παραγωγὴ διαμαντιῶν πολὺ πὺδ μεγά-
λων. Γιὰ τὸν σκοπὸ αὐτὸ κατασκευάσε
μιὰ συσκευή τῆν ὁποία παροῦσισε
στὴν Ἐκθεσὴ Χημείας ποὺ ἀνοίξε τε-
λευταίως στὸ Παρίσι.

Γιὰ νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ σύνθεσις τοῦ δι-
αμαντιοῦ, πρέπει νὰ δημιουργηθοῦν οἱ
συνθήκες οἱ ὁποῖες, στὰ ἔγκατα τῆς
γῆς, μεταμορφώνουν τὸ κάρβουνο σὲ
διαμάντι. Οἱ συνθήκες, ὅμως, αὐτές
δὲν εἶναι ἀρκετὰ γνωστές. Οἱ εἰδικοί
υποθέτουν μόνον ὅτι γιὰ νὰ μεταβληθῇ
τὸ κάρβουνο σὲ διαμάντι πρέπει νὰ
δρεθῇ ὑπὸ μεγάλῃ πίεσι (τουλάχιστον
10.000 φορές μεγαλύτερη ἀπὸ τὴν ἀ-
τμοσφαιρικὴ πίεσι) καὶ σὲ πολὺ ὑψη-
λὴ θερμκρασία ἐπὶ χρονικὸ διάστημα
πιθανῶτα μεγάλο. Τὰ λίγα πειρά-
ματα ποὺ ἔγιναν ἔως τώρα ἐπιβεβαιώ-
σαν αὐτὴν τὴν ὑπόθεσι.

Ὁ κ. Μπασσέ, λοιπόν, ἐφύρε μιὰ
συσκευή μὲ τὴν ὁποία ἐλπίζει ὅτι θὰ
ἐπιτύχῃ τόσο τὴν ὑψηλὴ πίεσι, ὅσο
καὶ τὴν μεγάλη θερμότητα ποὺ εἶναι
ἀπαραίτητες προϋποθέσεις γιὰ τὴν
παραγωγὴ διαμαντιῶν, ὅχι πῶς μικρο-
σκοπικῶν, ἀλλὰ μεγάλων.

Πέντε περίπου ἑκατομμύρια φράγκα
καὶ θὰ ἀρχίσῃ νὰ λειτουργῇ, δοκιμα-
στικῶς, τὸν Δεκέμβριο.

ΟΡΙΣΜΟΙ:

Ἀϋπνία: Ἀρρώστια ἀπὸ τὴν
ὁποία υποφέρουν ἐκεῖνοι ποὺ μέ-
νουν ἄγρυπνοι ὅλη τὴ νύκτα...ἐ-
πὶ μιὰ ὥρα.

Ἡθοποιός: Ἀνὴρ ἀνί-
κανος νὰ σὰς ἀκούσῃ ἂν δὲν μι-
λάτε γιὰ τὸ ἀτομὸ του.

Ἰπποτισμός: Διαγωγὴ τοῦ
ἀνδρὸς πρὸς κάθε γυναῖκα ποὺ
δὲν εἶναι ἡ σύζυγός του.

Διπλωμάτης: Ἐκεῖνος ποὺ
ξέρει νὰ σιωπᾷ σὲ πολλὰς γλώσ-
σας.

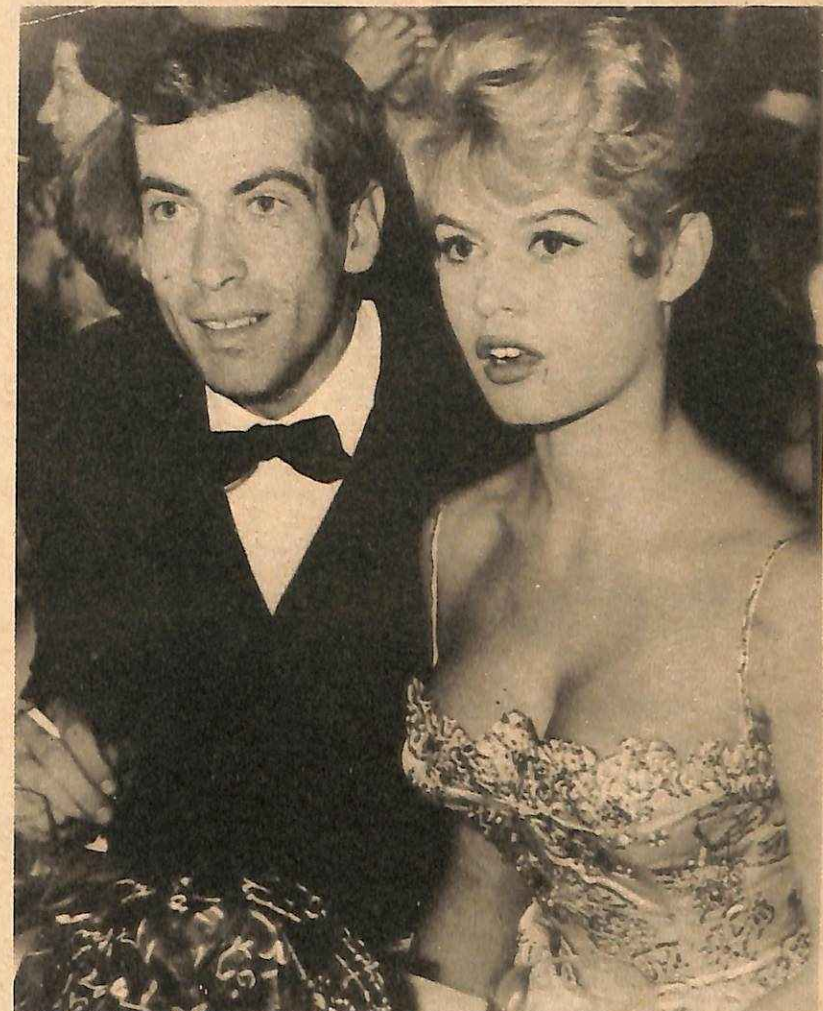
■ ■ Ο ΠΡΩΤΟΣ τεχνιτὸς δορυφόρος
ποὺ θὰ ἐξαπολυθῇ στὸ διάστημα τὸ
καλοκαίρι ἀπὸ τὸ ἀμερικανικὸ ναυτι-
κὸ, θὰ καλύπτεται ἀπὸ ἕνα στρώμα
καθαροῦ χρυσοῦ πάχους ὀκτὼ δεκά-
κις χιλιοστῶν τοῦ χιλιοστομέτρου. Οἱ
εἰδικοί ἐπρόβλεψαν τὸ ἀτόφιο χρυ-
σάφι ἀπὸ τὸ ἀσήμι, ἐπειδὴ θαμπά-
νει πὺδ δύσκολα καὶ ἀντανακλᾷ καλύ-
τερα στὸ φῶς.

■ ■ ΣΤΟ Οὐζμπεκιστάν τῆς Ρωσίας
ἀνακαλύφθηκε σὲ βάθος 120 μέτρων
κάτω ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια τῆς γῆς, ἕνα
πετρελαιοφόρο στρώμα, μήκους 60 χι-
λιομέτρων.

■ ■ ΣΤΟ Ντέρμπυ τῆς Ἀγγλίας ἔ-
γινε ἕνας διαγωνισμὸς εὐλαττίας
παπαγάλων. Ὁ ὠραίος παπαγάλος
Τζόρτζι ἤρθε πρῶτος μὲ 182 λέξεις,
σὲ χρονικὸ διάστημα μικρότερο ἀπὸ
πέντε λεπτά.

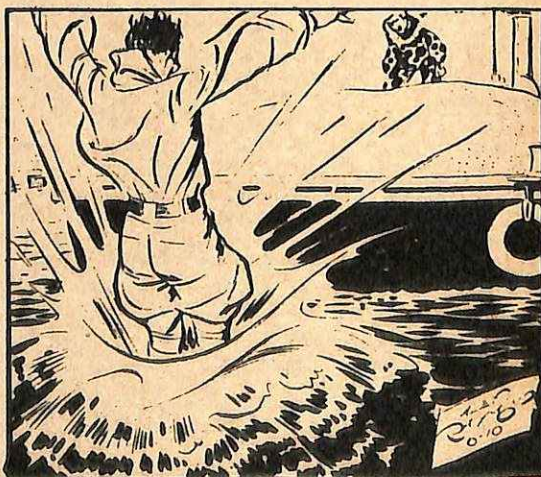
■ ■ ΣΤΟ ΜΕΓΑΡΟ τοῦ ΟΗΕ ἔγιναν
τώρα τελευταία τὰ ἐγκαίνια μιᾶς «αἰ-
θούσης περισυλλογῆς», προσωρινῆς
γιὰ τοὺς ἐκπαιδευτοὺς τῶν διαφόρων
χωρῶν. Ἡ αἴθουσα —ἕνα εἶδος ἐκ-
κλησίας χωρὶς Θεὸ— ἔχει σχῆμα V
καὶ εἶναι ἐπιπλωμένη μόνον μὲ καθί-
σματα ποὺ μοιάζουν μὲ στασίδια. Φω-
τίζεται ἀπὸ ἕνα προβολέα ποὺ ρίχνει
τὴ φωτεινὴ δέσμη του σ' ἕναν τετρά-
γωνο ὀγκο ἀπὸ σίδηρο, ἐντελῶς γυ-
μνὸ, σύμβολο προφανῶς τῆς Θεᾶς τῆς
ὁμοιοῦσας. Κατόπιν αὐτοῦ ὑποτίθεται
ὅτι δλα θὰ πρέπει νὰ πηγαίνουν πε-
ρίφημα εἰς τὰ Ἰνωμένα Ἑθνη. Ἀλ-
λοῖμονον, ἡ αἴθουσα περισυλλογῆς τοῦ
Ο.Η.Ε. εἶναι πάντοτε κενή!

■ ■ ΤΟ ρωσικὸ ἐργοστάσιο μουσικῶν
ὀργάνων Γκόρκι κατασκεύασε ἕνα «πιάνο-
ν-νῆπιον», δέκα φορές μικρότερο ἀπὸ
τὰ συνηθισμένα πιάνο.

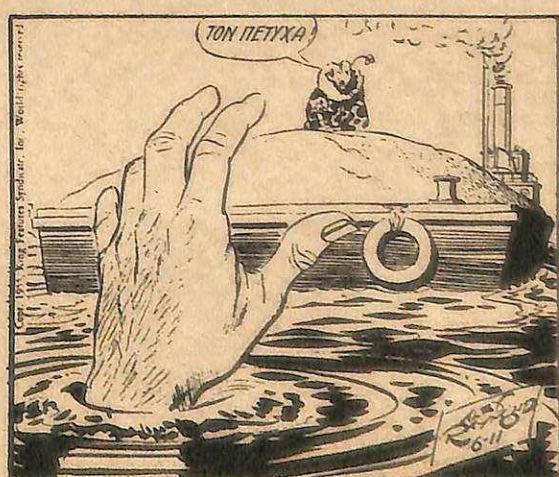
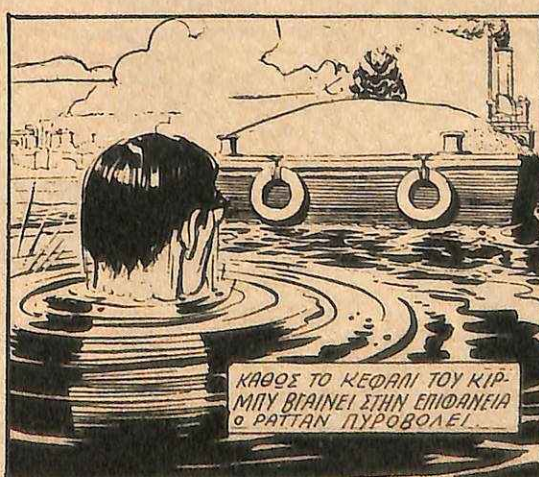
ΤΙ ΘΑ ΓΙΝΗ ΜΕ ΤΟ ΔΙΑΖΥΓΙΟ; Ἡ χαριτωμένη Μπριζίτ Μπαρντό, ἀ-
φού μίλησε σὲ συνέλευσιν τῆς πρὸς τοὺς δημοσιογράφους, γιὰ τὸ προσε-
χὲς διαζύγιό τῆς, ξάφνιασε μετὰ λίγες μέρες τὸ κοσμικὸ Παρίσι στὴν
πρεμιέρα τοῦ «Λίντο» ὅπου ἐμφανίσθηκε μὲ τὸν σύζυγό τῆς Ροζέ Βαντίμ.

Pin Kίρμπυ

53

Pin Kίρμπυ

54

Η Ζωή μας

...τώρα πλέον έχει μπη σ' ένα ρυθμό, με τὰ υπολείμματα της πρωτοχρονιάτικης αίσιοδοξίας. Μά πόσο θά κρατήσουν, αν δεν έχετε άσκήσει τόν έ- αυτό σας να θρίσκη κάπου τή χαρά έξω από τις καθημερινές άσχολίες σας;

* Έχετε «Χόμπυ»;

Έάν δεν έχετε είναι επάναγκες άμέσως να άποκτήσετε. Διότι οι ψυχολόγοι διατείνονται ότι ό τρόπος ζωής του συγχρόνου άν- θρώπου, με τις σκοποφρες του, τις έννοιες του, τόν νευρικό ρυθμό του, επάλλει άπωσδήποτε τήν ύπαρξη ενός τρόπου ξεκουράσματος, είτε θεωρητικού, είτε πρακτικού.

Δέν ύπάρχει, ούσιαστικώς, προσωποποίηση πολιτική, άκαδημαϊκή ή καλ- λυτεχνική πού να μήν έχη άπασχόληση, θεωρητική ή πρακτική, γιά ξε- κούραση ή (μεταξύ μας) και γιά... περισσότερη κούραση, γιατί όλα τὰ «χόμπις» δέν είναι βέβαια άπολύτως ξεκουραστικά.

Τό «χόμπι» του πρόεδρου της Βουλής κ. Κ. Ροδό- π ο υ λ ο υ π.χ. είναι ή ιστιοπλοία. Έχει ένα τρεχαντή- ρι, τόν «Άγιο Νικόλαο», και μόλις βοή καιρό, τὰ κα- λακαίρια, αμεινίζει στό Σαρωνικό, καθισμένος ό ίδιος στό τιμόνι, μ' ένα παλιό ναυτικό πανταλόνι κ' ένα με- γάλο καπέλλο πού δέν θυμίζουν καθόλου τόν πάντοτε ά- φογα ντυμένον αρετόν προϊστάμενον της Έθνικής, με Άντιπροσωπείας.

Τώρα τελευταία ό «Άγιος Νικόλαος», φυσικά, έχει άποκτήσει μιá πολύ πύ πρόσχαρη και νοικοκυρεμένη όψη: Νέα χρώμα- τα, νέα φαναράκια, άψογη καθαριότητα στην «κουβέρτα», ματισμένα σκι- νιά, όλα τὰ δείγματα της παρουσίας μιάς νοικοκυράς.

Τόν χειμώνα τό ζεύγος Ροδοπούλου έχει περισσότερο καιρό να μένη σπύτι, και τότε ό πρόεδρος έχει τήν δυνατότητα ν' άσχολήται με τό δεύ- τερο «χόμπι» του, πού είναι ή συλλογή μερικών σπανίων πανάκων ζω- γραφικής, με ιδιαίτερο αισθητικό ενδιαφέ- ρον.

Από όλους τούς πίνακες, τόν ό πρό- εδρος όσων και ή κ. Δέσποινα Ροδοπούλου προτιμούν έναν μικρό Ροϊμπενς, — σχεδιά- σμα από τό τριάντο «Γοβίας και Άγγε- λος» — καθώς επίσης και έναν φλαμανδι- κό πίνακα της σχολής του Μπρυγκελ, μιά ύπάρχουν βέβαια και άλλα θωρακίστα κομ- μάτια στην συλλογή Ροδοπούλου: Ένας Χατζής, ένας Νόλφ, ό «Νέος με τό Ρόδι» του Γκίζη.

Τό νέο «χόμπι» του Σπύρου Μαρκεζίνη, έξ άλλου, είναι οι δι- σκoi κλασικής μουσικής. Μέχρι πριν από δυό χρόνια δέν είχε ούτε έναν. Τώρα έχει φτάσει τούς 800, προσεκτικά ταξινομημένους και μ' ένα εύ- ρετήριο άψογο και καλλιγραφημένο, — άρμολιότης και αυτή (τίνος άλ- λου;) της κ. Ίέτας Μαρκεζίνη.

Με τήν ίδια ένταση πού άρχίζει ή παύει κάθε πάθος του (από τὰ 100 κοιτάρα τήν ήμέρα τώρα δέν καντίζει ούτε ένα και από τούς 30 καφέ- δες τώρα πίνει... μισόν) ορίστηκε στην συλλογή δικών του μαρκά- ρας, ιδιαίτερα Μπετόβεν πού είναι ό αγαπημένος του.

Έχει περί τούς 90 δίσκους του Μεγάλου Διδασκάλου και τὰ βράδια καθέται με τούς φίλους του και συγ- κοίνει έκτελέσεις, — όπως π.χ. τόν Φούρτ Βαϊγκλερ και τόν Τσαϊκόβι στην έρμηνεία της «Παστοράλ»...

Άλλά τό μόνιμο πάθος του Σπύρου Μαρκεζίνη είναι πάντα, τὰ βιβλία. Με τήν βοήθεια τεσσάρων γενεών (πολλά από τὰ νομικά, ιδίως, συγγράμματα τὰ έχει από τόν πατέρα του και τόν παππού), έδημιούργησε μιá βιβλιοθήκη σχεδόν 10.000 τόμων πού συνεχώς πλουτίζεται από τις τελευταίες έκδόσεις, άρκετές άπ' αυτές με άυτόγραφα τών συγγραφέων. (Έκτός από τούς «Λόγους» του Άντλάι Στήβενσον πού τού χάρισε ό Άβερελ Χάρριμαν και πού έχει ιδιόγραφη άρίερωση και τού Στήβενσον και τού Χάρριμαν!)

Η θανιμάσια αυτή βιβλιοθήκη του σημερινού άρχηγού τών Προεδρι- κών άπλώνεται όχι μόνον σ' όλους τούς τοίχους του μεγάλου σπουδαστη- ρίου, αλλά και όλο τό σπίτι, όπου είναι δυνατόν να σερβιρουν φάρια, και στό πρώτο πάτωμα της πολυκατοικίας όπου είναι τό διαμέρισμα της μη- τός Μαρκεζίνη και όπου διατηρούνται οι παλιές, μεγάλες σαντορινιές βιβλιοθήκες με τις τζαμπορτες και τὰ αύστηρά δεσμάτα από μαύρο δέ- ρμα χρυσόσκαλισμένο...

Τήν τελευταία φορά πού τόν είδα, ό Σπύρος Μαρκεζίνης διάβαζε τήν τελευταία έκδοση του βιβλίου του Έρνεστ Μάρκερ «Από τήν Άλεξάν- δρεια στόν Κωνσταντίνο» και ύπήρχε επίσης πάνω στό γραφείο του, ά- νοικτή, ή «Ιστορία του Βυζαντινού Κράτους» του Όστρογκόρσκου, ή κα- λύτερη βυζαντινή ιστορία κατά τήν γνώμη του.

* Τάραχον όμως και τὰ έπιπονα άθλήματα: Είναι βέβαια γνωστό, π.χ. πώς τό άγαπημένο «σπόρ» του Παναγιώτη Κανελλόπουλου (πού, μεταξύ μας, κ' αν λάβουμε ύπ' όψη μας ότι ό πρόεδρος έχει περάσει τὰ πενήντα, δέν είναι άθλημα άπλώς, αλλά σχεδόν άθλος) είναι τό άερο- πλάνο.

Τήν στιγμήν αυτήν ό κ. Π. Κανελλόπουλος έχει στό ένεργητικό του όκτακόσιες προσγειώσεις και τριακόσιες πενήντα πτήσεις «σόλος», έν τών όποιων όλες σχεδόν με μονοκινητήριο «Χάρβαρντ» ή και με «Μόθ».

Σήμερα, βέβαια, ό κ. Κανελλόπουλος δέν έ- χει τις εύκαιρίες να πετάη πού είχε άλλοτε. Στο νέο πολιτικό του γραφείο της όδου Άκαδημί- ας 33, (διασκευασμένο, όπως πάντα, με μιá θανιμάσια προσωπογραφία του άειμνήστου Δ. Γούναρη), ό κ. Κανελλόπουλος έχει κάτω- ρισσότερον καιρό να δη τούς φίλους του και να φείον Άθηνών, όσων και του γραφείου τών Πατρών.

Άλλά έχει τώρα επίσης περισσότερο καιρό ό κ. Κανελλόπουλος να έ- πιδοθή και στόν άλλον έκείνο τομέα της ζωής του, πού δέν είναι καν «χόμ- πι» ούτε «σπόρ», αλλά πάθος άληθινό και άναντικατάστατο: Τό γ ρ ά ψ ι - μ ο .

Γράφει συνήθως τό βράδυ και όλη τήν Κυριακή. Άλλά όταν τό άπαιτή- σουν οι περιστάσεις γράφει άποσπαστικά και άποσπαστικά, όπως στην πε- ρίπτωση τών «Πέντε διαλόγων» (βλ. ΕΙΚΟΝΕΣ άρ. 53), πού γράφτη- καν στην προσεκλογική περιόδεα της Πελοποννήσου, στις άρχές του περα- σμένου έτους. Ό Πρόεδρος ξυπνούσε στις 5 όπου και αν βρισκότανε και έγραφε επί τέσσερις ώρες μέχρι τις 9...

* Και ό Ξενοφών Ζολώτας;

Τό βασικό του «χόμπι» είναι τό κολύμπι. Κολυμπάει σχεδόν κάθε πρωί, από τόν Άπρίλιο έως τόν Δεκέμβριο, είτε στην Βάρκιζα —όταν βρίσκεται στην Άθήνα — είτε στην Μύκονο και τὰ άλλα νησιά, όταν μπορή να ξεφύγη τό καλοκαίρι.

Κολυμπάει καλά, και πολύ, —και τού άρέσει να δοκιμάξη τήν άντοχή του σε μεγάλες άποστάσεις. Σ' αυτήν τήν συνεχή άσκηση ίσως να όφεί- λεται και ή έντατική άκαδημαϊκή δραστηριότης του, ά- πό τού 1928 πού τελείωσε ό όλος κύκλος τών σπουδών του (Άθήναι-Λειψία-Παρίσι-Λονδίνο), μέχρι σήμερα πού προϊστάται του άνωτάτου έκδοτικού μας ιδρύματος.

Έν τούτοις, παρ' όλον ότι τό οικονομικά άποτελούν τήν κυριότερη και καθημερινή άπασχόληση του Ξενοφών- τος Ζολώτα (και ή βιβλιοθήκη του, πράγματι είναι από τις καλύτερες: περί τούς 7.000 τόμοι) ύπάρχει ένας άλλος τομέας, λιγώ- τερο γνωστός, στόν όποιον στρέφεται τό ενδιαφέρον του μόλις βοή τόν καιρό να κλεισθή στό σπουδαστήριό του, της όδου Μονής Πετρώκη: Η ίατρική και οι φυσικοφίλοσοφικές έπιστήμες. Τά δυό βιβλία πού διαβά- ζει αυτόν τόν καιρό («Christian theologi and natural sciences» του Ε. L. Mascall και «Der christliche cottesclaude und die naturwissenschaft» του Von Karl Heim) είναι ένδεικτικά του είδους τών βιβλίων πού καταλαμβάνουν μιάν δόξαλη- ρη βιβλιοθήκη, της όποιας τήν έπιμέλεια και τήν παρακολούθηση έχει ά- ποκλειστικά ό ίδιος.

Τάραχιν όμως και ένα τρίτο «χόμπι» του σημερινού διοικητού της Τρα- πέζης της Έλλάδος, —τό όποιον γνωρίζουν μόνον οι στενοί του φίλοι: Η βυζαντινή μουσική. Είναι κατηγορημένος όσον όλίγοι στην ήμυνόδια της Όρθοδοξίας, και αν ζούσε σήμερα ό Παπαδιαμάντης ίσως να είχε βοή μιá μεγαλύτερη βοήθεια και κατανόηση από όσην συνήνησε μεταξύ τών συγχρόνων του.

* Ένα άλλο άκόμη πύ χαρακτηριστικό παράδειγμα: Ό κ. Παπαλη- γ ο ύ ρ ας .

Έάν ή άσκηση είναι συχνά άφορηή γιά τήν υιοθέτηση ενός «χόμπι», ό κ. Παναγιώτης Παπαληγούρας δέν έχει άνάγκη από τέτιαν άσκηση. Διανύει καθημερινώς τεράστιες άποστάσεις μέσα στό γραφείο του, όπου δολιτάρει συνεχώς, είτε μιλάει, είτε ύπαγορεύει, είτε προεδρεύει συσκέ- ψων, και ό συνάδελφός του και ύπουργός τών Συγκοινωνιών και Δημο- σίων Έργων, ό κ. Γεώργιος Ράλλης, με τό σύνθημα φλέγμα του, ισχυ- ρίζεται πως ό κ. Παπαληγούρας περπατάει... άκόμη και όταν κάθεται: «Δέν μου λές, Παναγιώτη, τόν έρώτησε κάποτε, πόσα χιλιόμετρα κάνεις όταν μελετάς ένα έγγραφο;»

Όταν θέλει, πάντως, άληθινά να ξεκουράση τό μυαλό του από τὰ τρέ- χοντα προβλήματα (και είναι τόσα και τόσο πολυποικίλα τὰ άμεσα προ- βλήματα του ύπουργείου Έμπορίου!) άρχίζει να λύνει άλλα προβλήματα, αυτήν τήν φορά άλγεβρικά, ή να διαβάξη ένα από τὰ τελευταία βιβλία με τὰ όποια πλουτίζει συνεχώς τήν μαθηματική βιβλιοθήκη του.

Καίτοι άνήκει σε οικογένεια νομομθών, ό Παναγιώτης Παπαληγούρας ένιωθε από μικρός μιá δυνατή κλίση στά Γενικά Μαθηματικά, και δέν έδίστασε, ύφηγητής ήδη της Κοινωνιολογίας στό Πανεπιστήμιο της Γε- νεύης, να έγγραφή στην Μαθηματική Σχολή του ίδιου Πανεπιστημίου ως... πρωτοετής φοιτητής. Τώρα, πού πέρασαν τὰ χρόνια, ή έπίδοσίς του βέβαια έχει φθάσει σε αύστηρά επιστημονικά έπίπεδα, και δέν διστάζει ν' άνοήγη θεωρητικές συζητήσεις με καθηγητάς του Πολυτεχνείου, πολ- λοί από τούς όποιους είναι στενοί του φίλοι.

* Και ή κ. Παπαληγούρα;

Έχει διαλέξει, γιά «χόμπι», αυτό άκριβώς πού γιά τόν σύζυγό της είναι μόνιμος σχεδόν έπαγ- γελματική άσχολία: Τήν πο- λιτική. Έχει αναλάβει σχε- δόν έξ όλοκληρου τήν παρα- κολούθηση του πολιτικού γραφείου του συζύγου της, και, μ' αυτόν τόν τρόπο, τό

κυριότερο «χόμπι» της παραμένει —ό κ. Παπαληγούρας...

Index

ΤΟ ΣΦΥΓΜΟ ΤΟΥ ΕΞΕΤΑΖΕΙΣ, ΣΟΦΙΑ; ΣΤΑΜΑΤΗΣΕ ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΑΙΩΝΕΣ...

ΕΙΔΟΝ ΤΑ ΟΣΤΑ ΤΑ ΓΕΓΥΜΝΩΜΕΝΑ... Η ΣΟΦΙΑ ΟΜΩΣ ΦΙΛΟΣΟΦΕΙ...

«... ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΜΑΤΑΙΟΤΗΣ»

Όταν ή Σοφία Λώρεν, ή ένσάρκωση του πειρασμού, έπισκέπτεται τὰ λείψανα τών άγίων

Τί να έφερε, άραγε, τή Σοφία στις κατακόμβες της έκκλησίας τών Καπουτσίνων της Ρώμης, έκεί ό- που τέσσερις χιλιάδες κεκοιμημένοι άδελφοί του Τάγματος της αύστηρας πενίας και έγκρατείας άνα- παύονται στόν αιώνιο ύπνο τους; Τάχα καμμιá αϊφνί- δια θρησκευτική κρίση, όμοια με τις κρίσεις πού έχουν όδηγήσει χιλιάδες «καλλονές» και «άρχοντες του κόσμου τούτου» στην άπόφαση ν' άπαρνηθούν τή ματαιότητα τών έγκοσμίων και να περάσουν τις ύπόλοιπες ήμέρες του βίου τους έν μετανοία και προσευχή πίσω από τούς σιωπηλούς τοίχους τών κοινοβίων; Η μήπως τό δια- φημιστικό δαιμόνιο τών «προνοιούσας» συνέλαβε αυτή τήν κάπως μακάβρια ιδέα, να προσφέρη στό κοινό τό σφριγηλό κάλλος της άγαπημένης του Σοφίας, κοντά σ' αυτή τήν εικόνα του άδυοσώπτου θανάτου; Ό φα- κός πού συνάδευσε τήν Ιταλική ύδρογονοδόμβα ύπ' άρ. 1, στην κάθοδό της στις σκοτεινές κατακόμβες, μάς άναγκάζει να κλίνωμε ύπέρ της δευτέρας άπόψεως, γι- ατί τέτιου είδους έκδηλώσεις πού δέν γίνονται, σύμφω- να με τήν εύαγγελική έπιταγή, «έν τώ κρυπτή», θυμί- ζουν πολύ φαρισαϊσμό, τό όποιο στην έποχή μας μεθ- ερμηνεύεται: Δ ι α φ ή μ ι σ ι ς. Λοιπόν, έέραμε τή Σο- φία Λώρεν με μαγιά, με σόρτς, με βροδινές τουαλέ- τες, με φουρώ. Τήν είδαμε σά χωριατοπούλα, ψαροπού- λα, μυλωνού, ή πριγκίπισσα. Τή θαμάσαμε (αν όχι τήν ύποκριτική της δεινότητα, τουλάχιστο τὰ ύπόλοιπα προσόντα της) με φόντο έξαίσια μαγευτικά τοπία της Μεσογείου, μεγαλοπρεπή αϊγυπτιακά ανάκτορα, όνει- ρώδη άκρογιάλια... Άλλ' αυτά είναι τετριμμένα μπρο- στά στην τολημή πρωτοτυπία της άντιπαραθέσεως του αιώνιως ζώντος πειρασμού κοντά στην αιώνια άκινή- σια τών «όστων τών γεγυμνωμένων». Και οι «προνοιού- σες» δέν έπεσαν έξω Η αίσθηση πού δημιουργήθηκε στό κοινό ήταν πραγματικά μεγάλη. Όσο γιά τήν αί- σθηση πού γέννησε στην ψυχή της Σοφίας τό μακάβριο θέαμα, έκείνοι πού τή συνάδευσαν όμολογούν ότι πέ- ρασε όλες τις κλιμακώσεις, από τήν άπάθεια, τήν έπι- τηδευμένη άδιαφορία, τήν συγκαταβατική έπίδειξη θάρ- ρους, γιά να καταλήξη σε λίγο σε έκπληξη, θάμβος και φρίκη. Δέν μένει παρά να συγχαρώμε τή θαρρα- λέα κοπέλα γιά τήν άποφασιστικότητα της και αν, παρ' όλα αυτά, ή διαφημιστική έκστρατεία της άφισε κα- νένα τραύμα να της εύχηθούμε περαστικά. ■ ■ ■

Φωτ. Dessena)

ΤΡΟΜΑΞΕ ΠΟΛΥ Η ΩΡΑΙΑ ΣΟΦΙΑ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΗΝ ΦΟΒΕΡΗ ΚΑΙ ΑΝΕΛΕΝΤΗ ΑΛΗΘΕΙΑ...

ΟΙ ΑΘΑΝΑΤΟΙ όρκοι και άναστεναγομοί τής έρωτευμένης κόρης του Καπουλέττου, έπανεληφθήσαν από την Τιέν - Χουάν στο μακρ.νό Πεκίνο.

‘Ο «Ρωμαίος κ’ η ‘Ιουλιέττα» σ’όδο καζαμένιο ωαραφέλασμα

Έχει πάντοτε ενδιαφέρον ή είδηση ότι κάποια κομμουνιστική χώρα άσχολεϊται με τά έργα του δυτικού πολιτισμού, ιδίως όταν ή χώρα αυτή είναι ή Κίνα, πού, έκτός από τό καθεστώς, ριζικές διαφορές στην ψυχούσυνθεση, στη νοοτροπία και στις αισθητικές αντιλήψεις τη χωρίζουν από την ευρωπαϊκή πνευματική κοινότητα.

‘Οστόσο, όλ’ αυτά δέν έμπόδισαν τούς σπουδαστάς τής Δραματικής Σχολής του Πεκίνου νά διαλέξουν τόν «Ρωμαίο και ‘Ιουλιέττα» σάν ένα από τά τέσσερα έργα πού έπρόκειτο νά άνεβάσουν γιά τις εξετάσεις τους.

‘Οργανωμένη από τό Κινεζικό Κεντρικό Θεατρικό ‘Ινστιτούτο, ή Δραματική Σχολή, άπαιτεί μαθητεία δεκαοκτώ μηνών γιά νά χορηγήσει δίπλωμα στους σπουδαστές της. ‘Η έγγραφη γίνεται κατόπιν εισαγωγικών εξετάσεων.

Τόν ήράκλειο άθλο τής μεταφράσεως του Σαίξπηρικού κειμένου στή κινεζικά άνέλαβε ό διάσημος θεατρικός συγγραφέας Τσάο Γιού και τη σκηνοθεσία ή ήθοποιός Ντάν Νί, ή όποία έχει μελετήσει θέατρο στην ‘Αγγλία.

Ο ΤΣΙ-ΤΣΙ-ΜΙΝΓΚ στήθηκε άξιος ‘Ιταλός εύπατριδής. ‘Ανέθηκε όλη την κλίμακα του πάθους πού ώρισε ή μοίρα στους έραστές τής Βερόνας.

Μπορείτε νά ζήσετε πέρα από τήν άχρονία

ΑΡΘΡΟ ΤΗΣ ΛΟΥΣΥ ΚΑΒΑΛΛΕΡ

Όποιος τρέχει, φτάνει πιδ γρήγορα! Αυτή ή φράση κάνει τούς νέους νά δάζουν τά δυνατό τους γιά νά γίνουν διευθυνταί επιχειρήσεων. ‘Αλλ’ αυτές οι πέντε λέξεις περιγράφουν επίσης καλύτερα άπ’ όλες τις άλλες, την πυρετώδη σημερινή ζωή. Λίγοι όμως άπ’ τούς ανθρώπους τής εποχής μας στέκονται ποτέ νά σκεφτούν, πού τούς οδηγεί αυτός ό δρόμος ταχύτητας πρds την έπιτυχία. Θα τούς έπιανε φρίκη άν τόκαναν πότε-πότε. Οι στατιστικές δείχνουν ότι ή θνησιμότης αύξάνει άλματωδώς στις μεγαλοπόλεις.

Μπορεί ό σημερινός άνθρωπος νά νικήσει αυτές τις στατιστικές; ‘Ισως. ‘Αλλά γιά νά τό έπιτύχει, πρέπει πρώτα νά ξέρη τί λένε και ποιά είναι ή σημασία τους:

Στή Ν. ‘Υόρκη, λ.χ., 100 άνθρωποι πεθαίνουν κάθε μέρα (36.000 τό χρόνο) από καρδιοπάθεια. ‘Η θνησιμότης άπ’ αυτή την άρρώστια ξεπερνάει κατά 10% τη θνησιμότητα από καρδιοπάθεια στην υπόλοιπη ‘Αμερική.

‘Αλλά υπάρχει και τό έλκος. ‘Ο διασπτικός διευθυντής επιχειρήσεως ή άνώτερος υπάλληλος πού είναι άναγκασμένος νά φάη τό μεσημέρι «στό πόδι», δέν είναι μόνο τύπος του κινηματογράφου. Μπορείτε νά τόν συναντήσετε παντού, νά τρώη διασπτικά ένα σάντουιτς στο γραφείο του, ή νά σκουπίζει τό γάλα πού χύθηκε στο κοστούμι του... Στή Ν. ‘Υόρκη ή θάνατοι από έλκος είναι κατά 40% συχνότεροι άπ’ τούς ίδιους θανάτους στην υπόλοιπη ‘Αμερική.

ΜΕΓΑΛΕΣ ΠΟΛΕΙΣ, ΠΟΛΛΟΙ ΚΑΡΚΙΝΟΠΑΘΕΙΣ

‘Η κίρρωση του ήπατος έχει γίνει μιά άπ’ τις 10 κυριότερες αίτίες θανάτου στις ‘Ην. Πολιτείες. Καί ενώ σ’ όλη την ‘Αμερική πεθαίνουν κάθε χρόνο από κίρρωση 10,8 άτομα στις 100.000 πληθυσμού, στή Ν. ‘Υόρκη ή έτήσια αναλογία αυτών των θανάτων είναι 18,6 στις 100.000 άτομα...

‘Ο άριθμός των θανάτων από καρκίνο αύξάνει ανάλογα με την αύξηση του πληθυσμού, λέει ό δρ. Ντάνιελ Χόρν, υπودیευθυντής του στατιστικού τμήματος τής ‘Αμερικανικής ‘Αντικαρκινικής ‘Εταιρίας.

Αυτό ισχύει ιδιαίτερα γιά τόν καρκίνο των πνευμόνων. Οι θάνατοι από καρκίνο του πνεύμονος στην πολιτεία τής Ν. ‘Υόρκης άνέρχονται έτησίως σέ 24,8 στις 100.000 άτομα, ενώ στή Βόρειο Καρολίνα δέν φθάνουν παρά στόν άριθμό 7,9. Στήν πόλη τής Ν. ‘Υόρκης ή θνησιμότης είναι 29,3! Αυτοί οι άριθμοί είναι του έτους 1953. Πέρσι, ή θνησιμότης στή Ν. ‘Υόρκη είχε φτάσει τά 31,7, κ’ έχει τάση ν’ άνέβη άκόμα περισσότερο...

Τώρα θα ρωτήσουν μερικοί: Τί σχέση έχει ό ρυθμός τής ζωής στις μεγαλοπόλεις μ’ όλα αυτά; Κι όμως

έχει, και πολύ μεγάλη μάλιστα. Οι μισοί άπ’ τούς πελάτες πού πάνε σήμερα νά συμβουλευθούν τούς γιατρούς πάσχουν από άρρώστιες πού έχουν προκληθή άπ’ την άνησυχία, την ένταση ή τό φόβο.

«Πολλές άπ’ τις σοβαρότερες σωματικές διαταραχές, όπως τό έλκος του στομάχου, ό διαβήτης, οι άρθριτισμοί και ή πίεση, έχουν συχνά ψυχική προέλευση», διαπιστώνει ό δρ. Τζώρτζ Στήνδσον, Ιατρικός σύμβουλος στην ‘Εθνική ‘Εκωση Διανοητικής ‘Υγείας.

ΝΑ ΚΑΠΝΙΖΗ ΚΑΝΕΙΣ ‘Η ΟΧΙ;

‘Ο άριθμός των κατοίκων των μεγαλοπόλεων πού δέν άντέχουν στόν έντατικό ρυθμό τής ζωής και παράρηφονούν είναι επίσης ένδεικτικός του πόσο σκληρή είναι αυτή ή ζωή. ‘Όσο μεγαλύτερη είναι ή πόλη, τόσο ψηλότερη ή αναλογία των διανοητικών άσθενειών, άναφέρει ό δρ. Βενιαμίν Μάλσμπουργκ, διευθυντής του γραφείου στατιστικής τής ‘Υπηρεσίας Διανοητικής ‘Υγείας τής Ν. ‘Υόρκης.

Πολλοί άπ’ τούς «άνθρώπους τής δράσεως» — επιχειρηματίες, μεγαλέμπορους κλπ. — είναι μανιώδεις καπνισταί. Πάνω άπ’ τά 20% των άνδρών, ηλικίας 35—45 έτών πού ζούν στις μεγάλες πόλεις, καπνίζουν περισσότερο από ένα πακέτο την ήμέρα, ενώ ή αναλογία στις μικρές πόλεις είναι 17,2%, και στις άγροτικές περιοχές 13,2%.

‘Η ‘Αμερικανική ‘Αντικαρκινική ‘Εταιρία κι άλλες ομάδες έπιστημόνων μελετούν την πιθανή σχέση άνάμεσα στο κάπνισμα και στόν καρκίνο των πνευμόνων. Οι έμπειρογνώμονες στή καρδιά νοσήματα προσπαθούν νά βρουν άν τό κάπνισμα επιδρά στην ζωτικότητα του σπυδαίου αυτού οργάνου. ‘Εξετάζεται επίσης άν ή συγκεντρώνση καπνών από εργοστάσια κλπ., άποτελή ύπολόγισιμο παράγοντα.

Γενικά τό ζήτημα του καπνίσματος δέν έχει άκόμη διευκρινισθή.

ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΠΙΝΟΥΜΕ;

Λίγοι είναι οι άνθρωποι, στις ξένες ιδίως μεγαλοπόλεις, πού μπορούν νά δουλέψουν χωρίς νά προσφέρουν ποτά στους γνωρίμους και τούς πελάτες τους. ‘Ο άλκοολισμός είναι μεγαλύτερος στις μεγαλοπόλεις, κ’ αϊτία είναι ή έντατική ζωή πού γίνεται εκεί. ‘Ο άνθρωπος, πού τό έπάγγελμά του διακόπτει την οικογενειακή του ζωή, έχει τάση νά γίνη μεγάλος πότης.

‘Αλλά δέν χρειάζεται νά είναι κανείς άλκοολικός γιά νά υποφέρει άπ’ τις συνέπειες του οινόπνευματος. «‘Ας πιούμε κανένα ποτηράκι με κανένα μεζέ, κι άς άποφύγουμε τό βραδιό φαγητό», λένε πολλοί άνθρωποι, πού είναι συχνά καλεσμένοι σέ κοκταίηλ, δεξιώσεις ή πάρτυ. ‘Αρκετοί άπ’ αυτούς παθαίνουν κίρ-

ρωση του ήπατος. Μιά τελευταία έρευνα άπέδειξε πώς ή έλαττωματική διαίτα προκαλεί αυτή την άρρώστια συχνότερα άπ’ τό οινόπνευμα.

Οι κάτοικοι των μεγαλοπόλεων έχουν και μιά άλλη κακή συνήθεια: Τρώνε πάρα πολύ, και κυρίως πράγματα πού δλάρουν. Τό υπερβολικό πάχος συντελεί πολύ στις καρδιακές παθήσεις. Κάθε κιλό πού προστίθεται στο βάρος του ανθρώπου προσθέτει τρία χιλιόμετρα αίμοφόρων άγγείων στο σώμα, και φορτώνει την καρδιά με πολλή περισσότερη δουλειά. Οι άδύνατοι άνθρωποι — λένε οι στατιστικές — ζούν περισσότερο άπ’ τούς χοντρούς.

ΕΞΕΤΑΖΕΣΘΕ ΣΥΧΝΑ

Τί πρέπει λοιπόν νά κάνη ό κάτοικος τής μεγαλοπόλεως γιά νά «νικήσθ» τις στατιστικές και νά φτάσθ σέ μεγάλες θέσεις χωρίς νά πεθάνη νέος;

Πρώτα-πρώτα, εξετάζεσθε συχνά. Μιά τελευταία άμερικανική στατιστική άπέδειξε πώς οι μισοί άπ’ τούς επιχειρηματίες, διοικητικούς κλπ. πού εξετάζονται, έχουν κάποια πάθηση, πού δέν την ύπυπνεύσαν καθόλου.

ΝΑ ΞΕΣΠΑΤΕ ΠΟΤΕ-ΠΟΤΕ

Μην καταπνίγετε τά αισθήματά σας, λένε οι ψυχίατροι.

‘Ας πάρουμε ένα διευθυντή εταιρίας, πού βλέπει ότι τά χαρτιά πού πρέπει νά μελετήσθ είναι άπείσιμα δακτυλογραφημένα. Παίρνει τά έγγραφα στην τσάντα του, και την ώρα τής μεσημερινής διακοπής, κάθεται και τά διορθώνει, βλαστημώντας από μέσα του τούς πάντας. Στις 2, πηγαίνει νά πιή ένα ποτήρι γάλα γιά νά κατευνάσθ τό έλκος του.

‘Ο συνεταιρός, αντίθετος, τά ψέλνει στις δακτυλογράφους άπ’ την καλή. Θυμώνει και φωνάζει και βρίζει. Μπορεί νά μιν είναι πολύ δημοφιλής, αλλά είναι πολύ υγιέστερος.

Θά πητε: Και τί νά κάνη ή καμένη ή δακτυλογράφος, πού δέν μπορεί ν’ άντιμηλήσθ; Είναι καταδικασμένη νά πάθη ψυχασωματικούς πονοκεφάλους, άλλεργίες, ψυχώσεις, δερματικές και πεπτικές διαταραχές; ‘Η άπάντησή είναι: ‘Ας ξεσπάσθ κι αυτή στόν άντρα της, στην άδελφή της ή... μπροστά στόν καθρέφτη!

ΞΕΚΟΥΡΑΖΕΣΘΕ ΟΤΑΝ ΜΠΟΡΗΤΕ

Ναί, άκόμα κι άν έισθε ύποχρεωμένοι νά θυσιάσετε την ώρα του γευμάτος σας, του άπογευματινού τσαγιού σας και του δείπνου σας χάρη τής δουλειάς σας, μπορείτε νά δρήςτε λίγη ώρα γιά άνάπαυση. Σχε-

διάστε τό ως μέτρο τής καθημερινής σας ρουτίνας. Λ.χ. μπορείτε νά πητε σ’ όλους ότι έχετε δύο δεκάλεπτα «συμβούλια» κάθε μέρα. Σ’ όποιον κι άν σας ζητήσθ, λέτε νά περιμένη.

ΑΣΚΕΙΤΕ ΤΟΥΣ ΜΥΣ ΣΑΣ

Μη φοβάσθε τη συστηματική άσκηση. Είναι πολύ μεγαλύτερος ό κίνδυνος άπ’ την έλλειψη άσκήσεως, παρά άπ’ την υπερβολή. ‘Η άσκηση δέν βλάπτει την γερή καρδιά, ούτε προκαλεί καρδιοπάθειες, όταν γίνεται με μέτρο.

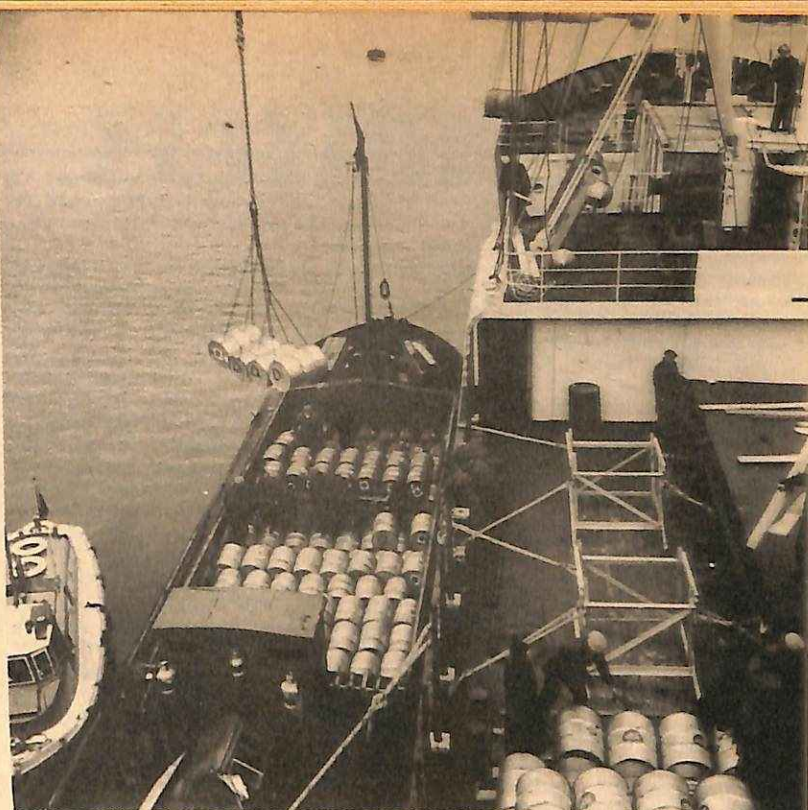
Οι μύς σας θα καταρρεύσουν πολύ πριν άπ’ την καρδιά σας, ιδίως άν περνάτε 40, 50 ή 60 ώρες την έβδομάδα καθισμένοι στο γραφείο σας.

‘Αν δέν έιστε ό τύπος του ανθρώπου πού παίζει γκόλφ, τένις ή κολυμπάει, προσεχθήστε νά περπατήσετε λίγο περισσότερο, νά πάτε στο γραφείο σας με τά πόδια (τουλάχιστον ένα μέρος του δρόμου).

Μην αφήνετε τά επαγγελματικά γεύματα ή τά κοκταίηλ νά σας παχαίνουν. ‘Απ’ την άλλη μεριά όμως, δέν υπάρχει λόγος νά προκαλήτε τη γενική προσοχή μασώντας ένα φύλλο μαρουλιού. Μπορείτε νά πηγαίνετε σ’ όλα τά επαγγελματικά τραπέζια, τις δεξιώσεις, τά κοκταίηλ κλπ., χωρίς ν’ αύξάνετε τό βάρος σας.

‘Ενας ‘Αμερικανός επιχειρηματίας, πού πηγαίνει κατά μέσο όρο σέ όχτώ κοσμικές συγκεντρώσεις την έβδομάδα, βρήκε ένα καλό σύστημα γιά ν’ άποφύγθ τό περιττό βάρος: Ξέρει πού κρύβονται οι θερμίδες και τις άποφύγει σάν τό διάβολο. ‘Επειδή του άρδσει νά πίνη με μέτρο, προτιμάει τό μαρτίνη άπ’ τό ούίσκυ στά κοκταίηλ πάρτυ, και δέν παίρνει ποτέ πατατάκια ή φουντούκια... Ξέρει πώς δυο-τρεις χούφτες άπ’ αυτά τά «μικροπραγματάκια» ίσοδυναμούν, σέ θερμίδες, μ’ ένα πλήρες γεύμα. ‘Αποφύγει στά γεύματα τις παχιές σαλάτες, τό βούτυρο, τό ψωμί, τη σάλτσα, τις κρέμες, τη ζάχαρη. Μιά διαίτα 1.000 θερμίδων ήμερησίως μπορεί νά γίνη 2.000, χωρίς την προσθήκη κανενός «πιάτου», άπλως με την προσθήκη λίγου βουτύρου στά χόρτα, λίγης ζάχαρης και κρέμας στόν καφέ, ένός βουτήματος στό τσάι...

‘Η διαμονή στά προάστια είναι άραγε καλύτερη γιά την υγεία; Δέν υπάρχει άμφιβολία ότι θάγετε εκεί καθαρότερο άέρα τά βράδια και τά ούηκ — έντ, και ότι μπορείτε νά κάνετε σπορ πού εύκολα. Μά βασικά, εκείνος πού εργάζεται στην πόλη ύφίσταται την ένταση τής ζωής τής πόλεως. ‘Εκείνο πού έχει σημασία δέν είναι πού ζήτε, αλλά πώς ζήτε. Τό σώμα σας μπορεί ν’ άντιμεταπίσθ την ένταση τής πόλεως — με τη βοήθειά σας! ■ ■ ■

ΩΣ ΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΣΤΙΓΜΗ τής άναχωρήσεως, οι μαουνες πού είχαν πλευρίσει τό «Μάγγο Ντάν» τό έφωδίαζαν γιά τό μακρινό ταξίδι.

‘Αναχώρηση γιά λόν ‘Ανταρκτικό

Ένα μουντό μεσημέρι του περασμένου Νοέμβρη, τό μικρό δανέζικο μότορσιπ «Μάγγο Ντάν» έλυσε τούς κάβους του από την προβλήτα τής γέφυρας του Πύργου, και γλιότρησε, άργά-άργά στά βολά νερά του Τάμεση. ‘Αρχισε τό μεγάλο του ταξίδι γιά την ‘Ανταρκτική.

Περισσότερο από δυο μήνες θα κρατήσθ ή διαδρομή ως τό μακρινό τέρμα της, και τά τριανταδυό μέλη τής άποστολής, πού τό ταξίδι τους σχετίζεται με τη συμμετοχή τής ‘Αγ-

γίας στο Διεθνές Γεωφυσικό ‘Ετος, θα λείψουν τουλάχιστον δυο χρόνια από την πατρίδα τους.

Στό κατάστρωμα του μικρού πλοίου ήταν στοιβαγμένοι πάνω άπό 300 τόνοι έφοδίων, περιλαμβανομένων πετρελαίου και τροφίμων. Στην κορυφή του σωρού ήταν στερεωμένα γερά δυο άεροπλάνα τά όποια θα χρησιμοποιηθούν γιά άνιχνεύσεις πάνω από τις άπέραντες παγωμένες έκτάσεις.

ΣΙΓΑ-ΣΙΓΑ, τό «Μάγγο Ντάν» γλιστράει στά σκεπασμένοι από όμίχλη νερά του Τάμεση. ‘Αντίο Λονδίνο... ‘Αντίο πατρίδα... Καλήν άντάμωση

»Όπου, εις ὅποιαν δηλαδὴ ἐκλογικὴν περιφέρειαν, ὠρισμένον κόμμα ἤθελε λάβεi τὴν ἀπόλυτον πλειοψηφίαν τῶν ἐγγεγραμμένων ἐκλογέων καὶ ὅχι ἀπλῶς τῶν ψηφισάντων, ἐκεῖ θὰ ἦτο ὁρθὸν ἡ κατανομὴ τῶν ἐδρῶν νὰ γίνῃ σύμφωνα μετὰ τῶν ἀμιγῆς πλειοψηφικῶν συστημάτων. Νὰ δοθοῦν δηλαδὴ ὅλαι αἱ ἐδραὶ εἰς τὸ κόμμα τοῦτο. Διαφορετικά, εἰς μίαν ἐκλογικὴν περιφέρειαν εἰς τὴν ὁποίαν ὠρισμένον κόμμα δὲν ἔλαβε μὲν τὴν ἀνωτέραν πλειοψηφίαν, ἔλαβεν ὅμως ἐπὶ αὐτοῦ πλέον τοῦ ἡμίσεος τοῦ συνόλου τῶν ψήφων τὴν μετασφόντων εἰς τὴν ἐκλογὴν, εἰς τὸ κόμμα τοῦτο νὰ περιέρχωνται τὰ δύο τρίτα τοῦ συνόλου τῶν ἐδρῶν τῆς περιφέρειας, τὸ δὲ ἄπομεινον ἕνα τοῖσιν νὰ κατανέμηται μεταξὺ τῶν ἄλλων συνδυασμῶν, ἀναλόγως τῆς κομματικῆς τῶν δυνάμεως, ἥτοι τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψήφων, τὰς ὁποίας ἔλαβον εἰς τὴν περιφέρειαν ταύτην. Τέλος, εἰς τὰς περιφέρειὰς ἐκείνας εἰς τὰς ὁποίας αἱ ψήφοι διανομήσθησαν μεταξὺ τῶν διαφόρων κομμάτων καὶ κανὲν ἐκ τούτων δὲν συγκεντρῶσε τὴν ἀπόλυτον πλειοψηφίαν τοῦ συνόλου τῶν ψηφισάντων, νὰ ἐφαρμοζέται τὸ ἀναλογικὸν σύστημα.

»Τὸ ὕψ' ἡμῶν προτεινόμενον ἐκλογικὸν σύστημα, αἱ λεπτομέρειαι λειτουργίας τοῦ ὁποίου δὲν δύναται, βεβαίως, νὰ καθορισθοῦν ἐδῶ, ἔχει τὰ ἀκόλουθα πλεονεκτήματα:

α) Παρέχει εἰς τὸν ἐκλογέα τὴν εὐχέρειαν νὰ δώσῃ τὴν ψήφον του καὶ ὑπὲρ ὠρισμένου ὑποψηφίου, οἱ ὅποιοι εἴτε δὲν περιλαμβάνονται εἰς τὸν συνδυασμὸν τοῦ κόμματός του, ἄλλ' εἰς ἄλλους συνδυασμούς, εἴτε ἐξετέθησαν ἀνεξαρτήτως, εἴτε ἀνήκουν μὲν εἰς τὸ ἴδιον μὲ αὐτὸν κόμμα, δὲν ἐπέτυχον ὅμως νὰ περιληφθοῦν εἰς τὸν συνδυασμὸν του, ἀποκλεισθέντες αὐτοῦ διὰ λόγους ἀναγκαζομένους εἰς τὰς ἐπιπτώσεις τῶν κομματικῶν ἐννοιῶν ἢ ἄλλους. Μειώνεται οὕτω ἐν τινὶ μέτρῳ ἡ παντοδυναμία τοῦ κομματικοῦ ἀρχηγοῦ καὶ τοῦ περιβάλλοντος αὐτοῦ καὶ ἐξουδετερώνονται κῆπως αἱ ἀντιδράσεις κατὰ προσώπων ἱκανῶν μὲν, μὴ ἔχοντων ὅμως μεγάλην κομματικὴν ἐπιτιμολογία καὶ μὴ διασθετώντων ἰσχυροῦς ὑποστηρίξεις. Διευκολύνεται ἐπίσης καὶ ἡ εἴσο-

δος εἰς τὴν Βουλὴν προσώπων, τὰ ὁποία δὲν ἔχουν δεσμοὺς πρὸς ὠρισμένον ἐκ τῶν ὑφισταμένων κομμάτων.

β) Συνδυάζεται τὸ πλειοψηφικὸν πρὸς τὸ ἀναλογικὸν σύστημα κατὰ ἕν μέτρον, τὸ ὁποῖον ἐπιτρέπει ἄφ' ἑνὸς μὲν τὴν ἀπόλυτον ἢ τὴν σχετικὴν, —κατὰ τὰ δύο τρίτα— ἐπικράτησιν τοῦ καταφανῶς πλεοψηφούντος κόμματος εἰς ἐκάστην ἐκλογικὴν περιφέρειαν, ἄφ' ἑτέρου δὲ τὴν εκπροσώπησιν εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τῶν κομμάτων τῆς μειοψηφίας —ἐκεῖ ὅπου, ὡς ἐκ τῆς γενομένης κατανομῆς τῶν ἐκλογέων, ὁ λαὸς ἐμφανίζεται καταφανῶς διηρημένος.

γ) Μὲ τὴν καθιέρωσιν τῶν ἀρχῶν τοῦ συστήματος, τὸ ὁποῖον προτείνωμεν, ὑπάρχει μία μεγάλη καὶ βέβαιος ἐλπίς συμμετοχῆς εἰς τὰς ἐκλογὰς ἀριθμοῦ ἐκλογέων πολὺ μεγαλυτέρου ἀπὸ ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος παρετηρήθη ἕως τῶρα. Διότι εἶναι φυσικὸν τὰ ἰσχυρὰ εἰς ὠρισμένην ἐκλογικὴν περιφέρειαν κόμμα, δεξιά, κεντρικὰ ἢ ἀριστερά, νὰ καταβάλουν ὅλας τὰς προσπάθειας τῶν πλησίον τῶν ὁπαδῶν τῶν διὰ τὴν ἐπιτύχον ἐἴτε τὴν ἀπόλυτον πλειοψηφίαν τῶν ἐγγεγραμμένων ἐκλογέων, ὅποτε θὰ λάβουν τὸ σύνολον τῶν ἐδρῶν, εἴτε καὶ τὴν ἀπόλυτον πλειοψηφίαν τῶν ψηφισάντων, ὅποτε θὰ λάβουν τὰ δύο τρίτα τῶν ἐδρῶν τούτων.

δ) Τὸ ὕψ' ἡμῶν προτεινόμενον σύστημα, ἀποβλέπον εἰς ἕνα ἀνεκτὸν ἀπὸ ὅλους συνδυασμῶν δύο ἄκρας ἀντιθέτων συστημάτων, ἀναλογικὸν καὶ πλειοψηφικὸν, περιέχει ἴσως, ὅπως ἄλλωστε κατὰ κανὸνα τὰ προϋόντα τῆς ἀνθρωπίνης σκέψεως, καὶ τὴν δόσιν αὐθαιρεσίας, ἡ αὐθαιρεσία ὅμως αὕτη εἶναι μικρότερα ἀπὸ κάθε ἄλλην ἀναφερομένην εἰς τὸ πρῶτον καὶ τὸ ἐκλογικὸν καθεστῶς. Διότι τὸ μὲν πλειοψηφικὸν σύστημα, καίτοι ἀποτελεῖ ἐφαρμογὴν τῆς ἀρχῆς τῆς γενικῆς βουλῆσεως ἐκπρασπομένης ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας, παρουσιάζει τὸ μειονεκτήμα ὅτι ἀγνοεῖται ἡ μειοψηφία τῶν ἐκλογέων, ἔστω καὶ ἀν αὕτη ὑπολείπεται καὶ κατὰ μίαν ἀκόμη ψήφον τῆς πλειοψηφίας, πράγμα τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι σύμφωνα μὲ τὴν ἀρχὴν τῆς ἐκπροσώπησεως τοῦ συνό-

λου τῶν ἐκλογέων, καὶ παρουσιάζει κινδύνους ὡς ἐκ τῆς ἐλλείψεως ἰσχυρᾶς ἐν τῇ Βουλῇ μειοψηφίας καὶ ὡς ἐκ τῆς δυσφορίας, τὴν ὁποίαν προκαλεῖ τὸ γεγονός τῆς ἀγνοήσεως τῆς θελήσεως μεγάλου τμήματος ἐκλογέων. Τὸ δὲ ἀμιγῆς ἀναλογικὸν σύστημα, παρέχει μὲν φωτογραφικὴν, τρόπον τινά, εἰκόνα τῆς βελήσεως τῶν διαφόρων πολιτικῶν ἀποχρώσεων τοῦ λαοῦ, δὲν εὐνοῖ ὅμως ἐξαιρετικὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς διεποῦσης τὴν Δημοκρατίαν ἀρχῆς, κατὰ τὴν ὁποίαν εἰς περίπτωσιν διφωνίας μεταξύ τοῦ λαοῦ ποῖται νὰ ὑπερισχῇ καὶ νὰ ἐπιβάλλεται ἡ θέλησις τῶν περισσοτέρων, διότι ἄλλως δὲ ἐφθάνομεν εἰς τὸν ἐμφύλιον πόλεμον καὶ τὴν ἀναρχίαν, ἡ ὁποία «ἄλλως τὰς πόλεις». Θὰ εἴχομεν δὲ λίαν ἐνδεχομένως ὡς συνέχοντες τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ συστήματος τούτου, ἥτοι τοῦ ἀναλογικοῦ, καὶ σχετικὴν ἢ ἀπόλυτον ἀδυναμίαν σχηματισμοῦ ἰσχυρῶν καὶ σταθερῶν κυβερνήσεων, καὶ συνεπῶς συχνὰς ἐναλλαγὰς αὐτῶν εἰς τὴν ἐξουσίαν καὶ περιτροπὴν τῆς χώρας εἰς οὐσιαστικὴν ἀκυβερνησίαν. Ἐπειδὴ, λοιπὸν, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἔχουμεν πρὸ πάντων ὑπ' ὄψιν κατὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος δὲν εἶναι τὸ συμφέρον τῶν κομμάτων, τὸ ὁποῖον ποικίλλει ὅχι μόνον καθ' ἕν ἕκαστον ἐξ αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ αὐτὸ κόμμα κατὰ διαφόρους ἐποχάς, ἐπειδὴ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον προέχει εἶναι τὸ συμφέρον τοῦ τόπου καὶ ἐπειδὴ διὰ μίαν καλὴν, δικαίαν καὶ ἐπὶ σταθερὰς λαϊκῆς βάσεως στηριζομένην διακυβέρνησιν τούτου πρέπει νὰ συνδυασθοῦν τὰ πλεονεκτήματα τῶν δύο ἄκρων συστημάτων, ἀποφευγομένων ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ τῶν μειονεκτημάτων, νομίζομεν ὅτι μὲ τὴν υιοθετήσιν τοῦ παρ' ἡμῶν προτεινόμενου μικτοῦ συστήματος θὰ καταστή δυνατὸν νὰ ἐπιτύχουμεν ἀποτελέσματα καλῦτερα καὶ ἱκανοποιητικώτερα ἢ τὰ ἐκείνα, τὰ ὁποία ἐσημειώθησαν ἕως τῶρα ἀπὸ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν συστημάτων πλειοψηφικοῦ, ὅσον καὶ τοῦ ἀμιγροῦς ἀναλογικοῦ.

θ) Μὰς ἀντιταχθῇ ἴσως ὅτι μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ὡς ἂν συστήματος δὲν εἶναι σύμφωνα μὲ τὴν ἀρχὴν τῆς ἐκπροσώπησεως τοῦ συνό-

λου τῶν ἐκλογέων, καὶ παρουσιάζει κινδύνους ὡς ἐκ τῆς ἐλλείψεως ἰσχυρᾶς ἐν τῇ Βουλῇ μειοψηφίας καὶ ὡς ἐκ τῆς δυσφορίας, τὴν ὁποίαν προκαλεῖ τὸ γεγονός τῆς ἀγνοήσεως τῆς θελήσεως μεγάλου τμήματος ἐκλογέων. Τὸ δὲ ἀμιγῆς ἀναλογικὸν σύστημα, παρέχει μὲν φωτογραφικὴν, τρόπον τινά, εἰκόνα τῆς βελήσεως τῶν διαφόρων πολιτικῶν ἀποχρώσεων τοῦ λαοῦ, δὲν εὐνοῖ ὅμως ἐξαιρετικὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς διεποῦσης τὴν Δημοκρατίαν ἀρχῆς, κατὰ τὴν ὁποίαν εἰς περίπτωσιν διφωνίας μεταξύ τοῦ λαοῦ ποῖται νὰ ὑπερισχῇ καὶ νὰ ἐπιβάλλεται ἡ θέλησις τῶν περισσοτέρων, διότι ἄλλως δὲ ἐφθάνομεν εἰς τὸν ἐμφύλιον πόλεμον καὶ τὴν ἀναρχίαν, ἡ ὁποία «ἄλλως τὰς πόλεις». Θὰ εἴχομεν δὲ λίαν ἐνδεχομένως ὡς συνέχοντες τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ συστήματος τούτου, ἥτοι τοῦ ἀναλογικοῦ, καὶ σχετικὴν ἢ ἀπόλυτον ἀδυναμίαν σχηματισμοῦ ἰσχυρῶν καὶ σταθερῶν κυβερνήσεων, καὶ συνεπῶς συχνὰς ἐναλλαγὰς αὐτῶν εἰς τὴν ἐξουσίαν καὶ περιτροπὴν τῆς χώρας εἰς οὐσιαστικὴν ἀκυβερνησίαν. Ἐπειδὴ, λοιπὸν, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἔχουμεν πρὸ πάντων ὑπ' ὄψιν κατὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος δὲν εἶναι τὸ συμφέρον τῶν κομμάτων, τὸ ὁποῖον ποικίλλει ὅχι μόνον καθ' ἕν ἕκαστον ἐξ αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ αὐτὸ κόμμα κατὰ διαφόρους ἐποχάς, ἐπειδὴ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον προέχει εἶναι τὸ συμφέρον τοῦ τόπου καὶ ἐπειδὴ διὰ μίαν καλὴν, δικαίαν καὶ ἐπὶ σταθερὰς λαϊκῆς βάσεως στηριζομένην διακυβέρνησιν τούτου πρέπει νὰ συνδυασθοῦν τὰ πλεονεκτήματα τῶν δύο ἄκρων συστημάτων, ἀποφευγομένων ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ τῶν μειονεκτημάτων, νομίζομεν ὅτι μὲ τὴν υιοθετήσιν τοῦ παρ' ἡμῶν προτεινόμενου μικτοῦ συστήματος θὰ καταστή δυνατὸν νὰ ἐπιτύχουμεν ἀποτελέσματα καλῦτερα καὶ ἱκανοποιητικώτερα ἢ τὰ ἐκείνα, τὰ ὁποία ἐσημειώθησαν ἕως τῶρα ἀπὸ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν συστημάτων πλειοψηφικοῦ, ὅσον καὶ τοῦ ἀμιγροῦς ἀναλογικοῦ.

θ) Μὰς ἀντιταχθῇ ἴσως ὅτι μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ὡς ἂν συστήματος δὲν εἶναι σύμφωνα μὲ τὴν ἀρχὴν τῆς ἐκπροσώπησεως τοῦ συνό-

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Ἀπαντοῦν οἱ κ. κ. Γ. Παπανδρέου, Μ. Παπαγεωργίου, Ἄλ. Μπαλτατζής, Π. Πιπινέλης.

Ἐπιμέλεια ἐρεύνης: Γ. Κ. ΒΕΝΙ-ΖΕΛΟΣ

1.000.000 δολλάρια (Συνέχεια ἀπὸ σελ. 35)

ῥάσω ἕνα μαργαριταρένιο κολλίε. Ἀληθινὰ μαργαριτάρια.

Τὰ μάτια τῆς Ἀνναμπελ γύρισαν γιὰ ν' ἀκολουθήσουν τὸ βλέμμα τῆς Μίτζ.

—Μάλιστα, εἶπε ἀργά. Θαρρῶ πῶς εἶναι σπουδαία ἰδέα. Καὶ θὰ κἀνὴν ἐντύπωση, γιὰτὶ τὰ μαργαριτάρια φοροιοῦνται μὲ δτιδήποτε.

Ζυγώσανε στὴ βιτρίνα καὶ κολλήσανε στὸ τῆξιμ τῆς. Τίποτε μὴν ἔνα ἀντικείμενο —μὰ διπλὴ σειρὰ πελώρια καὶ λεῖα μαργαριτάρια, πασιμένα μ' ἕνα σμαράγδι γύρω ἀπὸ ἕνα λεπτὸ τριανταφυλλένιο λαιμὸ ἀπὸ βελούδο.

—Πόσο λὲς νὰ κἀνῃ; εἶπε ἡ Ἀνναμπελ.

—Μπᾶ, ποὺ νὰ ξέρω, εἶπε ἡ Μίτζ. Πολλά, ὑποθέτω.

—Σοὺ βαστάει νὰ πᾶς νὰ ρωτήσης;

—Ἐν τάξει, εἶπε ἡ Μίτζ. Νὰρῶθης ὅμως μαζί μου.

Ἐβλεπε ψυχρὰ μερσί, στὸν πορτιέρο ποὺ τὴς ἔμπασε μέσα. Ἦταν ἕνα ἀπαλόχορο δομάτιρ, δροσερὸ καὶ σωστήλῳ, μὲ φαντάσματα στοὺς τοίχους καὶ παχειὰ χαλιὰ καταγῆς. Ἀλλὰ τὰ κορίτσια ἔχον παρὶ μίαν

ἔκφραση πικρῆς περιφρόνησης, σὰ νὰ ἔμπαιναν σὲ γυροουνοστάσι.

—Ἐνας λεπτὸς καὶ ἀδρὸς ὑπάλλληλος τὴς πλησίασε μὲ μίαν ὑπόληψη. Τὸ εὐχάριστο παρῶσαί του δὲν ἔδειχνε καμμίαν κατάπληξη ἀπὸ τὴν παρουσίαν του.

—Καλησπέρα σας, εἶπε. Ὁ τόνος του ἔδειχνε πῶς ποτὲ δὲν θὰ τὸ ξεχνούσε ἂν ἔχον τὴν εὐγενέστατην καλωσύνην νὰ δεχτοῦν τὸ ἀπαλόχορο καλωσόρισμά του.

—Καλησπέρα σας, εἶπανε ταυτόχρονα καὶ διδίδια παγερά, ἡ Ἀνναμπελ καὶ ἡ Μίτζ.

—Σὲ τί μπορῶ;... εἶπε ὁ ὑπάλλληλος.

—Ω, ἔτσι κοιτοῦσαμε, εἶπε ἡ Ἀνναμπελ. Ἐμοῖαζε σὰ νὰ ἔβριχνε τὰ λόγια τῆς ἀπὸ τὸ ὕψος κάποιου θρόνου.

Ὁ ὑπάλλληλος ὑποκλίθηκε.

—Ἡ φίλη μου καὶ ἐγώ, ἔτσι ἔτυχε καὶ περνοῦσαμε, εἶπε ἡ Μίτζ καὶ σταμάτησε, λὲς καὶ ἤθελε ν' ἀκούσῃ τὴν φράση τῆς. Ἡ φίλη μου ἀπὸ δῶ καὶ ἐγώ, ἐξοκολούθησε, ἔτσι λέγαμε ἀπλῶς, πόσο νὰ στοιχίζουν ἀραγε τὰ μαργαριτάρια ποὺ ἔχετε στὴ βιτρίνα.

—Α, μάλιστα, εἶπε ὁ ὑπάλλληλος.

Ἡ διπλὴ σειρὰ Διακόσιες πενήντα χιλιάδες δολλάρια, μαντάμ.

—Βέβαια, εἶπε ἡ Μίτζ.

Ὁ ὑπάλλληλος ὑποκλίθηκε.

—Ἐξαιρετικὰ περτωτημένη ἐργασία, εἶπε. Μήπως θέλετε νὰ τὸ δῆτε;

—Ὁχι, εὐχαριστῶ, εἶπε ἡ Ἀνναμπελ.

—Ἡ φίλη μου καὶ ἐγώ, ἔτσι ἀπλῶς περνοῦσαμε κατὰ τύχη, εἶπε ἡ Μίτζ.

Γύρισαν νὰ φύγουν. Νὰ πᾶνε, κατὰ πῶς ἔδειχνε τὸ ὕψος τους, ἐκεῖ ποὺ τὴς περιμένε τὸ ἀμάξι τους. Ὁ ὑπάλλληλος πῆδησε σὰ σούστα μπροστά τους καὶ ἀνοῖξε τὴν πόρτα. Τυποκλίθηκε ὡς πέρασαν πλάι του.

Καθὼς περπατοῦσαν στὴ Λεωφόρο, τὰ κορίτσια ἔχον ἀκόμη τὴν περιφρόνηση χαλαρὴν ἐν τῷ πρόσωπῳ τους.

—Γιὰ τὸ Θεό! εἶπε ἡ Ἀνναμπελ. Τὸ βάξι τὸ μυαλό σου;

—Διακόσιες πενήντα χιλιάδες δολλάρια! εἶπε ἡ Μίτζ. Δηλαδὴ μὰς κάνει ἀκριβῶς τὸ ἕνα τέταρτο ἀπὸ τὸ ἑκατομύριον.

—Δὲν ἦταν στὰ καλά του, εἶπε ἡ Ἀνναμπελ.

Συνέχισαν τὸν περίπατο. Λίγο-λίγο, ἡ περιφρόνηση χανόταν —ἀργά-ἀργά, ὥσπου ἔβρισκε ὀλόκληρα, λὲς καὶ καὶ στράγγιζε ἀπὸ μέσα τους. Καὶ μαζί μ' αὐτὴν χάθηκε καὶ τὸ ὕψος καὶ τὸ πριγκιπικὸ τους περπάτημα. Οἱ ὁμοῖοι τους κατὰστάσανε, σέρναν τὰ ἡμέτατά τους. Σκοίντριζαν ἀπρόσχετα ἡ μὴ πᾶνω τὴν ἄλλη, καὶ ξανατινάζονταν πέρα. Ἦτανε μονιγές, τὰ μάτια συννεφιασμένα.

Ἐφάνον, ἡ Μίτζ ὄρθωσε τὸ παράστημά της, τῖναξε τὸ κεφάλι ψηλά καὶ μίλησε καθάρια καὶ δυνατά:

—Ἀκουσε, Ἀνναμπελ, εἶπε. Προσέξε. Τὶπότες πῶς ἵναρχει κάποιος ἀπίστευτα πλούσιος. Μὲ κατάλαβες; Δὲν τὸν ξέρεις προσωπικὰ, ἀλλὰ ἐκεῖνος κάποιον σὲ εἶδε καὶ ἀποφασίζει κατὰ νὰ σοὺ προσέφερῃ... Λοιπὸν εἶναι γέρος, γέρος ὅσο δὲν παίρνει, κατάλαβες; Καὶ λοιπὸν, πεθαίνει αὐτὸς ὁ κύριος, ἔτσι μαλακά, σὰ νὰ πέφτῃ στὸν ἔρπον, καὶ μετὰ, σοὺ ἀφίνει δέκα ἑκατομύρια δολλάρια. Ἐσὺ τὴ θὰ κἀνῃς πρῶτα-πρῶτα μὲ τούτα τὰ χρήματα;

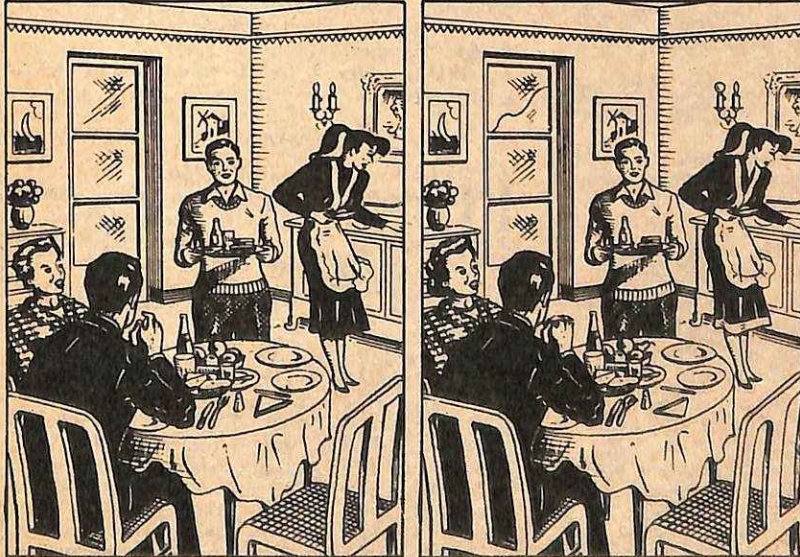
Εἰκονογράφηση ΓΙΟΥΛΗΣ ΓΑΛΑΝΗ

ΤΙ ΛΕΝΕ ΤΑ ΣΤΑΡΑ

Γιὰ τὴν ἐβδομάδα ἀπὸ 7 ἕως 13 Ἰανουαρίου 1957

- ΚΡΙΟΣ.**—Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 21 Μαρτίου-20 Ἀπριλίου: Νέαι ὀρίζοντες ξανοίγονται μπροστὰ σας. Σκεφθεῖτε λογικὰ καὶ χωρίς ἐνθουσιασμοὺς πρὶν διαλέξετε τὸν δρόμο ποὺ θ' ἀκολουθήσετε μὲ τὸν καινούργιο χρόνο. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Πέμπτη, ἀριθ. 7.
- ΤΑΥΡΟΣ.**—Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 21 Ἀπριλίου-20 Μαΐου: Οἱ μικροδιαφορὲς δὲν πρέπει νὰ σας ἀπελπίζουν κάθε φορὰ ποὺ ἐτοιμάζεσθε νὰ κάνετε κάτι καλὸ. Ἐχετε περισσὴν αὐτοπεποίθησιν. Θὰ σας βοηθήσῃ πολὺ. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Σάββατον, ἀριθ. 3.
- ΔΙΔΥΜΟΙ.**—Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 21 Μαΐου-21 Ἰουνίου: Οἱ μεγάλες ἀποφάσεις δὲν πρέπει νὰ τρομάζουν τοὺς ἀνθρώπους μὲ τὴν δική σας δυναμικὴ προσωπικότητα. Νὰ τολμήσετε τὰ πάντα. Τὰ ἀστρα σας εὐνοοῦν. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Δευτέρα, ἀριθ. 6.
- ΚΑΡΚΙΝΟΣ.**—Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 22 Ἰουν.-22 Ἰουλίου: Νὰ συνεχίσετε τὴν τακτικὴν τῶν διπλωματικῶν ἐλιγμών. Ἐχουν ἀποδεχθῇ νομοδικοὶ γιὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν δυσχερειῶν τῆς ἐποχῆς σας. Θὰ κερδίσετε. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τετάρτη, ἀριθ. 6.
- ΛΕΩΝ.**—Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Ἰουλίου-22 Αὐγούστου: Κάνετε πολὺ καλὰ σχέδια τὸν τελευταῖον καιρὸ καὶ τὰ θέσατε σ' ἐφαρμογὴν μὲ μοναδικὴν ἀκρίβεια καὶ ἀπόδοσιν. Θὰ ἐπιτύχετε ἐκεῖνο ποὺ ἐπιθυμεῖτε τόσο. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Κυριακὴ, ἀριθ. 4.
- ΠΑΡΘΕΝΟΣ.**—Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Αὐγ.-22 Σεπτίου: Θὰ ἔχετε πολλὰς συγκινήσεις τὴν ἐρχομένην ἐβδομάδα. Συγκεντρωθεὶς στὰ ζητήματα ποὺ σας ἐνδιαφέρουν πραγματικὰ. Γιὰ τὰ αἰσθηματικὰ ζητήματα κουργίον. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Παρασκευὴ, ἀριθ. 5.
- ΖΥΓΟΣ.**—Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Σεπτ.-22 Ὀκτωβρίου: Κάποιος ἀνθρώπος τῆς ἐμπιστοσύνης σας θὰ προσπαθῇ νὰ σας ἐμποδίσῃ στὶς ἀποφάσεις ποὺ ἔχετε πάρει. Τὰ οἰκογενειακὰ προβλήματα θὰ σας ἀπασχολήσουν. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Δευτέρα, ἀριθ. 7.
- ΣΚΟΡΠΙΟΣ.**—Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Ὀκτ.-22 Νοεμβρίου: Μὴν ἀναταυθῇτε τὴν ἐμπιστοσύνην σας θὰ ἐπιφύλασσει ὁ καινούργιος χρόνος. Μόνον ἡ συνεχὴς προσπάθεια εἶναι ἱκανὴ νὰ σᾶς δώσῃ τὴς ἐπιτυχίας ποὺ θέλετε. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Πέμπτη, ἀριθ. 1.
- ΤΟΞΟΤΗΣ.**—Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Νοεμ.-21 Δεκεμβρίου: Μὴν ἀναταυθῇτε στὶς ἐπιτυχίας ποὺ σας ἐπιφύλασσει ὁ καινούργιος χρόνος. Μόνον ἡ συνεχὴς προσπάθεια εἶναι ἱκανὴ νὰ σᾶς δώσῃ τὴς ἐπιτυχίας ποὺ θέλετε. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Παρασκευὴ, ἀριθ. 3.
- ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ.**—Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 22 Δεκ.-19 Ἰαν.: Οἱ ἐλπίδες πρέπει νὰ ἔχουν βάσεις, διαφορετικὰ θὰ προσγειωθῇτε ἀνάμεσα. Τὰ αἰσθηματικὰ σας θὰ σας ἐκνευρίσουν πολὺ. Νὰ εἰσθε ψυχραῖμος περισσότερο. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τετάρτη, ἀριθ. 9.
- ΥΔΡΟΧΟΟΣ.**—Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 20 Ἰαν.-18 Φεβρίου: Τώρα ποὺ διακρίνετε ἐκεῖνο ποὺ θέλετε πρέπει ν' ἀγωνισθῇτε. Στὴν ζωὴ δὲν ἀξίζει νὰ δοῖσῃ κανεὶς ἐκεῖνο ποὺ θέλει. Πρέπει νὰ τὸ ἀναγνωρίσῃ. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τρίτη, ἀριθ. 6.
- ΙΧΘΥΕΣ.**—Γιὰ ὄσους γεννήθηκαν ἀπὸ 19 Φεβ.-20 Μαρτίου: Μάθετε ν' ἀκούτε τὴς ἀπόψεις τῶν ἄλλων. Οἱ μεγαλύτεροι πολλὰς φορὲς ἔχουν δίκιο. Ἀκούγετέ τους καμμίαν φορὰ. Νὰ εἰσθε δέξαισθε πῶς δὲν θὰ χάσετε. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Κυριακὴ, ἀριθ. 4.

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ;

Τὸ δεύτερο σκίτσο διαφέρει ἀπὸ τὸ πρῶτο σὲ 15 σημεῖα. Μπορεῖτε νὰ τὰ βρῆτε;

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΣΜΟΣ:

1. Μεγάλου φιλανθρωπικὸν μας ἔδωκε.

2. Τὴν διατιπνέει τὸ ἐδάφιο τοῦ ἀρθροῦ 6 τοῦ ἡμετέρου Συντάγματος τῆς 3/6/1927 (γεν).

3. Εἰδικὴ μάχαιρα τῶν ἀρχαίων διὰ τὴν ἐκδράν τῶν σφαγίων (αἰτιατ). — Συναλλάσσονται μὲ τοὺς γεωγούς μας (ἀρχικά).

4. Ἐκφράζουν ἀπορίαν... ὡς συνδεσμοί.

5. Πόλις τῆς Περσίας... ἀγγλικὴ ἀνάστασις... Τὸ σύνολον τῶν μαχητῶν μας... Χρῆσιμον εἰς τὸν ἀγρότην ζῶον.

6. Ἀρχηγὸς εὐρωπαϊκοῦ κράτους — Ἡ Αἴγυπτος... εἰς τὴν ἀραβικὴν γλῶσσαν.

7. Ἐπεταὶ συλλογισμῶν — Τὸν ἐξήλθεν ὁ Σαούλ — Ἐπιφάνεια.

8. Ὑπάρχουν καὶ τέτια ὑπερίαι... (δρμ) — Κατὰ τὴν ὑπερίαι... θρησκ. ὀνόματα.

9. Γυναικεῖον ὄνομα ποὺ ἀρχίζει καὶ τελειώνει μὲ τὸ αὐτὸ γράμμα — Σὺν γυναικὶ Περμανὸς ἱστορικὸς (σημαίνει ἔλαφος... γερμανιστὶ) —Τοῦ ἱριδίου χημ. σύμβολον.

10. Τὸ μικρὸν ὄνομα τοῦ διασπῆου αἰοῦσθαι Σομαῖα — Χρονικὴς περιόδου ἱστορίας — Σ' αὐτὸν τὸν αἰῶνα ἐκτενήθη ὁ Καρτέσιος.

11. Συνδυάζουν συχνὰ ἐπωνυμίας ἀθλητικῶν σωματείων — Ἀσιατικὴ χειρὸν ὀνόματα, ἐνάρθ. (ἀντιστράφ).

12. Θὰ τὴν βρῆτε νωτίως τῆς Ἀνδρου (αἰτ. δημ.) — Σκώληξ... πολυτιμὸς — Ἀναφορὰ ἀντωνυμίας.

ΚΑΘΕΤΙΣΜΟΣ:

1. Τὰ κοινούτσια τῶν σταφυλῶν (τὸ πρῶτο καὶ τρίτο γράμμα εἶναι τὸ αὐτὸ) — Γυναικεῖον ὄνομα.

2. Γενικὴ ἀντωνυμία — Ἐάν σου τύχῃ, πέρσονται γι' αἰσθησῖν (παρομοίωσις).

3. Ἀποστάγμα φύλλων ἐνὸς ὥραιου αἵθους.

4. Γνωστὴ ἀπὸ ἕνα κρασί πορτογαλικὴ πόλις — Τόσων ἐτῶν ἀπέθανεν ὁ Ψυχάρης — Ξενικὸν μέτρον ἐπιφανειῶν.

5. Ἐκεῖ καὶ ὁ φθαλμὸς μίαν... — Πολυπληθὺς τάξεως ὑπαλλήλων ἀρχικά — Ἐνα «κοῦ»... Ζακυνθινὸν.

6. Ναυτικὸς ἀξίωματικὸς μὲ διοικητικὰ καθήκοντα, ἐνάρθρος.

7. Ἐλεγε, κατὰ τινὰ μῦθον, ὅτι οὐνοῦ Νυκτεδία σαρκαδόρα (αἰτ).

8. Ἐταί γραφέται τὸ κράτος... γαλιλιτὶ — Νότα — Ἡ κλητικὴ ἀνδρικοῦ ὀνόματος (χαρὶ).

9. Πολλοὶ ἀσπίον τοῦ πέπτε... — Ἡ Πανταλάσιον τοῦ πέπτε... ἐρὸν εἰς τοὺς Αἰγυπτίους πτηνῶν (γεν.). — Πρῶτη δόσις... (ἡχητ).

10. Ἡ λογοῦδρα τῶν λέμων (γεν). — Ἀριθμὸς, ὀπτικὸς.

11. Μὲ αὐτὴν τὴν γενικήν προσελύσεως λέξιν ὑπονοούμεν τὴν φυσιοκρατίαν (αἰτ. δημ.).

12. Πληθ. προσ. ἀντωνυμίας τῆς καθ. οἰκουμενικῆς — Εἰσάγεται ἀτελῶς διὰ τὸν τύπον.

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

Ὁ σκοπὸς τοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ διασκεδαστικοῦ αὐτοῦ ἀτομικοῦ, ἀλλὰ καὶ ὁμαδικοῦ παιχνιδίου, εἶναι νὰ ἐπιτύχῃ κανεὶς ὅσο τὸ δυνατόν μεγαλυτέρου βαθμολογία στὸ σχηματισμὸ λέξεων.

Ἀρχίστε λοιπὸν ἀπὸ ὁποιαδήποτε γραμμὴ θέλετε καὶ προχωρήσετε ἀπὸ τὸ τετράγωνο αὐτὸ σὲ ὁποιοδήποτε γειτονικὸ πάντοτε, τετράγωνο, ὀριζοντίως, καθεῶς ἢ διαγώνιως, προσπαθώντας νὰ διαβάσετε τὴν μεγαλύτερη λέξιν ποὺ μπορεῖτε νὰ βρῆτε.

Σημειώστε τὴν λέξιν, ποὺ βρῆκατε καὶ σβήστε τὰ τετράγωνα τὰ γράμματα ποὺ μεταχειρισθήκατε. Ψάξτε τώρα γιὰ μίαν ἄλλη λέξιν καὶ συνεχίστε ὥς ὅτου δὲν μπορεῖτε νὰ βρῆτε ἄλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Ἡ ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Γιὰ κάθε λέξιν τῶν δύο γραμμάτων μετρήσεται 1 βαθμὸς.

Γιὰ κάθε λέξιν τῶν 3 γραμμάτων μετρήσεται 3 βαθμοὺς.

Γιὰ κάθε λέξιν τῶν 4 γραμμάτων μετρήσ

—'Εδώ έχω μία δήλωση του καταστηματαρχή που βεβαιώνει ενόρκως ότι ο κατηγορούμενος αγόρασε αυτή τη φιάλη το απόγευμα της δεκάτης έκτης 'Οκτωβρίου —της νύχτας, δηλαδή, που δολοφονήθηκε ο 'Ελντ Σπίντελ. Το κατάστημα Χάνραχαν βρίσκεται ακριβώς απέναντι στην εταίρια ε'Ατλάντικα. 'Επομένως, το λογικό συμπέρασμα είναι ότι ο κατηγορούμενος πήγε από το κατάστημα ίσια στο γραφείο του και άδεια-σε εκεί το μισό μπουκάλι. Κατά τη γνώμη μου, ο Ουίλλιαμ Λέντε ήταν μεθυσμένος τη νύχτα του φόνου.

—'Εγινε χασμωδία στην αίθουσα, ένα μουρμουρητό από πνιχτές φωνές ακούστηκε. Πανικόβλητος, κατάχλωμος, ο Λέντε φώναξε άπεγνωσμένα: —Καλά, καλά, ως πούμε πώς ήμουν μεθυσμένος. Τί σχέση έχει αυτό μ' όλα τα άλλα; —'Ξέρομε, συνέχισε ο εισαγγελέυς, ότι ο 'Ελντ Σπίντελ δολοφονήθηκε στις δέκα και είκοσιπέντε. Τί ώρα φύγατε απ' το γραφείο σας, κ. Λέντε;

—'Γύρω στις δέκα. 'Ισως στις δέκα και πέντε.

—'Είσατε βέβαιος; Πώς μπορείτε να είσατε βέβαιος αφού είχατε πιή μισή μπουκάλια ού-σκου;

—'Ο Λέντε πετάχτηκε απ' τη θέση του.

—Μά πού θέλετε να καταλήξετε; Ξεφώνισε.

—'Ο δικαστής του είπε να καθίσει ήσυχα και να απαντά στις ερωτήσεις. 'Ο Λέντε κάθισε.

—'Αλλά τώρα έτρεμε απ' το φόβο του.

—'Ο εισαγγελέυς συνέχισε:

—Πού πήγατε όταν φύγατε απ' το γραφείο σας;

—Μπήκα σ' ένα-δου μπάρ. Δέ θυμώμαι πού ακριβώς, αλλά...

—Μ' άλλα λόγια, δεν μπορείτε να μάς πείτε πού ήσαστε λίγη ώρα μετά τη δολοφονία του 'Ελντ Σπίντελ.

—Σας είπα: "Οχι!"

—'Ο εισαγγελέυς πλησίασε στο τραπέζι και πήρε ένα άλλο δεματάκι τυλιγμένο σ' χαρτί. Τό άνοιξε αργά-αργά. 'Ήταν ένας μεταλλένος χαρτοκοπτήρας με σουβλερή, κοφτερή μπίτ.

—Κατηγορούμενε, ο χαρτοκοπτήρας αυτός βρέθηκε σφηνωμένος στο στήθος σου θύματος. Τόν αναγνωρίζετε;

—'Ο Λέντε σηκώθηκε τρέμοντας ολόκληρος και είπε με πνιγμένη φωνή:

—'Είμαι δικός μου.

—'Α, είναι δικός σου. Μάλιστα. Δικός σου.

Τα δακτυλικά σου αποτυπώματα βρέθηκαν επάνω του. 'Ήσουν μεθυσμένοι, είχες ανάγκη από λεπτά. 'Ήξερες πώς ο Σπίντελ μετρούσε εκείνη την ώρα τα λεπτά με τα όποια θα πλήρωνε το προσωπικό την άλλη μέρα. Τόν σκότωσες. 'Εβα-λές τα χρήματα σ'ε μία τσάντα, βγήκες απ' την πίσω πόρτα και τράβηξες κατά το ποτάμι...

—'Ψέματα, ούρλιαξε ο Λέντε. Λέτε ψέματα...

—'Η απόγνωση της φωνής του προκάλεσε αίσθηση στο άκουσμά του. Τα λόγια του πνίγηκαν μέσα σ' έναν απερίγραπτο θόρυβο. 'Ο δικαστής κτύπησε το καμπαναίο του. 'Ένας κλητήρας έ-πιασε τον Λέντε απ' το μπράτσο και τον ώδη-γησε στη θέση του.

—'Ήρθε ή σειρά του Τζώρτζ να κάνει την κατά-θεσή του. 'Ήταν ωχρός και φαινόταν πολύ τα-ραγμένος.

—Τώρα ο εισαγγελέυς ήταν όλο ευγένεια, για-τί ο Τζώρτζ ήταν ο μάρτυς του. Στράφηκε στους ενόρκους και τους είπε με ύφος έπίσημο πώς έ-δω είχαν να κάνουν μ' έναν άνθρωπο έντιμο και άξιόπιστο.

—Πώς συνέβη να δρίσκατε τη νύχτα στο γραφείο σας, κ. Ράντκλινφ;

—Μελετούσαμε εκείνες τις μέρες ένα νέο μη-χάνημα για τις φορτώσεις και ήθελα να έτοι-μάσω κάτι σχέδια.

—Νομίζετε πώς ο κατηγορούμενος ήξερε πώς ήσαστε στο κτίριο;

—'Αμφιβάλω. 'Ήμουν στο επάνω πάτωμα.

—'Ο εισαγγελέυς έτριψε τα χέρια του και χα-μογέλασε.

—Πέστε μας με δικά σας λόγια τί ακριβώς έγινε, κ. Ράντκλινφ.

—'Ο Τζώρτζ άρχισε να μιλά έχοντας όλη την ώρα τα μάτια χαμηλωμένα. 'Η φωνή του ήταν τόσο σιγανή πού μόλις άκούγότανε. 'Η Μάρθα θυμότανε πολύ καλά πώς τότε είχε σκεφτή: 'Γιατί δέ μιλάει πιά δυνατά, γιατί κοιτάζει όλο χνάωσ; Θυμόταν ακόμη πώς είχε γυρίσει να δει τον Λέντε. 'Ο δυστυχής καθότανε ζαρωμένος στο

εδώλιο του κατηγορουμένου, με το βλέμμα στη-λωμένο στον Τζώρτζ και τόν κοιτάζε σ'α μαγνη-τισμένους.

—'Είχα τελειώσει τη δουλειά μου και ήμουν έτοιμος να πάρω τη γυναίκα μου στο τηλέφωνο για να της πω με ποιό τραίνο θα γύριζα στο σπίτι. 'Είχα μόλις σηκώσει το άκουστικό, όταν άκουσα μία διαπεραστική κραυγή από κάτω. 'Η πόρτα του γραφείου μου ήταν άνοιχτή, άκουσα πολύ καθαρά. 'Ήτανε κάτι σαν βογγητό. 'Όπως κι αν έχη το πράγμα, άκουσα τόν Σπίντελ να φωνάζει ένα δνομα.

—Ποιό ήταν αυτό το δνομα κ. Ράντκλινφ;

—'Ο Τζώρτζ δίστασε. Θάλεγε κανείς πώς φο-δότανε να προχωρήση. Στριφογύριζε τα χέρια του νευρικά. Τέλος είπε σχεδόν ψιθυριστά:

—'Λέντε.

—'Είσατε βέβαιος πώς άκούσατε αυτό το δνομα, κ. Ράντκλινφ;

—Μάλιστα.

—Και τί έγινε έπειτα;

—'Άκουσα δήματα διαστικά στο μικρό διά-δρομο, στο πίσω μέρος του κτιρίου, κ' έπειτα την πίσω πόρτα να κλείνη. 'Ετρεξα στο παρά-θυρό μου και κοιτάξα κάτω. 'Είδα έναν άνθρωπο να τρέχει κατά το ποτάμι με μία τσάντα στο χέρι.

—'Αναγνωρίσατε αυτόν τόν άνθρωπο;

—'Αναγνωρίσατε αυτόν τόν άνθρωπο;

—'Αναγνωρίσατε αυτόν τόν άνθρωπο;

—'Αναγνωρίσατε αυτόν τόν άνθρωπο;

—'Αναγνωρίσατε αυτόν τόν άνθρωπο;

—'Αναγνωρίσατε αυτόν τόν άνθρωπο;

—'Αναγνωρίσατε αυτόν τόν άνθρωπο;

—'Αναγνωρίσατε αυτόν τόν άνθρωπο;

—'Αναγνωρίσατε αυτόν τόν άνθρωπο;

—'Αναγνωρίσατε αυτόν τόν άνθρωπο;

—'Αναγνωρίσατε αυτόν τόν άνθρωπο;

—'Αναγνωρίσατε αυτόν τόν άνθρωπο;

—'Αναγνωρίσατε αυτόν τόν άνθρωπο;

—'Αναγνωρίσατε αυτόν τόν άνθρωπο;

—'Αναγνωρίσατε αυτόν τόν άνθρωπο;

—'Αναγνωρίσατε αυτόν τόν άνθρωπο;

—'Αναγνωρίσατε αυτόν τόν άνθρωπο;

—'Αναγνωρίσατε αυτόν τόν άνθρωπο;

—'Αναγνωρίσατε αυτόν τόν άνθρωπο;

—'Αναγνωρίσατε αυτόν τόν άνθρωπο;

—'Αναγνωρίσατε αυτόν τόν άνθρωπο;

—'Αναγνωρίσατε αυτόν τόν άνθρωπο;

—'Αναγνωρίσατε αυτόν τόν άνθρωπο;

—'Αναγνωρίσατε αυτόν τόν άνθρωπο;

—'Αναγνωρίσατε αυτόν τόν άνθρωπο;

—'Αναγνωρίσατε αυτόν τόν άνθρωπο;

—'Αναγνωρίσατε αυτόν τόν άνθρωπο;

—'Αναγνωρίσατε αυτόν τόν άνθρωπο;

—'Αναγνωρίσατε αυτόν τόν άνθρωπο;

—'Αναγνωρίσατε αυτόν τόν άνθρωπο;

—'Αναγνωρίσατε αυτόν τόν άνθρωπο;

—'Αναγνωρίσατε αυτόν τόν άνθρωπο;

—'Αναγνωρίσατε αυτόν τόν άνθρωπο;

—'Αναγνωρίσατε αυτόν τόν άνθρωπο;

—'Αναγνωρίσατε αυτόν τόν άνθρωπο;

—'Αναγνωρίσατε αυτόν τόν άνθρωπο;

—'Αναγνωρίσατε αυτόν τόν άνθρωπο;

—'Αναγνωρίσατε αυτόν τόν άνθρωπο;

—'Αναγνωρίσατε αυτόν τόν άνθρωπο;

—'Αναγνωρίσατε αυτόν τόν άνθρωπο;

—'Αναγνωρίσατε αυτόν τόν άνθρωπο;

—'Αναγνωρίσατε αυτόν τόν άνθρωπο;

—'Αναγνωρίσατε αυτόν τόν άνθρωπο;

—'Αναγνωρίσατε αυτόν τόν άνθρωπο;

—'Αναγνωρίσατε αυτόν τόν άνθρωπο;

—'Αναγνωρίσατε αυτόν τόν άνθρωπο;

—'Αναγνωρίσατε αυτόν τόν άνθρωπο;

—'Αναγνωρίσατε αυτόν τόν άνθρωπο;

—'Αναγνωρίσατε αυτόν τόν άνθρωπο;

—'Αναγνωρίσατε αυτόν τόν άνθρωπο;

—'Αναγνωρίσατε αυτόν τόν άνθρωπο;

—'Αναγνωρίσατε αυτόν τόν άνθρωπο;

—'Αναγνωρίσατε αυτόν τόν άνθρωπο;

—'Αναγνωρίσατε αυτόν τόν άνθρωπο;

—'Αναγνωρίσατε αυτόν τόν άνθρωπο;

—'Αναγνωρίσατε αυτόν τόν άνθρωπο;

—'Αναγνωρίσατε αυτόν τόν άνθρωπο;

—'Αναγνωρίσατε αυτόν τόν άνθρωπο;

—'Αναγνωρίσατε αυτόν τόν άνθρωπο;

—'Αναγνωρίσατε αυτόν τόν άνθρωπο;

σκοτάδι και δέν τόν πέτυχα. Τελικά τόν έχασα απ' τα μάτια μου, πέρα απ' το ποτάμι. Ξανα-γύρισα στο κτίριο και δρῆκα τόν κ. Ράντκλινφ εκεί, πλάι στο θύμα. Μου είπε πώς μόλις είχε τηλεφωνήσει στο αστυνομικό τμήμα της περιφε-ρείας.

—'Είδατε το πρόσωπο του ανθρώπου που έ-τρεχε;

—Ναί, το πήρε το μάτι μου.

—'Ο εισαγγελέυς έδειξε τόν Λέντε.

—'Είναι αυτός ο άνθρωπος που είδατε;

—'Ο αστυφύλακας κοιτάζε προσεκτικά τόν Λέντε και είπε:

—Δέν είμαι άπολύτως βέβαιος. 'Ήτανε πο-λί σκοτεινά.

—'Είχε περίπου το ίδιο άνάστημα;

—Ναί, περίπου το ίδιο.

—Δηλαδή, θα μπορούσε να είναι ο Ουίλ-λιαμ Λέντε;

—'Ο συνήγορος υπερασπίσεως σηκώθηκε μο-νομιάς στο πόδι και φώναξε:

—Κύριε πρόεδρε, διαμαρτύρομαι, ή έρώτηση είναι παραπειστική.

—'Η διαμαρτυρία του έγινε δεκτή.

—'Υστερ' από λίγο, όταν ήρθε ή σειρά του να εξετασθή τούς μάρτυρες, ρώτησε τόν Τζώρτζ.

—Κύριε Ράντκλινφ, είπατε πριν από λίγο πώς ο άνθρωπος που είδατε να τρέχει έξω απ' το κτίριο της εταιρίας, ήταν ο Ουίλλιαμ Λέντε;

—Ναί.

—Το γραφείο σας είναι στο τρίτο πάτωμα.

—'Ισχυρίζεσθε σοδάρ πώς αναγνωρίσατε τόν κατηγορούμενο, μέσ' στο σκοτάδι, από το ύψος του τρίτου πατώματος;

—Τόν είδα, επανέλαβε ο Τζώρτζ. Δέν μπο-ρούσε παρά να είναι ο Λέντε. Σας είπα ότι ά-κουσα τόν Σπίντελ να φωνάζει τ' δνομά του.

—Προσέξτε, κ. Ράντκλινφ. Αυτό πού λέτε μπορεί να στοιχίση τη ζωή ενός αθώου. Μην ξε-χνάτε πώς ήταν σκοτεινά. Διατεινέσθε ότι ανα-γνωρίσατε...

—Τόν αναγνώρισα, δέικοψε ο Τζώρτζ. 'Υ-πάρχει ένα ηλεκτρικό φώς επάνω απ' την είσοδο, στο πίσω μέρος του κτιρίου. Είμαι άπολύτως βέβαιος πώς είδα τόν Λέντε.

—'Ας αφαιρέσει ή Μίλντρεντ σηκώθηκε φωνάζοντας:

—Λέει ψέματα. Λέει ψέματα. 'Ο άντρας μου ούτε καν ήταν εκεί.

—'Εγινε χασμωδία στην αίθουσα. 'Ο δικαστής ξανακτύπησε το καμπαναίο του.

—Βγάλε έξω αυτή τη γυναίκα, διέταξε.

—'Ένας αστυφύλακας έπιασε τη Μίλντρεντ απ' το μπράτσο, αλλά εκείνη τόν έσπρωξε και, σφίγ-γοντας με τόν ένα χέρι τόν μωρό στην άγκαλιά της, έδειξε με τόν άλλο τόν Τζώρτζ ξεφωνίζοντας:

—Σ' δρῆκαμε μόνο κοντά στον Σπίντελ! 'Ε-σύ... έσύ τόν σκότωσες!

Τέλος, δύο αστυφύλακες μαζί καθάρωσαν να την βγάλουν έξω. 'Ο δικαστής εξακολουθούσε να κτυπάει δαυμονισμένα τόν κουδούνι, απειλών-τας ν' άδείαση την αίθουσα, αν δέν γινότανε ή-συχία. Σε λίγο ο θόρυβος σταμάτησε.

—'Ο Τζώρτζ γύρισε στη θέση του πλάι στη Μάρθα. 'Ετρεμε ολόκληρος.

—'Επειτα ήρθε ή σειρά του 'Ιερεμία Κλαίου να εξετασθή.

—'Επειτα ήρθε ή σειρά του 'Ιερεμία Κλαίου να εξετασθή.

—'Επειτα ήρθε ή σειρά του 'Ιερεμία Κλαίου να εξετασθή.

—'Επειτα ήρθε ή σειρά του 'Ιερεμία Κλαίου να εξετασθή.

—'Επειτα ήρθε ή σειρά του 'Ιερεμία Κλαίου να εξετασθή.

—'Επειτα ήρθε ή σειρά του 'Ιερεμία Κλαίου να εξετασθή.

—'Επειτα ήρθε ή σειρά του 'Ιερεμία Κλαίου να εξετασθή.

—'Επειτα ήρθε ή σειρά του 'Ιερεμία Κλαίου να εξετασθή.

—'Επειτα ήρθε ή σειρά του 'Ιερεμία Κλαίου να εξετασθή.

—'Επειτα ήρθε ή σειρά του 'Ιερεμία Κλαίου να εξετασθή.

—'Επειτα ήρθε ή σειρά του 'Ιερεμία Κλαίου να εξετασθή.

—'Επειτα ήρθε ή σειρά του 'Ιερεμία Κλαίου να εξετασθή.

—'Επειτα ήρθε ή σειρά του 'Ιερεμία Κλαίου να εξετασθή.

—'Επειτα ήρθε ή σειρά του 'Ιερεμία Κλαίου να εξετασθή.

—'Επειτα ήρθε ή σειρά του 'Ιερεμία Κλαίου να εξετασθή.

—'Επειτα ήρθε ή σειρά του 'Ιερεμία Κλαίου να εξετασθή.

—'Επειτα ήρθε ή σειρά του 'Ιερεμία Κλαίου να εξετασθή.

—'Επειτα ήρθε ή σειρά του 'Ιερεμία Κλαίου να εξετασθή.

—'Επειτα ήρθε ή σειρά του 'Ιερεμία Κλαίου να εξετασθή.

—'Επειτα ήρθε ή σειρά του 'Ιερεμία Κλαίου να εξετασθή.

—'Επειτα ήρθε ή σειρά του 'Ιερεμία Κλαίου να εξετασθή.

—'Επειτα ήρθε ή σειρά του 'Ιερεμία Κλαίου να εξετασθή.

—'Επειτα ήρθε ή σειρά του 'Ιερεμία Κλαίου να εξετασθή.

—'Επειτα ήρθε ή σειρά του 'Ιερεμία Κλαίου να εξετασθή.

—'Επειτα ήρθε ή σειρά του 'Ιερεμία Κλαίου να εξετασθή.

—'Επειτα ήρθε ή σειρά του 'Ιερεμία Κλαίου να εξετασθή.

—'Επειτα ήρθε ή σειρά του 'Ιερεμία Κλαίου να εξετασθή.

—'Επειτα ήρθε ή σειρά του 'Ιερεμία Κλαίου να εξετασθή.

—'Επειτα ήρθε ή σειρά του 'Ιερεμία Κλαίου να εξετασθή.

—'Επειτα ήρθε ή σειρά του 'Ιερεμία Κλαίου να εξετασθή.

—'Επειτα ήρθε ή σειρά του 'Ιερεμία Κλαίου να εξετασθή.

—'Επειτα ήρθε ή σειρά του 'Ιερεμία Κλαίου να εξετασθή.

—'Επειτα ήρθε ή σειρά του 'Ιερεμία Κλαίου να εξετασθή.

—'Επειτα ήρθε ή σειρά του 'Ιερεμία Κλαίου να εξετασθή.

—'Επειτα ήρθε ή σειρά του 'Ιερεμία Κλαίου να εξετασθή.

—'Επειτα ήρθε ή σειρά του 'Ιερεμία Κλαίου να εξετασθή.

—'Επειτα ήρθε ή σειρά του 'Ιερεμία Κλαίου να εξετασθή.

—'Επειτα ήρθε ή σειρά του 'Ιερεμία Κλαίου να εξετασθή.

—'Επειτα ήρθε ή σειρά του 'Ιερεμία Κλαίου να εξετασθή.

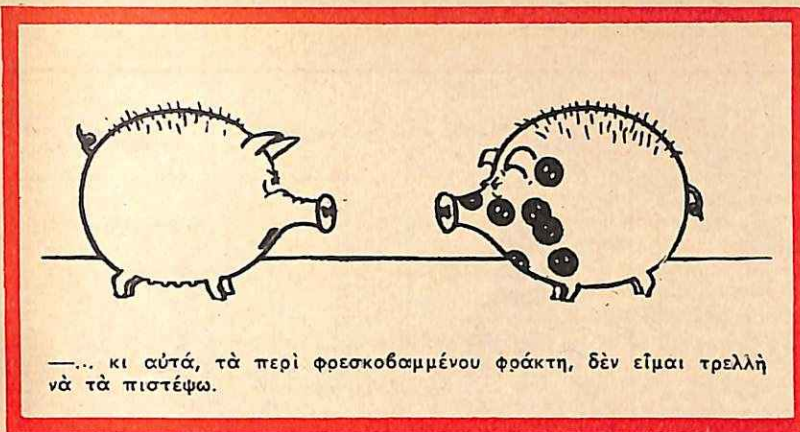
—'Επειτα ήρθε ή σειρά του 'Ιερεμία Κλαίου να εξετασθή.

—'Επειτα ήρθε ή σειρά του 'Ιερεμία Κλαίου να εξετασθή.

—'Επειτα ήρθε ή σειρά του 'Ιερεμία Κλαίου να εξετασθή.

—'Επειτα ήρθε ή σειρά του 'Ιερεμία Κλαίου να εξετασθή.

—'Επειτα ήρθε ή σειρά του 'Ιερεμία Κλαίου να εξετασθή.

—... κι αυτά, τὰ περί φρεσκοβαμμένου φράκτη, δέν είμαι τρελλή νά τὰ πιστέψω.

ΛΥΣΕΙΣ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΑΡ. 63

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟΝ. 2. ΙΣΟΠΟΛΙΤΕΙΑΣ. 3. ΔΟ-ΡΙΔΑ — Α.Τ.Ε. 4. ΑΠΟΡΗΜΑΤΙΚΟΙ. 5. ΡΕΣΤ — Ε.Σ. ('Ελλ. Στρα-τός). 6. ΤΙΤΟ — ΜΙΣΡ. 7. ΑΡΑ — ΔΑΥ'ΙΔ — ΑΧ. 8. ΑΓΟΥΡΑ — ΟΥΛΑ. 9. ΕΣΜΕ — ΧΙΡΣ — ΙΡ. 10. ΥΜΑ — ΜΗΝΙ — ΙΣΤ' (16ος). 11. Α.Ο. — Η «ΜΙΚΡΑΣΙΑ». 12. ΣΥΡΟ — ΣΗΡ — ΟΣ.

ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. ΓΙΓΑΡΤΑ — ΕΥΑ. 2. ΗΣ — ΠΕΙΡΑΣΜΟΣ. 3. ΡΟ-ΔΟΣΤΑΓΜΑ. 4. ΟΠΟΡΤΟ — ΟΕ' (75) — ΑΡ. 5. ΚΟΡΗ — ΔΥ. (Δημ. 'Υπάλλ.). 6. Ο «ΛΙΜΕΝΑΡΧΗΣ». 7. ΜΙΔΑΣ — ΥΑΙ-ΝΑΣ. 8. ΕΤΑΤ — ΜΙ — ΡΙΡΗ. 9. ΙΕ' (15) — ΙΒΙΔΟΣ — ΚΡ. (Κα-πάρο). 10. ΟΙΑΚΟΣ — ΙΙ. 11. ΝΑΤΟΥΡΑΛΙΣΜΟ. 12. ΣΕΙΣ — ΧΑΡΤΗΣ.

ΖΙΓΚ - ΖΑΓΚ ΑΡ. 63

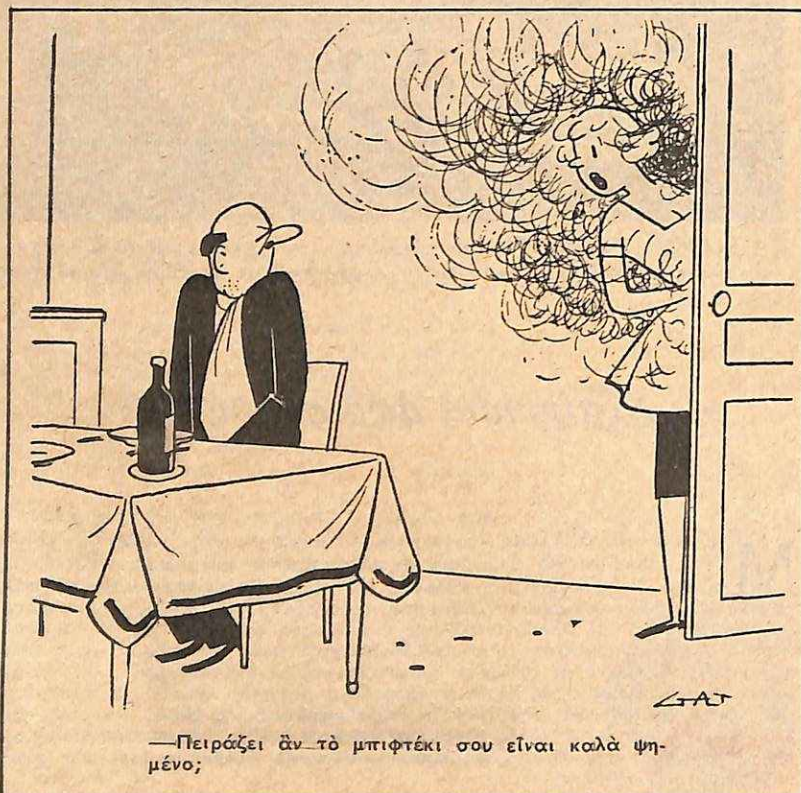
—'Ο ειδικός συνεργάτης μας έπέτυχε με τās λέξεις: ΕΠΙΝΟΗΤΙΚΟ-ΤΗΤΟΣ — ΔΟΚΙΜΑΣΤΙΚΑ — ΑΣΜΑ, σύνολον 51 βαθμών.

Μερικές άλλες λέξεις πού σχηματίζονται εδώ: ΠΤΑΙΣΜΑΤΟΔΙΚΕΙ-ΟΝ — ΑΤΤΙΚΟΣ — ΟΚΤΑΣ — ΑΣΜΑΤΙΚΟΙ — ΣΗΣΜΟΝ — ΚΕΡΜΑΤΟΣ — ΑΚΤΙΝΟΣ — ΔΟΚΙΜΟΣ — ΠΡΟΣΤΙΜΑ — ΡΗΜΑ-ΤΙΚΑ — ΚΟΥΤΣΟΙ — ΣΟΥΣΑΜΙ κλπ.

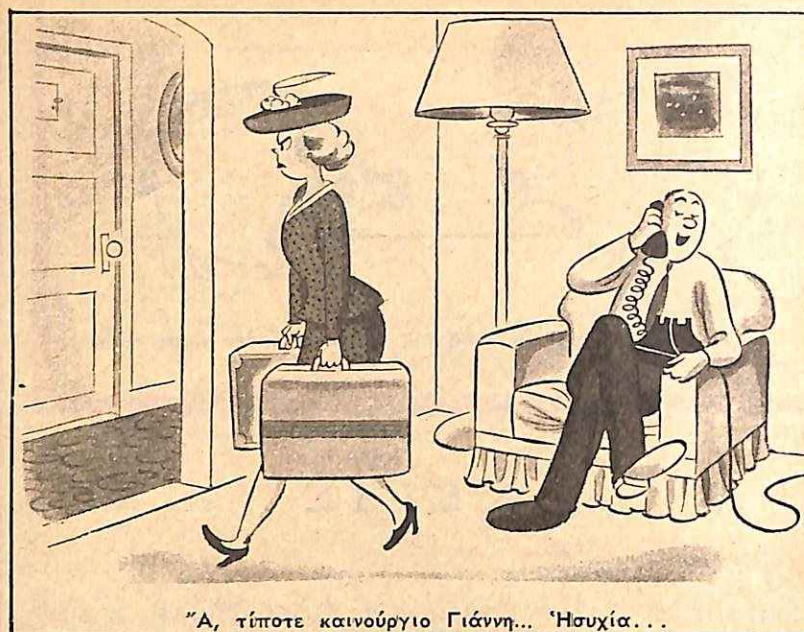
ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΑΡ. 63

1. Κυρία πού είναι στον μπουφέ έχει διαφορετικό ντεκολτέ. 2. Κυρί-ας πού είναι στον μπουφέ διαφέρει το κάτω μέρος του φορέματός της. 3. Κυρίου πού σερβίρει

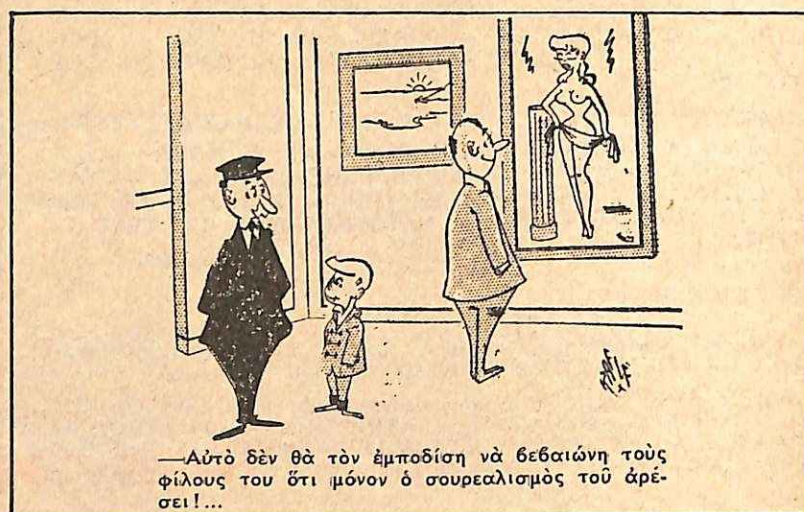
Χιούμορ

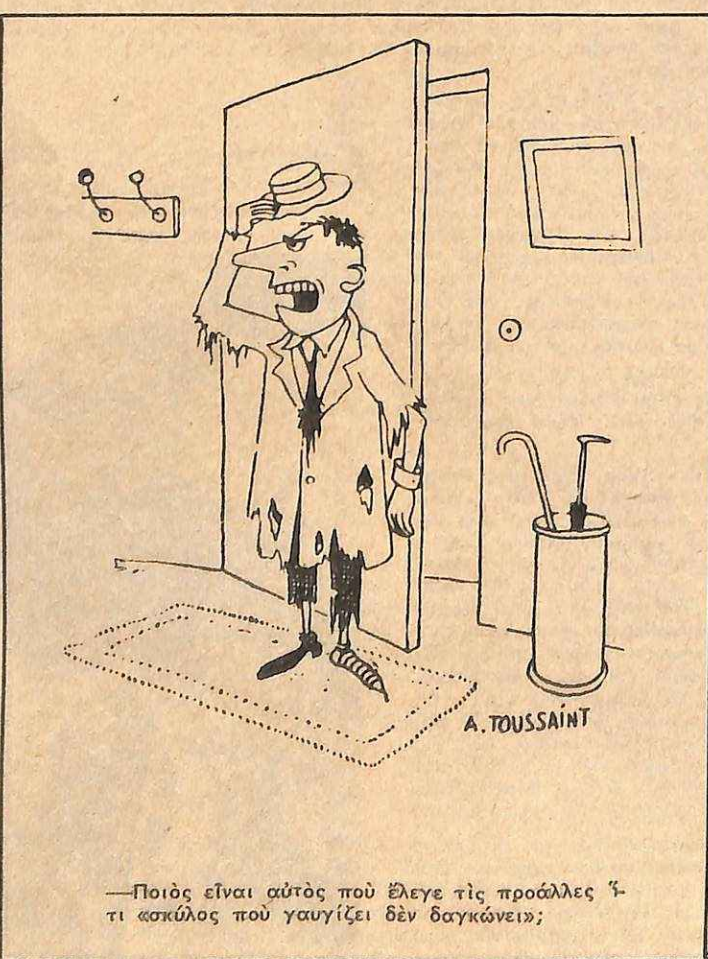
—Πειράζει αν τὸ μπιφτέκι σου εἶναι καλὰ ψη-
μένο;

—Α, τίποτε καινούργιο Γιάννη... 'Ησυχία...

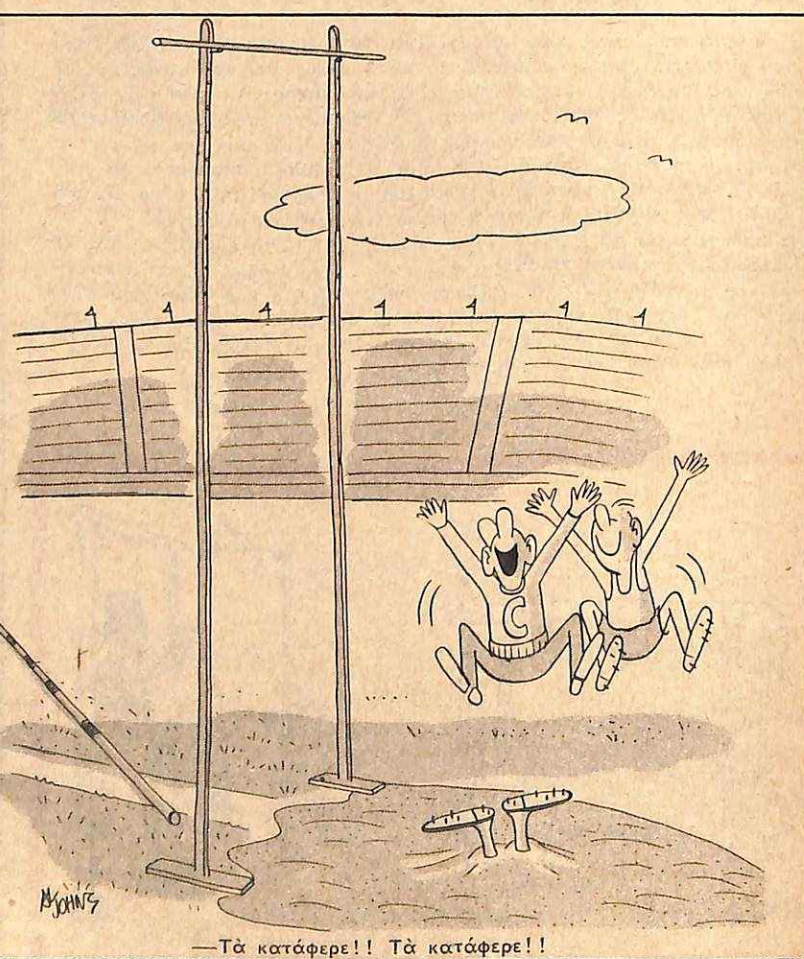

—Αὐτὸ δὲν θὰ τὸν ἐμποδίσῃ νὰ δεβαιώῃ τοὺς
φίλους του ὅτι μόνον ὁ σουρεαλισμὸς τοῦ ἀρέ-
σει!...

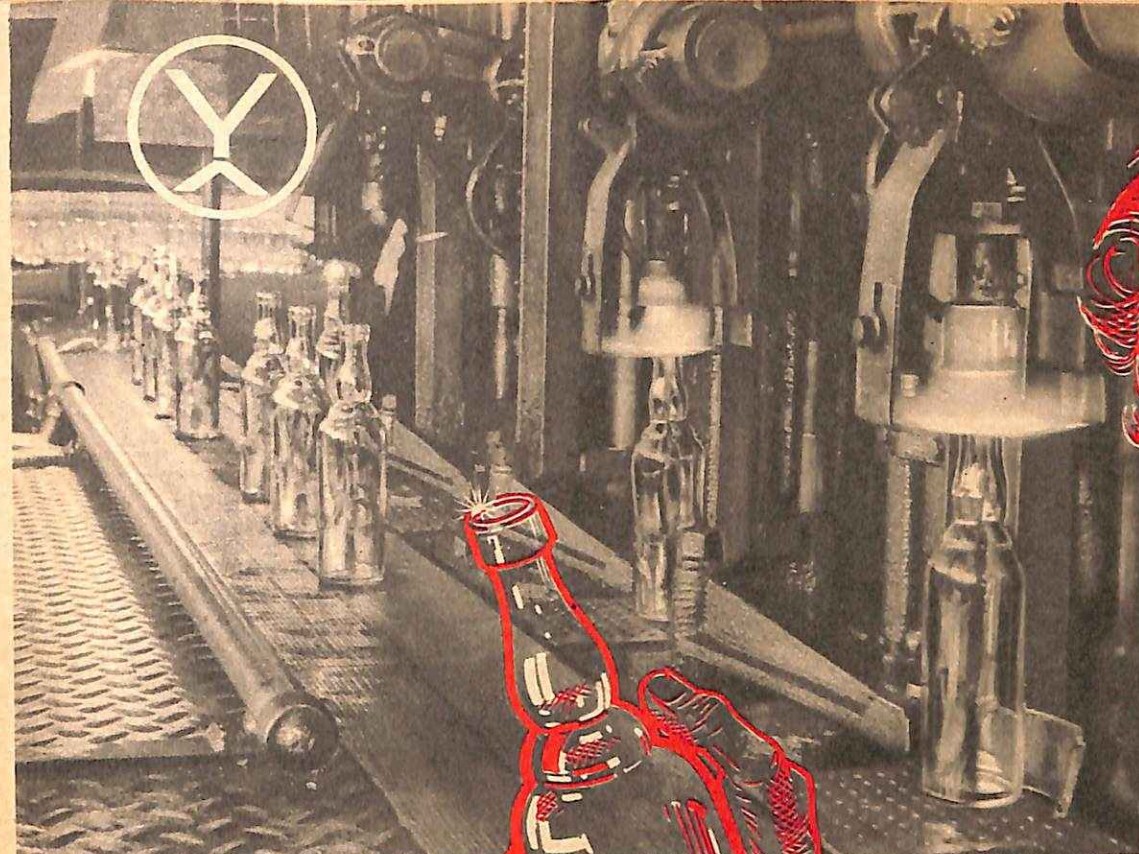
A. TOUSSAINT

—Ποῖος εἶναι αὐτὸς πὺ ἔλεγε τὶς προάλλες ὅ-
τι «σκύλος πὺ γαυγίζει δὲν δαγκώνει»;

ΜΥΝΙΣ

—Τὰ κατάφερε!! Τὰ κατάφερε!!

Η ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΑ ΜΗΧΑΝΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΦΙΑΛΩΝ. (Απόδοσις μέχρι
60.000 τεμάχια ἡμερησίως).

Ἡ πολὺτιμος πεῖρα 41 ἐτῶν δημιουργικῆς ἐργασίας εἰς τὴν
ὑαλουργία καὶ τὰ πλέον σύγχρονα ἐπιστημονικὰ καὶ τε-
χνικὰ μέσα πὺ διαθέτομεν σὰς δίδουν σήμερα τὴν δυνα-
τότητα νὰ ἐμπιστευθῇτε τὰς παραγγελίας σας εἰς τὸ με-
γαλύτερο βιομηχανικὸ ὄργανισμὸ τῆς χώρας.

Ἀσύγκριτος εἰς δυνατότητα παραγωγῆς καὶ ἀσυναγώγι-
στος εἰς ποιότητα.

ΠΑΡΑΓΟΜΕΝΑ ΕΙΔΗ ΦΙΑΛΩΝ

1 ΑΡΩΜΑΤΟΠΟΙΙΑΣ 3 ΠΟΤΟΠΟΙΙΑΣ
2 ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΑ 4 ΓΑΛΑΚΤΟΣ & ΑΕΡ. ΠΟΤΩΝ

Ἐπίσης εἰς τὸ ὑαλουργεῖον τῆς Ἑταιρίας παράγονται

• ΥΑΛΟΠΙΝΑΚΕΣ ΚΟΙΝΟΙ - ΟΠΛΙΣΜΕΝΟΙ - ΛΕΙΑΣ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΣ
• ΕΙΔΗ ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΑ ΚΑΙ ΦΩΤΙΣΤΙΚΑ • ΣΩΛΗΝΕΣ • ΥΑΛΟΒΑΜΒΑΞ
• ΕΠΙΤΡΑΠΕΖΙΑ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ ΚΟΙΝΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ & ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ
• ΒΑΖΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΧΗΜΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΚΑΙ
ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ
ΑΘΗΝΑΙ ΠΛΑΤΕΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΕΛΛΑΔΟΣ κ ΑΘΗΝΩΝ

ΠΛΕΟΝ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ
ΘΕΜΑΤΟΦΥΛΑΞ ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΑΠΟΤΑΜΙΕΥΣΕΩΣ
ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΤΙΣ ΕΙΣ ΠΑΣΑΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΝ